

१४७

घोष तथा पद विगरेना
संग्रह *

पृथ्वीमार्गना वैखानवाने साइ
छपावी प्रसिद्ध करनार
शा. ललु पीतांबर

अमदावाहमां

कागदीमोण नलुक णुमांमथीदनी सागे
शेक. इस्तमलु डोसाभाधना मकानमां
अमदावाह विकटोश्या प्रेसमां
शा. नाथामाध ललुभाधये
छापी.

संवत् १९३७—सने १८८१

डीभत १-८-०

- ૩ એકાદશીનું
 ૪ ચોરાશી વૈશ્ણવનું
 ૫ ચોરાશી વૈશ્ણવનું
 ૬ લક્ષ્મણભટ્ટનાં ભાવે
 લીધાં ભામણાં
 ૭ ખસેં આવતનું
 ૮ દીનતાનું
 ૯ વીનતાનું
 ૧૦ શ્રી વલભજી કર વિનતીરે
 ૧૧ પ્રાગટનું ધોળ
 ૧૨ ધન્ય આઠો અધારીરાત્રકે
 ૧૩ આનંદસાગરઉલટયેરેલોલ
 ૧૪ ચાલો સખી શ્રી ગોકુળ
 જગએ
 ૧૫ ગોવરધનવાસી
 ૧૬ શ્રીગોકુળગામઅતીશાભતાં
 ૧૭ રક્ષમાણીજ્જયાશ્રીવલભપૂત્ર
 ૧૮ ધન્ય શ્રીજીમનાં કૃપા કરી
 ૧૯ શ્રી લક્ષ્મણ સુતનેરે હેલી
 ૨૦ ચાલોરે સખી શ્રી ગોકુળ
 જગએ
 ૨૧ જીરે પેહેલો વધાવો મા-
 હારે આવીએ.
 ૨૨ આવોને પરમ સોહામણી
 ૨૩ આવોજીઅચળ સોહામણી

વનવન દનર વાહાલા

- ૨૫ નંદ ઘેર આજીંદ ઉમટયો
 ૨૬ શ્રીલક્ષ્મણ સુતને હું નમુને
 ૨૭ શ્રી લક્ષ્મણભટ્ટને ઘેર
 એક કુળ દીવારે
 ૨૮ આવને આવ ઉતાવળી
 ૨૯ પો સ નામશ્રી વિઠલનાંયજી
 ૩૦ શ્રી વલભ રાજકુમારે ત-
 મે કાંઈ કીધુરે
 ૩૧ આજ સખયરેરે વધામણાં
 ૩૨ આજ માહારે આનંદ
 ઉર ના સમાયજી
 ૩૩ ધન ધન દાહાડોરે આજનેા
 ૩૪ આપજી જગએરે શ્રી ગો
 કુળ ગામ સહેલોરે
 ૩૫ મેરે શ્રીનાયજી ખારે
 ૩૬ ચાલો તો શ્રીજી જગએરે
 ૩૭ શ્રી નાયજી તે છેલ ખા
 રાજતા જો
 ૩૮ ચાલો સખી નિરખીએ
 નંદકુમારે
 ૩૯ શ્રી કાંકરોલી ગામ રળી-
 આમણુંરે
 ૪૦ તેડી જાઓ તો હમારાં
 મન ઠરે
 ૪૧ શ્રી વલભ પ્રાણ આ-
 ધારને નીરખવા ચાલો

- ४३ श्री वलभ कुण्ड ..
 श्री नाथल अलभेला
 ४४ श्रील भरा जैसा रक्षीया
 ४५ पूरे ज्येयारे माहारा प्रज-
 ना वाहाला
 ४६ वंद्रावननारे अंद्रमा
 ४७ श्री वलभ सुतने निर्जारे
 ४८ श्री कुकराळी पाठ सो-
 हाभणारे
 ४९ धन्य कांकरोली गामरे
 ५० आ वाहालाळ उलला
 रहाने र म रशीयाळ
 ५१ तमने सुपेला छे प्राणरे
 हेा ज्येलाळ
 ५२ श्री द्वारकांनाथलने लागु
 पाय डे
 ५३ वरलुवुं श्री वंद्रावन सु-
 प्य धाम डे
 ५४ कांकरोली गामनारे वासी
 ५५ अमे आव्या तमारे आ
 शरे अलभेलाळ
 ५६ वनमां वागेरे वांसंणी
 ५७ वांकेअंभाडे श्रीनाथलने
 ५८ हुं जलीहायी तैलंग कृण
 दीपक
 ५९ ज्येवन जीणु
 ६० श्री वलभ सुत वाहाला
 लागे.

- साहला
 ६३ लीला लेहेरी तुं रंगीला
 ६४ मोहन मलपता घेरे आ
 वारे
 ६५ अंगायेदीअत्रधउमांडीयि
 ६६ हरजेआवलभन'दनेगाळ
 ६७ सप्पी आव्णनेल'हावोली
 लुजेरे काल काणे दीडीछे
 ६८ आव्ण आव्ण'द न'दलने
 द्वारे
 ६९ धन्य धन्य श्री गोकुणमा
 म अती रणीआभलुं
 ७० हारे वाहाला अहेी सभे
 श्री नाथल
 ७१ कांकरोली राज सागर तिरडे
 ७२ नाहानासरेआ आनाथल
 ७३ भीडडा मोला श्री नाथल
 ७४ माहारे म'दीरे पधारे श्री
 नाथल
 ७५ प्रथम सभरे श्री वलभ
 नेा पशुवाररे वाहालाळ
 ७६ धन्य धन्य श्रीणुमनांगोकु
 ण नरठ पारान्नेनवलर'गे
 ७७ वरज जन् वलभरे
 ७८ सु'दीरे गोकुण गामरे
 जीहायी स्वाम
 ७९ श्री मदन मोहनलाल

ઘોળ વિષય
 ૮૦ શ્રી વલ્લભકુળના રશીયા
 વાહલા
 ૮૧ ચાલો વંદ્રાવનને ચોકકે
 ૮૨ વાહાલો શ્રી વલ્લભ વરેહ
 પ્રમદ્રીયા
 ૮૩ આજસખીઆન'દ હુવોરે
 ૮૪ શ્રી વીઠલનાથ સોહામણારે
 ૮૫ ધન્ય ધન્યરે આજનોદીન
 ૮૬ જીરે ધન્ય ધન્યરે આજ
 નો દીન
 ૮૭ ધન્ય ધન્યરે આજનોદીન
 ૮૮ ઉભાં રહેા તો કહુ એક
 વાતડી
 ૮૯ સરદ પુનમની રાત જોઈ
 વાહાલે રમવા કીધુ મનરે
 ૯૦ તમે ક્યાં ગયા વનમાળીરે
 ગીરધરે શામળીઆ
 ૯૧ વરજ અતો શોભીયું જ
 નમ તવ કરી
 ૯૨ સરવ ગાહને રહ્યાં
 ૯૩ વાહાલા તાહારોં વચન સાં
 ભળીને હરખ્યાં
 ૯૪ સરખી સહિલી સહુ મ-
 જીને
 ૯૫ દીઠી સરદની રાત ગેા
 મણી જો
 ૯૬ માહારોવાહાલાનાવનમાંહ
 ૯૭ શ્રી વીઠલનાથજી માહા-
 રાજનું ઘોળ

ઘોળ વિષય
 ૯૮ કોઈ મને કશું દેખાડોરે
 શ્રી ગોકુળમાં
 ૯૯ માહારે મંદીરે પધારો
 શ્રી નાથજી
 ૧૦૦ જીરે વધશિક વહી એ-
 કાદશીરે
 ૧૦૧ અથ શી પૂષ્ટિ માર્ગનાં
 દસ મર્મનું ઘોળ.
 ૧૦૨ પૂષ્ટી મારગ સીદાંતની
 ૧૦૩ ધન્ય શી વલ્લભ અડલમાં
 પ્રભુ વશીયા જીમનાંતોરે
 ૧૦૪ ઘેર આવોરે ગોપીઆ-
 ના વાહાલા
 ૧૦૫ મુખડાનું માંડણ માતી
 ૧૦૬ ભારેહી ખાજી કાહાનક
 તારી એથ
 ૧૦૭ સામરો ન જનો મોરી
 પીર
 ૧૦૮ જીરે કારતક માસ વહી
 અષ્ટમી
 ૧૦૯ શ્રી વલ્લભકુળ ભલે પ્ર
 ગદીયા.
 ૧૧૦ માંભળસુજનીવધામણી
 ૧૧૧ સેન ગોગી અમા શો
 નાથજીને ખમા
 ૧૧૨ નાગર ન'દજીના લાલ
 ૧૧૩ શો ગોકુળ નાથજીના
 લાલર
 ૧૧૪ આ કળીમાં કારણ એક

घाण	विषय	घाण	विषय
११५	यालो न्ण न्णुमनारेना हावा	१३१	यीरान्णरी यारीअ आआण
११६	हरी तने प्रसन ते डे म याशे	१३२	वेहेवाअ तारेमांडवडोसं भाणके
११७	वरन योराशी कोशनी वन यात्रानी परीकमा	१३३	त्री विठलवरपरणीने प धारचाण
११८	वारे वारे सामु भाणे मुअ लागे भीड	१३४	त्री नटवरलाइनने पारणे रे सुंदीर त्री छोटाबाल अभाहारीरे लाल
११९	शो जेकुणीयुं मुकीनेकयां ध न्णअ नही	१३५	नाथ केसे गन्कोआंध छोडरे
१२०	वारी वारी शी गोकुण नाथण तमारे लटकाने	१३६	णरे णरे प्रथम सुरन पाण न्णणेण
१२१	प्रगटचा पूरेशातम लालरे	१३७	पूष्टि मार्गता पंअ तत्त नित्य गायण
१२२	लाल तमारे लटके न्ण मनअटकी लागीप्रमतणी	१३८	सप्पी सरद पूनमनी रा त मुणने वाहावीण
१२३	यालो यालो कानीं द्राने कांडउ	१३९	धन्य धन्य त्री द्वारकां नाथण
१२४	अअ त्री गोसाधणेने वीवाह अत्र	१४०	त्री लक्ष्मणभटणेनेद्व रयालोनेणवाणअणेण
१२५	विवाह मणीयो अत्रण सुंणीओ	१४१	त्री वलभ प्रगटचा प्र गटचार
१२६	पनातीअे दीधी छे आ शिषण	१४२	शो वलभ शी विठल शी ण शी युमनां
१२७	भग्न जे कळ्युं छे त्री वीडलनाथण	१४३	तमारे नयणुं छे डा- मणगारां
१२८	वेहेलायाअेवरननाथण	१४४	सजनी सडुके यालोणे वा न्णअेणे
१२९	आवो पनातीमृगानेणी		
१३०	प्रबूणेने माटे त पधरा वाण		

घोण विषय
 १४५ लटकणा भाण श वि
 ङल वरने नरभु ते ध
 न्य धन्य
 १४६ जुरे धन्य धन्य शावण
 गास
 १४७ श्री वलभ दुरेलभ ज्यु
 गमां कहीजे
 १४८ छणीला छणी ताहारी
 जेधरे
 १४९ येत येत मिरंज
 वीता रेडुवुंनधी जे
 १५० श्री गोकुणमां जेक न'
 हुनुं धाम.
 १५१ श्री वलभ प्रबुज पर-
 ज्यु.
 १५२ कणीज्युग सय ज्युगते
 अधीकाध
 १५३ तनक हेरी माध
 १५४ श्री कश्मि कमण मुप्य
 नारभवा
 १५५ जे श्री वलभ देवकी
 १५६ साधनसय सुने लजे
 १५७ श्री विठलनाथ नाम रे
 स अमरीत
 १५८ सुंदीर गोकुणीयुं जे-
 वाना सुजन कोड
 १५९ श्री गोकुणी मुप्य जास
 जीराने
 १६० विषशीरोभाण तैलंग नाथ

घोण विषय
 १६१ श्री वलभ विठल नाथ
 रे रमवाने आवो
 १६२ सरवे सैपर समाष्टी म
 जी आवोरे
 १६३ श्री वलभ दुर्लभ युगमां
 कहीजे
 १६४ गोकुणनी गोपीज्योरे या-
 ली जण भरवा
 १६५ सामा सैम धीरा गोकुण
 क्यारे लधशु
 १६६ लजे गोपाण बुल मत
 लजे
 १६७ आवो मजोसाहेलडीज
 १६८ श्री वलभ विठल नाथ
 ज्या तेजे सरवस ज्युयुं
 १६९ श्री वलभ प्रबुजने शर
 ज्यु न आवो
 १७० वणी वेगे दरशन आ-
 पीयां
 १७१ श्री वलभ कुण वरजनुं
 ज्युवत
 १७२ लसे प्रगट्या श्री गीरी
 परधारी लाल
 १७३ यत्रबुज छे माडरे
 १७४ श्री वलभ प्रबुने कड
 परजामल
 १७५ वेज मधुंरीरे वाय
 १७६ आज माहारे घेर आ
 वीपारे

घोण	विषय	घोण	विषय
१७०	प्यारी प्रगट्या श्री वर ज्योपलाल	१६३	गोवरधनशी गुडनेमरजे नमु.
१७८	वंडुधीवलम नापलने वंशल	१६४	ज्युमनां जतारे धाटे
१७६	हरीजसो हरीजसो मरे आमे नेनमे हरीजसो	१६५	आलो आलोरे शी मा हाराज
१८०	वाँडे आंभोडे शीनाथल	१६६	भले आवी लागी म हाजम रात के
१८१	आवोरे आवोरे सुहागी	१६७	पांय रंग प्रभुलनागा धमरे
१८२	हरी लजन वीना सोनरे शुवे केसो	१६८	जय शी कभरे भाव
१८३	जय भोलो शी वरजरा यभाजननी	१६९	शीगोविंदरायलुरेशीया
१८४	आनंद सागर उलटयो रसनारे वेहेछे प्रवाह	२००	शी लक्ष्मण सुतनेरेगाढ
१८५	शी मदन मोहनलाल आगण वीनती कोधी	२०१	कभदासमे धन मनमा दकरे धाणुं
१८६	शीगोकुण गामरे अती रणीआमाणुंरे	२०२	संभरेवाणा दास दामो दरेने हरी
१८७	शी गोकुणनाथ सोहा माणुल	२०३	पदमनाम ते दास व्या स सुप अति धाणुं
१८८	जय जयलाल गोरधन धारी	२०४	पूरशातमदास सदा सुप अति धाणुं
१८९	संपीरे शी वीठल नंद न आवोरेमाहारे मारजे	२०५	गदाधरदास कपील कडा माहे मरा
१९०	ताहारा दल केरी वात मं लणीरे	२०६	शरावलु शुद्ध अकादशी नुं घोण
१९१	कोमण अंगेरेओसुजनी	२०७	वधशाप सुदी अकादशी नुं घोण
१९२	शी दामोदरदास हरेथा नारे हरेजे लयी	२०८	शी वीठलनाथलना ला ल छो अती लटकाणा
		२०९	अथ शी ककानो भाव

२१० मेहेतो तमा गेहेतो त
 मा लली पार
 २११ सजनी यालो उजव
 आलल
 २१२ ज्याकु भेद रटन
 २१३ उतम कुण्य आतार क-
 ह्या जे
 २१४ यालो सजयरो सुंदीर
 वरने जेज्ये
 २१५ परम कृपाण श्री वजल
 नंदन
 २१६ भेलिगुगमिदयमनपाले
 २१७ शो वजल विठल हरी न
 नल्ल
 २१८ तमाई जेता सरभुइंप
 २१९ यालो सज्जी आल वं-
 द्रावनमां ज्यज्ये
 २२० शो पूरशोतम प्रमठडुवा
 २२१ शो वंद्राते वननी वाठरे
 २२२ रशीज्या रस भरयेरे
 २२३ लागी मने नेह जडीरे
 २२४ घेनी यम कइरे घेजा गी
 रभाजीनी सगेरे
 २२५ प्रिांनी वातडीरे जेने
 लागो हाय ते नल्लेरे
 २२६ काराण ज्ये थुं कहुंरे
 २२७ माहागे इपाणारेणछेाड
 २२८ अथमी जगननाथलना

२२९ श्रीलु जाता लटकाणा
 २३० आल आलुं द माहारे
 उर न समायल
 २३१ ताते जनी भजे वनवारी
 २३२ हेमो हरोज्युंका ज्येक रन
 लाव
 २३३ आवलभ लुकेो भागी
 भइसे
 २३४ श्रीगोर्धनकी रहीजे तलेठी
 २३५ तमु शरगागत आये
 २३६ अमतो श्रीवीठलनाथ उ
 पशो
 २३७ द्रढ धन यलून डेगे भइसे
 २३८ ज्येक पलक जे रहीजे
 वंद्रावन
 २३९ सोविठलनाथ असतल-
 आ लके
 २४० हरीजनकु हरीनाम प-
 डा धन
 २४१ सोवीठलनाथ धलीअभारे
 २४२ सोगोवर्धन आरडी प
 रयलो
 २४३ लल्लये शोवलभलुकेयलुं
 २४४ शोगोकुण्य रस आये
 २४५ सीवलभ भाराराज
 २४६ सपल सोल वियारी
 २४७ आल काम कल काम
 २४८ नीशदीन लहेरी जेन
 लीं गी

ધોળ	વિષય	ધોળ	વિષય
૨૪૯	જો અસુદૃવ કીએ પૂ- ૨૧ તપ	૨૬૫	રાવલકે કહે ગોપ આજ પ્રજા ધુનીપર
૨૫૦	બીના ગોપાળ ગોપાળ નહી કો અપનો	૨૬૬	નઉતમ લીલા હોતી જુની
૨૫૧	જીવન જેસે ભજન વીના	૨૬૭	કેતે દીન હરી રમરણ વિ ના જોએ
૨૫૨	તનમાં અજોરી અસો મિ રે તનમાં અજોરી	૨૬૮	કેતી કહી સમજાઈ
૨૫૩	ક્યાં ગરાવત ગઊવાં	૨૬૯	દાઉ તમે એકો નહીખાઈ
૨૫૪	શુભાગત વિચારી કોટી	૨૭૦	મનપું જયગો અમજની
૨૫૫	હોત ગોપાળ અગાએ	૨૭૧	કોહુ કામ નહી આપો
૨૫૬	કહા કીએ તે જુગમ	૨૭૨	જીવન એસે જો બની આવે
૨૫૭	અખમોરી કોન ગતી અ જનાય	૨૭૩	હકોરજીને જગાડવાનાં પદ
૨૫૮	રાખો તેસે રહુ જેસે	૨૭૪	ભગવાનને ખેલાવવાનાં પદ
૨૫૯	બેર બેર નહી આવે	૨૭૫	ભગવાનનાં નોહાવરનાં પદ
૨૬૦	સુન્દીરભેખખન્યો ગોપાળ	૨૭૬	શી હકોરજીના મહાત્મ નાં પદ
૨૬૧	કોન પત રાખે મેરી		
૨૬૨	કમી મન ઉર સંતનકીશવા		
૨૬૩	શોગોકુળમાં રહીએ		
૨૬૪	જેસે હું તેસો તોહારો		

વર્ધસ્વને નિત્ય નિયમ રાખવાની શિક્ષા.

અધ્યાય સ્લોક તથા પ્રકરણનું પ્રમાણ સ્કંધ વિશે.

શી દ્વારિકાની પરિક્રમા

धोळ तथा पद विगेरेनो संग्रह

धोळ १.

अथ श्री सप्तोत्तमशतं धोळ.

लक्ष्मी प्रगट्या श्री वदत्रभदेव, पूरुषोत्तम जूनण इरी-
लु; नही प्राकृत धर्मो लेश, अप्राकृत निज वपु धरीलु.
१ करे निगम निरुपायु अम, ते साकारेनी रनुती करेलु;
माहाकणी प्रागादिक हाथ, पंजीतनो द्रष्ट तिगर लरीलु. २
महीमा नव जाले जेह, ते कहीजे परासुर हरीलु; वाले
दया करी सुप्य रूप, निज बीला प्रगट करीलु. ३ जेहे-
री वालुनी अति दुर जोध, थाजे सुजोध जेले इरीलु;
जेनां अष्टोतेर सत नाम, ते कहीजे माहा अध हरीलु.
४ जेना रूपेरे अग्निकुमार, जकती छंद नामे धरालु;
श्री कृमन कमण सुप्य देव, गीलु द्रष्ट करेला लरीलु. ५
करे लक्ष्मीमां अंतराय, तेहना सनपीजे जाले सरीलु;
आपे अधराभूतनी सीध, ते मध्ये निश्चय करीलु. ६

आल इरी छे.

वाहालो आनंद परमानंद केहेवाय, श्रीकस्त कमल सुप्य
कृपानिधि धाय. ७ वाहालो देवी आधारन प्रेतना उपाय,
जेहना शमर्णु भावथी आरत जय. ८ श्री लाभवत गु-
हार्थ प्रगटाय, ते साकार अज्ञाना वाद स्थपाय. ९ वेद
भारग अठिद भावन केहेवाय, माया वाद निराकार सहुं
गाय. १० शरवे वाद निराथ करे ते लज्जाय, लक्ष्मी मा

रंग सरस कमल विक्रमाय. १३ श्री सौद्राक्षिना ज्योति
 र समरथ, ज्योति साधन अण्ठी न थाय अरथ. १२ अं
 गीकार मात्रथी सरवस कीजे, कीषां श्री जे पीजन पतीने
 प्रीजे. १३ अंगीकार करे मर्यादानुं सार, माहा करेणु।
 पत समरथ अपार. १४ वाहालो अभिदान हवाने अहु
 अतुर, माहा उदान अरित्र करे अहु पूर. १५ लीला देया
 डी प्राकृतती ज्येह, तेने मिश्रे मोह्या छे सुर रीपु तेह.
 १६ विमानर श्री वलभ छे नाम. वाहालो सुंदर ३५
 स्वजन हित भाम. १७ वाहालो लकित करे जन शिक्षा
 ने आज, आपे अप्पिल द्रष्ट श्री वलभराज. १८ सरव
 लक्ष्मणी संपन विवेक, श्री कृष्ण ज्ञान दाता गुरे ज्येक.
 १९ पोताना आनंद थकी अहु पूर, छे कमणपत्रशां ने
 न संतुष्ट. २० कृपाद्रष्टीनी वृष्टीयां हरण्यां मन, जुरे
 दास दासीजन पीयेछे अनन. २१ रेशद्रष्टी करे ल-
 कित शनइ प्रमण, लकित सेवीत सुअ शवा रसाण. २२
 जुरे लकित वीना नही शवा साध्य, ते काराण्ठी कहीजे
 दुराराध्य. २३ ज्योति अरण शरण दुरलभ दरशाय, तेना
 उअ प्रताप त्रिलोक कहेवाय. २४ वयनाअन कशी पूर्या श
 वकता अरथ, श्री भागवत अमरत मयन जे समरथ. २५
 ज्येनुं सार कहीजे वृज सुंदरीनां लाव, तेनुं परिपूर्ण छे
 देह भराव. २६ सानिधानथी दान करे कष्ट प्रेम, लकित
 मुक्ति हवाने ज्येने नेम. २७ ज्येक रास लीलामां तेनुं ता
 न, प्रभु कृपा कशी करे कथानुं दान. २८ वाहालो विरहना
 अनुभवने ज्ये आज, सरव त्याग जगुावो श्री वलभराज
 २९ उपदेश करयो लकितना सार, लोक मोहि करयो करम
 भारग प्रचार. ३० वेद शास्त्र करे जगनादीक दान, तेनुं

કુળ મર્યાદા ભક્તિનું દાન. ૩૨ પ્રભુ પૂણ્યવંદ છે। પૂર્ણ
 કામ, સરસ્વતાના પતિ દેવ હથ અભિરામ. ૩૨ વાહાણે
 સહસ્ર કર્ણાં પુરૂષોત્તમ નામ, નિજ જનને આશ્ચર્ય એછે
 ધામ. ૩૩ ભક્તિ મારગની મુતનેા કરવા ઉપદેશ, બહુ
 ગ્રંથે કરી ટાણ્યો સંસયનેા લેશ. ૩૪ જેને પામવાને છાંડ્યા
 પ્રાણુથી પ્રિય, એવા ભક્તિ સમાજ આરાતે હૃદયે ૩૫
 આપ સાધન કરે નિજ દાસને કાજ, એવા સમરથ શી
 વલભ માહરાજ. ૩૬ કરા ભક્તિ પ્રયાજ તે જુતળ માહ
 વથ કીધા પીતા યદિ ગ્રહીને ખાહ. ૩૭ સરવે સામરથ
 ધરચુ પોતાને વચ, સરવે દુર કરી ટાણ્યો વિશ્વેના અંશ
 ૩૮ પ્રભુ પતિસરતાના પતિ સાક્ષાત, કરે આ લોક પરલોક
 દાન વિદ્યાત. ૩૯ જેના અંતઃકરણનું ગુઢ અપાર, અગિ
 કનને જાણવો મનનો વિચાર. ૪૦ ઉપાસનાદીક મારગ
 જે અખ્ય, તેહનો મોહ ટાળી કીધો શેવક અનખ્ય. ૪૧ ક
 રો નિચે જે ભક્તિ સરવથાં વિદ્યેષ, કીધો શરણુ મારગનો
 જ્યુગા ઉપદેશ. ૪૨ શી કુસ્ત નામની જાણાવી વત, લી
 લા કુજ ખાહારી પરિપૂર્ણ ગાત ૪૩ કયા રસ મગ્ન
 મુદા છે ગિત, વિસરચુ છે તેથી સરવે ખાજુ વિત. ૪૪
 પ્રીય છે ધણું વૃજને વૃજનો વાસં, કરે પૂછી લીલા એકાંત
 વિજાસ. ૪૫ કરે ભક્તિ ધણા પરિપૂર્ણ દાન, નહા નિજ
 લીલાનું કોષને જ્ઞાન. ૪૬ અતી આહીક જેનું શીળ ધણું,
 નહી લોક વિશે આશકિત છે અણુ. ૪૭ નિજ ભક્તિ વિ
 શે આશકિત છે એક, પ્રભુ પાવન કીધા પતિત અંનેક. ૪૮
 જે કરે પેતાના ગુણનું ગાન, તેના રદ્ય કમળ રહેવાનું
 કામ. ૪૯ પ્રભુ નિજ સ્વરૂપ અમૃત લેહરી, તેણે રસ વાસ
 ના ખાજુ સરવે હૃદ. ૫૦ પ્રભુ પોતે સરવ યકી છે પર,

નવ કરે પુલ્કતા કોઈ અપાર. ૫૨ લીલા રસ અમરત તો
 રંગ બહુ, બીજબ્યાં છે ભક્ત શરીર સહુ. ૫૩ રૂચી આ
 વે ગોવરંચન ગીરી વાસ, તે લીલા માંહે અતંસે ઉલાસ.
 ૫૪ કરે યત્ન ભોગ યત્નતાં કરમ, આપે અરય કામને મો
 લાનું ધરમ. ૫૫ પ્રભુ સત્ય વચન છે ત્રિગુણાતીત, નિ-
 ત્ય અતુરાઈ છે અતી અગણીત. ૫૬ જે કરે પોતાની કીર
 તી પ્રકાશ, કરચુ બ્યાસ સુત્રને નૌતમ ભાસ. ૫૭ અતી
 તુચ્છ પુલ્ક જે માયા વાદ, કરી ભસ્મને રથાપો બ્રહ્મ ભા
 સ. ૫૮ આશ્રણ અલોકીક અતા કાન્ત, હસવ મુખ શો
 ભિ છે બહુ ભાંત. ૫૯ પ્રભુ ત્રીલોકનું બુથયુ સાર, વાહા
 લા પ્રગટ ભાગ ધરણીનું અપાર. ૬૦ પ્રભુ સુદીરતા છે
 અતી અનુપ, કયમ વરણવ પ્રી શકુ એ રૂપ. ૬૧ માગે
 છે સહુ પોતાના જન, અરણ્યારવિન્દની રજ જે ધન્ય. ૬૨
 એ ક્યાં એકસોને આઠે નામ, શ્રી વજ્રભ આનંદનું જે
 ધામ. ૬૨

માલ કરી છે.

એ શુદ્ધ કરી નીત્ય ગાયરે, તેનું મન પહેલુ રથીર
 યાયરે; ૬૩ અધરામૃતની શીઘ્ય વાચરે, જ્યાંહાં સંસય ન
 હી તે નાચરે. ૬૪ એ પામ્યા વિના મોક્ષ હિનરે, અક-
 તમાં મુકિત છે લીનરે. ૬૫ તેથી મરવોતમ જપ કરવારે
 શ્રી કર્ણ રમે મન ભરવારે. ૬૬ શ્રી વિઠ્ઠલ રૂચીત એ ના
 મરે, જે ગાય તેનું યાય કામરે. ૬૭ તેનો જનમ સુકળ
 છે લેખરે, શ્રી વરજભુષણનાં સુખ દખરે. ૬૮

ધોળ. ૨

અથ શ્રી નવરતનું ધોળ.

શ્રીમદ વજ્રભ માહા પ્રભુને નમુજી, શ્રી વીઠલ પ્રભુને

લાગુ પામ; શ્રી આજ્ઞાક્રમજીને પરણમજી. શ્રી વ્રજબુધનજી
 પરમકૃપાળ. શ્રીમદં ૧ શ્રીવલ્લભદેવે માહા કરણા કરી
 જી, જ્યેથી જીતનું કાજ થાય; સર્વે વૈશ્ણવની કૃતિ એ ક-
 રીજી, સમગી સીંતા નીવૈત યાય. શ્રીમદં ૨ દ્રઢ આ-
 અય શ્રીમહાપ્રભુજીનો રાખીએજી, સીંતા નવ ધરીએ
 લગાર; સર્વે આત્મા શ્રીજીને સમર્પિ જીજી; એછે ભકત
 તણે આધાર. શ્રીમદં ૩ પૂષ્ટી માર્ગમાં આજી રહે સદા
 જી, જીવ કીધા છે અંગીકાર; અલોકીકની ગતી ના
 આપે કદા, પ્રભુ નથી જોતા અવીકાર. શ્રીમદં ૪ નામ
 નિવેદન કીધા થકીજી, પ્રભુ રાજ પોતાની પાસ વશ ન
 યાય એ પ્રભુ કોયકીજી, વશ થઈ રહ્યા શી વલ્લભી પાસ
 શ્રીમદં ૫ નિવેદન મત્રનું સ્મરણ કરવુંજી, સર્વદા ભગવત
 સાય; એ વૈશ્ણવની સંગે ના ફરવુંજી; કૃપા યાય તાદશી
 હાય. શ્રીમદં ૬ કૃષ્ણની ચિંતા નવ રાખીએજી, પ્રભુ સરવે
 સર કહેવાય; સરવના આત્મા શ્રીજી એ સાખીઆજી,
 દુર ભકતપો કચમ રહેવાય. શ્રીમદં ૭ એમન ગમે તે ક
 રે એવું જાણવુંજી, હરીનું ખર્દ છેરે દયાળ; આ પૂત્રાદિક
 પૂષ્ટીમાં આણવુંજી, જોગઠાના વિચાર મયાળ. શ્રીમદં ૮
 નિવેદન કરવું સરવે સંગાયશુજી, અનવિન યોગની સીંતા
 ન રાખ; અસાની હોય કીવા સ્તાનશુજી, સમગ્રુ અધિક
 છે એવું માં રાખ. શ્રીમદં ૯ જોણે આત્મા નિવેદન કીધું
 છેજી, તેના આધારમાં સંસય ના જાણ; સંગાયે શ્રીમાહા
 પ્રભુજીએ ઠીકુંજી, તેથી મનમાં સંસય ના આણિ શ્રીમદં
 ૧૦ સમર્પણ મંત્ર માહા સમર્થજી, ન જાણીય પામ્યો
 સાક્ષીત; એકે અંશકળા નથી પૂણુંજી, આજી પૂરણોતમ
 સાક્ષીત. શ્રીમદં ૧૧ એ પ્રભુ સર્વ થકી પોતે પરજી,

वणी महा समर्थ छे नाथ; लकनां दुःख हरे सुख करेछे
 छ, गीता ना कील्लेछे माथे अे नाथ. श्रीमद० १२
 लौकीक वचनक कर्मल्ले, ते हरी निद्व थावा हे नही;
 ताअे पाण शैवा स्मरणने धर्मल्ले, तेथी मन दुर कीले
 नही श्रीमद० १३ पूरही मार्गनां प्रभुल्ले रहे सदाछ, व-
 णी लवतुं कीधुं शुं होय; प्रभु करे ततो सुख मानी रही
 अेल्ले, उद्वेग न धरे मन मांह. श्रीमद० १४ दीनत.भाव
 मनमां राप्पीअेल्ले, पील सा लतुं शुं काम; श्रीसरवे
 शैवा साधवाछ, गुरनी आत्ता थकी अे काम. श्रीमद० १५
 गुरनी आत्ता गेजंगन ना करीअेल्ले, अेननी च्छाअे
 थाय ते थाय; आपाशा मन प्रभुल्लेमां दील्लेअेल्ले, प्रभुपी
 अधी क राप्पीअे भाव. श्रीमद० १६ शैवा करे निरये सित
 प्रीत्यशुंछ, तो सुअे रहे पुगमांह; पशुक्षा अर्थ कदा शी-
 ल अीतशुंछ, साक्षी थच रहे सुख होय. श्रीमद० १७
 ताअे धारण राप्पी शैवा करेछ, हरी सुख कर्ताछे स-
 त्य; अेमनी लीला लक्ष्मी अीता दुर करेछ, वधरवने
 अेह ग्नुगत १८ अेकादश छंदीअे प्रभुल्लेना सनसुखल्ले,
 शैवामां दीवसने रात्र; अेके छंदी वीभुषण नव कील्लेअेल्ले,
 सरवोत्तम लकित अहे रात्र. श्रीमद० १९ शोकस्त शर्णुंग
 म सदा लपोछ, न विसारीअे पणमात्र; अे ग्नुगते करी
 अिता दुर तलेछ, शशा अील्लनी कपा पात्र. श्रीमद०
 २० श्रीमहा प्रभुल्ले कहे माहरा अे मतल्ले, वणी अे छे
 निराधार; सरवे वधस्तव राप्पीअे सित धरील्ले, अील्ले आ
 वधल्ले आधार. श्रीमद० २१ अे अमुध्य रत्न ले कोध
 सित धरील्ले, तेहने पुरही लकित द्रव कृण होय; ले कोध
 धाण गाअे ने सांभजेछ. तेहने र्मानंद सुख होय.

(૧૦)

શ્રીમદ્ ૨૨ ઈતિશ્રી નવ રતનું ધોળ સંપૂર્ણ.

ધોળ ૩

ઉત્તમ વરત એકાદશી, સાહેલીરે; આજ માહાર અપવા-
સ, જીમનાજી જ્ઞપ્ત્યે ઝીલવા સાહેલીરેં રંગીલી ગલી
રણીઆમણી સાહેલીરે; વહરનવની ભીડભીડ, જીમનાં
સાહેલીરે. સરખી સંધરે ટોળે મળી સાહેલીરે; હમરે હર-
ખ ના માય જીમનાંજી જ્ઞપ્ત્યે ઝીલવા સાહેલીરે. વહુ
ખેટી હીંડે મલપતાં સાહેલીરે, સઉકાને દરસન થાય જીમ-
નાંં સાહેલીરે. સાકર કેરા કહરા પડ્યા સાહેલીરે, દુધડે
વરસ્યા ગેહ જીમનાંં સાહેલીરે. ગોકુળ ગામ રણીયામણું
સાહેલીરે; સુંદર જીમનાનાં નીર, જીમનાંં સાહેલીરે. જી
મનાંંજીમાં ઝીલવાં સાહેલીરે, છુટા મહેલી કેશ જીમનાંં
સાહેલીરે. રમાજી રેતીમાં ઘાટનાં સાહેલીરે, ટુટ્યા નવસરહાર
જીમનાંં સાહેલીરે. વરજવાશી ભાગા મળ્યા સાહેલીરે. હ
રખે સાધશું કેશ જીમનાંં સાહેલીરે. પરસાદ મહેલો આ-
કળા સાહેલીરે, ડોર તણી નહીં પર જીમનાંં સાહેલીરે.
માધવદામની વીનતી સાહેલીરે; આપોતી વરજમાં વાસ
જીમનાંંજી જ્ઞપ્ત્યે ઝીલવા સાહેલીરે.

ધોળ ૪

અથ શ્રી ચોરાશી વહરનવનું ધોળ.

શ્રી ગુરુ જગપદ કમળ રજવંદુ, વંદુ નિત્ય ધરુ નેમઃ
દુઃખ હરણ સુખસેં નિધી, કૃણદાયક ભકિત પ્રેમ. ૧ શ્રી
વહલભ શ્રી વીકલ પ્રભુ, શ્રી કરન પૂરણ કામ; ચોરાશી
મહા ભકત તેતા, કર વર્ણવ નામ, ૨ જ્ઞેનું સ્મરણ કરેથી,

अश्विः प्रथमः कृष्णः नयः; पुष्टिः पंच प्रभु प्रसनः होय, माहा
 पतिव पावनः थाय. ३ मन वांछीत कृण सीध पाभ, गा
 तां अे अलिधानः शी महा प्रभु नीजन'दनु', करे तेने
 दान. ४ ॥ हाण ॥ शी दामोदरदास हरशान्करे, कृष्णदास
 भद्रत वडे वाळीरे. ५ संभरवाणा दामोदरदासरे, जेने
 कुनोज मध्ये वासरे. ६ पद्मनाभदास हरलीकतरे, गुजशां
 पद प्रभु आशपतरे. ७ वधु तेनी कहीअे पारवतीरे, सुत
 इंमनाथदास समरतीरे. ८ रणेभाष वधस्तव क्षत्राळीरे, श्र
 वा श्री वद्वज्रवरनी आळीरे. ९ वधस्तव सेठ परसोतमदास
 रे, काशीपूर मध्ये तेने वासरे, १० भाई इक्ष्मळी पूत्री
 तेनीरे, श्रवा अगुलीन कहीअे जेनीरे. ११ शंभना सुत
 गोपाणदासरे, श्रवा स्मरलुधां छिजासरे. १२ रामदास हर
 रंग रातारे, गद्यधरदास जगत विष्यातारे. १३ वेळीदास
 माधवदास भाईरे, हरव'श पाठक सुपदाधरे. १४ गोवीं
 ददास भला जो वप्पाळीरे, वधस्तव कहीअे अे मां क्षत्रा-
 लीरे. १५ गज्जनधावने श्रव्या मारारीरे, दास नारलु अ
 ह्य मारीरे. १६ माहा वननी वधस्तव क्षत्राळीरे, नदवदास
 सुरीलो नतळीरे. १७ क्षत्री वधस्तव देव कपुररे, शंभ दी-
 नकर प्रेमी पूररे. १८ प्रभुदास भाट हरजीवनरे, दास पूर
 शीतम धन्य धन्य. १९ त्रीपूरदास वधस्तव कायरतरे,
 पुरलुमभ रथीक रसमस्तरे. २० नदव छंद्रदास प्रजपतरे,
 गोसाळदास श्रवा हरी अंतरे. २१ माधवभाट काश्मीरमां
 वासरे, वांसवाजना गोपाणदातरे. २२ पद्म रावळनी अ
 ती श्रवारे, पुश्शीतम जेशी तेवारे. २३ जगतनाथ जेशी
 तेनां भरातरे, वणी वधस्तव तेनी मातरे. २४ जेशी न-
 रेड हरीना दासरे, गाम जोधरे राज्या आसरे. २५ वध-

શનવ રંગપુતાણી હરીની દાસીરે, રામદાસ ગુજરાતના વા
 સીરે. ૨૬ દેવે ગોવીંદ હરી રસ માતારે, રળે માધવ બેઉ
 ભાનારે. ૨૭ ઉત્તમ અષ્ટ લોકદાસ શેવા ભારીરે, શેવક શ્રી
 છના કેહેતા મહેતારીરે. ૨૮ ઇસ્તરદાસ દેવે રસ મળરે, હ-
 ચી હરી જન શુચિત ભગ્નરે. ૨૯ વધસ્તવ છકા વાસુદેવ
 દાસરે, શેવા અરથે રહેતો પ્રભુ પાસરે. ૩૦ કૃત્તદાસ ગગ
 ચી સુખ કંદરે, ખાખા વેણુ હરીત કુખ દંદરે. ૩૧ એ
 ખેડના એક ખવાસરે, તેનું નામ તે જલદદાસરે. ૩૨ સ્થા
 નેસ્વર વિપ્ર તે જગ્નનાનંદરે, શેવ્યા શ્રી હરી અતી આનંદ
 રે. ૩૩ પ્રાક્ષણી અડેલીની વધસ્તવ ખાધરે, આનંદદાસ
 વિશંભરદાસ ભાધરે. ૩૪ વધસ્તવ ક્ષત્રાણી પ્રભુ પ્રીતરે,
 રામદાસ મીરાંના પરોહીતરે. ૩૫ કૃત્તદાસી ખવાસણી
 જાણીરે, જેની માંતી શ્રી વલ્લભે વાંણીરે. ૩૬ બુલામીશ્રી
 શ્રી વલ્લભ વરનારે, રામનાંદ પંડોત સ્થાનેસ્વરનારે. ૩૭ વ
 ધસ્તવદાસ રસપૂરરે, જીવણદાસ તે ક્ષત્રી કપુરરે. ૩૮ સાર-
 સ્વત દ્વોત ભગવાનદાસરે, જેનું ચિત સદા પ્રભુ પાસરે.
 ૩૯ વધસ્તવ ભગવાનદાસ ભીતરીઆરે, શ્રીજીના શેવામાં
 ઠરીઆરે. ૪૦ ચતુરદાસ સનોઢીઆ કહોએરે, ગોડ વિપ્ર
 અચ્યુદાસ લહીખેરે. ૪૧ સારસ્વત વળી અચ્યુતદાસરે, ના
 રણદાસ અખાલે વાસરે. ૪૨ નારણદાસ ભટ મથુરાંતરે,
 નારણદાસ લવાણ ઠઠાનારે. ૪૩ ક્ષત્રાણી ગોરજસ ભરા
 ધરે, સાસુને વહુ વધસ્તવ ખાધરે. ૪૪ સીંહાનંદના ક્ષત્રી
 સારારે, વધસ્તવ અડેલના એક સુતારરે. ૪૫ એક વહુજી
 વ હરી ગુણ ગાતારે, દામોદરદાસની માતારે. ૪૬ સીંહાનંદ
 ક્ષત્રાણીના વાસરે, કની લખા પૂરેશોરમદાસરે. ૪૭ કવીરાજ
 ભાટ ગુણ ગાયેરે, ગોપાળદાસ ઘટોરાના કહાયેરે. ૪૮ જ-

નારદનદાસ વજ્રબળુવ ક્ષત્રી, ગઢિશ્વામી બ્રહ્મણ હરી મી-
 ત્રે. ૪૯ કન્યાસાહ ક્ષત્રી પ્રકાસરે, વિપ્ર એ દામ્યાના હરીદા
 સરે. ૫૦ બાળકૃષ્ણ બદ્રાયણદાસરે, સેવા સમરણના અબ્યા
 સરે. ૫૧ વજ્રબળુવ રામદાસ ગુહાણરે, સેવા સમરણમાં સુ
 બાણરે. ૫૨ મણી ચિત સદ્ પાંડે ભવાનારે, નરોબાઇ હ-
 રી મન માનીરે. ૫૩ નરહરે સન્યાસી હરી ભ્રાતરે, જેની
 હરીપદ નિરમળ મતરે. ૫૪ ગોપાળદાસ કહીએ બટાધારી
 રે, વાસ વજ્રમાં શેવ્યા ગીરધારીરે. ૫૫ સંત પોખરે રત્ન
 વેચું નારીરે, કર્નદાસે પર જો સોંપી ચારીરે. ૫૬ આગ્રે
 ચોપડા સનદાસરે, સુરદાસે શેવા અવિનાશરે. ૫૭ પટલ
 મહાવજ્ર રજુ સહીતરે, પતી પતિન પ્રભુ ચિતરે. ૫૮ ગોપા
 ણદાસ નરોડાના કહાવેરે, શેવે શામન હરએ હુલરાવેરે. ૫૯
 સુરદાસ શીરિમણ ભકતરે, ગાયા ગીરધારી બજો ભકતરે.
 ૬૦ સરવોપરિદાસ પરમાનંદરે, ગાયા ગુણનીધી બાળમુકં
 દરે. ૬૧ કુંભનદાસ માહા રસ કંદરે, સખી ભાવે શેવ્યા
 શ્રી ગોવિંદરે ૬૨ સુત કર્નદાસ દ્રઢ એતારે, છોડ્યા પ્રા
 ણ ન છોડી ગઢિ શેતારે. ૬૩ કર્શનદાસ કહીએ અધિ-
 કારીરે, ગાયા શેવ્યા શ્રી રાસ ખીહારીરે. ૬૪ ગાયા વજ્રશ
 વ એ ચોરાશરે, શ્રી વલ્લભ પદ નિકટના વાશરે. ૬૫
 ચાલ ફરી છે. સકળ તત્તવું તત્ત છે, એ સાર

માંહે સાર; એ પાઠ કરતા માત્રમાં, વશ યાગ શ્રી નંદકુ-
 માર. ૬૬ શ્રી વલ્લભ શ્રી વિઠલ પ્રભુ જે પ્રસન્ન કરવા
 આહે; નથી અન્ય ઉપાય એહને, હરી ભકતના ગુણ ગાય
 ૬૭ શ્રી આચાર્યજી માહા પ્રભુજીના, અતરંગ એ ભકત;
 મુજ ઉપર કરેણ કરી, હો શ્રી વલ્લભ આશકત. વજ્રનવ
 પદ કમળ રજ રતી તણી આશ; ગાય ગુણ હરીદાસના,

ધ્યારામનો દાસ. ૧૯

ઘોળ ૫

અથ ચોરાશી વર્ષસ્તવનુ ઘોળ.

(તે બીલામાં જે જે સ્વરૂપ હતું તે સ્વરૂપ સાથે લખ્યું છે,)

શ્રી વલ્લભ ચરણ રજને, નમુ નિત્ય ધરી માન; ચિં-
તા ચિતથી સહુ ટળે, ને મીઠે ઉર અમાન. ૧ શ્રી વિઠલ
પ્રભૂ પદ પરથ, રજવંકુ નિત્ય ધરી નેમ; કુઃખ હરણ સુ
ખ શ્રી નાધી, વળી દાએક ભકિત પ્રેમ. ૨ શ્રી આચાર્ય
જી માહા પ્રભુના, ચોરાશી જે ભકન; તેના ગુણ વરણવું
બુગ માંહે જાણે જગત. ૩ તેમના મુળ સ્વરૂપનું, કરે નામ
તે વિક્ષાત; સાંભળતાં સુખ અતી ઘણું. પ્રભૂ પ્રસન્ન હોવા
સાક્ષાત. ૪ ઠાળ. દશી ચાલતી. શ્રી દામોદરદાસ હરતા
ણીરે, લલીતાજીનું પ્રાગઠ જ્ઞણીરે. ૫ કૃષ્ણદાસ મેઘન વ
ળી કહીએરે, વાશાખાજીનું પ્રાગઠ લહીએરે. ૬ હેતે હરી-
ભકતના ગુણ ગાથેરે, તેનો જન્મ કૃતારથ ધાર્યેરે. ૭ સં-
ભરવાળા દામોદરદાસરે, કુંજ રચનામાં ચિત્ત હુલાસરે. ૮
એ કૃષ્ણે સાતમાં ક્ષત્રીરે, હતી દાસી વીકુરજીની સ્ત્રીરે.
૯ પદમનાભદાસ ભરપૂરેરે, કોઠીકમાં વીરના સુરેરે. ૧૦
અં પકલતા સખી તે કહીએરે, મણી કુંડળા તે તુલસા લ
હીએરે. ૧૧ વધું સુતની કહીએ પારવારે, રૂપ વીલીની રૂ
પવતીરે; ૧૨ રૂઘનાપદાસ સુક નામરે, સખી રૂપ તે ગુ-
ણ અભીરામરે; ૧૩ રજોબાઇ વધત્રેવ ક્ષત્રાણીરે, લલીતા
જીની દાસી જ્ઞણીરે; ૧૪ રતીકળા સખીનું નામરે, માહા
પ્રભૂજી સેવ્યાનું કામરે; ૧૫ દાસ શેઠ પૂરશોતમ કહીએરે,

ઈંદુ લેખાનું પ્રાગટ લહોચ્ચરે; ૧૬ સખી માદની તેહની જ
 છીરે, પૂત્રી રૂક્મણી તેતો વખાણીરે. ૧૭ શેઠના સુત ગો
 પાળદાસરે, સખી ગાયન કળાનો હુલાસરે; ૧૮ રામદાસ દિ
 જ સારસ્વતરે, પ્રેમ મંજરી સખી રસ મતરે. ૧૯ ગ-
 દાચરે કપીલ સારસ્વતરે, ગામ કડામાં રહેતા આવ્યા વ્રન
 રે. ૨૦ જ્યુથ કુમારીકામાં નામરે, કલ કંકી સખી શુભ
 આમરે ૨૧ વેણીદાસ તે ક્ષત્રી કહીએરે. બલ નદરાયજી
 ના લહોએરે. ૨૨ માધવદાસ તેમના બાતરે, સખી રત્નપ્ર-
 ભા સાક્ષાતરે. ૨૩ હરીવંશ પાંદેક સુખદાધરે, સખી ગ-
 બી હિનાલીકા તાહરે. ૨૪ ગોવીંદાસ ભલા તમે આવેશારે
 નંદ રાયજીના ધરના ભેયારે. ૨૫ કણ માંહે આખા ક્ષત્રી
 છીરે, લીલા માંહે રાહજીજી જીજીરે. ૨૬ ગજન ધાવન
 ક્ષત્રી ચેનારે, સખી નામ તે એનું શુભ તેનારે, ૨૭ બ્રહ્મ
 આરી નારાયણદાસરે, માહા વનમાં તેના નિવાસરે. ૨૮ સ
 ખી મથુરે હક્ષણા નામરે, ભત્રીજા મથુરા ધામરે. ૨૯ ક્ષ
 ત્રાણી માહા વનમાં રહેતારે, સખી નામ તે ભદ્રા કેહેતા
 રે. ૩૦ જીઆદાસ શુર વળી ક્ષત્રરે, સખી નામ તે શામા
 વતીરે. ૩૧ વર્ધશ્રવ ક્ષત્રી તે દેવ કપુરરે, સખી નામ પ્ર-
 વિના પૂરરે. ૩૨ સ્ત્રી તેની તે શેવાય શીલારે, સખી નામ
 તેનું રશીલારે. ૩૩ શેઠ દીનકર ત્રવજી રશીનારે, સખી આ
 વુરી નામ તે લીનારે. ૩૪ ધરાનંદ તે દીનકર દાસરે, ધર
 વનંદ તે મુકંદદાસરે; ૩૫ ક્ષત્રી પ્રબૂદાસ જળ લોટારે,
 સખી નામ તે મનમય માટારે. ૩૬ શીહાનંદ ભાટ પ્રબુ
 દાસરે, કુલ હેથી સખી સાક્ષતરે; ૩૭ પૂરશોમમદાસ તે
 ક્ષત્રરે, વળી વજ્રના હેમની સ્ત્રીરે; ૩૮ પુરશ નામ તે મા
 ધવી કહીએરે, સખી સ્ત્રી માલતી લહોએરે; ૩૯ ત્રીપૂરદાસ

વૈશ્વવ કાવગતે, સખી નામ તે હરણી પ્રસસતરે; ૪૦ પૂરણ
 મલ અંબાલે વાસરે, સખી ચિતલેખા સુખ રાસરે ૪૧
 જ્ઞદવ ઇંદ્રદાસ પ્રજ્ઞપતરે, ગાયા નામ તે મદોનમરતરે. ૪૨
 ગોસાબદાસ મથુરાના વાર્શરે. ગોવિંદકુંડના સુવા નાવાશી
 રે; ૪૩ માધવભટ કાથમેરી કહીએરે, નામ રત્ના કુમારકા
 માં લહીએરે. ૪૪ વાંસદાના ગોપાળદાસરે, રસ પ્રકાશ. રસ
 માં હુલાસરે; ૪૫ પદમ રાવળ ઉજ્જૈણમાં કહીએરે, રાજ
 લીલા દ્વારકામાં લહીએરે; ૪૬ શ્રી રક્ષમાણી જીની ખવાશરે
 સખી નામ તે ગીમળા હુલાશરે; ૪૭ વર્ધરતવ જોશી પુ
 રશોતમ જેહરે, ગુણ સુડા સખી નામ તેહરે; ૪૮ સ્વા વ
 ધરતવ એમની કહીએરે, દુરવા સખી નામ તે લહીએરે.
 ૪૯ જગનાથ જોશી વળી કહીએરે, સખી નામ સૌરભી.
 લહીએરે; ૫૦ સખી છખી સીધી તેહની માતરે, ગંધા રે-
 ખા તે નરહર ભાતરે. ૫૧ રાણા વ્યાસ ગોધરા ગામરે,
 નાગરવેલ સખીનું નામરે; ૫૨ ગોવીંદ દુવે ખડાલીમાં ક-
 હીએરે, તન મધ્ય દ્વારકામાં લહીએરે; ૫૩ રા રવન દુવે મા
 ધવ દુવે કહીએરે, લલીતાજીની સખીએ લહીએરે ૫૪
 રાજો સખી તે કુન્જશી નામરે, માધો રસ રનાળીકા ગ્રામ
 રે. ૫૫ ઉતન રલોકદાસ શેવા ભારીરે, સખી શિલ્લા ના
 મ નારધાશરે. ૫૬ હરદાસ દુવે વળી કહીએરે, સખીના
 તે એનાં લહીએરે; ૫૭ વર્ધરતવ છકડા વાસુદેવ દાસરે,
 શીંહાનંદમાં તેહનો વાસરે. ૫૮ સનાનંદ રાવજીના કહી
 એરે, મનસુખા ગોપ તે કહીએરે. ૫૯ ખાખા એજી સખી.
 સુરેશીરે, કર્નદાસ કમળતા તેહનીરે; ૬૦ જ્ઞદવદાસ ખ-
 વાસ તે કહીએરે, સખી નામ તોલકની લહીએરે. ૬૧ રથા
 નેશર વિપ્ર જગ્જાન દરે, સખી માધુરી મન આનંદરે; ૬૨

आनंदास नागरी कहीअरे, विष्णुभरदास वाळवा लहीअरे;
 ६३ आळखणी अक अउलमां रेहेतीरे, सप्पी शशी कणा
 सडू डेहेतीरे; ६४ वडवणव क्षत्राणी अक जाअरे, सप्पी
 नाम ते लोळा गअरे; ६५ क्षत्राणी गोरज संभराअरे, सा
 सु बहुने सदा सुअदाअरे; ६६ सप्पी नंदा ते गुरज कही
 अरे, संभराअ ते वृंदा लहीअरे; ६७ कृष्णदास अवासणी
 लणीरे, वरज मंगगा सप्पी वणाणीरे; ६८ आला मिअ
 लाहोरना कहीअरे, सप्पी नाम सुमंदारा लहीअरे; ६९ रा
 मदास भीरांना प्रोहीतीरे, सप्पी वदाया नाम सहीतीरे; ७०
 वडवणव रामदास जोहाणीरे, मधु अनी सप्पी प्रमाणरे; ७१
 रामानंद पांडा स्थाने ररेरे, कुंज लोळा मातम अरेरे;
 ७२ विस्तुदास छीया रस छकमारे, सप्पी कमणा अतीज
 ग.संगमारे. ७३ क्षत्राणी वणदास कपूररे, सप्पी धरवरी
 अती सुअ पूरेरे; ७४ सारस्वन द्विज भगवानदासरे, व
 सु गंध सप्पीना सुवासरे; ७५ भगवानदास लीतअ
 कहीअरे, सप्पी नाम सुंदरी लहीअरे, ७६ अश्रुतदास स
 नोडीया कहीअरे, सप्पी माधुरी नाम ते लहीअरे; ७७
 अश्रुतदास ने गौड आळखणीरे, अहीती सप्पी नाम ते ल
 खरे; ७८ अश्रुतदास कडाना कहीअरे, सप्पी नाम रसा-
 लीका लहीअरे; ७९ नारणदास अणालिके वारीरे, सप्पी
 नाम ते वरज विनाशीरे; ८० नारणदास लाट मथुरांना
 रे, नेतो पाअर गोकुणमांनारे; ८१ नारणदास लवांजा ठ-
 ठामारे, सप्पी डेतकर नाम धटांनारे; ८२ क्षत्राणी सीहा
 नंदां रेहेतीरे, सुतदा नाम सप्पी डेहेतीरे; ८३ दामोदर
 दासनी मातरे, वीरबाळ नाम साक्षातरे; ८४ लीला माहे
 पुनी दीण कहीअरे, वन दती तेतो लहीअरे; ८५ अी पू

३५ मोन'हे कहीअरे, वीशाप्याञ्जनी सप्रीणे लहीअरे.
 ८६ र'मानाम ते पुरष ज्ञाअरे, दशा नाम ते श्री व'प्या-
 अरे. ८७ सुधार प्याती अउंजमां इहेतारे, श'प्या नाम सु-
 दामा केहेतारे. ८८ क्षत्री अन्व भारगीनो स्नेहीरे, सप्री
 भाहनी नाम ते तेहीरे. ८९ कवि लघु पूरुशानम कही-
 अरे, न'दराय ताण्ण भाट लहीअरे. ९० उमाशंकर तेनुं
 नामरे, जश वराण्ण्यानुं तेने कामरे. ९१ कविंजल भाट
 मथुरांनारे, साउंज नाम पूरानारे; ९२ गोपाणदास नरोडाना
 क्षत्रीरे, मंगीत कणा गुण्ण अत्रीरे. ९३ जनारदनदास क्ष-
 त्री कहीअरे, सप्री कश्मावती नाम लहीअरे; ९४ गडु स्वा
 भी प्पाहाण वद्रावनमारे, सप्री वंदी नाम हे आन'द-
 मारे; ९५ कनेया शाल क्षत्री जेहेरे, आत्राना वाशी ते
 हेरे. ९६ सप्री लक्ष्मीनाञ्जनी कहीअरे, सप्री नाम कमेद
 नी लहीअरे. ९७ त्रिप ओद्या नर'शुदासरे, शुंगर स-
 प्रीनो सुवासरे. ९८ नरहेर सत्याशी वणी कहीअरे, स-
 प्री नाम गुज्यापी लहीअरे. ९९ शकु पांउे आनोरमां
 वासरे, ग'द्रभाणु गोप साक्षातरे; १०० वणी भाधमा
 जेकय'द कहीअरे, मधु मंगणा नाम ते लहीअरे; १०१
 शकुपांउे तधुं लवानारे, जेही नरो धण्णी मनमातीरे; १०२
 जसोदाञ्जनी ताण्णदीयो हेपरे, जेही रामहे शामहे हेपरे;
 १०३ गोपाणदास कहीअरे जग्राधाररे, सुभद्रा सप्री नीर-
 धारीरे; १०४ कश्मास श'श्री आन'दरे, सप्री नाम ते
 न'दा सुमंदारे; १०५ शतदाम ने ज्योपडा क्षत्रीरे, सप्री
 म'द्रिक नाम प्रसंतारे; १०६ सुंदरदास सप्री नाम श्री-
 दारे, माधवास सप्री नाम लीकारे. १०७ पटेन माधवञ्ज-
 वीरजे कहीअरे, सप्री सुया हेर'पा लहीअरे. १०८ गोपा

જાદાસ નરોડાનો વામરે, જ્યથાંત નંદનો ખવાસરે; ૧૦૯
 ખાજકમ્ર ખાદરાયણદાસરે, સ્ત્રી સહીત ચોરવીમાં વાસરે.
 ૧૧૦ મૂત્રિઉપા સખી નામ કહીએ, સ્ત્રી નામ તે ગંગા
 લહીએ. ૧૧૧ સુરદાસ તે સાગર શુરે, ગયા ગીરધારી
 યુણ ભરપૂરે; ૧૧૨ સખી કસ્તનું પ્રાગટ કહીએ, સખી
 અંપકલતા તે લહીએ; ૧૧૩ સાગર વળી પરમાનંદદાસરે
 ખાજ લીલામાં જ્ઞાન ઉલાસરે; ૧૧૪ સખી વુકનું પ્રાગટ
 જેહરે, સખી અંદ્રભગા કહીએ તેહરે; ૧૧૫ કુમદાસે કહ
 ર સમસ્તરે, શ્રીજીના સ્વરૂપમાં આચકતરે; ૧૧૬ સખી અ
 રજીન તેતો કહીએ, વીશખ્યાજીનું પ્રાગટ લહીએ; ૧૧૭
 સુન કસ્તદાસ દ્રઢ પૂરારે, ગૌ શેવામાં અતી સુરારે; ૧૧૮
 લીલા માટે તે અમનું નામરે, ગોપ ગાયો ચરાવવાનું કા
 મરે; ૧૧૯ અધિકારી તે કસ્તદાસરે, રાત લીલામાં તેમ
 નો અખ્યાસરે; ૧૨૦ સખી શીશભ નામ તે કહીએ, લતી
 તાજીનું પ્રાગટ લહારે. ૧૨૧ ॥ વજાણ ॥ ચોરાશી
 મિત બાય કે, કરે યાઠ નિત્ય ધરી નેમ; પૂજિ પ્રથમ પ્રસ
 ન થયે, રહ ખઠાવે અતી પ્રેમ. ૧૨૨ ક્રિયા સ્ત્રી હરી રાય
 જી, કરી દીન જાણી દાસ; મુલ ચોરાશી ભકનનાં, તે ના
 મ કર્યાં પ્રકાશ. ૧૨૩ શ્રી આચાર્યજી માહા પ્રભુતાં, અ
 ગ દ્વાદશ જેહ; ધર્મ સાથે ધરમી કહીએ, સમ દ્વાદશ તેહ
 ૧૨૪ ચોરાશી વરજ કોશ માટે, ચોરાશી એ ભકત; પેમ
 લક્ષણ પૂરી પુરે, શ્રી વલભ પદ આશાંત. ૧૨૫ એ વધ
 સ્તવ પદ કમળ રજ, રતી તણી છે અતી આશ, ગાય
 ગુણ હરીદાસના, પદરજ શ્રી વલભદાસ. ૧૨૬

ધોળ. ૬

શ્રી લક્ષ્મણ ભટજનાં ભાવે કીન્ને ભામાણાં, તેતંગ
 તીલકને વિપ્ર શીરોમાણ્ય ભુપ જ્ઞે; એમના સુત શ્રી વલ્લભ
 ભનાં લેક વારણાં, દીવ્ય રૂપે પ્રગટ્યા અનર અનુપ જ્ઞે;
 શ્રી લક્ષ્મણ૦ ૧ ધરમ ધોરીધન જે સુત વલ્લભ દેવના
 પ્રગટ કર્યો વેદ તણો વીસ્તર જ્ઞે; ગુણ સહોદર ભણ્યા
 શ્રી ગોપીનાથજી, હજી મુથગધર હજીધરનો અવતાર જ્ઞે.
 શ્રી લક્ષ્મણ૦ ૨ શ્રી ગોવરધનધરે વીર શ્રી વલ્લભદેવનાં,
 રસના રૂપી કહીએ નંદકુમારજ્ઞે; એ પૂરૂષોત્તમ પ્રમદીઆ
 શ્રી વીઠલનાથજી, નિરયુણ્ય ખરૂં તે સયુજ્ય સ્નેહી સારજ્ઞે
 શ્રી લક્ષ્મણ૦ ૩ શ્રી વીઠલનાથજીના સાતે લાલ સેહામ-
 ણ્યા, સદુધી ઝાટા શ્રી ગીરધરજી માહારાજજ્ઞે; શરણ આ
 વે તે સોંપે શ્રી નાથજી, કરવા શું સેવા કરાં કાજ જ્ઞે. શ્રી
 લક્ષ્મણ૦ ૪ શ્રી ગોવીંદરાય તણા મન પ્રસન ઉલાસમાં,
 આવે તેને આપે આનંદદાન જ્ઞે; શ્રી બાળકરનજી કામ
 જ અંગે રસે ભર્યા, કરાવે છે અધર સુધારસ પાન જ્ઞે
 શ્રી લક્ષ્મણ૦ ૫ શ્રી ગોકુળનાથજી જણાવે યુગમાં જીવને,
 એવા પોતે કહીએ પરમ દયાળ જ્ઞે; શ્રી રઘુપતીજી રૂડલે
 નીરખતાં, વલ્લભ સુધનની ભુલે લે સાંભાળજ્ઞે. શ્રી લક્ષ્મ-
 ણ૦ ૬ જોવા સરખા દીસે શ્રી જ્ઞાનાથજી, એ છે બેઠે
 ની અનળાનો આધાર જ્ઞે; દેખી દેની જીવ સંન ધનથા
 મજી, શીરપરે અમરત રસની ધારજ્ઞે. શ્રી લક્ષ્મણ૦ ૭
 એ સાતે લાલ તણો વંશ સદા સંસારમાં, પ્રગટ ખીરાજે
 પૂરૂષોત્તમ પરિખરૂં જ્ઞે; જીમનાદાસ અધમને કહીએ અ
 ધન એ, શું જાણે શ્રી વલ્લભ કુળનો મરમ જ્ઞે. શ્રી લક્ષ્
 મણ૦ ૮

(२८)

धोण १.

अथ श्री असे पावनतुं धोण.

श्रीमदवलम प्रभुजने, नमु श्री वीठलेश; सात श्वरप सहित सप्तगो, वंशात्मक विशेश. १ शैवक श्री विठले सल्लना, असेहने पावनः जेहनुं नाम उचार मानथी, थाय सहु पावन. २ टेक. गुणु गौवींद्दासना गाधअरे, हीत स्वाभी परासिन लभअरे. ३ नंद्दास क्शन आशकतरे, अत्रबुद्धास सदा अनुरकतरे. ४ नित्य नागलभाध आ- अरोअरे, क्शन लठलने गन धरीअरे. ५ आयालु ना- रलुदासरे, विठलदास लकन उराथरे. ६ क्शनदास माराशी दासरे, पाप अष्टा मंन हुनाथरे. ७ हरीदास ज्जनाईनदा- सरे, इप माराशी रस रासरे. ८ अलीपात वधीपात लदीरे, जेमल रज्जुन हरीवादीरे. ९ माधवदासने नाहा- लयंदरे, माधवदास कायस्थ गुणुवांतरे. १० कायस्थ धल्लाने धल्लुपाळारे, इपयंद नंदा सुलवाळारे. ११ अेक आल्लाल राधवदासरे, गोपाणदास गुजरातना वासरे. १२ राज्ज लापाने अेक पाधरे, हरीदास अवास सुपदाधरे. १३ शैठ गानयंद ज्जुनाथरे, भाधलो कोठारी हरी हाथर. १४ भाजेकयंदने अेनी नागीरे, हरलु कोठारी गुणु भागीरे. १५ गोपाणदास आल्लाल अंगाणीरे, आस गल्लिय पडु भाग्यशाणीरे. १६ मद्सुधनदारा छे हरी वाहालारे, अेक कल्लुप्पी भांजा वाणारे. १७ अेक वधश्नवनी छे कन्यारे, रामानंदने परल्लानी कन्यारे १८ अेक वधश्नव अेष्टी टेकीरे, तेतो परल्लु धमे विवेकीरे. १९ वधश्नव अेकतइना संगी रे, पाथो शुज्जरी हरी रस रंगीरे. २० अेक वृज वासी

સુત નાગીરે, ગોપીનાથદાસ ગાંડી આચારીરે. ૨૧ કણુબી
ગુજરાતી બે ભાઈરે, દ્વિજ પતિન આગે રાજરે. ૨૨ એક
ગોડાઓ પંડિત શામિરે, એક રઘુપતી દરસન લોભિરે.
૨૩ એક પંડિતને કાહાન બાઈરે, વઠ્ઠનવ ક્ષત્રીએ આગ-
રાઈરે. ૨૪ એક ઠીમરને દ્વિજ રેડુરે, નારણદાસ હરીને
તેડુરે. ૨૫ એક વઠ્ઠનવ સુતરે વાગારે, રાજ આશકણું
પ્રભુ વાહાભારે, ૨૬ બે હતી પત્નીત એ કણુબીરે, વહુ
અજમ કુંવાર બહુ ધર્મીરે. ૨૭ એક પ્રોહીત વેસ્વા કન્યા-
રે, ગંગાબાઈ છે પૂણું ધન્યારે. ૨૮ એક રાજને એક
ધાબીરે, બે સાચોરા રસ લોભીરે. ૨૯ એક વઠ્ઠનવ મ-
દન ગોપાળરે, બે કણુબી પટેલ રસાળરે. ૩૦ એક શેતક
એક વિરકતરે, દયા ભવજઆ અ.શકતરે. ૩૧ એક વા-
ણીઆને એક નાગીરે, એક પરમ વઠ્ઠનવના ધાચીરે. ૩૨
એક ક્ષત્રાણી વિરકતરે, વાધજી રજજી આશકતરે. ૩૩
એક ગોપાળદાસ ભીતરીઆરે, ખાન આઠ શેતક અનુસ-
રીઆરે. ૩૪ ગોપાળદાસ સીધલ ભોળાભાઈરે, શેઠ પૂત્રી
દીવાનની ભાઈરે. ૩૫ એક કજડી રૂપા ભાઈરે, હરીદાસ
સુતા સુખદાઈરે. ૩૬ એક ક્ષત્રા વઠ્ઠનવ બાઈરે, રાજ
રાણી પૂત્રને દાઈરે. ૩૭ શાહુકારનેા ખેટો ખીલાસીરે, એક
વઠ્ઠનવકોડ પ્રકાસીરે. ૩૮ એક વેસ્વા ભાવનની વાસીરે,
તે હરી ગુણુ માંહી નીત્રાસીરે. ૩૯ પૂત્રજી વઠો વિરકત-
રે, વેણીદાસ દીપા છે ભકતરે. ૪૦ એક સાગળદાસ એક
નાચીરે, પૂત્ર પઠાળનેા સુખદાઈરે, ૪૧ બોલા દામોદર
દાસ છે ભકતરે, ખેટી શાહુકારની અ.શકતરે. ૪૨ વઠ્ઠ-
નવ એક ખરજીઆવાળોરે, શેઠ આગરાજને મન ભાળોરે.
૪૩ એક કાપડવાળો શામિરે, કણુબી આંજણો વઠ્ઠનવ

લાભરે. ૪૪ એક શાસ્ત્રી મેરાશીદાસરે, લાછ્યાબ ભાટ
 ગુણ રાસરે. ૪૫ રાજા રાણી હરીમન ભાવેરે, એક વ-
 ધસ્તવ ડાગ જુદાવેરે. ૪૬ દ્વિજ શેઠ સોની પરમાન-
 દરે, મહેરા પુરૂષોત્તમ ગુણવંતરે. ૪૭ એક બે ભાઈમંદન
 લાભ્યારે, ચોપડા ભંડારીને મન ભાભ્યારે. ૪૮ ઠગએકાદસ
 એકશંખોરે, માતા બેટી હરીરસ રંગીરે. ૪૯ એક ધસ્તીને
 વિરકતરે. ખીજ બે ભાઈ આચકતરે. ૫૦ જીવા પારખને
 જીવાળરે, દાશી માધવદાસ દલાબરે. ૫૧ બેટો પટેલનો
 નિત્ય આવેરે, બેટી પટવારીને મન ભાવેરે. ૫૨ હરીદાસ
 જમાઈ માણકચંદરે, પ્રભુ ત્યાગ કરો એ મતરે. ૫૩ એક
 ગીરીકી પરિક્રમા કરતારે, એક નિત્ય ઉઠી વૃજમાં ફરતારે.
 ૫૪ બે કણબીએ કચી હેવીરે, લેઈ કુતાનાં નાંખી દે-
 વીરે. ૫૫ કણબીએ ગુજરાતની વાસીરે, બેટી ખીરખલની
 સુખ રાસીરે. ૫૬ રાજા જ્ઞેધસીંગ દક્ષિણુનારે, વળી
 પ્રોહિત તેના ધરનારે, ૫૭ સાસુ વહુ સુરતના વાસીરે,
 રાજા પૂર્વેનો સુખ રાસીરે. ૫૮ શેઠ સુત નારો ગુજરા-
 તીરે, એક બ્રાહ્મણની નાગર જતીરે. ૫૯ શ્રીવોઠલેય શ્રી
 જીને રૂપેરે, દીધું દરસન બેન અનુપેરે. ૬૦ એક કુસંગ
 મીટો વિરકતરે, ખીજ ભાઈ આચકતરે. ૬૧ વેણીદાસ
 ધીવા છે ભકતરે, એક રજપુત કાંઠાના આચકતરે. ૬૨
 દ્વિજ પતિન વધસ્તવ સંગર્ષીરે, ખોવા કોડ પોતાના અંગ
 થીરે. ૬૩ એક નુન્ય અધિક બે આવેરે, એક દ્રવ્ય સા-
 મગ્રી લાવેરે. ૬૪ એક કણબી ગાય ચરાવેરે, એક રા-
 સની રન ચિત લાવેરે. ૬૫ એક ઠગને એક ગુજરાતીરે,
 સીનાખાબ છે દક્ષણી જતીરે. ૬૬ એક વધસ્તવને એક
 બાહીરે, દામોદરદાસ સુખ દાહરે. ૬૭ વડનગરીમાં માધ-

વદાસરે, એક વધસ્ત્રિવ મહા વનવાસરે. ૬૮ ગુજરાતને
 દાસ ચારાશીરે, ભકત ભીમ અતી હિતકાશીરે. ૬૯ એક
 દાસ ગોવરધન ધારીરે, રામદાસ પરમ આચારીરે. ૭૦
 જ્યાદાસને નરહરીદાસરે, રાજ ટોડર મન સુખ રાસરે.
 ૭૧ નરસીદાસ પીતાપરદાસરે, ધર્મદાસ ગોપાળ પ્રકાશરે.
 ૭૨ એક બ્રાહ્મણ માધવદાસરે, એક વેપાશી સુખ રાશરે.
 ૭૩ એક બ્રાહ્મણને એક નાશીરે, એક સ્ત્રી છે સુખકારીરે.
 ૭૪ એક જન ભગવાન બે ભાઈરે, એક દીમલ સુખ-
 દાઈરે. ૭૫ દ્વિજ પતિ પતિ પટેલરે, એક સોદાગર રસ
 રેખરે. ૭૬ મોસ્ત્રીદાસ ચત્રુભૂજ ભાવેર, ગોપાળદાસ ગોર-
 વા કહાવેર. ૭૭ એક ક્ષત્રી રેઘુનાથરે, આવી તરવાડી
 હરી હાથરે. ૭૮ દેવે હરવરદાસ સાચારીરે, સનદાસ ક્ષત્રી
 ગુણ ગેરારે. ૭૯ ક્ષત્રી સુતન સુત બ્રાહ્મણનારે, એક પૈ-
 સ્ત્રવ રાજનગરનારે; ૮૦ પૈસ્ત્રવ ભગવાનદાસ સોહાવેર, એક
 દક્ષીણી પૈસ્ત્રા આવેર. ૮૧ સ્વામી કૃષ્ણદાસ પીત્રાસીરે, એ
 ક ક્ષત્રી મથુરાં વાશીરે; ૮૨ દ્વિજ જોશી રાજ ભીમારે, શા
 હુકાર સુત સુખ સીમારે; ૮૩ એક ક્ષત્રી જલવદાસરે, હ-
 રીજન મથુરાંવાસરે. ૮૪ શાહુકાર વળી ક્ષત્રીણીરે, એક
 વરજવાશી શુભ વાણીરે; ૮૫ દાસ પૂરશોતમ પોકરાણીરે
 વળી દુરગાદાસ ગુણ ગણાતારે; ૮૬ ક્ષત્રી ચાવડા ધાનદા-
 સરે; લક્ષ્મીદાસ ગુજરાતમાં વાસરે; ૮૭ તારાચંદને ચત્રુ
 ર ખીહારીરે, પૈસ્ત્રવ ગુજરાતી અતી ભાશીરે. ૮૮ હરીદા
 સ માહનદાસરે, માધેસાર સુત ગુણ રાસરે; ૮૯ દ્વિજ બે
 ઠી ક્ષત્રી કન્યારે, એક ચાર શેવક થયો કન્યારે; ૯૦ એક
 ઉતમ અષ્ટ લોક દાસરે, ખેડાવાળ ભગત રસ રાસરે. ૯૧
 સાસુને સસરો સાનીરે, રજ્યુતની બેટી પરમાણીરે, ૯૨ સા

ચાંગ દ્વિજ આનંદદાસે, એક ભીંડી છે સુખ રાસરે;
 ૯૩ સખનદાસ દેવાભાષ કણબીરે, રાજપૂત માહનદાસ ધ
 રખીરે. ૯૪ નર નાગી વસેએ પ્રભાગરે, માધવદાસ સુરત અ
 નુરાગરે, ૯૫ ભટ કલ્યાણજી શીરાભાઈરે, મેડરા પૂરથીત
 મ સુખદાસરે; ૯૬ રૂડા રતનજી અધિકારીરે, ૩૫ બાઈ
 પરમ ગુણુ ભાઈરે; ૯૭ વૈશ્ણવ ક્ષત્રી છે આગરાઈરે,
 એક મહાધરને કુમ બાઈરે; ૯૮ દેવ ભીમ ભાંડાગરે, રા
 ભ માનસિંહ અધિકારીરે. ૯૯ દેવે પ્રોહાત સુત શીખ્યાત
 રે, કેશનદાસ ગોરવા ભતરે. ૧૦૦ વડનગરા માધવદાસરે,
 દ્વિજ ઉજ્જૈણીના સુખ રાસરે. ૧૦૧ નારણદાસ સનાડાંઆ
 સ્તાનીરે, લક્ષ્મીદાસ રળે ક્ષત્રાણીરે. ૧૦૨ રાજા ખીરેખલને
 તાનસેતરે, આનંદ નાગરી સુદર ખેતરે. ૧૦૩ વેણીદાસ
 દામોદરદાસર, વીજા નગરીમા છે વાસરે. ૧૦૪ એક એક
 કુંજ લખી લીધુરે, લખી સ્વરૂપ હૃદયામાં લીધુરે. ૧૦૫
 માત્ર કુંડી છે. જ્યાં મતીએ કહ્યાં છે, વળી ખી
 જા છે આધાર; પરમ તત્વનું તત્વ છે, એ ભક્તના આ-
 ધાર. ૧૦૬ ભકત રાજ શરોમણીને, એકનો આધાર; ક
 ર્યા છે વળી કરે છે, વળી કરેથી નારધાર. ૧૦૭ ત માટે
 સરવે પ્રાતઃ ઉડીને નામે કરો કરાહાર; કંઠમાં ધારણ કરો
 તો, હરી મળે સુખ સાર. ૧૦૮ સરવે ભગવતાને નમ
 ન કરીને, એજ માગુ નેમ; શ્રી વિઠલ વરની શ્રદ્ધિ ઉપર,
 રહેા ફલભ પ્રેમ. ૧૦૯

ધોળ ૮

અથ શ્રી દીનતાનું ઘેળ.

શ્રી વીઠલ વર માહારારે તમને તો શું કહીએ, પ્રાણુજી

વણુ છોરે પ્રભુ જન્મ રાખો તેમ રહીએ. ૧ આશ તમારી
 રે મોહિણી વાલા અમને, છળ નવ દેશોરે અરજ કરજી
 તમને. ૨ દયા કરીનેરે દરશન અમને દેજો, શ્રી વરજભુષ
 ણુ લાલજીરે જીવને શરણે લેજો ૩ વલ્લભ કુળ પ્રગટ્યા
 રે અનેક જીવને તાર્યા, કોઈ જન્મનારે પ્રભુ મારગથી ઉ-
 ગારયા. ૪ એ વિસ્વાસેરે અમો રહ્યાં છીએ વળખ્યાં, પા-
 લવ નહી મુકુરે કેમ કરી કરશો અળખ્યાં. ૫ જો પોતાના કી-
 ધારે તે મુખ્યા ક્યમ જશે, અરદતમારારે પ્રભુ ભકત વચ્ચળ
 કરેવાશે. ૬ જીવના દાગજીરે કહેતાં પાર નહી આવે
 અધોર કળીમારે પ્રભુ તમ વીના કોણુ છોડાવે. ૭ પરદેશ
 પધારારે દાસજીને કાળ, રીત સજાપારે શ્રી વલ્લભજી મ-
 હારાજ. ૮ કલ્પ હમારારે જો વાકાલા ચિત ધરશો, જીવ
 અથડાશે એવું તેાન કરશો. ૯ પૂરણુ પૂરશોતમરે, પ્રભુજી
 તમે કાહાવે, અમારે મરવસરે તમ સાથે છે દાવો. ૧૦
 શિક્ષા અમનેરે જો ઘટે તે દેજો, શ્રી વીકલ વર નાયજીરે
 જીવને શરણે લેજો. ૧૧ દાસની વિન તોરે પ્રભુ હૃદયામાં
 લઈએ, શ્રી વીકલ વર માહારારે તમને તેા શું કહાએ. ૧૩

ધોળ ૯

અથ શ્રી વિનંતીનુ ધોળ.

વૃજના જીવન કરૂ વિન તો શ્રી ગોકુળનારે સંદ, વરજના
 જીવન કરૂ વિનંતી, શ્રી વલ્લભનાંદ. વેગે, તે આંણાં મોક-
 લો, શ્રી ગોકુળનારે સંદ; વરજના જીવન. ૧ તમારો દ-
 રશન વીના વલ્લભરે, કોહિજી કેમ રહેવાય; મનડાં તે કેઈ
 ૩ વાળીએ, નયજી નીર ભરાય. શ્રી વરજના જીવન ૨
 આંદરે કરૂરે, શ્રી જીમનાંજી માંહ; વીયોગ

તણુ દુઃખ રોહણું, કોહોણ કચમ રહેવાય. વરજના છવ
 નં ૩ દુર રહે કચમ ચાલશે, પ્રહોણ કોની એ રીત;
 આજ કાલનું કોઈ નથી, છે પુરાની પ્રીત. વરજના છવ-
 નં ૪ હરીરે હણ્યામાં જાણીએ, છે પુરાનો રનેહ; ઘ્યા
 કરોરે દીનાનાયજી, નીકરે તજીયુ આ રેહ. વરજના છવનં
 ૫ નયણે ભરી ક્યારે નિરખીયુરે, શ્રી ઠકરાણી ધાર; અં-
 તરમાં ખચ્છા મણી, જોક વરજનીરે વાર. વરજના છવન.
 ૬ આરે સુકાઈને શરીર થયારે, હરી હજવર વીર; નપણું
 તે રાખ્યાં નવ રહે, ભરી ભરી આવેછે નાર. વરજના છ
 વન. ૭ રાંક ઉપર શાં રસણારે, પ્રભુ દીન ઘ્યાજ; ઘાસ પો
 તાના જાણીને, કરજીરે સંભાજ. વરજના છવનં ૮

ધોળ ૧૦

શ્રી વલ્લભજી કરે વીનતીરે, ગારા પ્રાણુ આધાર; દીન
 જાણી કરણા કરીરે, પ્રભુજી કાજીએ રાહાય. શ્રી વલ્લભજી
 ૧ અનુક્રમ કરીને વરણવુંરે, શ્રી ભાગવત રૂપ; ઘાસ અ
 ગ પ્રભુજી તણા, શોભા પરમ અનુપ. શ્રી વલ્લભજી ૨
 અધિકાર લીલા પ્રથમ સ્કંધ છેરે, દક્ષણ ચરણનું ધામ;
 પાંચ ચરણનું ધામ છે, દ્વિતીય સ્કંધ લીલા સાન. શ્રી વ
 લ્લભજી ૩ શ્વર્ગ લીલા ત્રતિય સ્કંધ છેરે, હરુને એક
 ખાહુ જેહ; વિશ્વર્ગ લીલારે ચતુર સ્કંધ છે, ખાજી ખાહુ
 જેહ. શ્રી વલ્લભજી ૪ સ્થાન લીલા પાંચમ સ્કંધ છેરે,
 પાછલો ભાગ કરી જાણ; પેપણુ લીલારે સષ્ટમ સ્કંધ
 છે, કરી ઉદર વખાણુ. શ્રી વલ્લભજી ૫ લીલા સપ્તમ
 ધ છેરે, દક્ષણ હસ્ત કહેવાય; એક હસ્તને અષ્ટમ
 છેરે, મનવંતરે લીલા ગાય. શ્રી વલ્લભજી ૬

ધે ધસાનું કહ્યારે, ખાજે સ્થાન જોહ; દસમે સ્કંધે નિરોધ
 લીલા રહે છે સમરે ધરી નેહ. શ્રી વલ્લભજી ૦ ૭ સુકિત લી
 લા એકાન્ત સ્કંધ છે, એતો મુસ્તગ; આસરે લીલા દ્વા
 દસ સ્કંધ છે. શ્રી વલ્લભજી ૦ ૮ હરીદામ પ્રભુ શાભા
 નીરખીને, ધરી બજીએ ચિત; ક્ષણ ક્ષણ હરીને નીહાળી
 એ, ગુણ ગાણે નિત્ય. શ્રી વલ્લભજી ૦ ૯ વિનાંતીરે, મા
 રા પ્રાણ આધાર. ૯

ધોળ ૧૧

અથ શ્રી પ્રાગટ્યનું ધોળ.

લક્ષ્મણ ભટજીનું ધામરે, દીસે અતી સુખધારી; કાક-
 રખંબા ગાનરે, તે ઉપર જાઉ વારી. ૧ છે તૈલંગા પ્રાહ્લ
 જીરે, માહા યુગ પવિત્ર જાણી; એમના કુળ મધરે. શ્રી
 વલ્લભ પ્રગટ્યા જાણી. ૨ શ્રી વલ્લભ ગુણ ગાઉરે, આનંદ
 પ્રેમ ભરી; શ્રી હરોના મુખથીરે, પ્રગટ્યા રૂહ ધરી. ૩ તૈલ
 ગ કુળ મંડનરે, શ્રી લક્ષ્મણ તાત સહી; શૃષ્ટનાગ સરીખા
 રે, જેને ગાયે સહસ્ર ફણી. ૪ તેતો પાર ન પામેરે, લી
 લા રસ સિંધુ તણી; અગ્નિ મધે પ્રગટ્યારે, શ્રી વલ્લભ તા
 ય ધણી. ૫ અગ્નિ મધે રમતારે, માતાજીએ દીઠા જ્યારે
 એ છે સુત માહારારે, ધાઈને આઘ્યાં ત્યારે. ૬ અગ્નિએ
 માંગ દીધારે, માતાજીને આઘ્યાં જાણી; જોઈ કર સાહીને
 રે, કુંવરને લીલા તાણી. ૭ અમરાવતી જીવેરે, રજ પૂષ્પ
 પેગાન અડી, દેવ કુંદલી વાગ્યારે, ચોદીશ લાગી ઝડી. ૮
 સુર વીનતા સહુકારે, જોવાને આઘ્યાં મળી; અંજળી ભ
 રી ભરારે, પૂષ્પની વૃષ્ટિ કરી. ૯ ફેરી વરજ પ્રગટ્યારે. દ્વિજ
 ૩૫ ધરી; એ શાભા જોઈરે, કહે હરીદાસ વળી. ૧૦

વરજમાં વાસ આપજોરે, વિનંતી શ્રવણે ધરી; શ્રી લક્ષ્મણ ભટજીનું ધામરે, અતિ સુખકારી.

ધોળ ૧૨

ધન્ય આઠો અંધારી રાતકે, ભાદરવા વધીરે લોહ; ધન્ય મથુરાં ધન્ય ગોકુળ ગામકે, ધન્ય જીમનાં નદીરે લોહ. ૧ જ્યાંહાં પ્રગટયા આ શુંદીર સ્વામકે, કમળ દળ લોચના રે લોહ; પૂરવા વળ જન કેરી હામકે, ભકત કુખ મામનારે લોહ. ૨ પ્રગટયા મથુરામાં જુહારાયકે, શ્રીવસુદેવ ગ્રહેરે લોહ, નિરખે દેવકીજી મુખચંદ કે, મન આનંદ લહેરે લોહ. ૩ વિનંતી કરી કહે ધન્ય આજ કે, હેવા પ્રભુ નિરખીઆરે લોહ, આંગણે ઉભા શ્રી વસુદેવ કે, અતી ધણું હરખીઆરે લોહ. ૪ રત્નતાણાં કરવા ખડું જ્વન કે, કહો કયમ કોજીએરે લોહ; એહેવુ સ્વરૂપ કુર કરી નાથ કે, બાંજી વપૂ લોજીએરે લોહ. ૫ પ્રભુજીએ કીધુ ખાળ સ્વરૂપ કે, કહેછે નાતનેરે લોહ; મુજન ગોકુળમાં જઈ સોંપો કે જસેદા માતનેરે લોહ. ૬ ભાગી ભાગળ ખોલી કપાટ કે, કાળાં ગ્રહે તાજીરે લોહ, જેહેના કુસ્ન સરોખા પૂત્ર કે, તેહેને શીમણારે લોહ. ૭ સુતા દ્વારપાલ સર્વ સાથ કે, કરચું કહિનક હરીરે લોહ; આજા માગી, શ્રી ગોકુળ કે, માયા આવતીરે લોહ. ૮ મુસ્તક લીધા શ્રી જુહારાય કે, સાહ્યા શ્રી ગોકુળ ભણારે લોહ; વરશ મધ ધરી રહ્યો છત્ર કે, શૂપ સહસ્ત્ર ફણારે લોહ. ૯ પધારયા નંદ તણે દરખાર કે, સુતાં સહુ દીઠડારે લોહ; પોઠાડા જશોદાજીની શેજ કે, ગીરધર મીઠડારે લોહ. ૧૦ કન્યા લીધી શ્રી વસુદેવ કે, આબ્યા મથુરાં ફરીરે લોહ;

ભગ્યાં દીઠા પુત્ર કે, કહે હરખ ભરીરે લોલ. ૧૧ તેડા સ
 ગાં કુટંગી આજ કે, સહુ વરજ સાયનેરે લોલ; તેડા બેહ
 ન તમારી આર કે, નવમહે માનનેરે લોલ. ૧૨ આપો મણી
 માણિક ભંડાર કે, આભણ જોહનેરે લોલ; આપો દ્વિજ
 જનને બહુ દાનકે, ગૌવચ્છ તેહનેરે લોલ. ૧૩ આંગણે નં
 દ તણે અતી ભીડ કે, આઠ્યા વરજ જન તાંહીરે લોલ;
 ખાંધી કાચ્છ જલે નરે નારે કે, હળધ ધૂત કુષ દહીરે લો
 લ. ૧૪ એવા ઓચ્છન નિત્ય અખંડ કે, શ્રી વલભ ખા-
 રણેરે લોલ; હહડે હરખ તણે. નહી પાર કે, વૈરનવ જય
 વારણેરે લોલ. ૧૫ શોભા જોઈ કહે હરીદાસ કે, દરશન
 નિત્ય આપજીરે લોલ; તમારી લોલા નિત્ય અપાર કે, રૂદ
 યમા સ્થાપજીરે લોલ. ધન્ય અઠો અંધારી રાત્ર કે, ભાદર
 વા વદીરે લોલ. ૧૬ સંપૂર્ણ.

ધોળ ૧૩.

આનંદ સાગર ઉભટયોરે લોલ, શ્રી વાસુદેવજીને દ્વાર
 જો; આઠમ આવણની વદીરે લોલ, રોહણી નક્ષત્ર બુધવા
 ર જો, પ્રગટચા શ્રી કૃસ્ન મન ભાવતારે લોલ. ૧ પીળાં પી
 તાંબર પેહેરીઆરે લોલ, ઓઠી ઉપરણી સાર જો; સુસ્તક મૂ
 ગટ ખીરાજતારે લોલ, કુંડળ ઝળકે છે કાનજો, પ્રગટચા
 રે ભાલ તીલક અગ મદ તણારે લોલ, ખીટલીઆળા કેશ
 જો; ચારે બુલખે આયુધ ધરીરે લોલ, સંખ ચક્રને ગદા
 પદમ જો, પ્રગટચા ૩ નાકે નથ ખેસરે શોભીતારે લોલ,
 ચુની છે લાલ ગુલાલજો; અધર પર માતી બટકતાં રેલો-
 લ. હળચીએ હીરલાની કાંત જો. પ્રગટચા ૪ ખાંહે ખા
 જીખંધ ખેરખારે લોલ, પોંચી છે રત્ન જડાવજો; હાથે હા

ય કૃષ્ણ સોહીએ મુંદ્રિકારે લોહ, ઉર ગજ માતીના હારને,
 પ્રગટચાં ૫ કડે બાંધી છે કઠી મેખળારે લોહ, ચરણે કાં
 બરનો બમકારને; એવા પ્રભુજીને નારખતારે લોહ, સરવે
 બયાં છે કુઃખ દુરને. પ્રગટચાં ૬ વસુદેવ દેવકીજી હર-
 ખીયાં રેલોહ, નારખ્યા શ્રી મુખ સરૂપ ને; એવા પ્ર-
 ભુને ક્યાં રાખશુરે લોહ, કોપે છે કાસ રાખ ભૂપ ને; પ્રગ
 ટચાં ૭ ત્યારે પ્રભુજી એમ બાલીઆરે લોહ, સાંભળો
 મારી વાત ને; શ્રી નંદ તણા હાથારમારે લોહ, તેડી મુકી
 આવો મારા તાત ને. પ્રગટચાં ૮ કન્યા લેઈને ઘેર આ
 વળેરે લોહ, સરશે સધળાં કાળ ને; તે તમે કશને દેખ્યા
 ડળેરે લોહ, તેા માડશે એનાં માન ને; પ્રગટચાં ૯ એ
 મ કહી ધાયા ફેરવીરે લોહ, ધરીઆં છે બાળ સ્વરૂપ ને;
 વસુદેવ દેવકી વિરમે યવારે લોહ, રતનુ લાઘ્યું છે મને સા
 રને; પ્રગટચાં ૧૦ ભાગી ભુંગળ ખેલાં પાટીઆરે લોહ,
 સુતા છે સદુ દરવાન ને; મુસ્તકે લેઈ હરાને નિસરવારે લો
 હ, લીધો શ્રી ગોકુળની વાટ ને; પ્રગટચાં ૧૧ બરમર વ-
 રસે છે મહુબારે લોહ, ચોદશે સમકે છે વીળ ને; આ
 ષે સિંહ ધડુકીઆરે લોહ, શેષનાગે કીધી છે છાંય ને;
 પ્રગટચાં ૧૨ શ્રી જમનાજી વેહે છે રસપૂરમારે લોહ, ઉ
 ડે છે ભેદર તોરંગ ને; હરીના ચરણ સ્પર્શવારે લોહ, હે-
 ઠાં યયાં છે જળ નાર ને; પ્રગટચાં ૧૩ દીવો માગને આ
 લ્યા ઉતરીરે લોહ, પોહોલા શ્રી નંદ દ્વાર ને; સુતા દીઠા
 સદુ સાયનેરે લોહ, મનમાં કીવો છે વિચાર ને; પ્રગટચા
 ૧૪ શ્રી જસોદાજીની શેજમારે લોહ, પોઠ્યા શ્રી ગીર-
 ધરે લાલ ને; કન્યા લઈ પાછા વળ્યરે લોહ, નેને પ્ર
 ભુજીના ખ્યાલ ને; પ્રગટચાં ૧૫ જળ્યાં જસોદાજી તે

સમરે લાલ, નિરખ્યા ત્રી સુદીર સ્નાયજ્ઞે; નાદશ મન
 હરખ્યા ધ્રાણુરે લાલ, આખ્યાં છે રતનનાં કાન જ્ઞે; પ્રમટ્યા.
 ૧૬ ઘેર ઘેર તોરણ આંધીઆરે લાલ, માનની મંગળ મા
 ય જ્ઞે; વરજ સહુ ઉમંગો પ્રેમથુરે લાલ, આનંદ આ-
 છા થાય જ્ઞે; પ્રમટ્યા ૧૭ હળધરે વહી અથ કુખનારે
 લાલ, મરગો છે ત્રીયા કીચ જ્ઞે; તાળી વાગે ને કૃષ્ટ કુદ-
 ડીરે લાલ, નાયે છે સહુ નર નારે જ્ઞે; પ્રમટ્યા ૧૮
 બ્રહ્માને શિવ મુની દેવનારે લાલ, ખાલે છે જ્ય જ્યકાર જ્ઞે
 દેવનાં કુંદબી વાગીઆરે લાલ, પુષ્પની વૃષ્ટિ થાય જ્ઞે;
 પ્રમટ્યા ૧૯ એ સુખ શાભા શી કહુરે લાલ, કેહેતાં ના
 આવે પાર જ્ઞે; આ વલખ અરાજ પ્રતપથુરે લાલ, શાભા
 જુવે છે ખલીહાર જ્ઞે; પ્રમટ્યા ૨૦

ધોળ ૬૪

આલો સખી ત્રીગોકુળ જઈએ, વિનાની વાહાલાને ક-
 હીએ; કે સેહેજે સુખીઆં ખડુ ધધુએ, આલો સખી. ૧
 ધન્ય ધન્ય ત્રી ગોકુળગામ, પ્રમટ્યાં પૂણે કામ; જ્ઞેહેનું
 મુની ધરે ધ્યાન, આલો સખી. ૨ મળી સહુ વરજ ત-
 ણી નારી, શેહેડી કસુંગલ સાચી; કે બટકે ધુંધટડો મા-
 ગી, આલો સખી. ૩ મળી સહુ સહયરની ટોળી, પહેડી
 પચરંગી ચોળી; આલે ભમરે ભોળી, આલો સખી. ૪
 કરે મુકતાકુળની ધાળી, જ્ઞેનાં વદન શ્વત વાળી; કે માં-
 હો માહે લે તાળી, આલો સખી ૫ તોરણ આંધ્યાં છે
 ટાડે, જ્ય જ્ય શબ્દ જ્યક ખાલે; કે વધસિવ જન મ-
 જીયા ટાડે, આલો સખી. ૬ ધન્ય ધન્ય ઠકરાણી ધાર,
 ખેઠા ત્રી વિઠલનાથ; સેહીએ કુંવર સાત, આલો સખી. ૭

धन्य धन्य शुभनानी लेहरी, मधुरसी मोहननी वेणी;
सुश्रुतां यम गर्भ धुं घेड़ला, मालो सप्पी. ८ प्रगट्या
गीरीवर गोरधारी, कशी वरजलीला विस्तारी; माधवधारा
जोड जय अलीहारी, मालो सप्पी आगोकृष्ण जगगे. ८

धोण १५.

अथ श्री गोवरधन वाशी लीप्य ते.

श्री गोवरधन वाशी सांरो, लाल तुम विनार; श्रीशु
तुम विना रखी न जयहे, वरजराय लडतो लाडीलो;
नीकी मोहनरे, आधी मधुपी शी मोदी अजयहे; श्री
गोवरधन वाशी सांरो. टेक. अंक यित मुथकयके लाल,
सुंदीर अदन ह्याय, लोयन तअपो मीन जडुं लाल; क्ष-
लुभरे पलक अही जय हे. श्री गोवरधन. १ राम स्वरे
अंधानके लाल मोहन मेन अजय, सुरत सुहाध आंधके
लाल, मधुरे मधुरे गाय; श्रीगोवरधन, २ रसीउ रसीली
मोलनी लाल, मीरी मठि गोवां मोलाय; गंग मोलाय
धुमरिचे लाल, जेहे हेरे सुनाय हे; श्रीगोवरधन. ३ द्रष्ट
परि ज्ञां दीयस ते लाल, तय ते इये नही अयन; रज-
नी निद्रा नर आवही लाल, विशरो मोहन पानहे,
श्रीगोवरधन. ४ दरशनकृ नैनां तपे लाल, अयन सुननंका
कान; मीजवेका हेरो तपे लाल, मेरे लुभेका लुभत प्रा-
लुहे; श्रीगोवरधन. ५ मन अभिजापायुं रही लाल,
लागी नेननी मय; अक टक ह्यु आवतो लाल, नागरे
नश्वर मेपहे; श्रीगोवरधन. ६ पूरुं सशि मुप ह्यके
लाल, मित मोटा मोही डोर; ३५ सुधारस पानके लाल,
साधर अंद्र मकोरहे; श्रीगोवरधन. ७ लोक लाज कृण.

બેદકી લાલ, છાંડો સકળ વિવેક; કમળ કવિ રવી જ્યું
 બદે લાલ, ક્ષયું ક્ષયું પ્રિત વિશેકહો; શ્રીગોવરધન. ૮ મ
 નમથ કોટીક વારણે લાલ, દેખી ડગમગા યાત; જ્યુવતી
 જન મન કુંદના લાલ, અખુલ નેન વિશાળહો; શ્રીગોવ-
 રધન. ૯ એ રઠ લાગી લાડોલે લાલ, જેસે યાંતક મારે;
 પ્રેમ નીરે અખાંધ કે લાલ, નવ ધન નંદ કીશોરહો; શ્રી
 ગોવરધન. ૧૦ કુંજ ભોવન કીડા કરે લાલ, સુખ નિંબી
 મદન ગોપાળ; અમશી વંદાવન માલતી લાલ, તુમ ભોગી
 ભમર ભૂપાળહો; શ્રીગોવરધન. ૧૧ જ્યુગ જ્યુગ અવિચળ
 રાજ્યે લાલ, એ સુખ સૈન નિવાસ; શ્રીગોવરધન ધરે
 રૂપ લાલ, અતોહારી અત્રૂજ્જદાસહો; શ્રી ગોવરધન. ૧૨

ધોળ ૧૬.

શ્રી ગોકુળ ગામ અતી શોભીતા, શોભીતા મંદીર મા
 જીઆં; ચોક ચિત્રામણ શોભીતા, શોભીતા જડાવને જ
 જીઆં ૧ મણી માણક સંભ શોભીતા, શોભીતા હીડાળા
 ખાટરે; પાટીએ પરચારી શોભીતા, શોભીતા યુગળીના
 ધાટરે. ૨ ત્યાંહારે ખીરાજે શ્રી વલ્લભરાયજી, ભલી ભલી
 વધશ્ચવની જોડરે; પ્રેમે પ્રમુજી પધારીઆ, પૂરવા નિગમના
 કોડરે, ૩ કુમ કુમ યાળરે કર ધરી, ભરી મુક્તકૃણ સારરે;
 વજ ત્રીયા વેગે વધાવાને, આવે છે માંડવા માંડરે. ૪
 અગ્નિ યકો વાહાલો પ્રગટોઆ, કંધિ છે અતી ધણો અ
 મરે; હેવા પ્રમુજીને નિર્ખાને, કોષ ના જાણે તેહનો મર્મરે.
 ૫ શ્રી વલ્લભ ચરણે જે નમ, તેની તે પેહોતે છે આશરે;
 માધવદાસની વિનતી, રાખજે દ્રઠ વિસ્વાસરે. ૬ શ્રી ગોકુળ
 ગામ અતી શોભીતા, શોભીતા મંદીર માજીઆં. સંપૂર્ણ.

धोण १७

इक्ष्माणी जया श्रीवहलभ पूत्र, वधावो वरजराजने;
 सपी श्रीरे गोकुणना लुप, वधावो वरजनाथने, अमनुं
 नाम मनोहर इप. वधावो अक सकल सोहासिणि, मणी
 वरज डेरी नारे; अक आवे उतावणी, वीसरी वीवेक वि
 थार, अकनां मनमा मोद लकीयां, मणी मंगण गाअ
 थार. वधावो. १ अक अकनी अलि आंगणी, पेहेरचां पी-
 तांपरे सार; अके इक्ष्माणीनां श्रीरे पेहेरचां, योणीअे भाती-
 नी हार; अकने अरणु सुंदरी, अके सलुआ शोण शण-
 गार. वधावो वरजनाथने. २ अकने वागे दुधरा, तेना
 शण्डे सार सार लाव; अक नारे ना अहे कोअन, उमंगी
 उमंगी जश गाप. वधावो ३ अके कदणीना रथंभ रो-
 प्या, साथीआ सुभ सार; अक कुम कुमना हाधा हती,
 तारणु अ ध्यां द्वार. वधावो ४ अक अक अदन पुरती,
 अक गोत्र भाले छत्रीय; अक कुमकुम तीअक करती अक
 हती आशीश. अक उतारे आरती, अवे सोभा अेरीना
 वीरे. वधावो ५ अवे कमणा अेरीअना वीरे, वधावो ६
 अवे हवकी अेरीना वीरे; वधावो ७ अवे जमनां अेरी-
 ना वीरे, वधावो ८ अक सुकताअणी थाण लावीने, व-
 धावे वरजराज; अक वदन नीहाणती, आवी लोकमां
 वारंवार. अक मागे वधामणी, अलीहारी ते माधवदास;
 वधावो वरजराजने. ३ सांपुर्ण.

धोण १८

धनत्री लुमना कपा करी, श्री गोकुण वरज सुभ आ
 पणे; वरजनी रेजमां अहरनिश हमने, रथीरे करीने रथा

पत्ने. १ तमे भंडोटांडो श्री माहाराष्ट्रि, तमे श्रवणांनी
 कशला लक्ष्मी; शंखे हमने लेणे ताण्णी, धन श्री श्रुमनां.
 २ श्री वद्रायननी वाठगां, नाहावुं श्री श्रुमना धाठगां;
 वाहाले रास रमाड्या श्रीरातगां, धन श्रीश्रुमनां०३ आलो
 तो यज्ञे वरज वाशी, परिक्रमा करवी योराशी; माहारा
 जन्म गर्जनी टणी कुंशी, धन श्री श्रुमनां. ४ पधरावो
 सप्त शरप सेवा, आरोगावो मीठा सेवा; वधस्तवने लाभ
 धरिा लेवा, धन. श्री श्रुमनां. ५ गोकुण मथुरांनी गदी-
 जोगां, माहाराज भुजने त्यांहां मणीया; माहारा जन्म
 मनोरथ सकुण थपा, धन श्रीश्रुमनां. ६ नाहणे वाहाले
 वनमाणी, काणंद्री कांडे घेनु आशी; वाहाले हशी हशी
 हमशुं ले ताणी, धन श्रीश्रुमनां. ७ श्रव लक्ष्मी श्री श्रु
 मनां नालीजे, जेवा ज्यजं उ वरजवाशी यज्ञे; जे
 नडितम लीला नित्य गात्रजे, धन श्री श्रुमनां० ८ सप्ती
 समरोने सारंग प्राष्टी, वैस्तवने वाहाली जे वाष्टी; जे
 लीला हरीदासे लक्ष्मी, धन श्री श्रुमनां कृपा करी, श्री
 गोकुण वरज सुप्त आपणे. ९

धोण १९

श्री लक्ष्मण सुतनेरे लोको, जेमने निरपु सर वे पहेलो
 १ जेमना शुभनेरे गाणे, तेना लवने इरे लक्ष्मी; २ सु
 त गोपीनाथ श्री निडल जया, लक्ष्मीजे कल्प वृक्षनी
 छाया. ३ प्रगट्या देवी श्रव अधिकांश, सुप्त जणी उपरे
 लडि पत्रोहारी. ४ माहारे यीतडु जेशु जांष्टुं, जेमनी
 यरज कभण रज मागु. ५ यरजे राप्पो श्री वलभनाथ,
 माहारे मुश्तक धरणे हाय. ६ श्री माहा लक्ष्मी श्र माहा

વર આપો, માહારા ભવનાં બંધન પ્રાપ્તો. ૭ પુરવા શેવક
 જનના કોડ, એમને સાત કુંવરની જોડ. ૮ સાત કુંવર
 છેરે એવા, સાતને સમ સ્વરૂપની સેવા. ૯ શ્રી ગોવરધ-
 ન નાથજીરે પીરાજી, શેવા સમ સ્વરૂપ નીરાજી. ૧૦ એ
 શાભા જોઈ હરીદાસ ગુણ ગાએ, એ છ પી લોચન મહી
 સમાએ. શ્રી લક્ષ્મણ સુતાનેરે હેલી. ૧૧

ધોળ ૨૦.

ચાલો સખી શ્રી ગોકુળ જઈએ, નિરમળ શ્રી જીમનાં-
 જી નાહીએ; કે અખંડ વરજવાથી યઈએ, ચાલો ૧ નિ
 ત્ય પ્રીતે નસોદજી ધાટે, માહા પ્રભુ ઉભા રંગીલી વાટે;
 કે પ્રગટ્યા ભકિત રસીક માટે, ચાલો ૨ શ્રી ગોકુળપતા
 ધાન ઘીએ ભારી, અંગીકતને વૃષ્ટિ કીધી છે ન્યાય; સ
 દા પ્રભુ મહા મંગળકારી, ચાલો ૩ પ્રાણજાણુ મંદીર
 રાજી, ભકત તણાં માહા કુઃખ ભાજી; આનંદ શ્રી ગોકુળ
 માં ગાજી, ચાલો ૪ નવણાં ભરી પ્રીતમજી નિરખુ, જ
 ન્મ સ્થળ સુકળ કરી પરખુ; વાહાજાજીનાં મુખડાં જઈ ૬
 રખુ, ચાલો ૫ શ્રી ગોકુળ રંગ તણી રેતી, લતાદ્રૂમ કુ
 લી રહી ખેલી; નિરખનાં યઈ રહી. ધેતી, ચાલો ૬ સ્કા-
 ઠીક મણી શ્રી ગોવરધન સોહીએ, શ્રી વંદ્રાવન જોતાં મ
 ન જાહીએ; ક્યાં સ્થળ જન્મ જન્મ સોહીએ, ચાલો ૭
 શ્રી ગોકુળ વશીએરે હેલી, માહારાણીજી સાર કરે વહેલી;
 એણુ જઈ પ્રીતમજી પેહેલી, ચાલો ૮ શ્રી માહારાણી ધે
 રાં બહુ ભાવે, ભકત સહુ દરશને આવે; માધવદાસ દેખી
 સુખ પાવે, ચાલો સખી શ્રી ગોકુળ જઈએ. ૯

धोण २१.

७३ रे पहेलाने वधावो माहारे आवीओ, श्री गोकृष्णप-
 तीने द्वारे; माता नसोदाळीये हरये वधावीयां, ज्येमना
 सुप्य उपर लड अनीहार, लले श्री गीरीवरधर जनमी-
 या. १ ७३ रे वरज जन सरवे आनंदीया, मणी वंदीया
 यराण सरोज, गीरीधराञु नवल नंदलाजना, ज्येम कंरतां
 नीशनीन काय. लले २ ७३ रे प्रभु रूपे नयले नीहाणीशु,
 मणी टाणीशु लवनां दुःख; ७३ रे तनमन सरवे वाशीशुं,
 हवे सुलल थयां छे सरवे सुप. लले ३ ७३ रे धी दु-
 ध अत मधुं रस लरेचा, मणी छीड के नरने नार. नंद
 दान दृजे अहु रस लरेचा, हरीदास शोभा अनी जय.
 लले श्री गीरीवरधारी जनमीया. ४ ७३ रे ज्जिने
 वधावो माहारे आवीओ, श्री रावल हुतारे आनंद; अग
 आन डीरती धणुं हरणीया, कुंवरी जन माहारे सुप्य
 अंद्र, लले श्री राधा वरज प्रगरीयां. १ ७३ रे वरज
 जन सरवे टोणे मणी, मणी गाय्ये सुमंगण मारे; कुंव-
 री प्रगठधारे परभावशु, गुणु रूपे जगत विप्यात. लले २
 ७३ रे दा नसोमतीने वधामण्ठां, रणीयामळी सांभजी वा
 ता; हवे नीश दीन नयले नीहाणीशु, बीला रस सिधु अ
 पार. लले ३ ७३ रे सरवे मणीने काहो श्री नंदने, आप
 ले करवो पेरीशण; ज्येवा नवलकुंवर नंदलाजना, तेवां श्री
 अणुभान कुमार. लले ४ ७३ रे ज्ये ज्येडी अवीयण सहा
 श्री वंद्रावन वीलास; करे ज्येडीने कइ विनती, हरीदास शो
 भा अनी जय. लले श्री राधाञु वरज आवीयां. ५
 ७३ रे त्रिजिने वधावो माहारे अवीओ, श्री लक्ष्मणलठ-
 ७ने घेर; श्री ज्येनयाञुये डेर पधरावीया, कणी ७

વ ઝોધારવા કાળ; શ્રી વલ્લભ ભુતળ પ્રગટીયા. ૧ ની-
 જ ધામથી પ્રભુજી પધારીયા, કરવા શેવક જનની સંભા
 જ; એવા દ્વિજ કુળ રૂપે પ્રગટીયા, એવા અઢત્તક પરમઝો
 ધાર. શ્રી વલ્લભ ૦ ૨ જીરે તીમર હરચારે ત્રૈલોકના, તજ-
 લગ કુળ ઉઠીએરે સુર; જીરે મારગ પૂષ્ટિ દેખાડીઓ, સોં
 પી શેવા રવરૂપ. શ્રી વલ્લભ ૦ ૩ જીરે શેષ સહસ્ર મુખ
 ઝોચરે, ના બહે એમના ગુણનો પાર; કર જોડાને કર
 વીનતી, હરીદાસ શોભા ખની જાય. શ્રી વલ્લભ ભુતળ પ્ર
 ગટીયા. ૪ જીરે ચોથો ને વધારો માહારે આવીઓ
 ભલે પ્રગટીયા શ્રી વીઠલેશ; જીં ભગત સંકળ મન હરખી
 ઝા, ગયો અનેક જનના મનનો કલેશ, ભલે શ્રી વીઠલેશ
 પધારીયા. ૧ જીરે જોએ એ સુત જનમીયા, ઘન ઘન
 કહીએ એ માત; જોએ ઝોછાગે લેઈને હુતરાવીયા, તેની
 કિરવી જગત વીખ્યાત. ભલે ૦ ૨ જીરે સુમીનર મુતી જન
 હરખીયા, જીરે વરખીયા કુસમ અપાર; શ્રી વલ્લભજીને
 વારજો, જોતાં આનંદ મગ ધય. ભલે ૦ ૩ જીરે કળીને
 કારણ જાણજો, વખાણજો દ્વ. કુલ રાગ; કર જોડીને કર
 નિનતી, હરીદાસ શોભા ખની જાય. ભલે ૦ ૪

ધોળ ૨૨

આવોને પરમ સોહાસજી, મળી મંગળ મધઝો; આજ
 આનંદ મારે અતી ધણો, સરવે વાજીત્ર વાઈએ. ૧ પ્ર-
 ગર્યા શ્રી વિઠલનાથજી, જન્મનેરે ઢાહાડો; મીતી તે કેરા
 સાથીયા, મંદીર માંહે ઢાહાડો. ૨ મણી મુકનાકુળ કેવડો,
 વચે ચોક પૂરાયો; શ્રી વલ્લભજી ઘન આપે ધણાં, કેહે-
 તાં પાર ન લાવો. ૩ ભાટ જાચકરે મળી ધણાં, ઝોલે જ

य न्य थाप; भगवती मत आनंद धरो, ३
समाय. ४ माधवदास प्रभुता न्य सहुका गाय,
परम सोहासणी, मणी मगग गांधजे. ५

धोण २३

आवोण अयग सोहासणी, मणी सहीर समाणी;
श्री गोकुणनाथने निरभ्यजे, न्युग वनन न्जणी आवो-
ण. १ काण्द्रिने कांडडे, श्री गोकुण गाम; त्तारे प्पारे न्जे
राण्णे, पत्तीपूण्णे काम आवोण. २ श्री विठ्ठल कुण म उ
न, पंडन पाप्पंडी; न्जेने ण्णं कणी काणगां, कणी ३५
कुंडी आवोण. ३ न्य शिप सुंदीरता त्तो, कांठ पा
३ न न्जे; सुरे मुनी नारद शरद, कयम कहे वप्पाण्णे
आवोण. ४ सरण सुदेश सोहामथा, शीरेवाण वीशाण;
वदन कयण पासे रही, न्जणे मधुकर माण. आवोण० ५
ललीत लीला टण्णे लली, हरीच वन रेया; अयुटी काम क
मानने, अहु प्पाण्णे वीशापा. आवोण० ६ वाहाला वीन
वीनता त्तो, उरे अंतर म्मेद; तनक्षेयु नरेण्णे निरभ्या,
कुण शकुण छेद. आवोण० ७ लोयन लोल हसंता, सुता
मंडण परमे; ताकड्ढो त्तरे सदा, अहु रसं वरणे. आवो०
८ नास निरपण्णे नाशीका, गण रथण्णे जण्डे; कंस्यन म-
णी कुंडण त्तो, आभास अती अण्डे. आवोण० ९
अधर अन्न त्तरेयां, हंता दाहम ओर; नाक सुधारस
दष्टी, अस्त्रादीक वृता. आवोण० १० करे परे अवा उ
दरनी, उपमा श्री दीने; त्रिभिवनगां को नही, तेनी रामो
वड लीने. आवोण० ११ शोभा जेतां सुप्प होय, तेतो
मनन न्जणे; मृगो मीहाड त्तो, कयम स्वाद वप्पाण्णे,

અનુભવીના આતંદનું, પ્રેમરૂપ કયમ જા
 જ્યાંહાં વાણી વરમી રહે, કવી કયમ કરી ગાહ્ય
 આવોજી ૦ ૧૩ જીમ જીગ જીવો જગત પ્રભુ, શેવક સુ-
 ખકારી; નારાયણ ગુણ રૂપને, જ્ય જલીહારી. આવોજી
 અચળ સોહાસણી મળી સહીયર સમાણી. ૧૪

ધોળ ૨૪.

શ્રી વલમનંદનરે વાહાલા લાગોછો, જેનું સમરણ કર
 તારે દુખડાં ભાગોછો. ૧ પૂરૂષોતમ લાલજીરે પ્રિતે આવો
 છો, જોઈ રૂપ રસજીરે મનમાં ભાવોછો. ૨ માહારા કી-
 યા જનમનરે, સુક્રીત રૂણીયાં છે, માહારા જનમ જનમ-
 નારે દુખડાં ટળીયાં છે. ૩ અમને નામ સમર્પણરે, વાહાલ
 આપ્યાં છે, માહારા પૂરવ જન્મનારે, પ્રાયશ્ચિત કાપ્યાં છે.
 ૪ માહારે મંદીરે પધારેરે મનડામાં વશીયા છે, વાહાજો
 હેત કરીનેરે હૈયામાં હસીયા છે. ૫ મહેતો રૂપ રસાજીરે
 જીગતે જોડું છે, હરી હૈએ વશીયારે મનકુ મોહુ છે. ૬
 વાહાલે પાપ સોરગીરે શીર પર ધરીએ છે, આભુષણ
 અંગેરે આપે ધરીયાં છે. ૭ કુમકુમનાં તોલકરે ભાલે ક
 રીયાં છે, વાહાજો મંદીરે અમારેરે મલપતા આવે છે, પ્ર-
 ભુસાસને પ્રિતેરે લાડ લડાવે છે, ૮

ધોળ ૨૫.

નંદ ધેર આનંદ ઉલટયો, શ્રી ગીરધરલાલ; વરજની શો
 ભા શી કહુ. ૧ પાવન ચંદન ગઉ વળી, મોતીડે પૂરચા
 છે ચોક્ક વરજની ૦ ૨ રંગે અંગેશુ નિસરચા, મહુનો સ
 રખો શશુગાર; વરજની ૦ ૩ ટોડે તોરણ બાંધીયાં, કુંમ

गां जुलैछे गोप्य; वरजनी० ४ दीपक जेतरे जणहणे, मे
 हेलो द्वारने गोप्य; वरजनी० ५ नाप्यत वागेरे नवरंगी,
 रंगी राज दरवार; वरजनी० ६ नाहानुं सरप्यु श्री गोकु
 णीयुं, आवा इडा नंदजना लाज; वरजनी० ७ वेहेती न
 गरीमां नीसइ, कांछिके कारणु इप; वरजनी० ८ अे छे वा
 हायो द्याणवा, पूरणु पूरषोतम व्युप; वरजनी० ९ गीर-
 धर गायो अरावता, सुंदीर गायो अरावता, सुंदीर शु-
 मनाने तीर; वरजनी० १० काणी द्विने कांडे, उभा हण-
 धर वीर; वरजनी० ११ मापनदासनी विनता, राप्यजे द्र
 ढ विश्वास; वरजनी शोभा हुं शी कहु. १२

धोण रक.

श्री लक्ष्मण सुतने हुं नमुने, कर ते प्राणाम; वाणी ते
 अमने आपणे, जेम गाडि जथ विस्तार. मनमां ते आ
 नंद अतां अणो, सुपडे कळो नव जय; कपा होय जे
 तम तशी, तो दास कोर्ष गाथ. श्री लक्ष्मण लठ्ठ ता
 अेमना, श्री अेलंणाल मात. प्रगठ लाला तम तशी, सां
 जो कहु अेक वात. श्री लक्ष्मणलठ्ठता सुपनमां, श्री
 पधारचा घेर; विश्वाधार तम घेर प्रगठशे, तनी ते करजे
 पेर. काशीअे जज्जे वेगे कर्ष, श्री अेलंणाल लेजे शा
 थ; पूरणु पूरषोतम प्रगठशे, मारगमां अे नाथ. सात व
 ररा अहिं आं रोहा, तोअ्य ना प्रगठ थाय; गरलवांतां दु-
 प्य पामशे, श्री अेलंणाल मान. वयन लेछ माथे अडायां
 प्रभु तम कही ते सत्य, कथां तमारां सत्य छे, मारे आ-
 लवुं नीरधार. त्यांधी ते वाहालोण पधारश्या, गाणा ते
 आपी अे; अेक कंठी कठ धरी, जाले जप कर वणी ते

હ. ભગવત સુધ રીતે માયા રૂપી, માણકા એકસોને આઠ; તે માણા નિત્ય ફરવો, અંગનો કરવો પાઠ. ઉપરાંતો શ્રી અંગનો, શ્રીજીએ આપ્યો સાર; વસ્ત્ર લેઈ ઓઠાડાને, બાળકને વળી ત્યાંહ. ત્યાંથી વાલોજી પધારીઆ, અપારેણ્ય રહ્યુ ગાઉ ચાર; રાતે રસોડાએ ત્યાં કરી, મનમાં તે કરો વિચાર. શ્રી કૃષ્ણજીને પ્રીયાજી, સંગે સુંદરી જે સાધ, જેઉં ને દરશન ત્યાં હવાં, સુપનામાં નીરધાર; નેત્ર ઉઘાડીને નીહાળીઆં, ત્યારે દીઠાં વસ્ત્રને માલ. જેઉંને દરશન ત્યાં થયાં, સુપનામાં વળી સાર; તપોળ લેઈ શ્રી પ્રીયાજીએ આપ્યાં, જનન ધુંટી બાલ. રસના વરણે તે તણી, બીજી વાણી તણો નહી પાર; પ્રગટ શ્રી વલ્લભ દેવનાં, હૃદયે તે હરણ ન માય. દેવનાં તે કુંદલી વાગીયાં, પુષ્પની વૃષ્ટિ તે ધાય; પ્રગટ પદ્મ પરાક્રમ ક્રીધાં, હૃદયે હરણ ન માય; જ્યુગ જ્યુગ જીવે મારા વામના, બલીહારી તે માધવદાસ

ધોળ ૨૭

શ્રી લક્ષ્મણ ભટને ઘેર એક કુળ દીવેરે, ભલ પ્રગટ્યા શ્રી વલ્લભરાય એ ધાણુ જીવેરે. ૧ આ એમના સુત છે જેઉં અતીથ રૂપે, જે ન નામ એમને શીશ તે જન કુડારે. ૨ શ્રી અકાંજી કુએ અવતર્યાં સુખકારીરે, ગોપીનાથ શ્રી વિઠ્ઠલનાથ એ પર વારીરે. ૩ બજદેવ શ્રી ગોપીનાથજીને જાણોરે, શ્રી કૃષ્ણ શ્રી વિઠ્ઠલનાથ એ બ્રહ્મરાણીરે. ૪ એ પુષ્પોતમને પ્રેમ ધરીને ગાયરે, તેનાં જન્મ જન્મનાં પ્રાશ્નિત સરવે જાણરે. ૫ શ્રી વીઠ્ઠલનાથજીને સાત કુંવર સુખદાતારે, કળીયુગમાં પૂષ્ટિ પ્રદાય એ વિખ્યાતારે. ૬ આ ગીરધરજી શુભવત સહુને જમતારે, જઈ જીવે શ્રીજી

નવનીત પ્રીયાજીશુ રમતારે. ૭ શ્રી મથુરાનાથ મનોરથ પુરે
 મનનારે, તમે સમરો શ્રી નટવરલાલ જ્ય કુખ તતનારે.
 ૮ શ્રી ગોવિંદરાય રસ મગ્ન રસ ભરી નિરખારે, જ્ને મ
 દાર શ્રી વીઠલશયા જ્ને જ્ને હરખારે. ૯ શ્રી બાળક-
 સ્ત્રી કૃપા કરી સુખ આપેરે, શ્રી દ્વારકાનાથજીનાં રૂપ
 રૂઢ્યામાં સ્થાપેરે. ૧૦ શ્રી બલદેવ શ્રી ગોકુળનાથ, શ્રી શ્રી
 ગીરધારીરે, જ્ને રાખ્યો માળા પ્રસંગ એ પર વાશીરે. ૧૧
 શ્રી રઘુનાથજીને જ્ને મનડાં માહીએરે, જ્ને મંદીર શ્રી
 ગોકુળ ચંદ્રમાજી સોહીએરે. ૧૨ શ્રી જ્દુપતીજી જ્દુગતે
 જ્નેવા જેવારે, શ્રી બાળકસ્ત્રી કરી સુદાર શેવારે. ૧૩ શ્રી
 ધનરયામજી પુરાણ કામ છે, ધાણું રચીયારે, શ્રી મદનમોહન
 જી માહારાજ માહારે મન વશીયારે. ૧૪ એ શોભા જ્ને
 હરીદાસ જ્ય બપીહારીરે, એ લીલા ગાજે નિત નરને ના
 શીરે. ૧૫ શ્રી લક્ષ્મણ ભટજીને ઘેર એ કુળ દીવેરે.

ધોળ રત્ન

આવને આવ ઉતાવળી, લાલને જ્નેવાને જ્નેએ; મનકુ
 તે પ્રેમે ભેળીને, આપણુ નિરલજ ઘષએ. ૧ નાહાનકીએ
 શ્રી દ્વારકેશજી, માહારે હઈકે વશીયા; તેજો નિંદ્રા નહી કરે
 જ્નેવાના છે રચીયા. ૨ અમીએ ભરી હરીની આંખડી,
 અતી છે અણીયાળી; સામુ જ્નેવાને સુંદરી, લાલે મીઠ-
 ડી માંડી. ૩ ચાંચ જ્નેએ એપર તણી, એમના નાકની ડાં
 ડી; જ્નેએ પરવાળાં અધર, દીસે એમ રાતડી. ૪ મુસ્તક
 નવરંગ માળીઆં, શભિ કમળને વાને; એ પાસ શોભીતા
 લાલને, માતી જ્નેએ છે કાને. ૫ એહન આઠી લાખડી,
 ડોટે કનકની માળા; એક જ્નેએ થુ કહુ, એમના અ

गना आणा. १ मितड ते माहा३ योशीयं, भारकीने नादे
काणी घोणी भोलावतां, अमने सरवे सादे. ७ अवेवा कोड
सांभण्यो नथी, नथी नरखेरे घोडा; हीडे छे भाडा भाडते
अती लागेछे गोडा. ८ सनकादीक श्ये सदा, अनेा रस
छे इडा: धरेमां रही शुं श्रीलुअे, संतारे छे कुडा. ९ म
नुरा देह पाभीने, इकु रत्नज लीपु: श्री गीरधरभाज लुव
नशु, माहा३ मितज पांयुं. १० शुग शुग लुवो भारो
वाजमा, शवक सुपकाशी: नारायण युलु इपने, लडि ज-
कीहारी ११ आवने आन उतावणी, बालने जेवाने ज
धुअे. सांगुर्ण.

घोण रह

पोस नामे श्री विडननाथल, हारे वाहालो प्रगद्या श्री
वहलज हारजे; अमने जेवाने थध आतुरी, हारे वाहा-
ले श्रीची सेवक मार जे: पोस नामे १ त्तारे श्री नंदधे
रे प्रगद्या, हारे वाहाले पुरचा नसोद्यल कोड जे; रमत
सरभा संडु सायमां, हारे वाहालो हरी हणधरनी जेडज
पोस नामे २ हवे श्री वजग सुत अ थवा, हारे वाहालो
श्री गोपीनाथलता: श्रात जे; गोद लपने दुजरावतां, हारे
वाहालो धन्य श्री अकांल मात जे. पोस नामे ३ अ
मना सुपनी कांघ कही न शकु, हारे वाहालो वेद केहे छे
नितिजे; शेष रहस्त्र मुअे आअरे, हारे वाहालो धन्य श्री
शुभनांलनी रतिजे, पोस नामे. ४ त्तारे वाहालो गाओ
मरावता, हारे वाहालो रमे छे रास विजासजे; वेणु व-
गाडा वाले वनमां, हारे वाहाले पुत्री श्री वरेज सुंदरी
नी आथजे, पोस नामे. ५० रास जीहारी वरेजवज्जि.

હારે વાહાલે ગ્યાપ્યો શ્રી વરજમાં વાસંગે; ઠરજોડીને કર
વિનતી, વાહાલો શોભા જીવે છે હરીદાસંગે. ૧ પોસ
નામે શ્રી વિઠલનાયજી.

ધોળ ૩૦.

• શ્રી વલભ રાજ કુમાર; તમે કાંધ કીધું રે; માહાર
ચિત વિન ગોકુળનાથ, હરીને લીધું રે. ૧ ગીરધારી એ
ધેલી કરી, મુને ગાજ ન ભાવે આંતરે, ધન્ય કુંવરે શ્રી
અકાજીએ જ્યા; તેથી મોહ્યુ માહાર મન, તમે કાંઈ કીધું
૨ લોભાજી લોભી રહ્યા ને નંદ કુંવરે રંગ રેજરે, રસીઆ
ઠાકારે ભીમના; મારી અરજ શુભો અલખેલ, તમે કાંધ
કીધું, ૩

ધોળ ૩૧.

આજ સહઅરે વધામણાં, વરજ વાગ્યાં નીસાણ; પ્ર-
ગટ્યા શ્રી વીઠલનાયજી, હવાં કોટી કલ્યાણ. ૧ લાલની
ચાલ ઉતાવળી, લાલને જોવાને જઈએ; તન તપે મન
ભેજીને, આપણે આનંદ થઈએ. ૨ અમીરે ભરી હરીની
આંખડી, નયણાં છેરે રસાલ; મરીને કરે મન ભાવતાં,
પાલણીએ પોહોડા. ૩ એ તે નીંદ્રા નહી કરે, જોવાના
છે રસીઆ; માધવદાસના પ્રભુજી, માહારે મન વસીઆ. ૬

ધોળ ૩૨.

આજ માહારે આનંદ ઉરના સમાયજી, પ્રગટ્યા શ્રી
વરવલભ સકુમારજી; ભુતળ ભાગ્ય તણો નહી પારજી, દેવી
તે જીવને કરવા ઉધારજી. ૧ મંદીરમાહ તે ચાક પૂરા-
જી, તોરણ આરણી બંધાયજી; હુંએ કર વીધ વીધના થ

શુગારજી, હરખે તેડાવું તે સખરે સાપજી. ૨ નાચુ ગાઉ
તાળી પાડુ હાથજી, કોને કહું કહું નવ કહેવાયજી; છખી
પરજન રસીક બલબલજી.

ધોળ ૩૩

ધનધન દાહડારે આજનો, ધન શ્રી ગોકુળ ગામ; ધન
નધન નંદ જશોમતી, પ્રગટ્યા સુ'દર શ્યામ. ધનધન. ૧
આવણ માસ સોહ્યામણો, નોમી તથમારે નામ; વરજમાં
ચાલી વધામણી, ખરચ્યા દશ ગણા દામ. ધનધન. ૨ વર-
જમાં પ્રેમરસ ઉલટ્યો, ટાળવા દુનિયાના દોષ; રૂપીને તે-
ડેરે રાયજી, જીગતે જીવને જીવ. ધનધન. ૩ આનંદ
ઓછવ અતી ધણો, ગોપીઓ ગાયજી ગીત; માંજીક મા-
તીને હીરાનાં, આખાં હીમનાં દાન. ધનધન. ૪ કુલ્યા
કુલ્યારે સહુ ફેરે, કુલ્યા શ્રી ગોપીરિજન; કુલ્યા શ્રી જી-
મના જીવને, કુલ્યા શ્રી વંદારવન. ધનધન. ૫ સુશીનર
શવને રૂપે નહી, શીવજી સરખારે સંત; ઝલ્લા નીચમ
જાણે નહી, કોઈએ ન પામરે આત. ધનધન. ૬ મોહોટાં
ભાગ્ય આહીરનાં, શોભા કહી નવ જય; પ્રેમે પ્રગટ્યા
શ્રી નાયજી, ગુણ માધવદાસ ગાય. ધનધન. ૭

ધોળ ૩૪

આપણ જીવએ શ્રી ગોકુળ ગામ સાહેલીરે, શ્રીજીને
નિરખીએ, જીરે જીવતીનાં જીવ ટોળે માલ્યાં, ગોપી શજી-
યારે નવસન શણગારે; સાહેલીરે. ૧ ગોપી વગે તે ચાલો
ઉતાવળાં, જઈ જીવરે અનુપમ નાય; સાહેલીરે. ૨ ગોપી
કંચન યાજરે કર લીએ, માંહી ભણીયારે મુકતાકુળ સાધ

સાહેલીરે. ૩ માહાશ્વ મનરે મથુરાં ચિત, શ્રી ગોકુળમાં મા-
હારો જીવડોરે, રહ્યો શ્રીજીની પાસ; સાહેલીરે. ૪ ગોપી
ચરણ કમળ રજ્જુ લઈ રહ્યાં, વાહાણો આપેર અભિપદ દા-
ન: સાહેલીરે. ૫ ત્યાંહાં તે સાત મંદિરે સોહામણાં, ગો-
પી આંબારે ઠુકરાણીને ધાર; સાહેલીરે. ૬ મથુરાંમાં તે
વાજાંત્ર વાગીયા, ગોકુળમારે ગરગડીયાં નીશાન; સાહેલીરે.
૭ જાજી વલ્લભ સુતને વારણે, બહીલાશુરે જાપ માધવદા-
સ; સાહેલીરે. શ્રીજીને નિરખીએ. ૮

ધોળ ૨૫.

એરે શ્રી નાથજી પ્યારે, દ્રગનસે હોજી મત ત્યારે; દ્ર-
ધનસે હોજી મત ત્યારે એરે શ્રી નાથજી પ્યારે. ૧ ગલે
જમા દદામીકા, કમરે પટકા બદામીકા. ૨ શારંગી પાધ
શીરે સોહીએ, લસત અનમાત્ર યન મોહીએ. ૩ લગી દો-
ષ કાનમાં ફૂતી, તજી મોહ સેજ્યમાં સુતી. ૪ મેથ દીલ
એ ગયા આલા, લગી તનમાં તાલાવેલી. ૫ મત જૂલ
દખી તન ગોરા, જુગમાં જીવના ધોરા. ૬ કડાણે મો-
હકી જવારા, બહાજતાહે સંસારા. ૭ સદા-વજાદિયજી
ગાવે, છબીપર વારણે જાવે. ૮ એરે શ્રી નાથજી પ્યારે,
દ્રગનસે હોજી મત ત્યારે.

ધોળ ૩૬

સાલો તે શ્રીજી જઈએરે, શ્રી મુખ જીવાને; આપો
તે તનપર થઈએરે, શ્રીમુખ ૦ ૧ મને ધરમાં લાગે એ
ધેડેલુંરે, શ્રીમુખ ૦ હુંતો કાંચ ન સમજી પેડેલુંરે, શ્રીમુખ ૦
૨ હુંતો ધરનો ધંધો ભુલીરે, શ્રીમુખ ૦ હુંતો અંગોઆં

કુલી, શ્રીમુખ્ય ૩ મને ભુખે ભોજન ન ભાવે, શ્રીમુખ્ય ૦
 સેવકાએ નિંદ્રા ન આવે, શ્રીમુખ્ય ૦ ૪ માહારા મનમાં
 મનમય વશીયારે, શ્રીમુખ્ય ૦ માહાર કામ સક્રમે ધરીયુરે,
 શ્રીમુખ્ય ૦ ૫ મેરલીમાં કામણ કીધુરે, શ્રીમુખ્ય ૦ માહાર
 મન હરીને લીધુરે, શ્રીમુખ્ય ૦ ૬ કોઈ ન દેશનો લાલ જોવા
 આહારે, શ્રીમુખ્ય ૦ ૭ સોદાજના જીવન પ્રાણીરે, શ્રીમુખ્ય ૦ ૭
 જેવા રસીકરાય ગીરધારીરે, શ્રીમુખ્ય ૦ દાસનો દાસ જ્ય
 બલીદારીરે, શ્રીમુખ્ય સુંદર જોવાને.

ધોળ ૩૭.

શ્રી નાયજી તે છેલ પારોજતાજી; ટેક. સમ્પી આણો
 તે જઈએ શ્રીજી શહેરમાં જી, શ્રી ગોવરધન નાયજી
 પારોજી લીલા લેહેરજી; શ્રીનાયજી. ૧ પેહલાં દરસન તે
 મંગળાનાં હરખીયાંજી, માહારા નાયનાં સ્વરૂપ નરજી નિ-
 રખીયાંજી; શ્રીનાયજી. ૨ ખીજાં દરસનમાં શણગાર વા-
 હાલે બહુ ધરાજી, માહારા નાયજીને લક્ષ્મીજી વસ્થાંજી;
 શ્રીનાયજી. ૩ ત્રીજા દરસન તે ગ્વાલ બાલ ભોગનાંજી,
 મુખે મારલી તે છડી લીધી છેલમાંજી; શ્રીનાયજી. ૪
 ચોથાં દરસન તે રૂડાં રાજ્ય ભોગનાંજી, વિવિધ ભાતની
 સામગ્રી સજોગમાંજી, શ્રીનાયજી. ૫ પાંચમાં દરસન ઉ-
 ત્થાપનનાં સાંભળ્યાંજી, ગ્રંપ વાગ્યો તે વૈસ્તવ થયા ઉતા-
 વળાંજી; શ્રીનાયજી. ૬ છઠાં દરસન તે ભોગ સંજોગનાં
 જી, વિવિધ અમૃત જેવા ધરા ઉમંગમાંજી; શ્રીનાયજી
 ૭ સાતમા દરસન તે આરતિનાં મન ઠરચાંજી, ભીડ ભારી
 ને વૈસ્તવ બહુ મળ્યાંજી; શ્રીનાયજી. ૮ આઠમાં દરસન
 તે સપન કરચાં શ્રી હરીજી, દરસન કરીને વૈસ્તવ આનંદ

ભરીને; શ્રી નાયજી. ૬ મટુલાલ મટુલાલજી જોડેજો જો,
ગીરધરલાલજી ખીરાજી લીલા લેહેરમાંજો; શ્રી નાયજી. ૧૦
વહુજી ભાભીજી ને મેટીજી માહારાજ જોજો, એમને આઠ
દરશનનો ધણો ભાવ છેજો; શ્રી નાયજી. ૧૧ જે કોઈ ગા
પ શીખેને સાંજો જો, તેનો ચરણ કમળમાં વાસેજો;
શ્રી નાયજી તે છેલ ખીરાજીતાજો, એમના દરશન ધકી સુ
ખ થાયજો જો, હરીદાસ તે વલ્લભ ગુણ ગાયજો. ૧૨

ધોળ ૩૮

ચાલો સખી નિરખ્યે નંદ કુમાર, લટકતા આવે હ.
રી દીન ધ્યાણ; જોજો હરી છેલ છગીલા હરીની ચાલ,
કીએને ચતુર ધકી હરીની ચાપડારે લોલ. ૧ બસણીએ
કંઈ ધરેરે મુનીવર ધ્યાન, લોકમાં કાંઈ લખ્યારે નામર વે-
લ પાના; ચરણ સંકોમળ કંકુ વર્ણવાન, કારીગરે કોરીને
કુરતી મેલી પાંખડારે લોલ. ૨ પાંતીયે કાંઈ હંસ પોપટને
માર, મુસ્તક ભમરીને ઉપર ખાર; તેની આગળ શારે
અમારો તોલ, ઝીણી ઝીણી ધુધરી શબ્દ કરે ધણેરે લોલ.
૩ સાંકળીયું કાંઈ ગાંઠીરે સોના કેરે તાર, હીરામાણુકે ગુખ્યા
હરીના હાર; ફુલપે આંછેરા કીધા વાહાલે ભાર, પીળાંને
પચરંગી ખીરાજી હરીનાં કુમતારે લોલ. ૪ લંગરમાં કાંઈ
સુર્ય રત્નને ચંદ, હાથે છે હીરલાને પોહાંચીયે નંગ; તે
તો દેખી માહાર મન થાય ઉછરંગ, આંગળીયુંમાં વીટી
અંગુઠીમાં આરશીરે લોલ, ૫ કળના કડકાની કીધી વા-
હાલે સાર, એટલેને શીદ લીએ હમારી સંભાળ; પોહાંજી-
આના પુન્ય તણો નહી પાર, પેહેરીને પધારણા ગોવાળી
યાની ઘેરમારે લોલ. ૬ એક એકની સાનમાં સમજી ભય,

जुहेने जेवा भाव होय तेवा गाय; प्रथम निरंजु' ने प-
छी लागुं पाय, श्री वज्रम कुणते नाथे ते सहुने लीधा
बेहेरभारे सोल. ७ यासो सप्ती निरंजु'ने नंद कुमार.

घोण उ८

श्री हांकरोली गाम रणीयाभारुंरे, त्यांहां ते जीरांजे
श्री द्वारकांनाय; प्रगट्या श्री वज्रमपुत्र लाजल. १ ईश्री
वालो शिवक कारेज आचीपारे, छछा धरीने मन सांगथे
लाल. प्रगट्या. २ श्री पद्मावती वहुलुंजे लाजल ज-
नमीआरे, गुणमां वरत्यो ज्य ज्यकार लाल. प्रगट्या. ३
सावत १८३४ मां, अद्यत्ति सुदी ८ ने सनीवार लाल. प्र-
गट्या. ४ सही नक्षत्र लग्न पूनरेवशुरे, पूली छ-धडी
शेष्य प्रमाणु लाल. प्रगट्या. ५ लग्ने अहस्पति आवा स
हीनारे, त्रीजे शनीस्वर तोणाना लाल. प्रगट्या. ६ पांयमे
केतु आवा धननारे, आठे युध शुके रवी मीनना लाल.
प्रगट्या. ७ नवमे मंगण आवा भेशनारे, अगिआरमे
राहसंद्र मैथुनना लाल. प्रगट्या. ८ हेवेने जेगे वाहालो
जनमीआरे, श्री विवृल वसे हरप न माय लाल. प्रगट्या.
९ श्री आरोमती माळ मन हरप्या धारुंरे, सहुने हेछे
आहरभाव लाल. प्रगट्या. १० जांघ्यां तोरळ पुरचा सा-
थीआरे, गुल्लिजन गांजे मधुरे गान लाल. प्रगट्या. ११
वैभ्रत गुंजे गुंय मज्यां धारुंरे, आनीने वाहालाने हुलरावे
लाल. प्रगट्या. १२ कंयन याण भरचा शग मोतीआरे, आ
वी वाहालाने वधावे लाल. प्रगट्या. १३ दस वज्रमपर
द्या करारे, राजो यरेणु कमण्णी छाय लाल. प्रगट्या श्री
वरंजुपुत्र लाजल. १४

ધોળ ૪૦

તેડી જાઓ તો હમારાં મન ઠરે, હુંતો જઈ શ્રી ગો-
કુળની રીતરે; હુંતો જઈ નિરખું શ્રીનાથજી, છે પૂવં જ-
ન્મની પ્રિયરે. ૧ ત્યાંહાંતો સાત મંદીર શાભા ધણી, બિ-
વન ભોવન વશે વરજનાથરે, વશે છે વજ્રભા આર્પણના
લાડીલા, માહા મ્હેઠા મુની વસ્થારે. ૨ શ્રી વદ્રા તે વન
રજીઆમણું, શાહ્યામણાં ઠકરાણી ધાઠરે; શાહ્યામણી
વાપ વાહાણો વાંસળી, તેતો ખળમદ્ર કેરા ઘીરરે. ૩ શ્રી વ-
દ્રા તે વનની કુંજમાં એમાં રૂના સરખ ગારરે; અમા
હેલ કરત નંદા નંદશું, નયણે નિરખત નંદડીશારરે. ૪ હુંતો
વરહે દર્શનની વ્યાકુળી, જરે જીરણ માહારી રહે; હુંતો વહું
એઠીએને પાએ પકુ, નિહાણી મી મુખ નાગરે. ૫ જોણે
નયણે ના નિરખ્યા શ્રી નાથજી તેણે શાને ધરી આ રહેરે;
જોણે શ્રી ગોવર્ધન જોયા નહી તેના સુનો ગયો સંસારરે.
૬ જોણે શ્રી વલ્લભકુળ જાણ્યા નથી, તેના એજે ગયે અ-
વતારરે; ધીક ધીક પડ્યો આ રહે, ના નાથો શ્રી જીમ
નાં નીરરે. ૭ ધન ધન જીવક વરજવાસીનું, જોણે વરજ
માં તે પુરવા વાસરે; કરજોડીને કર વિનતી પલોહારી તે
માધવદાસ. ૮ તેડી જાઓ તો હમારાં મન ઠરે હુંતો
જઈ શ્રી ગોકુળ રીતરે.

ધોળ ૪૧

શ્રીવલ્લભ પ્રાણ આધારને નિરખવા માલો એ સજની
જી, શાં શાં સુખરે વખાણુ એના જાણુ દિવસને રજનીજી
મા ગોવર્ધન ધરણી હરી ધણી રૂખાજી, નેણે તે
પતક લાગે નહી મનૂ અલ લેખાજી, ૧ તે ઉ-

પરમપરે હસી હસી વચન કહ્યાં તે એવાં એવાંજી, જો
જો કહ્યાં તે તે કીધાં તે પ્રીતમ અંગીકાર એવાંજી; આ
કલી અમા આવીયા જીવ પેતા તણા લેતાજી, પે.તે ક-
રીને દુખાડીજી વીરીધ પ્રકારની સેવાજી. ૧ ખલ્લ સંબંધ
કરાવીને જીવનો કીધો અંગીકારેજી, શ્રી ભાગવત મધવક
જોયાંજીરે સમોધનીજી સારજી; શ્રી ગોકુળ રૂરીને વસાવી
યુ સાથ મરવેને તેડીજી, લાલા કરી તે શી કહું રસના
એકે જો પાંમોજી, ૩ દાસ ગોપાળની વિનંતી પરજીવારે થારે
કરી પાંમીજી, શ્રી વલભ પ્રાણુ આધારને નિરખવા મા-
લીએ સજનીજી.

ધોળ ૪૨.

શ્રી ગોકુળ સાસરીએ જાવું, માહન વરતું આહું આપ્યું.
લખ્યું હસ્ત તણું જાવું. શ્રી ગોકુળ. ૧ જાવું છે લટકેને
મટકે, માહનવર જોઈ જોઈ મન અટકે; પાયે નપુરીઆ ઠ-
મકે. શ્રી ગોકુળ. ૨ આજીવણ પેહેર્યાં છે અંગે, સખી સહુ
શાભે છે સંગે; માહ્યા માહિટા માહનવર રંગે. શ્રી
ગોકુળ. ૩ વાહાલોજી યુવે છે વાટા, સખી વગે વેડુલાં
માંલો, નયણાં ભરી ભરી પ્રીતમજી નાહાજો. શ્રી ગોકુળ
૪ સાસરી મુને વાહાલેરી લાગે, ત્યાંહાં માહારી કામ
વાસના ભાગે, માહનવર જોઈ જોઈ રહ લાગે. શ્રી ગો-
કુળ. ૫ સખી માહારે આ અવસરે રૂડો, અચળત શાહા-
ગ્ય પેહેર્યો ચુડો, માહારે શ્રી ગોકુળપતી વરે રૂડો. શ્રી
ગોકુળ ૬ અદ્ભૂત લેહેરનો રંગ ભારી, શ્રી જીમનાં જળ
ભરવી છે આરી, માહનવર વાંવારે વારી. શ્રી ગોકુળ.
૭ શ્રી વલભ નામ સદા રટ સજ્જતીમાં રહેવું,
મરણે શ્રીજી ગોવરધન નમવું. સાસરીએ જાવું. ૮

ધોળ ૪૩

શ્રી વલ્લભ કુળને વાણીરે શ્રી નાયજી અલખેલા, શ્રી વિઠ્ઠલાય વિહારીરે, શ્રીનાયજી ૧ રૂડા એમના સુત છે સાતરે, શ્રીનાયજી ૨ કળયુગમાં વેદ વિક્ષાતરે, શ્રી નાયજી ૩ શ્રી ગીરધરજી ગુણવંતરે, શ્રીનાયજી ૪ શ્રી મયુરાંનાથ નિધાનરે, શ્રીનાયજી ૫ શ્રી ગોવિંદજી રસ રૂપરે, શ્રીનાયજી ૬ શ્રી વિઠ્ઠલેશ પરમ અનુપરે, શ્રીનાયજી ૭ શ્રી બાળકૃષ્ણ પ્રતાપાળરે, શ્રી નાયજી ૮ શ્રી દ્વારકાનાયજી દ્યાળરે, શ્રીનાયજી ૯ શ્રી ગોકુળનાયની શાભા સાણીરે, શ્રીનાયજી ૧૦ જીએ શ્યા ઘેર ગીરધારીરે, શ્રી નાયજી ૧૧ શ્રી રઘુપતી રૂડા જીએરે શ્રી નાયજી ૧૨ શ્રી ગોકુળ અંદ્રમા સોહીએરે, શ્રીનાયજી ૧૩ શ્રી જકુપતી માહાજરે, શ્રીનાયજી ૧૪ શ્રી બાળકૃષ્ણ ગરીબ નિવાજરે, શ્રીનાયજી ૧૫ ધનરયામ જી પૂરણ કામરે, શ્રીનાયજી ૧૬ શ્રી મદનમોહન સુખ ધામરે, શ્રીનાયજી ૧૭ શ્રી મુખ મહીમા નવકેહેવાયરે, શ્રીનાયજી ૧૮ નટવરજી નવનિધરે, શ્રીનાયજી ૧૯ સહુ શોભીતો શણુ ગારરે, શ્રીનાયજી ૨૦ પાય ઝાંઝરનો ઝમઝારરે, શ્રીનાયજી ૨૧ એ નિત્ય નિત્ય લોલા ત્યાણીરે, શ્રીનાયજી ૨૨ રંગનાયદાસ બક્ષીહારીરે, શ્રીનાયજી અલખેલા. ૨૨

ધોળ ૪૪.

શ્રીજી મેરા એસા રસીઆ, મુજ બોલાવે ઘડી ઘડી મારે મુગટ પીતાળર સોહીએ, બનસી બજાવે વાહાલો તપાંહાં ભરી. શ્રીજી મેરા, ૧ સખ સખીયનમાં રાસ રચોહે, દરસન દેવે ઘડી ઘડી. શ્રીજી મેરા. ૨ દોડ દોડકુ દરશન બવે, આપટ વાગે તડા તડી. શ્રીજી મેરા. ૩ ચ્યાર ચોકો

मंदिर बनायो, आप जिराने वाहायो छपर तरी. श्री०
४ नवदास प्रभुकी छणी निरपत, श्री०के अरुमां नय प
री. श्री० मरा ऐसा रसीया मुज वाजावे धडा धडी. ५

घोण ४५.

पुरे जेयारे माहारा वरजना वाहाला, वरज सुंदरी सांग
माहारे माहारा वरजना वाहाला. १ तमशुं शा आशं-
गारे. माहारा० तमारे बहु पठंगारे, माहारा० २ न्यां-
हां नमो त्यांहां सुप्पीयारे, माहारा० वेद पूराजे क्षप्पी-
यारे, माहारा० ३ उतम कुण अधिकारीरे माहारा० सु-
दीर वर गीरधारिरे, माहारा० ४ पेंहेले ज्येम कथांहां की-
धुरे, माहारा० सरवशत हमारे लोधुरे. माहारा० ५ शा-
क्यने साधकु दीधुरे, माहारा० ज्येबु कामजे हमने की-
धुरे, माहारा० ६ शरद निशा अजवाणीरे, माहारा० गोपी
रास रमाडारे, माहारा० ७ हथी धयी लाज छोडावीरे,
माहारा० गोकुणमां अक्षनारीरे, माहारा० ८ रयामनीछ
सुअकारीरे, माहारा० माधवदास अक्षीहारीरे, माहारा० ९
पुरे प्रेम जेयारे माहारा वरजना वाहाला.

घोण ४६.

वंद्रावननारे अंद्रमा, आज माहारे आनंद अती भलो,
प्रगट्या श्री वीठननाथके, वंद्रावननारे अंद्रमा. १ माग-
शर मास सोहाभलो, नोभीना दीनके; वंद्रा. २ कश्चिपक्ष
वाडे उडे हवा, गोकुण माहारे रतन. वंद्रा. ३ ज्युवतीनां
ज्युथ टाजे भण्यां, सल्लया नवरात शशुगारे के वंद्रा. ४
पेंहेरजे नारंगी सुंदरी, याले अज गती यालके वंद्रा ५

કનક યાગરે કરચ્છી, માંહે મુકતાક્ષણ સારકે વંદ્રા. ૧ મા-
તાં મંગળ ષાળ સોહામણા, આચ્યાં શ્રી અકાજીને દ્વારકે
વંદ્રા. ૭ શ્રી વીઠલવર માતીએ વધાવીયા, આનદ અગ્ગ
ન માયકે વંદ્રા. ૮ તીલક કરે ને વધાવે પ્રેમશું, ગાય શ્રી
ગોકૃષ્ણપતીનું મીત. વંદ્રા. ૯ શ્રી જસોદાજીના જીવણ ભા
ડીલા, શ્રી અકાજીના કુવરે કોઝામણા; જીવતીના જીવણ
પ્રાણ. વંદ્રા. ૧૦ જસોદાજીના જીવન કાહાનકે, રંગી લોભી
ન લે વાન કે વંદ્રા. ૧૧ કુંડળ ઝળકે બેહુ કાનમાં
રવી સસી કોટી સમાન. વંદ્રા. ૧૨ શીરપર પુલેહની માધ
કે પુસા નવરંગી બાગ કે રતાપી માહા અનુરાગ કે વંદ્રા.
૧૩ તોરણ બાંધ્યારે ખારણે, તોડે ટઉકે છે મારકે; બોલ
હળધર વીરકે. વંદ્રા. ૧૪ પ્રાતઃસમરે માંહી ધુમતાં, ધુમે ધ
મકે છે પ્રાતઃ; કંકણ ખલકે છે હાથકે, વાજીવ વાજે બહુ
ભાતકે. વંદ્રા. ૧૫ જીગ જીગ જીવે માહારો વાહાલમો,
બલીહારી માધવદાસ કે. વંદ્રાવનનારે ચંદ્રમા, ૧૬

ધોળ ૪૭

શ્રી વલ્લભ મુનને નિરખ્યારે, માહારા શ્રીજીના વાહાલા
મુંદીર જોવા સરખ્યારે માહારા શ્રીજીના વાહાલા. ૧ વેદ
પુરાણે લખ્યીઆરે, માહારા. ૦ જ્યાંહાં જાઓ ત્યાંહાં સુ-
ખ્યીઆરે, માહારા. ૦ ૨ શ્રી જીમનાજીની તીરરે, માહારા. ૦
વચ્ચ હરયાં હળધર વીરરે, માહારા. ૦ ૩ શ્રી વંદ્રાવનની
વાટેરે, માહારા. ૦ મહી લુટરા યા મોટેરે, માહારા. ૦ ૪
સોળ મહચ્ચ દોર નારીરે, માહારા. ૦ તોએ કેહેવાયા બલ્લ
ચારીરે, માહારા. ૦ ૫ શ્રી ગોવરધન ગીરધારીરે, માહારા. ૦
માધવદાસ બલીહારીરે, માહારા વરજા વાહાલા. ૬

ધોળ ૪૮.

શ્રી હુકરાણી ધટ સોહામણારે, છોકરો લોકે છે દારરે,
 માહાર ગોકુળ રાજ્યામણરે. ૧ શ્રી વલ્લભ વંશ ખીરાજ
 તારે શ્રી વીરનાથનો સાયરે માહારે ૨ ગુણ નિધી
 શ્રી ગોપીનાથજીરે, હજવરનો અવતારરે. માહાર૦ ૩ ગુ-
 ણનિધિ વીરનાથજીરે, શ્રી કસ્ત તણો અવતારરે- મા-
 હાર૦ ૪ શ્રી રૂક્મણી વહુજના કંથરે. શ્રી પદ્માવતી
 વહુના કંથરે. માહાર૦ ૫ ગુણવંતા શ્રી ગીરધરલાલજીરે,
 શ્રી બામણીજી વહુના કંથરે. માહાર૦ ૬ ગુણવંતા શ્રી
 ગોપીદાસજીરે. શ્રી રાણીજી વહુના કંથરે. માહાર૦ ૭
 ગુણવંતા શ્રી બાળકસ્તજીરે, શ્રી કમળાવતી વહુજના
 કંથરે. માહાર૦ ૮ ગુણવંતા શ્રી ગોકુળનાથજીરે, શ્રી પા-
 રવતી વહુજના કંથરે. માહાર૦ ૯ અજતને ત્રીતી વળ્યા
 રે, રાખ્યો માળાનો ધમેરે. માહાર૦ ૧૦ ગુણવંતા શ્રી
 રઘુનાથજીરે, શ્રી જનકીજી વહુજના કંથરે. માહાર૦ ૧૧
 ગુણવંતા શ્રી જડનાથરે, શ્રી મહારાણી વહુજના કં-
 થરે. માહાર૦ ૧૨ ગુણવંતા શ્રી ઘનશ્યામજીરે, શ્રી કન્ધા
 વહુજના કંથરે, માહાર૦ ૧૩ વલ્લભી સતમામા બે-
 હુરે, અગ્રજની અનુસારરે. માહાર૦ ૧૪ શ્રી નવ નિ-
 ત્ય પ્રિયાજીને સીલવારે, શિવા વિવિધ પ્રકારરે. ૧૫ શેઠના
 યમુનાં કમળા દેવકીરે. જેને સાત બંધુ એ હાંગરે. મા-
 હાર૦ ૧૬ શ્રી ગોકુળની શ્રીજી પધારીયારે, વઢવો શ્રીગો-
 વરધન ટેકરે. માહાર૦ ૧૭ સાઠમાં શ્રીજી પધારીયારે,
 આરે શ્રી ગોવરધન નાથરે. માહાર૦ ૧૮ શ્રીજીની ચે-
 વામાં સોપીયારે, સાત કુંવરની જોડરે. માહાર૦ ૧૯ ભાગ

ધરાને શ્રીજીને ભાવૂતારે, શ્રી જીમના જંગ ગ્રામી હાથે.
 માહારૂં. ૨૦ માહારૂં કરાવી પીડાં ધરવારે, આરતી ઊ-
 તારે વરજાવેરે, માહારૂં ૨૧ દર્પણ ધરે મન મોહશુંરે,
 માળા પહેરાવે હાથરે. માહારૂં ૨૨ અનશીષ્ટના ઝોક
 મરિ, માહારે વાહાલે કરચો વેશું તાહરે. માહારૂં ૨૩ ર-
 મવું રાખાજીના રાસમારે, તાળી ગોવરધન હાથરે. મા-
 હારૂં ૨૪ કરંજીડીને કડૂ વિનતારે, નમી નમી હંડવરત
 થાયરે. માહારૂં ૨૫ માધવદાસની વિનતારે, આપો શ્રી
 ગે.કુળ વાસરે માહારૂં શ્રી ગોકુળ રળીયામણુંરે. ૨૬

ધોળ ૪૯

ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, વાહાલો વસે વરજતા ધણીરે;
 ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, દ્વારકાંતાથની શોભા ધણીરે. ૧
 ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, પુરૂષોત્તમ શેવા કરેરે; ધન્ય કાંક-
 રોલી ગામરે, રળીયામણી રામ સાગરરે. ધન્ય કાંકરોલી ગા-
 મરે, દુતીયા દરશન જાયછેરે; ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, મા-
 નુંતી મંગળ ગાયછેરે. ૩ ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, આનંદ
 આજીવ ધાયછેરે; ધન્ય કાંકરોલી ગામરે. ૪ જીવ શરણે
 જાયછેરે. ૪ ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, તેનું જીવતર સક્ષળ
 થાયછેરે; ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, માધવદાસ ગાય છેરે. ૫
 ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, વાહાલો વસે વરજતા ધણીરે. ૬

ધોળ ૫૦.

ઝો વાહાલાજી ઉમજા રોહાને રંગ રશીયાજી, મુજને
 મળવાનું કહાને રંગ રશીયાજી; વાહાલાજી માહારા વ શ ક
 રીનેરે વુકા, મગર પછ શું ચુ ચારે રંગ રશીયાજી. ૧ વા-
 હાલાજી માહારા કામણીઆ મુને કીધાં. માહારાં આંત

ચોથી લીધારે, રંગ રશીયાળ. ૨ વાહાલાળ માહારા અ-
પળા માહસ તે શું કચીએ, સાવચીઆથી ડશીએરે, રંગ
રશીયાળ. ૩ વાહાલાળ માહારા ગધતી જુમનાળને ધા-
ટે, ગીરધારી મળીયા વાટેરે; રંગ રશીયાળ. ૪ વાહાલા
માહારા કાળ નાજુલ દુતી સાથે, બેડાંના ભાર માયેરે,
રંગ રશીયાળ. ૫ વાહાલાળ માહારા તે માટે નવરે બા-
લાયાં, તમ સાચુ નવ જોવાયારે. રંગ રશીયાળ, ૬ વાહા
લાળ માહારા રશીયા તે સાડ, ના બાણું કુપ માહારું
રે. રંગ રશીયાળ. ૭ વાહાલાળ માહારા મુખ મરડીને
રહા છે, નિરદય શું થયાછેરે, રંગ રશીયાળ. ૮ વાહા
લાળ માહારા દરેદ હમારું જો બાણે, તે હયા મના આણે
રે, રંગ રશીયાળ. ૯ વાહાલા ૭ માહારા રાગ દીવથને રે-
હેણી, ના બાણું મૂગા નેણીરે; રંગ રશીયાળ. ૧૦ વા-
હાલાળ માહારા કોલાના આગળ વાત કહીએ, સહુકોનાં
નેહેણાં સહીએરે; રંગ રશીયાળ. ૧૧ વાહાલાળ માહારા
સહુકો કાનુડાની કેહેએ, હવે તે હગો રહેરે; રંગ રશીયાળ.
૧૨ વાહાલાળ હમારા પીઠ રાખુ હવે કોહાની, તયા વાગ
છેડતીરે રંગ રશીયાળ. ૧૩ વાહાલાળ માહારા વચન આ-
પુ તે હયો કરમાં, ઝાલો તે રાખુ ધરમારે. રંગ ર-
શીયાળ. ૧૪ વાહાલાળ માહારા આજાં બલે પીને લાકુ,
જમે તે થા રાડુરે; રંગ રશીયાળ. ૧૫ વાહાલાળ મા
હારા સામચી સરસ પતલી, મુખ આગળ ધરાવી : રંગ
રશીયાળ. ૧૬ વાહાલાળ માહારા જે જોઈએતે કેહેજો,
મીઠા મેવા સજોરે; રંગ રશીયાળ. ૧૭ વાહાલાળ માહારા
હરીસસને હરી કેહેજો, હિતર હમને રજોરે રંગ રશીયાળ. ૧૮

घोण ५१

तमने सुपेता छे प्राणुरे हो छपीलीछ, प्यारीरे तुतो
 जेनी हुं शरीरे सुकायो; तुज रूपमां लोभाचारे हो छ-
 पीलीछ. १ प्यारीरे मुजने तुजवीना अलन लावे, निंद्रा
 नव आवेरे हो छपीलीछ. २ प्यारीरे ताहारे नित्य नो-
 होतां दरशन हवां, अंत नोहोतां हरी खेवारे. हो छपीली
 छ. ३ प्यारीरे हुतो अरज करं ज्येनी, ज्येहां हुं त्याहां
 तुं नवीरे. हो छपीलीछ. ४ प्यारीरे ताहारी शरडीअे तुज
 माटे आवुं, साथे डोने लायुरे. हो छपीलीछ. ५ प्या-
 रीरे तुतो हरीदास हरीने कडेने, उत्तर हमने हजरे. हो
 छपीलीछ. ६

घोण ५२.

श्री ह्वारकांनायछ भागु पायके, मती दीजे भक्षीरे लाल;
 श्री पाणकमलछनो जन्म पवित्र ते गज्जमे सहु मणीरे लाल;
 १ संवत सेणसेहेने अटके करन सहारे लाल, आसो
 भासो नंद कुमार के; इरी प्रगट्या महारे लाल. २ राछी
 इक्ष्मणी मातने कुपके लालछ प्रगटीपारे लाल; श्री वि-
 षुलनायछ हेजे धनके, जयके सहु हरपीपारे लाल. ३ सां
 भणी आनंद नरने नारे के, सहु मणीपारे लाल. कंधि
 दधीनां शीकां धरचके, सहु मन भावीपारे लाल. ४ श्री व-
 लभ राजकुमारने धेर के, दधीकादा मयेरे लाल; श्री विठ
 लनायछने त्यांकां के अघाछनो रंग रयेरे लाल, ५ अके
 अके नरने अके नारके, हाप ताणी दीअेरे लाल; नाअे गावे
 आछव थापके, सहु न न डेहरे लाल. ६ नाअे ढाडी
 थुं इजे थुं जनके, भात्र लैध हापमारे लाल; वागे भात्र

मृदंग उपगडे, कवीता कगी ताणभारे लाल. ७ गावे वैस्तव
 ज्ञान नर नारके, घाण प्रगट्या तळारे लाल; लुटावे श्री व-
 लभ नंद उदारके, मिष्टान मोडका धळारे लाल. ८ श्री गी
 रधरुण प्रकुलोत मन के, गोर्वाह हरपीयारे लाल; आची
 हव जेरी पैमान के, कुशुम जळु वरपीयारे लाल. ९
 आच्या ज्येशी सहस्र प्रविणके, लाल प्रगट्या सुंळारे
 लाल; अमने जठ पुत्र कन्या अक के, अम केहे छे मुनारे
 लाल. १० आच्या गंगादिक माहा मुज्य; धुनी केहे वे-
 दनारे लाल; श्री गोरामी करी परम उदार के, आपी व
 धामळारे लाल. ११ आची गोकुणनी सडु नार के, जुडे
 जुडे मणारे लाल; ज्येया श्री मुज्य स्याम रवधप के, आ
 शीश दे सडुरे लाल. १२ यिरणुणवे श्री विडल रोज कुमा
 र के, लकत शीर गान्जरे लाल; प्रभुण शैवा करेजे
 नित्य के, गोकुण मांही माहलजरे लाल. १३ अवीयण
 यपणना रेहेजे नित्य के, लकत हुजरावजरे लाल, हुं छुं य-
 रण शैवकनो दास के; पण पापी धळारे लाल. १४ रामो
 यरेळु कमणनी पान के, परदे छे तमतळारे लाल; पलीहारी
 जय माधवदास के, दैत्य निवारजरे लाल.

घोण पउ

वरुणुं श्री वंद्रावन सुज्य धामके, शाभा त्यांहां धळारे
 लाल; ज्युमनां नीर वहे गंभीर के, गोवरधन गीरारे ला-
 ल. १ अनरीजठ सुंदीर धनधोर के, नीजकुज जणी श्री
 कडुंरे लाल; पुढ्यां लार अठारे द्रमके, नाम पण शुं कडु
 रे लाल. २ पुढ्यो यपो ने कयनार के, कमणने डेतकीरे
 लाल; कुधी युज गाठी गुलपाराके, यंगेली मालतीरे

લાલ. ૩ ત્યાંહાં ધનસ્થામ ચરાવે ઘેનું કે, ખજાણે વાંસળી
 રે લાલ; સ્વર સુણી ગોઠુળની વરજનારી, ચીતડેથી ચ-
 ળીરે લાલ. ૪ કીધા અવળ સવળ શણગાર કે, સહુ ટોળે
 મળીરે લાલ; ચાકી સહુ સખીઓ મળી સાથ કે, સુખ
 અબૂખાન ટળીરે લાલ. ૫ આવી વંદ્રાવન સુખ ધામ કે,
 જ્યાંહાં ઉભા હરીરે લાલ; દટ્ટીપર કરે મુકચો વરજ નાય
 કે, અધર મારલી ધરીરે લાલ. ૬ એવી છળી જોઈને
 વરજ નાય કે, ધણી યજ આતુરીરે લાલ. કીધા હાવ
 ભાવ સનમાન, વધારી આતુરીરે લાલ. ૭ સુદરસ્થામ હ-
 રી કરે જાલયોગયા મળી કુજમારે લાલ; મચ્યો ત્યાંહાં રાસ
 ખીલાસ અનેક, રતી સુખ રંગમારે લાલ. ૮ હેવી લીલા
 અપરમપાર કે, નહી ગાહ શકુ રે લાલ, યદરી કહે શું
 ગાકે કે, માહા ગતી મંદહુંરે લાલ. ૯ વરણવું આ વંદ્રા-
 વન ધામ કે, શોભા ત્યાંહાં ધણીરે લાલ.

ધોળ યજ.

કાંકરોલી ગામનારે વાણી, તેંતો વાહાલા મુજને કીધી
 છે દારી. ૧ પૂર્વ જન્મનીરે પ્રીતે, તે રસ માણુંહું રંગ
 રીતે. ૨ નિરખે યજનેરે નાયુ, જ્યારે આ વરજભુષણને
 જાયુ. ૩ એ વીના સરવેરે કાયુ, નિગમ કહે છે એ છે સા
 ચુ. ૪ દયા કરી છેરે દયાળે, કંપા કરી પ્રભુ જીવપરે ભા
 જે. ૫ માહા સુખ પામારે જોતાં, હવે માહારાં ભટકણુ ભા
 ગ્યાં ગોયાં. ૬ તર્યાનું ડોકાણુંરે એ છે, દાસ મનેર નીરખી
 કહે છે. કાંકરોલી ગામનારે વાણી. ૭

धोण पथ.

अमे आख्या तमारे आशरे अलभेलाळ, हुवे शुं क-
रीये लप सासरे अलभेलाळ. १ इरा तळुं इण ये म-
ळ्युं अलभेलाळ, मन गमपुं भुंजने मळ्युं अलभेलाळ.
२ हीरेयो भाग्वा हाथमां अलभेलाळ, तमे शोमो सधपर
साथमां अलभेलाळ. ३ तमाइं शोमणु अंग अशोमां
अलभेलाळ; गुणवतीने लांछन जगाडे मां अलभेलाळ.
४ जे कलखे गाहारी भावडी अलभेलाळ; कोनी साथे
प्रीन छे जेवडी अलभेलाळ. ५ अमे कान्ण आंभमां
आंलथु अलभेलाळ; तमे नेणान्नी येठ नांभो मां अ-
लभेलाळ. ६ हुंते दाणु नही आपू दोकडे अलभेलाळ
अमे जवाम आपीशुं शेकडे अलभेलाळ. ७ हुं जाव-
राती ज्हीतो नथी अलभेलाळ, हुं ओशीयाणी कोर्धनी
नथी अलभेलाळ. ८ हुं ओशीयाणी प्रवृ तम तल्ली अ-
लभेलाळ, श्री वल्लभना स्वामी तमे छो धल्ली अल-
भेलाळ. ९ अमे आख्यां तमारे आशरे अलभेलाळ.

धोण पद

वनमां वागेरे वांसणी, भाहारे मंदीरुये संभजाय; व-
नमां १ मोह सठ पाभीरे सोहामणी, जवडे आकुण
आकुण थाय. वनमां २ वेगे आलीरे वीनता, मेतो धर-
मां नव रेडेवाय. वनमां ३ देहनी द्यारे वीसरी, अगे
आलुषणु अदलाय. वनमां ४ भिवन भिवनधारे लाम-
नी, आनी काम करी धर ताज. वनमां ५ सासइ मही
पररे भेहेलीयुं, सोपी सोड्डापांनी लाज. वनमां ६ वन
सहु आवीरे गोपीओ, नरजे नीरप्पा शोम शरीर. वन०

૭ શ્વનાથ નરખ્યોરે હૃદયે, ધણી સુંદર જીમનાં કેરી તી
૨. વનમાં ૮

ધોળ ૫૭.

વાંકે અંબાડે શ્રી નાથજીને, સુંદર સ્યામ સ્વરૂપ; શ્રી
વલ્લભ સુત શિવા કરે, એ શ્રી ગોકુળના ભુવ. પાંચ પાં-
ચ વાહણો જરકણી, ને સુંદર વાધા સાર; પટકા તે છે
પચરંગના, સજીઆ તે સોળ શણગાર. ૨ કેસરી તીમક
સોહામણાં, નારીકા વીસ્વાધાર; ચીંપુકની અતી કાંતી છે
કહે માતીના હાર; ૩ હૃદયમાંએ હીરણા જગમગે, એને
તેજ તણો નહી પાર; અધર ખાંખ એ રસીક છે, બળકે
તે જોત પ્રકાશ. ૪ પાંદે બાજીબંધ બેરખા, હરીના એ-
ટળીઆળા કેશ; નિરખ્યાને વળી નીરખથુ, એને પાર ન
પામે શિવ. ૫ ડાબી બાજીએ ગીરીવર ધરવો, જમણે ક
ટી મધ્ય ભાગ; કૃપા કરો શ્રી નાથજી, માહારાં હૃદય
ઠાઠાં થાય. ૬ પાએ ધુધરી રણઝણે, મોજડાએ માતીની
હાર; કૃપા કરો શ્રી નાથજી, બલીહારી માધવદાસ. ૭ મા
ધવદાસ કહે હરી, માહાર માગ્ય આપો માહારાજ; વળી વ
ળી કરૂ વીનતી, મુને રૂળે વરજમાં વાસ. વાંકે અંબા-
ડે શ્રી નાથજી, સુંદર સ્યામ સ્વરૂપ. ૮

ધોળ ૫૮.

હું બલીહારી તેલંગ કુળ દીપક, શ્રી બક્ષમણ તાતનેરે
લોભ; જે કુળ પ્રગટ્યા શ્રી વલ્લભ રૂવ, જકત હીત કાર
ણેરે લોભ. ૧ માધ માસ કાળુ એકાદશી, ભર વેશકનીરે
સોભ; પ્રાગટ ધરથુ અગ્નિ મધ્ય કે, અગ્નિ રૂપ સહારે સા

६. २ सँवत पाँडरसे पाँत्रोस के, वार २१ परोरे लोल;
शरवे सरीयां शिवकनां काल के, वरल जन आवी मण्यारे
लोल. ३ पुष्टि आरग यादयो मरलद के, मर्यादा धरुारे
लोल; लुवने आप्यां दान अनेक के, वार नव लागी क्ष-
लुरे लोल. ४ नगतने द्रढ करवाने काल के, श्रीलु आवी
मण्यारे लोल; वाक्य कहु श्री कृष्ण प्रत्य के, जेक ओकांते
मण्यारे लोल. ५ लुव हेन राप्पयो नीरधार के, लध मरले
धरयोरे लोल; लावी सोंपि हमारो अर्णु के, द्रढ राप्पशुरे
लोल. ६ अेषां वयन सुंलीने हरीया के, लुवने दया करी
रे लोल; निश्च वयन कछां प्रमाणु के, त्रण वार करी करी
रे लोल. ७ पछी विचारधु दीन दयाण के, त्याहां हरसाणी
सहारे लोल; पूछवा लाग्या दीन दयाण के; कहे कछु कांहां
सुनारे लोल. ८ त्तारे शिशु नमाण्युं नाथ के, हुं समण्यो
नहीरे लोल; कृपानाथे कृपा करी कहु के, सांभण द्रढ करी
रे लोल. ९ लकत जन उपरे दया धरुारी के, हरसाणीअे ल-
लुरे लोल; लकतने आप्यां दान अनेक के, मत आनंद
धरुारे लोल. १० वाहाले आधायी लुव अनेकके, लुग वी
स्तारनारे लोल; प्रथम हरी हणधरे प्रगट्या के, रचना शी
कहुरे लोल. ११ मायावाद टाल्यो लार के, प्रलू समर्थ स-
हीरे लोल; त्यांधी आगण यादयो वीस्तार के, सात भवे
रत्न मण्यारे लोल. १२ वरलने लुगलु अे विआम के,
श्री गोकुलनाथ धरुारे लोल; जेजे लुत्या पण पापंडके,
शाहा लंहांगीरे सहारे लोल. १३ आपी अल मुकतानी मा-
ण के, प्रभु राप्पे नहीरे लोल; लधने सोंप्री श्री लुमनां म
ध के, लुमनांअे हये ग्रहीरे लोल. १४ त्तारे कहे लं-

હાંગીરને વાત કે, શાહા માની મહીરે લોલ; માળા દેને હ-
મારી નાય કે, ખદલે ફરી કરે લોલ. ૧૫ શહાને સર્ધ ખે-
ઠા પ્રભુ નાય કે, ૩૫ જીમનાએ ધરપુરે લોલ; માળા આ
પી તતક્ષણ હાય કે, શાહા રીઝ્યો ધણુરે લોલ. ૧૬ એ સુ
ખ નારખી આ વલભદાસ કે, મન આનંદ ધણુરે લોલ;
હું ખલીહારી તૈજંગ કુળ દીપક કે, શ્રી લક્ષ્મણ તાતનેરેલોલ

ઘોળ ૫૯

હું ખલીહારી તૈજંગ કુળ દીપક કે, શ્રી લક્ષ્મણ તા-
તનેરે લોલ; એ કુળ પ્રગટ્યા શ્રી વલભનાય કે, જગત હિત
કારણુરે લોલ. ૧ એમના ખેડ સુત પર્મ કપાળ કે, મ-
તુર શીરોમણીરે લોલ; શ્રી ગોપીનાય શ્રી વિઠ્ઠલનાયને કે,
હમ શીર એ ધણુરે લોલ. ૨ તે શ્રી વિઠ્ઠલનાયને સાત
કે, કુંવા પ્રગટ્યા મહીરે લોલ; જાણીએ પોતે સાત સ્વ-
રૂપ કે, ધરીને પ્રગટ્યા મહીરે લોલ. ૩ આ ગીરધારોજી
પરમ સુશીળ કે, સુખટ અતી શાભાતારે લોલ; શ્રી ગે-
વીદરાય તણો મુખ્યઅંદ્ર કે, ભક્તજન લોભતારે લોલ. ૪
આ બાળકમળનાં અતીશયનીમ કે. ચરણ ચિત બાવીએરે
લોલ; શ્રી ગેકુળનાયજીના ચરણની ફેણકે, જગતમાં કાલા-
વીએરે લોલ. ૫ ચતુર શીરોમણી શ્રી રઘુનાય કે, તેહેના
ગુણ ગાઈએરે લોલ; શ્રી જડુપતી નાયના ચરણ સરોજકે,
તણે ફુલેમ ધારીએરે લોલ. ૬ સામર્થ વેદ તણો નહી કે,
ગુણ ધનસ્યામનારે લોલ; રાખો ચરણ કમળની છાંપ કે,
એએ કામનારે લોલ. ૭ સાત સ્વરૂપ તણો નિલવશ કે,
જગતમાં ખીરાજનેરે લોલ. સકળ સ્વરૂપના ચરણની
રેણુ કે, અમ શીર ગાજનેરે લોલ. ૮ એ શ્રી વલભને

निजवंश के, जगन हित करखेरे लाल; श्री वरजन्मपुत्र
 जेष्ठ सुप्रसन्न के, जय वारखेरे लाल. ६ हुं पत्नीदात्री
 तैमंग कुणदीपक.

धोण ६०.

श्री वल्लभ सुत वाहाला जागो, के तेथी जय सप्रजो
 भागो; सुकीत सेने शु जगो, श्री वल्लभ. १ प्रगट्य श्री
 पुरषोत्तम पोते, द्विज सुदीरे वर मनसुं ते; धृवी प्र-
 गट थया जे ते, श्री वल्लभ. २. शत कुंवर कहीअे तेवा,
 श्वशुरपनी सोपी सेवा; छवने दान धायां देवा, श्री वल्लभ
 उ सेवक जन पुष्टीमां पाज्या, अणगा अथडाता राज्या;
 समर्पण सुप्र वाटे वाज्या, श्री वल्लभ. ४ चोराशो अरखे
 कीधा, अपृथ्यापी आधा लीधा; भगवद रस भावे की-
 धा, श्री वल्लभ. ५ जे जन हरीअरुं रेहेशे, निर्मण गु-
 मनांछ नाहाशे; अप्प'उ वरजवाशी याशे, श्री वल्लभ. ६
 शिवक जन हरी दास कहीअे, ध्यान रादा जेमनुं धरीअे;
 आपाअ श्री गोपीनाथछने गमीअे, श्री वल्लभ सुत वाहा
 ला जागो ७.

धोण ६१.

आनंद सागर उलटयो सप्पी आन भाहार मन भा-
 हुरे, अंगो अंजे पुढ्यां अती धर्यां; सप्पी कल्यां ते
 केनां नय जयरे. टेक. भले प्रगट्यारे, भले प्रगट्यारे श्री
 गोकुण्ठाथ, श्री पिठलनाथ हो हेदी हरीने वधांमलां १
 भावन अहन अडु वणी, वये योड नवदी जतरै; पाछण
 करेतां पुजडां; वये वेदडीनी जतरै; सिंहासनरे, सिंहास
 नरे, मेहेलो ठणकता हाथ, लटकता हाथ; हो हेदी हरीने

वधांभुजां. २ अहु रत्न मुम ह्रीरे नड्यां, मातीडि पूरी थाण
 २, कुम कुम लरयारे क्योलाडां; मही पूस्प डेरी भाणरे, सो
 वाथणुरे, सोवाथणुरे, गाव मंगण यार; गीत रशाण,
 हो हेली हरीने वधांभुजां. ३ ओछव उपनो अती धणो,
 सप्पी आंश्रीअ नवरंगरे; वाणत्र वागे अवनवां, सप्पी
 ढोल किर अरंगरे. आण मन उपन्यारे, मन उपन्यारे
 सप्पी अती आनंद; हो हेली हरीने वधांभुजां. ४ प्रित्ये
 प्रभुणु निरप्पा, श्री गोकुणपती भाहारानरे; हरीदास
 कहे भाहारो मन तणा, पोटुता मनोरथ आनरे. हवे
 सरीआंरे, हवे सरीआंरे शिवकनां कान; वैश्रवनां कान,
 हो हेली हरीने वधांभुजां. ५ आणुंद सागर उलटयो स
 प्पी आण भाहार मन भाहुरे.

धोण ६२

श्री गोकुण गामने गांदरे साहेलारे, आशा आकमळोण
 गोंसाधळ गोकुणमां पधाशीआ साहेलारे. १ मंडप छाये
 जागरे साहेलारे, तारणना छे मार गोंसाधळ. २ ओक
 मित्रामणु अती धणां साहेलारे, घेर घेर कण्णीना स्थंल,
 गोंसाधळ. ३ घेर घेर मंदीर उधड्यां साहेलारे. घेर घेर
 ओछव थाय. गे.साधळ. ४ रंगीली गली रणीआमणी
 साहेलारे, लकतनी लीड अपार. गोंसाधळ. ५ शुनराता
 आवे मलपता साहेलारे, वैश्रव सोरठ-दश. गोंसाधळ. ६
 माधवदासना स्वामी मण्या साहेलारे, सरीआं शिवकनां कान
 गोंसाधळ गोकुणमां पधाशीआ साहेलारे. ७

धोण ६३

सुरेण उगी उदय थयो, सरवे ससाशने जाह रळो जा

ला लहेरी वृ रंगीला. १ मने कुण्डल मकरां जाती, हुंता
 श्री द्वारकांतायलनां मुग्ध जेती. लाला. २ श्रीवाणी कुल.
 डां वेडू, आवतां जतां हुं तमने घेइं. लाल. ३ माहारे
 घेर आवले दाहाडी दाहाडी. माहारे घेर कुल अंपानीछे
 वडी. लाला. ४ महारे घेर अटके मटके, लवींग सोपारी
 आंधुं दा पटके. लाला. ५ माहारे घेर आवो हरी रमज
 मता; तमे माहारी सास नणंदने अहु गमता. लाला. ६
 आवो आवो योरी आवुं, पलंगे पोढो तो प्रभुलने वा
 ढोणुं. लाला. ७ माहारे घेर आवो हरी मरी, दुध साकरी
 आं पाडि रसे रसे. लाला. ८ लाडकडा आवो तो रमाहुं,
 धरमां पधारे तो जमाहुं. लाला. ९ महेतो तम साथे
 प्रीति आंधी, छोडावी नव छुटे हरिनी गाडी. लाला. १०
 दास कलम कहे मरणे लागे, तेथी माहारा जन्म जन्मनां
 लय लागे. लाजा लहेरी वृ रंगीला. ११

धोण ६४.

माहन मलपता घेर आवारे. माहारे घेर पूरुषोत्तम प-
 धारेघारे, मता लघने जातीडे वधावारे. १ वाहाले मा-
 हारे कश्चानी द्रष्टि जेधरे, आध माहारे अे वरथुं मन
 माहारे. २ पडुं माहारे नंदना कुंवर साथे पानुरे, हवे
 हुंता कपम करी संपीथ छानुरे. ३ दुरीजनने केहेवुं ह्य
 ते केहेलेरे, वाहाला माहारा इदीया कमण वये रेहेलेरे.
 ४ धन्य धन्य गोकुणना गीरधारीरे, वाहालाने जेवा म-
 णी वरेज नारीरे. ५ हारे हुंता वलल कुणनी दासीरे. हारे
 वाहाला क्रमा करे वरेजवासीरे, ६ वाहाले माहारे वरेज
 मां ते आवो वसरे, हारे जलीहारी ते माधवदासरे.
 माहन मलपता घेर आवारे. ७

धोण ६५

गंगा ज्येष्ठे अधो मांडीच्या गीरधारीनां लष्पारे प्रमाण, वारी न्हि श्रीनाथल. १ पादसाहे ते प्रमत्तो मोक्ष्यो छोडो छोडो श्री गोकुण गाम, वारी न्हि. २ छोडो छोडो श्री मंदीर माणीयां, छोडो छोडो ने परशाना गाम. वारीन्हि. ३ व. न वारीये मनमां वीयाशी यां, ज्येमना सामा बाधिने हथीयार, वारीन्हि, ४ श्री नाथल्ये आयाच्या नव करी, नाथ नाथ ये हवतानो धरम, वारीन्हि. ५ त्यांहां थकी श्री नाथल पधारीया, आधी पधारेचा दस वीस डोस. वारीन्हि. ६ नवपंड ते प्रथी आपणी, बोदीया बोप्यालतां राण्य. वारीन्हि. ७ वाहाले तणावे तंयु ताणीया, अंपारणु विशे गाई यार वारीन्हि, ८ त्यांहां थकी श्री नाथल पधारीया, मधराते भेवाड देण. वारीन्हि. ९ राम प्रलने दुर्धरे पधामणी, आपणा श्री नाथल पधारेचा नलक, वारीन्हि. १० रा- न प्रलये मनमां वियाशीयां, आपणु शी शी करीथुं न्हि वारीन्हि. ११ ज्येमने सोय घोडाने जसें हाथीया, ज्ये मना रथने संपनो नही पार. वारीन्हि. १२ वाहाले डुंगर डोरी मंदीर कर्यां. पधारेचा श्री गोवरधन नाथ. वारीन्हि. १३ ज्येमनी वीथी मेडाने मंदीर माणीयां, नीपना नीपना पगथीयाणा बोड. वारी न्हि, १४ नीपनी नीपनी ते ज्येरडाने ज्येरडी, नीपनी नीपनी रसो- भज्यानां डाम. वारीन्हि. १५ कमण बोडमां जुळे धमरे हाथीया, ज्येमने टोलडे टुडे छे मार. वारीन्हि, १६ ज्येम मधरा ते गोवरधन लज्या, ज्ये सण्य ते गहाराणील

નાં નીર. વારીજીઉ. ૧૭ જળનો તે ગોવીંદ કુંડ ભ-
ત્થો, તેહેનાં મધુરાં ભરચારે ભરપૂર, વારી જીઉ. ૧૮ એક
વડલો તે બનથીબટ ભયો કાંકરોલીં, તે બનસીબટના ચોક.
વારીજીઉ. ૧૯ ત્યાંહાં તેા સાકર કેરા કરા પડ્યા, ત્યાંહાં
તેા દુધડે વરસ્યા છે મેહ. વારીજીઉ, ૨૦ ગંગાબાબએ તે
વિનતી એમ કરી, મુને આપજો વરજમાં વાસ. ૨૧ વારી
જીઉ શી નાયજી, ગંગા બેટીએ ઝગડો માંડીએા.

ધોળ કુક

હરખે શી વધભ નંદને ગાવુંજી, શી વીઠલ નાયને વા-
રજી જીઉ, ૧ જેહેના તેહેના મન તણો મહિમાયજી, સ-
કુળ અમંગળ અજગાં થાઅજી, ૨ જેજી તે પૂસ્ટીનુ કીધું
છે દાનજી. ટાળયું ટાળયું જીવ તણું અસાનજી. ૩ કીધી
કીધી માહા મોહોટો ઉપકારજી, દૈવીતે જીવનેા કીધી વિ-
સ્તારજી, ૪ મનડાની આશા પૂરણુ કીધીજી, શિક્ષા તે શે-
વા કરવાની દીધીજી. ૫ મટ્યો મટ્યો અસુરે તણો આદેશ
જી, કીધી કીધી ભકતી તણો ઉપદેશજી. ૬ જીવને બલ
સમંધ કરવાજી, જે થકી પૂરશેાતમ મન ભાબ્યાજી. ૭
વારંવારે અને આમય જીવ જાતાજી, રાખો રાખો અસ
મરપિત વસ્તુ ખાતાજી. ૮ શ્રીમદ ભાગવદ રૂપ પ્રકાશજી
તે થકી તત્વ વેદનું ભાશજી. ૯ ખાંધી ખાંધી ભકત સિ-
ધુની રવેતજી, કીધું કીધું દૈવી જીવનું હેતજી. ૧ સમ તે
લાલ કેરા જે તાતજી, શી ગોપીનાય તણા જે ભાતજી.
૧૧ શ્રી અકાંમાજીના ગર્ભ તણો એજ તનજી, પધારંચા
ભકતોનું કરવા જતનજી, ૧૨ તેમની ભકતી તણે શીર સો-
હીએજી નિખતાં નિજ જનનાં મન માહીએજી. ૧૩

શ્રીમદ વિહંગના જે દામણ, તેમના તે ૫૬ રજની આથ
 ણ. ૧૪ વળી વળી એહજ વિનાંતરી કીજેણ. વરજ શેવકને
 અભિપદ દીજેણ. ૧૫ તેડાવું તે સહીપર સાથણ, નાચુ
 ગાહ ને તાળી પાડું હાયણ. ૧૬ કોને કહું કહું ને નવ
 કેહેવાયણ, છામીપર જન રશીક ખળી જાયણ. ૧૭ હરખે
 આવલભ નંદને ગાવુંણ.

ધોળ ૬૭

સખી આજનો લાહાયો લીજીએરે કાલ કોણે દીઠી છે
 ટેક. કુલની ગાત્રી ને કુલના તકીયા, કુલનાં ખીજાના ખી-
 જાવીએરે, કાલ કોણે દીઠી છે, ૧ સોનાનાં સોગટાં ને રે-
 થમી ચોપટ; હીરલાના પાસા ઠળાવીએરે, કાલ કોણે દીઠી
 છે. ૨ સોનાનું પારણું ને રેથમી દોરી, હરખે શ્રીનાથજી
 કુલાવીએ, કાલ કોણે દીઠી છે, ૩ વાણીના મેહુલાને આ-
 નંદની હેલી, સુખને શરવડે ભીજઈએરે, કાલ કોણે દીઠી
 છે. ૪ વલભના સ્વામી પ્રભૂ રસીક સીરોમણી, વળી વળી
 મુખડાં નિહાળીએરે, કાલ કોણે દીઠી છે, ૫ સખી આજ
 ના લાહાયો લીજીએરે કાલ કોણે દીઠી છે.

ધોળ ૬૮.

આજ આનંદ નંદજીને દારેર. વરજમાં યઈ છે લીલા
 લેહેરે. ૧ ગોપી અતારે ઉલટભરી આવેરે, ધાળ માતી
 ના ભરી લાવેરે. ૨ વાહાલાને વિવેકે વધાવેરે, વાહ.લા ત્રી
 ભાવનનાથ કેહેવાયેરે, ૩ વાહાયો હરજનાં ધાવણુ ધાવેરે,
 વાહાયો ગોપીએને લાડ લડાવેરે. ૪ એવાં હેત ગોપીપર
 કીધારે, દધી માંખણુ ચોરીને પીધારે. વાહાલા મથુ-
 રમાં શું મીડુરે, એવું કુખજમાં શું દી વાહાલા

कुमलनी संगे भाङ्गारे, वाहालो गोपीयोनी साथे सोझारे.
 ७ गोपुण आवोने वरजना वाहाङ्गारे, तमे नंदे जसोदांना
 लाङ्गारे. ८ गोपुण आवोने वरजना वाशीरे, तमे प्राणु सो
 स्या छे माशीरे. ९ गोपुण आवोने गीरीवर धारीरे, त-
 भारी वाट शुभे वरजनारीरे. १० वाहाला शुभनाञ्जने धाट
 रे, तमे वरज हरेचां शा माटरे. ११ वाहाले गीरी गोवरी-
 धन धारेपेरे, अथवा मधे धंद्रेने उतारयेरे, १२ वाहाला
 वरंदावननी वाटरे, तमे भरी लुट्यां शा माटरे. १३ वा-
 हाला शुभनाञ्जने तीरेरे, वाहाले भारली वगाडा धारे
 धारेरे. १४ धन्य धन्य शुभनाञ्जने आरेरे, माहारे स-
 क्तुण हरयो जन्माशरे. १५ वरंदावन रमीता रासरे, पुरी
 सर्व गोपीनी आशरे. १६ पत्नीहारी जय माधवरासरे, मा
 गे सार्थकमगनी आशरे. १७ आण आनंद नंदेने द्दारेरे.

धोण ६८

धन्य धन्य श्री गोपुण गाम अनी रणीयामथुं, कोष-
 मे दीडा श्री पुरषोत्तमलाज शुभनाञ्जमां जीलता; वा-
 हाला जाले मधुरा जाले मुष्मभांया भाती गरे, वाहालो
 आदि समष्टी साज कंकुतां पगनां पडे. २ धन्य धन्य श्री
 माहारेणी भांनी कुम्भ, जेहेनी कुम्भे रत्न जड्यां; हेवा
 कोषना नदी स्वाम स्वरूप, थोडे थोडे कनके धड्या. ३ अ
 मनां मुष्म पुतंग यद्द हप्पी माहारां मनडां हर्यां; अ
 मनां अक्षीयाणां लोसन, गात्रे इडां गणीयां पड्यां. ४
 वाहाले छुटा मेहेल्या केश, केशरी तीलक पन्यां; वाहाले
 भाती केरा , पेताने अगे धरेचा. ५ माहारे र-
 डेवु श्री गोकु लाम, सासरीयुं जाडु; जेहेनी थुं कयीअ

સંસાર, એ મહેલું મોહોટું ૬ પક્ષીહારી જ્ય ભાષવદાસ,
 ઓ વીઠલ વરને; રાખળે ચણું કમળની પાસ, દયા કરી
 નીજ જનને, ધન્ય ધન્ય શ્રી ગોકુળ ગામ અતી રણીયામણું.

ધોળ ૭૦

હારે વાહાલો એડી અમારે ઓ નાથજી, હારે ભવતા-
 રણુ હાર એહી અમારે ઓ નાથજી. ૧ જોગ જપ વૃ-
 ત કો કરોજી, હારે તપ તીરથ અપાર, એહી અમારે ઓ
 નાથજી. ૨ સોસ સખ ગયા એ ગયાજી, હારે મન માને
 મારાર, એહી અમારે ઓ નાથજી. ૩ ઓડી અક્ષર
 મુરદાસ કહે, હારે ભવ શરણુ સાર, એહી અમારે ઓ
 નાથજી. ૪

ધોળ ૭૧

કાંકરોલી રાજ સાગર તીર રે, વસે હમારો વલમોરે
 લોલ. ૧ દરશન દેહે દીનદયાળ કે; ઓ દ્વારકાં નાથજીરે
 લોલ. ૨ સાથે વરજવાગ્રીની ભીડ કે, મંદીર સોહામણારે
 લોલ. ૩ શેવા કરે ઓ ગોકુળનાથ કે, સંસારને તારવારે
 લોલ. ૪ વાહાલો માહારો પ્રતીસવારે નાથ કે, પ્રભુની
 કરે આરતારે લોલ ૫ આઠે દરશન દેહે નાથ કે, શેવકને
 કારણેરે લોલ. ૬ સનમુખ રહે છે શ્રી ગોકુળનાથ કે ઓ
 દ્વારકાંધિશનેરે લોલ. ૭ જળ હળ તેજ તણા અંગાર કે
 જેતાં સુખ પામીએરે લોલ. ૮ પહુ સપ તણી અતી
 પ્રિત કે, સારસ યાદીએરે લોલ. ૯ કાણું કાણું ધરીઆ ન
 વલા રંગ કે, ખાનક જેહુનરે લોલ. ૧૦ ધન્ય ધન્ય ભ-
 રતખંડ કે, ભાગ્ય ભૂમી તણારે લોલ. ૧૧ માયાવાદી કીધા

ત્યાજ કે, ભાર ઉતારીએરે લોલ. ૧૨ સુરનર બોલે જ્ય
જ્ય કારે કે, કુદંબી ગડગરે લોલ. ૧૩ ધન્ય ધન્ય નર
નાગીનો દહ કે, જોજો બેઠને ઝોગખ્યારે લોલ. ૧૪ એ-
વા પ્રભુજી નિરજો નિત્ય કે, ખાળે કાઈ નથીરે લોલ ૧૫
દાસ મનોહર નાચે ગાય કે, નિરંજ થકીરે લોલ. ૧૬ કાંક-
રોલી રાજ સાગર તીર કે.

ધોળ ૭૨

નાહાના સરખા શીનાયજી, નાહાના નાહાનારે હાય;
નાહાની લખુડીએરે કરે ત્રહી, સુંદીર દીસોછો પ્રાણનાય,
નાહાનાં ૧ નાહાના સરખા ગેવાળીયા, નાહાની સર-
ખીરે ગાય: સાથે સીંગડા શાભી રી, ગઉ વેત આરવારે જન-
ય. નાહાનાં ૨ નાહાની પનસીઓ કરે ત્રહી, હરીઆં
ગોતીનાં મન; રૂડો નંદજીનો લાડીલો, રૂડો વંદ્રાવન. ના
હાનાં ૩ નાહાની સરખીરે માજડાં, નાહાના સરખા છે
પાય; પાએ રણઝણ ધુવડી, અજુવઠ વીંધુડા સાર. ના-
હાનાં ૪ પ્રભુજીનાં મુખ પરે મારલી, વાઈ વેણુ રસાજ;
શખદે માહીરે ગોતીકા, રેતાં મેદેલ્યાંછે ખાજ. નાહાનાં ૫
કાળંદ્રોને કાંકરે, ઊભા વગાડોછો વેણુ; જવાહાને જન-
દવા, કે વરજમાં થાશે પોકાર. નાહાનાં ૬ આંગળી સા
હી ન હરી તાણુશો, પ્રભુ માહાર ધુજેછે અગ; સખળી
ગોતીકા આવશે, તમને ખેરશે માહારાજ. નાહાનાં ૭ કે
પનસીખટના ઝોકમાં, ઉભલા વળડોછો વેણુરે; માનવ-
દાસની વિનંતી, આપો વરજમાં વાસ, નાહાના સરખા
શી નાયજી.

ધોળ ૭૩

મીઠડા બોલા શ્રીનાથજી. મળીયા મારગ માંહે; મહિ
 સુખ આપેર શેજમાં. ટેક ૥ મનકુ માહારે મોડી રહ્યું
 પુર્વ જન્મનીરે પ્રીત; શોભા સ્ત્રી કહું સ્યામની. નિત્ય નિ
 ત્ય નવલીરે રીતે. મીઠડાં ૧ વાંકો પાપ વરણાગીઆ,
 વ્યાંકી આવે છે આલ; વાંકાં નહણાં સોહામણાં, કે વાંકી
 વેણ રસાળ. મીઠડાં ૨ નહણા તમારાં શ્રીનાથજી, ક્યમ
 કમી કરે વખાણ; શુદ્ધ ન રહીરે શરણી, માનુની મુકેછે
 માન. મીઠડાં ૩ શ્રી જુમનાંજીપારે બીલનાં, વૃદ્ધો નવ
 સરહાર; માતી સમળાં વધી ગયાં, હીરણા લીધા છે હાથ.
 મીઠડાં ૪ કે મનકુ મારેરે મોડી રહ્યું, દેખી છખીલાની
 આમ; ધન ગોવીંદ પ્રભુ એહી મળ્યા, પામ્યા મારોટો ઉ
 લાથ. મીઠડા બોલા શ્રીનાથજી.

ધોળ ૭૪.

માહારે મંદીર પધારો શ્રીનાથજી, હુંતો જોહરે તમારી
 વાટ માહારે મંદીર પધારો શ્રી નાથજી. ૧ હુંતો શ્રી
 વળાચી મલ્લ કરૂ, હુંતો કુલડાં વેરાવુ તામી વાટ. માહારે
 ૨ હુંતો ચીરવા અંદરવા ખ ધાવતી, હુંતો પથરાવું
 લીલા ઠીળા પાટ. માહારે ૩ હુંતો શણુ નાર કરાવું હરી
 ના ભાવતા. હુંતો દરપગુ દેખાકુ માહારા નાથ માહારે
 ૪ હુંતો મીઠડા મેવા મંગાવતી, આરોગીને વધકુંઠનાથ,
 માહારે ૫ હુંતો શીરો કરાવું સ્નેહ તણો, જીવણ આરોગે
 તમારે હાથ, માહારે ૬ હુંતો જુમના જળ ઢાપી ભરાવતી,
 આચમન કરો શ્રી વૈકુંઠનાથ. માહારે ૭ પાસઠ પાનનાં
 ખીડખાં ખ ધાવતી, મુખવાસ કરોને વૈકુંઠનાથ માહારે ૮

હુંતો સોનાનાં શાગટાં મંગાવતી, રમત રમતો મારી
રાત. માહારે ૦ ૯ હુંતો સળ્યા પથરાવું સ્નેહતાણી, પોઠાણ
કરો શ્રી ગોકુળનાથ. માહારે ૦ ૧૦ હુંતો પુલના પંખા
ભરાવતી, વીંજાણ કરે સારી રાત. માહારે ૦ ૧૧ હુંતો
કુમતી જાળી ભરાવતી, માહે ખીરાળે શ્રી ગોકુળનાથ.
માહારે ૦ ૧૨ હુંતો યાજ ભરૂ સમ માતીએ, વધાવું શ્રી
વલભકુળ પરીવાર; માહારે મંદીર પધારો શ્રી નાથજી ૧૩

ધોળ ૭૫

પ્રથમ સમરૂ શ્રી વલભનો પરીવારે વાલાજી, વાહાલા
તેજપટ્ટી ઉતરવું માહારે પાર માહારા વાહાલાજી. ૧ શ્રી
વલભ શ્રી ગોપીનાથ શ્રી વીઠલ કહીએરે વાહાલાજી. વાહાલા
ભકિત માર્ગ સ્થીર સ્થાપો શણું રહીએરે ગાહારા વાલાજી.
૨ પ્રથમ વરાણવું શ્રી ગોવરધન ગીરધારી વાલાજી, વાહાલા
તમ દીઠે સુખ યાપ નરૂમાં ભારી માહારા વાલાજી. ૩
ખીજે શ્રી નવનિધ પ્રીયાજીને ગાવુંરે વાલાજી, વાહાલાને
હરખી નિરખી હરખ હૈયામાં પાવુ માહારા વાહાલાજી. ૪
ત્રીજે શ્રી મયુરાં નાથજીના ખીરાળેરે વાલાજી, વાહાલા
કર્યા મનોરથ પૂરાણ અમ શીર જાળે માહારા વાલાજી. ૫
ચોથે શ્રી વીઠલેશરાય જોષ જોષ હરપુરે વાલાજી, વાહાલા
જીગમ સ્વરૂપ ખીરાળે સરખા સરખું માહારા વાલાજી. ૬
પાંચમે શ્રી દ્વારકાંનાથ કરે રાજ્યધાનીરે વાલાજી, વાહાલા
શંખ ચક્ર ગદા પદમ ધરયાં મનમાની માહારા વાલાજી.
૭ છઠે શ્રી ગોકુળનાથ ધર્યા ગીરીરાજરે વાલાજી, વાહાલા
પંદ્રતણે મદ માડ્યો સમીયાં ક્રમ માહારા વાલાજી. ૮
સાતમે શ્રી ગોકુળ ચંદ્રમાયિણું ધારીરે વાલાજી, વાહાલા

ક્રીષ્ણ છે રાસ વિલાસ તેડ્યાં વરજનારી માહારા વાહાલાજી.
૯ આઠમે શ્રી મહાન મોહનજી ગઢિ ત્વ સોહીયેરે વાહાલાજી,
વાહાલાજી જ્યુગલ શ્યામની સંગ વરજ સહુ માહા
વાહાજી ૧૦ નામે શ્રી ગીરધરજી છે યુગના ભંડારે
વાહાલાજી, એકને શરણુ રહીએ તો ઉત્તમ એ પાર માહારા
વાહાલાજી. ૧૧ દશમે શ્રી ગોવીંદરાય રથાલાને નિરખુરે
વાહાલાજી, જેણે શ્રવ્યા શ્રી વિઠલેશરાય હૃદયામાં હરખુ
માહારા વાહાલાજી. ૧૨ એકાદશી મેંતો બાળકાશ્રીએ
દીઠારે વાહાલાજી, વાહાલાનાં દરશન કરતાં લાગે મનમાં
મીઠાં માહારા વાહાલાજી. ૧૩ દ્વાદશી શ્રી ગોકુળનાથ સેવ્યા
ગીરધારીરે વાહાલાજી, જેકેને રાખ્યો માણતો ધરમ એપરે
વારી માહારા વાહાલાજી. ૧૪ ત્રયોદશી શ્રી રઘુનાથજી
ગાવુંરે વાહાલાજી, શ્રી જ્ઞાનક્રીજીવન-ન. ધ. ચરણુ રજ પાઉં
માહારા વાહાલાજી. ૧૫ ચતુરદશી શ્રી જ્ઞાનનાથજીની શેવા
જાણીરે વાહાલાજી, એમને નમે છે માહોટા ભુપ રાયને
રાણી માહારા વાહાલાજી. ૧૬ પૂનમ પૂરણુ ચંદ્ર શ્રીધન
શ્યામરે વાહાલાજી, વાહાલાનાં દરશન કરતાં પેહોડ્યા મનના
કેડ માહારા વાહાલાજી. ૧૭ પંદર તથો પૂરણુ યદ એમ
જાણીરે વાહાલાજી, વાહાલા રાખે ચરણુની પાસ દાસ
વંખાણી માહારા વાહાલાજી, ૧૮ શ્રી વલ્લભ કુળની કૃપા
થકી હું ગાવુંરે વાહાલાજી, વાહાલા સાત સ્વરૂપની ચરણુ
કમળ રજ પાઉ માહારા વાહાલાજી. ૧૯ પ્રથમે રામરૂ શ્રી
વલ્લભનો પરીવારે વાહાલાજી.

ધોળ ૭૩.

ધન્ય શ્રી જ્યુમતાં શ્રી ગોકુળ નીકઠ ખીરાજી નિત્ય ન

વલે રંગે, ત્રઠ તે રંગ તણા આબરુ સુંદર સોહીએ
 શ્રી મળીયા હતા વાટે. ટેક. અલૌકીક ડીગર રાજે, ત્યાં
 હાં વધરિય જન ઘેરે ગાળે, ત્યાંહાં મંદીર શોભા સુખ ઠા
 ને. ધન્ય ૧ ત્યાંહાં નિત્ય ક્રીડા નાદલાલ કરે, વરજ જી
 વતીનાં જીવ હરે, ત્યાંહાં રમાજ રેતી તન તાપ હરે. ધન્ય
 ૨ ત્યાંહાં કુશુમ દ્રૂમ અને ખેત્રી સોહીએ; જેને દીઠે
 ત્રીભૂવન મન મોહીએ, ત્યાંહાં આનંદ આનંદ નિત્ય પ્ર-
 તિ હોએ. ધન્ય ૩ ત્યાંહાં કમળ કમળ રંગ રસ ભરી-
 આં, પ્રાંતમ ઉપર આંતર પર વગીયાં; આવે મધુકર આંત
 કારજ સરીયાં. ધન્ય ૪ ત્યાંહાં ગોવરધન ગીરી સંગ
 ડાલે, ત્યાંહાં વરજવરી મુખ યશ ખોલે; નહી તપ તીરથ
 વરત તે વુલે, ધન્ય ૫ ત્યાંહાં વિશ્રામ ઘાટ મધુપુરી
 જતાં, ત્યાંહાં ખેઠક વજ્રભ સુખ ઠાતા; ગીજ ઘાટ અનેક
 મુનીવર ઠાતા. ધન્ય ૬ ત્યાંહાં ઉત્તમી શ્રી વસુદેવ આ-
 બ્યા, કોયલા ઘાટ શ્રી વલભ મન ભાસ્યા; એવા જસોદા
 ઘાટ લખી લાબ્યા ધન્ય ૭ ત્યાંહાં બ્રહ્માંડ ઘાટ ત્રતીકા
 મીઠી, છડી દરશન વસંત સમે દીઠી; ત્યાંહાં ગોપ કુપ અ
 ધરે રસ છુટી, ધન્ય ૮ ત્યાંહાં ગોકુળ માહા વન ગીર
 ધારી, ત્યાંહાં જમલા અરજન સુખકારો; ખાજે પૂતના પ્રા
 ગટ સંહારી, ધન્ય ૯ ત્યાંહાં ગોકુળ શ્રી માહા પ્રભુ રા-
 ને, પ્રહ્લ ઊકર નિત્ય ગુણ ગાળે; શ્રી હુકરણી ઘાટ જે
 ધ ભવના ભય ભાળે, ધન્ય ૧૦ ત્યાંહાં જમના ઘાટે
 નાહાતાં; અષ્ટ રાખા પ્રહ્લ ઘાટ નિત્ય ગુણ ગાનાં; ત્યાંહાં
 રાવણ રજ નિત્ય પ્રિત જતાં, ધન્ય ૧૧ ત્યાંહાં દાસ
 ગોવરધન ગુણ ગાઈએ, કરો કરો કાપા તે વરજવારી થ

૫એ; મન કમ વચને આનંદી થઈએ, ધન્ય શ્રી જુમ
નાં શ્રી ગોકુળ નીકટ ખીરાજે નિત્ય નવલે રંગે. ૧૨

ધોળ ૭૭

• વરજ જન વલભરે, શ્રી જસોદા જીવણ જોઈએ એ
સુખ દુલ્હભરે, શ્રી વલભ કપાથી લઈએ. ૧ પ્રગટ ખીરા
જોરે, શ્રી ગોવરધન ધરે પોતે; ગુણ ગુણ ગાજોરે, નિત્ય
પ્રતી અખંડ અઘાતે. ૨ મુગટ મનોહરે, મકાકત-પી.જો
તે; સાંભળ સહીયરે, નાશા લટકે ગજ માતી. ૩ મુખ
છાપી ઉપરરે, કેશ કુટીલ છાપી છાજે; આંખ અણ્ણિયાળીરે
ફોટ કમળ ખીલાજે. ૪ ચીંચુક ખીરાજોરે, તેજ તણાં ચિ-
ત હરીઆં; અપાર અનોપમરે, અરૂણ અમી રસ બરીયા.
૫ નખ શીખ શામિર, શુષ્ણ પાર ન પ.મે; નિજ જન
નિરખેરે. વરેહ તણાં દુઃખ વામ. ૬ અંગે આજણરે, વી
વીધ ખસન હરી ધરીયા; એ છાપી જોખનેરે, નિજ જન
નાં મન ઠરીયાં. ૭ નવ ધન નાગરે. કળીયુગ પ્રગટ ખી-
રાજે; શોભા સાગરે, લોક તણા ગુણ ગાજે. ૮ દુરખલ
સુલભરે, શ્રી વલભ એ સુખ આપો; કોઠી જનમનારે, ભ
વ ખંધન વાહાજા કાપો. ૯ નાથ ખીરાજોરે, ભુવણ ભા-
ગ્યે આબ્યા એ છાપી છાજે, ભકત પ્રેમ મન ભાયા. ૧૦
જોણે નવ દીઠારે, શ્રી નાથ ગોવરધનધારી; ભવોભવ ગાં
ઠધારે, અવસર બેઠા હારી. ૧૧ આસુરી અગગાં, સાધવી
એ રસ માણે; મુઠ મતી વાહાલરે, ભવ જળ તે શું જા-
ણે. ૧૨ શ્રી કમ્લ કપાનીધીરે, શ્રી વલભ નીકટ ખીરાજે;
કળીમાં કારણરે, રમરણથી અધ ભાજે. ૧૩ જોને નવ જન

હ્યારે, શ્રી નટર નંદના નંદન; કોઈ નવ માતારે, પડીઆ
 ભવ કુમ્પ કુંદન ૧૪ ધીક ધીક કહેકરે, દો મુનીજન તે
 ને; અવસરે ખોયોરે, કુમ્પ ખગાડી કહેને. ૧૫ જીજી નવ
 નિરખ્યારે, શ્રી જીમનાંજી માહારાણી; મન નહી વળીયુંરે,
 પાપી જન તે પ્રાણી. ૧૬ વરજ રજ લોટોરે, હરખ તે હા
 ચે ભરીયા; સુરીજન શક્તીરે, તે ભવજાયા તરીઆ. ૧૭
 હીતી મિત હુમસેરે, હરી શેવા સુખકારી; એ સરવ વીલા-
 સેરે, ખડભાગી નર નારી. ૧૮ શરજી રાખેરે, શ્રી વલભ
 વરજ રજ દીજે; કાંઈ નવ જાણુંરે. દાસ ગોવરધન કીજે
 વરજ જન વલભરે, શ્રી જસોદા જીવણુ જોયા. ૧૯

ધોળ ૭૮.

સુંદર ગોકુળ ગામરે ખીહારી સ્યામ, બ્રહ્મ સખંધનું ઠા
 મરે ખીહારી સ્યામ. ૧ દર્ધવીજીને કાજરે ખીહારી સ્યામ,
 પ્રગટ્યા શ્રી વનમ રાયરે ખીહારી સ્યામ. ૨ પોતાના જે જ
 નરે ખીહારી સ્યામ, વિચારે થયા છે બહુ દીનરે ખીહારી
 સ્યામ. ૩ પુરપોતમ કરૂણા કરી ખીહારી સ્યામ, શ્રી વલ
 ભજીએ દેહ ધરી ખીહારી સ્યામ. ૪ ઊંચ નીચને શરજી
 લીધા ખીહારી સ્યામ, દોશ કોશ નીવારીઆ ખીહારી સ્યા
 મ. ૫ સમરેપણ આપ્યા સાસરે ખીહારી સ્યામ, શેવાને।
 કીધા છે અધિકારરે ખીહારી સ્યામ. ૬ દયા કરૂ દીના-
 નાપરે ખીહારી સ્યામ, શેવા ગીરધારીજીને હાયરે ખીહારી
 સ્યામ. ૭ રાખે મરણની છાંયરે ખીહારી સ્યામ, શેભા
 જોઈ હરીદાસરે ખીહારી સ્યામ, દેજો ને વરજમાં વાસરે
 ખીહારી સ્યામ. ૮ સુંદર ગોકુળ ગામરે ખીહારી સ્યામ.

(૮૯)

ધોળ ૭૯

શ્રી મદન મોહનલાલ, તમશું લેહે ખાગી; માહારે તમ ઉપર પ્રણું વાહાલ, બિ ભવની ભાગી. ૧ છું મણુંકમળની ઘસ, ચિત ચરણે રાખો; મને આપજો વરજમાં વાસ, મુખ્ય સંપત ઘણો. ૨ માહારા પ્રાણ તણા આધાર, અ-જગા રહેશો નહો; હરી છેા હૃદયના હાર કોબને કહેશો નહી. ૩ માહારા કુલ્ય સહીત દરચત, તમારાં કીધાં; વાહાલા તમે મટાણા તાપ, ઘ્યન બહુ દીધાં. ૪ માહરી વિનતી સાંભળો નાથ, તેા તમને કહીએ, મને આપો વર જમાં વાસ, તેા શરણે રહીએ. ૫ નાહીએ જળ જીમનાં નીર, દરચત નીત્ય કરીએ; એમ કહે છે હરીદાસ, ભવો ભવ તરીએ. ૬ શ્રી મદન મોહનલાલ.

ધોળ ૮૦.

શ્રી વલ્લભ કુળના રથીયા વાહાલા, શ્રી ગોવરધન નાથરે; આવોને અલખેના વાહાલા, કહું એક વાનરે. ૧ પ્રિતલડી કીધીરે વાહાલા, મેં તમારી સાથરે; પ્રિતલડીની સાથે મારા પ્રાણ પંધાના નાથરે. ૨ વાહાલપણાની વાત વાહા-લાની, કોને નવ કહેવાયરે; તમને મળવા મનકું માહારે આકુળ વ્યાકુળ થાયરે, ૩ પ્રિતલડી પાસ માહારા, પ્રાણ પંધાણી; શાંમળીયા સુંદીર વર, મનડામાં આણોરે. ૪ ત મ પિના વાહાલું પીચુ કાંધએ નવ જાણુરે; સંસારનો ભે કદી હું, હૃદને નવ આણુરે; ગીરધારી ગુણવંતા આ-વો, ગોહડી તેા કીજરે, હૃદકું ડરે જે વાહાલા, આલી ધન દીજરે. ૬ કુભાણા ના રહીયે માહારા દીનપંધુ નાથરે;

શ્રી વમલ પ્રભુએ વૃલસી આપી, મળાંગણ છે હાયરે. ૭ સાચો સખંધ શ્રીધો માહારા, ચાર સુખણરે; હોડાબ્યો પણ છુટે માહારા, જીવણ પ્રાણરે. ૮ માહાજીની માયાએ મુને, માર્યાં માહાના પાણરે. વરેહ તણી વેદનાથી હુંતો ભુલી ગઈ શુધ ને સાનરે. ૯ શીસાચા નવ રહીએ માહારા, પ્રાણ આધારરે; હરજી મને હૈન ધણું છે, હઈડાના હારરે. ૧૦ અંતર ના કીલે, માહારા અંતર જામીરે; ઉચ તપ-ને પુન્યે હુંતો. મુંઠીરે વરને પામીરે. ૧૧ પ્રભુજી પાતળી આ વાહલા, અંકુ ના કીલેરે, વરજ સખીની દાશીને તો, મોલાવીને લીલેરે. ૧૨ શ્રી વમલ કૃપના રશીયા વાહા.

ધોળ હર

(પંચદ્ધિ રાગ ગરમી.)

માલી વંદ્રાવનને ચોક કે, ચાલી મહી વેચવારે લોલ. ૧ મારગ મળીએ માહારા નાથ કે, મુજને આંતરીરે લોલ. ૨ માહારા કોડ્યાં મહીનાં માટકે; મોરસ માહારાં ઢોળીયાં લોલ. ૩ ચાલ્યાં નંદ તણે હરવાર કે, જઈ ઉભા રહારે લોલ. ૪ માતાજી તમારા કાંઠાન કે, અળસીત ખડુ કરેરે લોલ. ૫ માતાજીને મઠી રીસ કે, મંઠીરે થકી નીસરચરે લોલ. ૬ માતાજીએ લીધી હાથમાં સોંઠી કે, કાંઠાનજીને શોધાવારે લોલ. ૭ માતાજીના હાથમાં દીઠી સોંઠી કે, હાંમે કદમ ચઢવારે લોલ. ૮ ઉનરો બિતરો માહારા નાથ કે, કહું એક વીનતીરે લોલ. ૯ સાંભળો સાંભળો માતાજી મારી વાત કે, આજની વીનતીરે લોલ. ૧૦ રૂડો બનસીમટનો ચોક કે, ત્યાં હું એકલારે લોલ. ૧૧ એકે ઠરી નેણની સાન કે, હું તો ત્યાં મચારે લોલ.

૧૨ એકે મરડી માહારી પાંચી કે, અંચુડી ઉતરીરે લોલ.
 ૧૩ કાંહાંનજી નહાનેરૂ છે ખાજ કે, અળવીતમાં શાં કરેરે
 લોલ. ૧૪ ધન ધન ગોકુળની વરજ નાર કે, જોહેને ઘેર
 નહીરે લોલ. ૧૫ માહારૂ સોના કેરૂએહેકું કે, રૂપલા ઉ
 ઠાણીરે લોલ. ૧૬ મા હું જળ ભરવા ક્યમ જાઉ કે, કાં
 કે ઉભા કાહાનજીરે લોલ. ૧૭ કાંહાના કાંકરડી માં માર કે,
 સોના એહેકુ નંદશીરે લોલ. ૧૮ છોડી જુકાા બોક્ષી નાર
 કે, તું મોયા ગામનીરે લોલ. ૧૯ છોરા તાહારે શી પડવજી કે,
 ગોકુળ ગામનીરે લોલ. ૨૦ જોયુ ગોકળીયુને ગામ કે, આ
 પાસેરહી મયુરે લોલ. ૨૧ મળિઓ નરસહ્યાનો નાથ કે,
 રસ વાધા ધણીરે લોલ. ૨૨ ચાલો વંદાવનને એક
 કે, ચાલી મહી વેચવારે લોલ. ૨૩

ધોળ ૮૨.

વાહાલો શ્રી વલભ ગ્રહે પ્રગટીઆ, સુંદર વરજી, શ્રી
 વિક્રમ ધરીયા નામરે સુંદર વરજી. ૧ એનું રૂપ રસાળ
 ધણી સાવુરી સુંદર વરજી; એનું સુખ જોવાને આવુરી
 સુંદર વરજી. ૨ એને સેહેજ કરુરી તીલક ભાજરે, સું-
 દર વરજી; એવાં લોચન લાલ ગુલાબરે, સુંદર. ૩ એને
 અન્નન ખાહુએ હરી, સુંદર. ૪ એની કટીપર વાર કેશરી.
 સુંદર. ૫ એના ચરણ કમળ શા મા ધણી, સુંદર. ૬ -
 શવજન માથે એ ધણી. સુંદર. ૭ એને કેસરી ધોતી
 સાહીએ, સુંદર. ૮ એને તેજ ત્રીભાવન માહીએ, સુંદર. ૯
 એના ઉપરજો છે જરકશી, સુંદર. ૧૦ સુર વીનતા છાંપી
 દાંડી હરી, સુંદર. ૧૧ એમ કહા પૂરુ વૃષ્ટી કરે, સુંદર,
 એ સુખ જોઈ હર્ષકુ કરે. સુંદર. ૧૨ પૂરુપ લતા ખહુ પા-

સરે, સુંદરી૦ ત્યાંહાં શ્રી હરી રમીઆ રાસરે, સુદીર. ૯
ભાગ્યવડાં વરજવાસીનાં, સુંદરી૦ વાહાલા શું રમતાં રાસરે,
સુદીર૦ ૧૦ એડુ કરજોડીને વીનવુ, સુદીર૦ શ્રીજીમનાંજી
ને હું નમું, સુદીર. ૧૧ શ્રી જીમનાંજી જીવાની આશરે,
સુદીર૦ મુને આપજી વરજમાં વાસરે, સુદીર. ૧૨ હરીદાસ
શાભા જોતાં, સુદીર મહારા મનના મનોરથ સહુ પેઃ-
તા, સુદીર વરજી. ૧૩

ધોળ ૮૩.

આજ સખી આનદ હુવેરે, આપણા શ્રી નાથજીને
જીવે; જેને કાજે તળખતા હુતાંદાડી, તેહાર મેધ્યાં છે
ઉધાડી. ૧ વરજ ત્રીઆ વેગે કરા શણગાર, પેહરોની નવ
સર માતીના વાર; આવે છે વરજ શુંદરીનો વાહાલો, તેને
તે નમણાં ભડી ભડી નાહાજો. ૨ જોતાં તૃષ નયામ,
માધવદાસ ખલીહારી જાય.

ધોળ ૮૪.

શ્રી વિઠ્ઠનાથજી સોહામણારે, એમનાંજીજીએ પેરે પેરે
ભામણારે. ૧ દિવ્ય કૃપમાં વાહાલો પ્રગટીયારે, દેખી નાજ
જન મન અતી હરખીયારે. ૨ રાજ્ય શરોમણુ રાજ્યા
રે, દેખી શોળ કળા સમી લાજીયારે. ૩ સજન સર્ગ સં-
તોડીયારે, એતો અમ્રત વાણીએ પેખીયાર. ૪ તન
મન ઘન કરૂ વારણેરે, પ્રભુ પ્રગટીયા જગતને કારણેરે. ૫
કોડ પૂર્યા વાહાલે ભકત તયાર, સુખ પામ્યા માંહે માંહે
અતી ઘણારે. ૬ દાસના દાસ કરે પિતી, અરિણ જીવો
શ્રી ગોકુળ પતારે. ૭ શ્રી વીઠ્ઠનાથ સોહામણારે.

ધોળ ૮૫

ધન્ય ધન્યરે આજીનો દીન, આજીની રાત રજીયામણી
 ૭ પધારના શ્રી વીઠલનાથ, વેગે તે આપો વધામણી
 ૧ જીરે ઉલટ અંગ ન માય, આજીની શાભા અતી ધ-
 ણીજી; જીરે માનુની તે મજીરે આજ, જીની નિરખવા
 પ્રમુ તણીજી. ૨ જીરે હીડે તે માંડલા માંહે, કનક કળશ
 શીરપર ધરીજી. ૩ જીરે તે ઉપર શ્રીકૃષ્ણ સાર, મુકતા
 ધાળ સગે ભરીજી; માહારા વાહલાને વધાવાને જીઉ, ઉ-
 માંગી ઉમંગી આનંદ ભરીજી, ૪ જીરે ચરણ જીવોરે
 જીગલ કીશીર, આ જોડી અચીચળ સદાજી; ખલીહારી
 શ્રી વિઠલનાથ કોડ પૂરો માહારા મનતણાજી. ૫ ધન્ય ધ-
 ન્ય તે આજીનો દીન,

ધોળ ૮૬

જીરે ધન્ય ધન્ય આજીનો દીન, શ્રી વિઠલનાથ પધરી
 આજી; સુણી સુરીનર હરખા મન, કળજીગ જીવ ઓધા-
 રીયાજી, ૧ જીરે ધન્ય ધન્ય શ્રી વલમ તાત, પ્રગટ પુર-
 ષોતમ સુત હવાજી; જોતાં જાણીરે અદ્ભુત વાન, પુરણ
 પ્રિત્યે પામવાજી. ૨ જીરે ધન્ય ધન્ય શ્રી આકાજી માત,
 કુરાર કરે હુંલરાવીઆજી, જીરે એના મુખમાં તે ખીડી
 ખરાસા, વૈશ્ણા જનને આપીયાંજી; વાહાલે આપ્યાં તે અ-
 રવિતનાં દાન. ભવનાં ખંધન કાપીયાંજી. ૪ જીરે ધન્ય ધ-
 ન્યરે જીમનાજીનું નીર, નિત્ય નિત્ય નાથ ક્રિડા કરેજી;
 વાહાલો ઓઢેરે ઉપરણા સાર, દીડડે મારાં મન કરે. ૫
 જીરે ધન્ય ધન્યરે વરજવાથી લેક, વદન નિહાળે વળી વ-
 ણીજી; જોતાં જાણી તે કારણ કાંય, મંગળ ગાએ મહી મ-

११. ६ छरे धन्य धन्यरे श्री गोकुण गाम, वरेण ना-
 यक वासो वसेत्, हवे सरीयां शिवकनां कान्, मरेणदी म-
 नमां हरेत्. ७ छरे धन्य धन्यरे शोभन आण, श्री
 श्री वल्लभने पाशेत्; त्याहां तो वागेरे ताल पप्पाण,
 पांहीनन अहु नश लखेत्. ८ छरे धन्य धन्यरे मागशरे
 मास, उन्नम वद नयमी लकीत्; सुप पाभेरे सहपर
 साथ, लीला रेणी नित्य नवी नवीत्, ९ लकीहारी ते
 माधवदास, शोभा माहारे मन वशीत्; शिवक नननां स-
 रीयां कान्, अ लीला सकने मन ठरीत्, १० छरे धन्य
 धन्यरे आणुने हीन.

धोण ८७.

धन्य धन्य ते आणुने हीन आणुनी रात रेणीया
 मणीत्; पक्षरेया श्री विठलनाथ, वेगे ते आपो वधाम-
 लीत्. १ आपणु सदा सोहाग्यी नारे, आपणु शीरपर
 अ धलीत्; तमा पेहेराने नौतम और, सुंदरी नय सत
 वरेस तलीत्. २ तमा पेहेराने आणुणु अंग, सरया
 सरपी संखरीत्; सपी अक करे पूषपनी माण, पीणु ते
 करे कुम कुम लरीत्. ३ उपर श्रीकृण कृण सार, कनक क-
 लस केसर लरचात्. माहारा वाहालात्ने निरपता लठि,
 निरपी हरपी माहारासं लरचात्. ४ लक्ष लया श्री णु-
 गलकीशार, देहनी दशा गध वीसरीत्; लोया श्री इक्षी-
 क्षी वहुत्तना कंध, उर उपर अनी लरीत्. ५ लोया श्री
 पद्मावती वहुत्तना कंध ते दीठे मारां मन ठरेत्; मास
 माणु आपोने माहारा नाथ. मनजतळां करेण सरेत् ६
 सदा श्री गोकुण माहारे वास, प्रभुनी लणी माहारे मन

(६५)

श्रीगणेशाय नमः, श्रीगणेशाय नमः, श्रीगणेशाय नमः
श्रीगणेशाय नमः ०

धोण ८८

बिना रहे तो कुछ एक बात ही, श्रीनाथजी० तप मीठे
शांती छे मन्तो जतडी श्रीनाथजी० १ ते दीवशे मणघा
हता वद्रावनमां श्रीनाथजी० ते दीवशनी ताजावेदी तन
मां श्रीनाथजी० २ श्रीनाथजी ज्ञेयाना मने कोडरे, श्रीनाथ
जी० पूरी मारा मन डेरी आशरे श्रीनाथजी० ३ हसोडो
मधुरे वांकु जेधने, श्री नाथजी० ४ क्षुण क्षुण भाजकारा
वागे कानमां, धरेमां जडि ने गाडि तानमां, श्रीनाथजी० ५
यिन योडनु नथी धरे काममां, श्रीनाथजी० घेनो घेनी डे-
हो छे गोडुण गाममां, श्रीनाथजी० ६ केहेनारा ना केहे छे
पावु माथे छे धरणी, श्रीनाथजी० पूरे महारा मन डेरी
आशरे, श्रीनाथजी० सरजे आव्यो धुं नम दासरे. श्री
नाथजी० ८ लवोमव पार डतारीमे. श्रीनाथजी० पत्नी-
हारी जय माधवदासरे. श्रीनाथजी० ९

धोण ८९

सरदपूनमनी रात जेध वाहाले रमवा श्रीधुं मनरे,
वन पुत्रां ते लीला शकते ते मन मद्र जतन; हरी रस
मातारे. १ वेणु वज्र डी यित्त हरयुं, प्रगठयुं अंगे अ-
नंगरे; सांभजतां गोपीजत आव्यां, कम सभीष संग ह-
री. २ वेणुं सांभजीने होहोवुं मुक्युं, दाहंता वासाखरे;
प्रीरे यडावी तेमज मुडी, वाहाला पासो मन हरी. ३
तातां दुध जभावतां, पती शेवा जोजनरे; लसुनतां जामन

આંજનાં, વિષ્ણુ તે આલ્મજી હરી. ૪ પતીઓનાં રોક્યાં ન
 રહ્યાં, આત્મા હરી રસ માનરે; કેટલાએક પતીએ રોક્યાં,
 માધવ ચરણે ચિત્ત લગ્ન હરી. ૫ સહુથી આગળ તે જઈ
 પોહ્યાના, સચ્ચાઈ મુકી તનરે; ત્યારે રાજ્યએ પુછ્યું; એ કેમ
 પોએ જન હરી. ૬ શુદ્ધ ત્યારે એમ ઝોચરચા. પેહેલું ક-
 હું તે સતરે દ્વેષ ભાવે શશુપાળ આધારચો, એતો પીયા
 જીમત હરી. ૭ વરજ રત્નાં આલ્યાં જાણીને, પ્રભુજીએ
 કહ્યું વચનરે; આલ્યાં તેતો સાડ કર્યું, કારણ કહે પ્રસ્ત
 હરી. ૮ રજની એવી જંતુ ભયાંકર, હમાજાં જાઓ ઘેરરે;
 માન પીતાને પૂત્ર ભાંડરે, શુંકે તેહના પેર હરી. ૯ વન
 ઠાંડું અંદર કરી શભિ, કાળદ્રી જળ લેમરે; ઘેર જઈ પ-
 તી શવા કરો, પાણી ખાળક જેમ હરી. ૧૦ જો માહારે
 પ્રેમ આલ્યાંછિ, તોએ તે પણ જોયુરે; પતીને મુકીને આ
 વ્યાં, પતીવરના ધરમ જોયું હરી. ૧૧ ધરડા મુરખ રોગી
 હોવા, તોય પતી નવ તજીએ; નિદ્રા આવેસરવે જીવે,
 તેથી અન્ય નવ ભજીએ હરી. ૧૨ અવળ કીરતન ધ્યાને
 આવું, એમ નહી કાંઈ વહેલાંરે; એવાં વચન સાંભળી
 ગોપી, વિભવ થયાં સત ઘેહેલાં હરી. ૧૩ મુખની ચુંગી
 ખાદર સુકે, શોક કરી નિસાસેરે; નહણે ભાગી લખાને
 માગો, અવન્ત્રી વીમળ વીમારો હરી. ૧૪ પ્રભુજીએ વાત
 કરી મન જોયું, એમ કહે શું વધરે; નહણે આંસુ ફેરવી
 લીધાં, ઓંદલા ગદ ગદ કહે હવી. ૧૫ ન મુકાય તે મુકી
 આલ્યાં, એવું કહેલું નવ ઘટેરે; જો પીજી કહ્યું તે જાણું,
 ધરમ કોણથી પ્રગટે હરી. ૧૬ ધરમ રૂપ કરી તમને જાણું,
 તમ ભલે સહુ વિલસેરે; મુકી નિત્ય અનિત્ય શું કરીએ,
 ચતુર થઈ જોળખશો હરી. ૧૭ વણા દિવસના તાપહુ-

તાપ તે, તમા વીના કોણ સમાવેરે; કા કહેશે ને કહ્યું ન
 માન્યું, કોહો કચમ ઘેર જવાય; હરી૦ ૧૮. ચિત હયું ને
 કામ નવ સુણે, જ્યાં આણો ત્યાં નહીંએ; અધરાત્રન કરી
 વરહે સગાવો. વરહે અગ્નિ નવ ઝડીએ. હરી. ૧૯ નહી
 સમે તો પદવી યાચો, શરણ તમારાં સોપએ; ચરણ ૨-
 માને ફુલમહેરે, તે જોઈ સરક્ષણ હોઈએ. હરી. ૨૦ વૃ-
 ક્ષ સમક્ષ લક્ષ્મી રાજે છે, તોએ પદરજ હાંધેરે; સમ-
 રથ વાહ્યું તમ દીકા મારે, દાશી કેરો સહુ પહે. હરી૦
 ૨૧ અલકાવૃત શ્રી મુખ અવિલોક તે. ધઈ અપ્રચર આ-
 જરે; વેણું ગ્યાન સાંભળતાં મોહી, ત્રેલોક જીવતી સંમાજ.
 હરી. ૨૨ ગોદિવ ધૂમ પુલકીત યયાં, ખીજની શી વાતરે;
 સ્તન મુસ્તક કરે પાંકજ ધરે, આરત મીટા ગાત. હરી. ૨૩
 મેઢ વચન સાંભળતાં પ્રભુ, ગોપી સંગે રમણ કર્યાં, ઉ-
 ડ્યાજીને વચે ચંદ્ર જેમ તેમ ગોપી પ્રભુ ઠર્યાં. ૨૪ સ-
 તનાં જીથ મળીને ગાએ, વરજમાં ફરવા લાગ્યારે; જીમનાં
 પુલકીને મળી સહુ આપ્યાં, કેવળ રસમાં પાગાં. હરી. ૨૫
 સ્ત્રીમાં અધિક કોણ અમ વિના, એમ કર્યું મદ મનરે;
 પ્રભુજીએ જાણી મનની વારતા, ત્યાં યયા અંતરે ધ્યાન.
 હરી૦ ૨૬ શ્રી વલ્લભ શ્રી વિઠલ પ્રભુજીની, કૃપાથી ગાય
 એમરે; તમ નીજ દૂરકેશ ઉરે લાવે, લીલા વરણવી પ્રેમ.
 હરીરસ માતારે. ૨૭ સરદપૂનમની રાત જોઈ, વાહાણે રમવા
 કીધું મનરે.

ધોળ ૯૦

પંચમી રાગ ગરબી.

તમે ક્યાંહાં ગયા વનમા જીરે ગીરધર સામળીઆ, ટેક.

વરજ ભકતે અંતરે હૈત જાણીને કલેશ ચિતને કીધુરે,
 હાશ્ય વિલાશ વિહાર જોષ જોષ મન હરીને લીધુરે. ગી-
 રધર. ૧ હુંહું કર્ન તમેહો કર્ન, કહે સહુ તમને પદ્મ;
 વન નવ જોને જીએ ગાય, અહીઆં છે કે નથીરે, ગી-
 રધર. ૨ અવસ્થને જઈને પુહું, નંદ સો વન કહી દીઠા;
 કુરખાદીકને ત્યમ પુહું, એમ ગયા છે ગીઠારે, ગીરધર
 ૩ હૈ તુળગી હરીચરણ પ્રિય છે અલીસે પ્રભુજી જોયારે;
 હૈ જય મલીકા માલતી, તય છોટે રસ માહારે, ગીરધર.
 ૪ હૈ રસાગ રૂપગારીછો, યમનાં ઉપકઠે વશીયારે; હૈ ધ-
 રણી તમા તય માઠા છે, એમ ગયા છે રશીયા. ગી-
 રધર. ૫ હૈ મગપત્ની દીઠા પ્રભુજી, પ્યારી સ ગે રસ મી-
 ઠુરે; કંદ્રપ રાગે હૈ તરૂં મંરવે. નમન તમાક દીઠુ. ગીરધર.
 ૬ હૈ વેલડીઓ પ્રભુજી જોયા, હીસોછો રસ ભીનારે;
 ઉનમતે પુહું સરવને, કરીએ પ્રભુજીની લીલા. ગીરધર. ૭
 એક પુત્ના પદ્મ કમ્લ, એક સ્તન પીધુ તે રીતેરે; સકઠા
 ચરણ ગાહુ. રીગણ કીધુ રીતે. ગીરધર, ૮ એક રામ-
 ગોપી, બગાસુર બક મારયોરે; ગાય દુરી મુખ વાંછું વ-
 જાડી, તેડી વદન નિહાણો. ગીરધર. ૯ એક પાહુ અ-
 ધપર રાખી, કશ્ન લીલા ગતે જોએરે; એક એક સ્તન
 જોએ કરી, વરખા એમના ખુલે. ગીરધર. ૧૦ એક અ-
 રણ તે મુસ્તગ મુકી, કહું કુષ્ટ અલભી ચોરે; દાવાનળ
 તું પાન કહું વેહેલાં આંખો મીવીરે, ગીરધર. ૧૧ એક
 પૂંપપમાળયો ખાંધ્યાં, એક હસ્તન અનુપળ ભીતાઆં; એ
 લીલા કરી વન વન ચાલ્યાં. દીઠા તે પદમાં. ગીરધર ૧૨
 નંદસો વનના હૈ પદ નિશ્ચે, ખજ અંકુશપદ લેઆરે;
 ખાજ જોડે ચરણ વિલાકિત, મન વિમાસી રહારે. ગી-

૨૫૨. ૧૩ હુ જોડુ પદ જુઓ કેહનાં, જપમ હસ્તની હ-
 શી; જુઓ એનું ભાગ્ય સહુ કહીએ, એમ મુકી ખીલ
 સ્તીરે. ગીરધર. ૧૪ મરણરણની સ્તુતીયું કરીએ, બ્રહ્મા
 ઈશ અહનીશ ભયે; જે પદ જોવા તે નવ દીઠા, જાણું
 જલ નાયેરે. ગીરધર ૧૫ પૂષપ વયે થયું આ ઠામે, પદ
 અડધાં દેખાયાં; એઈહું પૂષપ કેશમાં ગુપામાં, જશી નિ-
 શ્ચે થયારે ગીરધર. ૧૬ આત અમાતાં મરે માહા કરે
 તે જોતાં દીનતા જોઈએ; અમા મરવને વન મુકીને,
 એન ભજતા છોઈએ. ગીરધર. ૧૭ મુખ્ય મરવેમાં હું
 છુ જાણું, માન કરે તે રીતે; મુજથી હવે ચલાએ નહી
 આણે તે પદ મીતેરે. ગીરધર. ૧૮ સ્કંધ મહો કહ્યું ક-
 સ્ત, વિપ્રી તેમ ન જાણું; ત્યાં થયા અંતર હેત વાહા-
 લાહ, વળી વળી વિજય વખાણું ગીરધર, ૧૯ જોતાં
 મરવે, હુ પણ દુખે ભરીઆરે. એના મુખનાં વચન સાં-
 ભળી, વિરમે થઈ સહુ રહ્યારે. ગીરધર. ૨૦ ચંદ્ર પ્રકાશ
 ગયાતાં શાભી, તમ જોઈ પાછાં ફર્યાં; ભગવદ ગુણ અ-
 લાપે પ્રભૂતા, ગાઘ ગાઘ ધર વિસરીઆં. ગીરધર. ૨૧ જુ-
 મનાં પૂત્રીન મળી સહુ આબ્યાં, કામ ગવન ચિત લેએ;
 દ્વારકેશની અનુચર જાણી, કાપા કટાક્ષી કહ્યારે, ગીરધર
 સાગળીઆ. ૨૨ તમે ક્યાંહાં ગયા વનમાળીરે.

ધોળ ૯૧

પંચમી પદ ૩ જુ' લજીત ૭૬.

વરજ અતિ શોભીયું, જ.મ તવ કરી, રમા શોભીયું હા.
 મળ્યા હૃદી. ૧ વિરમે જગ પકી મનુ રાખ્યુ, ગીરધર

करी जेह लक्ष्मीयुं. २ आनंद गोपीका अप्पिल ज्वने,
 प्रह्व प्रार्थना, लक्ष्मि कुणे थयुं. ३ स सार लय थकी, म-
 राण शरणा छु, लक्ष्मी कर अछो, तेज कर धरो. ४ शी
 कार तो थशे मुप्य दृष्णाडीयुं. सरव लकतुं गवे ते ह-
 रयुं. ५ प्रयुत ज्वनुं पाप छेदवुं सरण कमगधी, काम
 निद्वुं ६ मधुर वाणीजे, आनंद जे थयुं. जेता लकत
 ने अन्न पाववुं. ७ तत्र कथान्त की दृष्ट ज्वने, अ-
 वण मंगणे दुःख ते गयुं. ८ हास्य वप्यां वरेह द्या
 नथी, रदे छोडीने मित ओलीयुं. ९ गाप मारतां वरज
 धारीयुं, लकती प्राणशत्रा मित देप्पीयुं. १० गोप्य आ
 अवासमे, वदन गौर जे, जेज पंथ रवरे, प्रगट ते थयुं.
 ११ मन पाभीयुं रमाजे रयुं, धरथा लुषण जेहन थयु.
 १२ वेणुं नादथां शोक नासीयुं, अन्य नमन न जेज अ-
 धर पाववुं. १३ अमल अन्य कुरो निमेष जुग थयुं,
 वदन दृष्तां पलक दुःख गयुं. १४ सरव मुक्तीने समिप
 आवीयां, ग्यान सांभजी कछो कथां गयां, १५ अति वि-
 दारछा धंकर राभवुं, ते जेज वामानुं मन मे. लु. १६ स-
 रव लकतना व्यक्त रुपछो, सरव रदेनुं कपण लागीयुं. १७
 अन्य अमल पुमाश ग सुमीयुं, तज रदे पद धरो कछु
 मानवुं. १८ जुगल सरणनी रेणुं आपवुं, दासनो दास
 हनारकेश लणवुं १९ वरज अति शालीयुं.

धोण हर.

पंथधी पद ४ थु.

सरव गाधने रक्षा, प्रभुजने आयां जेम, धुरवरे करी
 इदन कीधु; दुःख मनमां लय, कडीजे प्राण निधनी

વેદ્ય. ૧ પ્રગટ્યા ત્યાંથી કર્નજી, સુખ સદન મુખારવિંદ
 પીતાંબર અરધરી માળા; એહ ગોકુળચંદ કહીએ. ૨ સ-
 રવ ઉભા થયા ગોપી; કરી દ્રષ્ટ પ્રથમ; પ્રાણ આળ્યા
 હાય પગથી, થયાં ઉભાં મન કહીએ. ૩ કેટલા અંગુલી
 કરી કની, અહ્યાં વેદ પ્રસન, મદન નરચિત પ્યાહુ લેખને
 ધર સંગ અંશ, કહીએ. ૪ કેટલા અંગુલી કરીને, અ-
 થો છે તાંબાલ; એક હસ્તસરોજી લીધુ ધર અમુદ્ય ક-
 હીએ. ૫ કેટલાં ભકુટી કુટીલ રાખી, પ્રેમનો આ વેશ;
 વક્ર દ્રષ્ટ કરીને જોયું, રસ ભર્યા આવેશ કહીએ. ૬
 એક દ્રષ્ટ ઠીક જોઈ રહ્યા, મુખ પાનથી ન અધાય; નેન
 દ્વારે રેલ લાવી, ન મેદ્ય ન ભીડાય. કહીએ. ૭ ત્યાં કરી
 જોઈ જોઈ પ્રભુજી આનંદીઆ; વ્રહે તાપ સમાય; વરજી
 ભક્ત હરી સવજીત છે, તે અધિક થોભા થાય. કહીએ.
 ૮ કાળીદ્રી સહુ પુલીન આળ્યાં, હરખ મનમાં અપાર; અંદ્ર
 કારણે નિશા નિશા નિરમળ વળી ભોમી સમાર. કહીએ
 ઉદ્દહારે કરી મતિ નામનો રૂપ જ્યમ પૂરમાં કામ; ઉત્તિ
 વસ્ત્ર કુમ કુમ અંકીત, પાપરચા તે કામ. કહીએ. ૧૦
 ત્યાં ખીરાળ્યા પ્રાણ નિધિ, ગોપી સ્યામ સ્પષ્ટ, સમર્થ
 હસ્ત અનંગ દીપન; સમરણ ગોરી દ્રષ્ટ. કહીએ ૧૧ બને
 તેહેને બને જે કોઈ આપ આપણે અર્થ, વિપ્ર જોગે ભ-
 ને છે, તે જાણીને જુગમ કહીએ. ૧૩ એક જોગી કામ
 પૂરણ મુદ ગુર દોહાઈ; અર જાણતી એક રીત છે, કહી
 છે ગોનીષ્ટ કહીએ. ૧૪ અમા તો ભજતાં નથી, તે ધ્યાન
 છુટી જાય, દ્રવ્ય પામી જાય ત્યાર, અધીક તનમાં થાય,
 કહીએ ૧૫ અમા ભજન પરોલ કીધુ, જાણીને એ સત;
 તેમ ભજનું શું કહું, કેહેતાં ન આવ કન કહીએ, ૧૬

ચીરણુ કાળનું આયુષ લખને, ઓશીંગળ કેમ યાઉરે; દ્વા-
રેશ પ્રેહકે છત્રીપર, નિરંતરે પલગ્નઉ કહીએ પ્રાણનિધ
ની વેલ્યા,

ધોળ ૯૩

પંચમી પદ પ મું રાગ ગરબી;

વાહાલા તારાં વચન માંભળીને હરખ્યા; વાહાલા તારાં
વિરહ તાપ કરાવ્યા; વાહાલા તારાં જ્વડતાં આનંદ પર-
ખ્યા, રાસ રમીયું શ્રી ગોકુળચંદ્રશુંરે લોલ, ૧ વાહાલા
રાસ આરંભાય ક્રીડુ, વાહાલા નૃત મેઃ ગતી સીધુ; વા
હાલા ખાહુ પરસ્પર લીધુ, રાસ; ૨ વાહાલા ઉછવ રાસ
અમુલ્ય, વાહાલા અનેક મંડળી ગોળ; વાહાલા કૃશન
આદે તે સોળ રાસ. ૩ વાહાલા દેવ સ્ત્રી હરશાવ્યાં; વા-
હાલા વૈમાન સહુ આભ્યાં; વાહાલા સંગે શત કાહાવ્યાં
રાસ. ૪ વાહાલા દેવ દુદંભી વાળે, વાહાલા ગાંધરવ
આનંદ રાજે; વાહાલા પૂષપ પરશદી કરી સાળે, રાસ; ૫
વાહાલા નેપૂડ કંકણી વાળે; વાહાલા ખહિમાં મધ્ય મ-
ણી રાજે; વાહાલા રાહાલા રાસ મંડળી રાસ સાળે રાસ
૬ વાહાલા શ્રમ કાચુ મુખપરે અલકે, વાહાલા ભુવીલાસ
ભુવી લખકે; વાહાલા બલીત મેષ જળ બળકે, રાસ, ૭
વાહાલા ઊંચે સ્વરે તે ગાય, વાહાલા રાગરંગ ત્યાંદાં યાય;
વાહાલા તે રસનું શું કહેવાય, રાસ. ૮ વાહાલા અધિક
સરવકો નિરખી, વાહાલા રૂકુ કહેણાં હરખી; વાહાલા સંગ
સખી સહુ સરખી, રાસ. ૯ વાહાલાને રાસ અભિતકોષ
કહીએ, વાહાલાને ખાહુ કંઠ કરે ગ્રહીએ; વાહાલાને મળી
અમે લિકા લહીએ, રાસ, ૧૦ વાહાલા મંદન ભુજને દીધુ

વાહાલાદઅતિ શુષ્કાશ મન લીધુ; વાહાલા પૂજકીન સુખન
 કીધુ, રાસ. ૧૧ વાહાલા નિત્યે વિદ્વજ સરશે, વાહાલા
 મુખ કપોળ કરે પરસે; વાહાલા મરવિત મિંદુ દરસે, રાસ.
 રાસ. ૧૨ વાહાલા નૃત ગ્યાન મન ઠરયું; વાહાલા નેપૂર
 કિંકણી રચીયું; વાહાલા હરન રૂપે કરયું રાસ. ૧૩
 વાહાલા એકલ પામાં ગોપી વાહાલા કંઠ પાહુ આરે પી
 વાહાલા રંગ રેલી મન સોપી, રાસ૦ ૧૪ વાહાલા કરોણ ક
 મળ ખીરાળે, વાહાલા દૂમ અલક મુખ બાને; વાહાલા
 ભ્રમર રસ ગુણ ગાળે, રાસ૦ ૧૫ વાહાલા માંગ મોતી કે
 લી, વાહાલા તેમ ગોપી રંગ રેલી; વાહાલા કાંઈકે દરપાણ
 એની, રાસ૦ ૧૬ વાહાલા વ્યાકુળ રસ આનંદ, વાહા
 લા કહેતાં ન આવે શંદ; વાહાલા એ વંદાવન મંદ,
 રાસ૦ ૧૭ વાહાલા એમર સ્ત્રી રસ જોયું, વાહાલા કામ
 દ્રષ્ટ મન મોહ્યું; વાહાલા વરદાને રસ સોહ્યું, રાસ૦ ૧૮
 વાહાલા અતી વીરવધો આંજો, વાહાલા પ્રેમ અમરીત
 સુખ જાણે; વાહાલા પૂછ ન કીધું પાણે, રાસ૦ ૧૯ વા-
 હાલા સ્પર્શે આનંદ થાએ, વાહાલા લીલા થઈ તે ગવાએ.
 વાહાલા અમૃત દ્રષ્ટિ જોવાએ, રાસ૦ ૨૦ વાહાલા અમૃત સ
 રવે જાણે, વાહાલા કિડા કમીને વખાણે; વાહાલા જળ પ્રવેશ મ
 ન આણે, રાસ૦ ૨૧ વાહાલા જળકિડાની રીત, વાહાલા કહે
 ન આવે પ્રીત; વાહાલા પરસ્પરે થઈ જીત, રાસ. ૨૨ વાહાલા
 જળધી ગમન કર્યું, વાહાલા પૂષ્પીત વન સંપથું; વાહાલા તેજોઈ
 મન ઠર્યું, રાસ. ૨૩ વાહાલા નવરંગ નાટક સાળે, વાહાલા
 અંદ્ર નીશા અતી રાળે; વાહાલા મદન જોઈને લાળે,
 રાસ. ૨૪ વાહાલા રાજાએ પુછ્યું એમ, વાહાલા ધ
 રમ રીતે તે તેમ; વાહાલા અપરમ પ્રવેશ તે કેમ, રાસ.

२५ वाहाला धरम सत्य करी स्थापि, वाहाला व्यकता करे-
 तां रामि; वाहाला परदारकिम जपे, रास. २६ वाहाला
 पोते पुरेण काम, वाहाला छत्रिछत शोधु तेम; वाहाला
 अलिप्राप हो जेम, रास. २७ वाहाला शुं कीछये कहे
 श्रीमात्र, वाहाला पुरेणुं जे अयतार; वाहाला अजल परे
 सरव सार, रास. २८ वाहाला छस्वर वचन प्रमाणु,
 वाहाला आवरेणुं करे अजलु; वाहाला सुखिवान ते अ-
 जलु, राण. २९ वाहाला हरीरसनी गम वभाणे, वा-
 हाला तवन करे अजलु; वाहाला जेम हुं विप प्याणु,
 रास. ३० वाहाला उमित करे वाणी, वाहाला उमित व-
 गर सुहाणी; वाहाला निहकारी जलु, रास. ३१ वा-
 हाला जेवुं करे प्रमाणे, वाहाला छस्वर करी सहु जपे;
 वाहाला लडत मनोरथ आपे, रास. ३२ वाहाला लेडी
 परे रण भाणे, वाहाला प्रत्ताडिक अनुनागे; वाहाला करम
 अन्ध शुं लागे, रास. ३३ वाहाला गुलाभी प्रीत जलु,
 वाहाला अंतरजनी भाणे; वाहाला पांच कृकरम व-
 प्याणे, रास० ३४ वाहाला मनुश्य देह धर, वाहाला ते
 कीडा आसु; वाहाला गुणु भाष लडित परे, रास० ३५
 वाहाला गोप मन बांध नावुं, वाहाला योग भाष करी छो
 ज. वाहाला पासे दारा देपायुं, रास० ३६ वाहाला प्रह
 रात्री ते जलु, वाहाला तोअे तम न भाणी; वाहाला
 ररे गयां सहु रीणी, रास० ३७ वाहाला जे लीला जे गा
 वे, वाहाला अजलु देहे रस लावे; वाहाला लडित भाषा
 कृग पावे, रास० ३८ वाहाला धन्य वरजवती गोपी, वाहा
 ला मन करी सरव सोपी; वाहाला धन्य जमुनां रस जो
 पी, रास. ३९ वाहाला श्रीमद वल्लभ अरुणे, वाहाला श्री

विष्णुलेशने वरुणे; वाहाला द्वारकेश छे शरुणे, रास रभीथु
श्री गोकुण म'दधुरे लोम. ४०

धोण ६४

(प'मदि पह ६ राण गरणी.)

सरणी साहेली सहु मसीने, नव सत आत्रण सल-
आंरें; सात करीने वाहालाने तेडा. लटके गरणे रभीथु
आलो जेधयेरे. १ श्यामा श्यामने मध्य भेसारी, ताणी
वाहे हायेरे; निरपतां वाहाले शीश्रीछ, शुवे कडाक्ष सा
थे, आलो० २ सा श्वर अकरीसभु रयना, आम त्रुणे मि
दरे; रागणीये छत्रीसे भेगवी, गाओ प्रम'ध भिहे. आ
लो० ३ भागदाटने दर पता रस, संगीन नृत्य गती लीनेरे
मुशकळ वाहाल अ जेधुं. अरेवे रसमां लीने, आलो० ४
शामणीये तारे उभा थर्धने, वेथुंवाध काध कीधरे; वी-
ण थयां सांभणी सरवे, मन आकरशीने लीधु. आलो०
५ छुडा केश स्वेत अम श्री कर, लुण पांहाडा लटकेरे;
अरेण कुल नक भेसरे शीलडा, क'कळ पोलोय्नी मटके; आ-
लो० ६ अह्लात'द यत्री उगारयां, लज्जनात'हे लीधारे; रा-
स रभी लज्ज कीडा कीधी, सरव मनारय शीधां; आलो०
७ अह्लातीक सनकादीक शंकर, यही पैमाने जेपरे; गुणु गां
धरेव अपसरा कीनरे, पुरूप वृष्टि त्यां होअे. आलो० ८
धन्य वीद्युतती पेरे सहुने दरशन, अेली गीने अह्ला रा-
त्रीने लेजे कीधु. अेली पेरे सरवे छुने. आलो० ९ धन्य
गोपी वरेण श्री शुभनां वठ, ल्यां वृक्ष रस पाय्यर; श्री
वलभने अरेण प्रतापे, द्वारकेश नील गाअे. आलो० १०

बिजु लख

अथ श्री पंचदी ७

दीदी भरदनी रात सोहामलीजे, वाहासे रास रमनानी
 धरुआ करी जे. १ वाहासे वेणु वगाडी वनमांजे, स्वर
 पूरा सप्पीना करणु रदयमांजे. २ नाशी अचले सुणी सहु
 नीसरचां जे; कुणनी मर्यादा विसरचां जे. ३ तेहेने त-
 तक्षणु अह कान मेलीयां जे, अंजे अरुपठां आबुषणु
 घेहेरीयां जे. ४ अेम आवतां ते दीडां सुंदरी जे, त्यारे
 गमन वायक जोह्या हरिजे, ५ तमे शाने ते आव्यां स-
 हु मणी जे, तमे कुणवत काहावे कामनी जे. ६ अेम
 साकमां ते बांछन जागरी जे, तमारे पतीवृता धर्म ला-
 गरी जे. ७ पतीवृता पतीने छोडे नहीजे, पर पुरुष शुं
 प्रित छोडे नही जे. ८ श्रीमदन मोहनलु रूपे धरी जे,
 जे पासि ते सोहीअे कामनी जे. ९ गंध्य राने श्री गी
 रधरे राणुआ जे, प्रभु साते स्वरुप परिणलुआ जे. १०
 प्रभु साते स्वरुप लीला करे जे, जोणी पेरे ते वरुणमां
 विमारे जे. ११ त्यारे शुंदरीने अभिमान आवीयुं जे,
 लाग्य पोतानु सरावीयुं जे. १२ त्यारे अंतर ध्यान हु
 आ हरि जे, धाणे विजाप करेछे शुंदरी जे. १३ श्री
 नुमनांलु पुकीन आरी रखां जे, त्यारे नाथलुने मन क
 रुणा आवी जे. १४ श्री गोकुणमंद माणु रूपे धरीजे
 त्यारे शुंदरीने दर्शन आप्या हरि जे. १५ द्वारकेश प्र-
 भुने नड वारणे जे, इरी वरुण प्रगट्या हम करणुजे. १६

(૧૦૦)

ધોળ ૯૬

માહારા વાહાલાના વનમાંથી, વાગે રૂડી વાંસલડી; કું
તા ઘેલેલી રૂં ધરમાંથી, કાણે દીધી સાંકળડી. ૧ કુંભ
વિના જળ ભરવા માત્રી, શીરપર મહેલી ઉઠાણીરે; ગઠ-
ણીરે લેઈ જળ ગળવારે બેઠી, કુંભની શુદ્ધ પુષ્પ ભુમી.
વાગે. ૨ ગુણીઆ વના ગઠિ દાવારે બેઠી, સાડી ભીળખ
નવ જાણીરે; વાહડું વાળનાં ગોળીયુરે, બાળક બાંધ્યાં તા-
ણીરે. વાગે ૩ ધી તાળીને છાસમાં રેડ્યાં, ને કુધમાં રે-
ડ્યાં પાણીરે; નેતર લખને નાવજીઆ બાંધ્યો, ધરને ધણી
નવ જાણ્યોરે. વાગે ૪ પાત્ર વીના એ ભોજન પીરસ્યાં
શાદક મરચ્યાં ભિજીરે; સાકરે વડીનાં શાક વધાર્યાં, શેન-
સુંઠ ભિજીરે. વાગે ૫ સાસુ કહે વહુને વધતરે વળગ્યાં,
અવચળિયા ઉતરાવોરે, દીવર કહે ભોજનખને બાંધી, સાન
કરી સમજાવોરે. વાગે ૬ તનમન માહારા પ્રાણ હરીરે,
માહારા વાહ લોજ મથુરાં જાયરે; રામકસ્ત્ર પ્રભુએ રસ
પીતાં, વારે વારે સમજાવુરે. વાગે રૂડી વાંસલડી. ૭

ધોળ ૯૭

અથ શ્રી વિઠ્ઠલનાયજી માહારાજનું ધોળ. ૧

માગથર વદી ચતુરદશી સાહેબીરે. શુભ વેળા શુભવારે;
શ્રી વિઠ્ઠલવર ભુતળ પ્રગટીયા સાહેબીરે. ૧ ધન્ય ધન્ય માત
આરોમતી સાહેબીરે, પુરૂષોત્તમ અવતારે; શ્રી વિઠ્ઠલ. ૨ ઘેર
ઘેર પેહોતી વધામણી સાહેબીરે, હરખ્યા છે વસાં તાત.
શ્રી વિઠ્ઠલ. ૪ તોરગુ બાંધ્યાં બારણે સાહેબીરે, ખેર ખેર

(१०८)

आछव थाय. श्री विठल. ४ धन्य धन्य अ० कंकरीली अ०
साहेलीरे. मानुनी म गण थाय. श्री विठल. ५ नमस्क सहु
टोणे मण्या साहेलीरे, सुष्ठी अनोपम वात. श्री विठल. ६
वीधशुं वेद स्त न करे साहेलीरे, दान आपे वरवनाथ. श्री
विठल. ७ थाण लरेचां सग मोतीअ० साहेलीरे, आल्यां
श्री वरवनी नार. श्री विठल. ८ विप्र वेद धुनी आअरे
साहेलीरे, दळे सहु आशिर्य. श्री विठल. ९ वधावा आपे
सहु लालने साहेलीरे, हडडा हरप न माय श्री विठल. १०
दाशीअ० लीधा गोदमां साहेलीरे, निरजे सधणे साय.
श्री विठल. ११ वैस्नव गया आनंद शुं साहेलीरे, आण
श्री ग्नुगदीश. विठल० १२ देवनां दुंदली वगीयां साहेलीरे,
पूरुपनी वरुटी थाय. श्री विठल० १३ दैवी अ० वने डारले
साहेलीरे, कृती लीधो अवतार. श्री विठल० १४ शरले
लीधा अ० वने साहेलीरे. लीलानो नही पार श्री विठल. १५
दास वलम नय वारले साहेलीरे: पूरुषोत्तम अवतार, श्री
विठलपर वृत्तग प्रगथीया साहेलीरे० १६

धोण ६८

कोर्ध मने करुत देजाडारे श्री गोकुणमां, कोर्ध मने प्र-
वृत्त निणावारे मधुपानमां; मद्य मती उरी तरे मरम न
नले, वनमां करे वाहाले तनमांरे. मधुपानमां. कोर्ध मने
१ शकण पन दुंड्या शकण वरव धरचा, अतारे उदाशी
माहारा तनमां. मधुपानमां कोर्ध मने० २ अमर मीर
पेहेरचां मेधा उजर आचां, पुलडां जेतनती पागतमांरे.
मधुपानमां कोर्ध मने० ३ शटंता मीरने हार माहारा

(૧૦૬)

દુધ્યા, નિર ભરાંવાં લોચમારે. મધુ બનમાં કોઈ મને. ૪
સુરદાસ કહે પ્રભુ તીહારે મીલનકું. અતીરે ઉત્તર માહારો
તનમારે મધુ બનમાં, કોઈ મને કસ્ત રેખાડોરે માત્રે કુળમાં, ૫

ધોળ ૯૯

માહારે મંદીર પધારો શ્રી નાથજી, હુંતો જોઉ તમારી
પાટ; માહારે મંદીર પધારો શ્રી નાથજી ૧ હુંતો શ્રી
વળવીને સજ કર, હુંતો પધરાવું લીલા પીળા પાટ. મા-
હારે ૨ હુંતો કંકુ કેસરના ગારા ધાલું, હુંતો ચોટી, કરગુરી
પડાવું ભાત. માહારે ૪ હુંતો ગોખે ગોખેરે દીવા કરે,
હરખે બંધાવું હોચોળાખાટ. માહારે ૫ હુંતો શયુગાર સ-
જીરે શોભીના, અરચા ચોળી ગરચોળાને ધાટ, માહારે ૬
હુંતો આડ કરેરે કેસર તણી, હુંતો ચોખળીયા ચોડું લેના
ટ. માહારે ૭ હુંતો સુંદીર મનાવુંરે સુખડા, જીવજી જ-
મવા તમારે કાજ. માહારે ૮ હુંતો જીડાં વાગુરે પાસટ
પાનનાં, આરોગાવું શ્રી વળભરાય. માહારે ૯ હુંતો ધાળ
ભ રે સગમોતીએ, વધાવું શ્રી વલ્લભનો પરીવાર. માહા,
રે ૧૦ હુંતો કરજી ડા કરે વિનડી, બત્રીહારી જય મા-
ધવદાસ. માહારે મંદીર પધારો શ્રી નાથજી. ૧૧

ધોળ ૧૦૦

જીરે વધશક વદી એકાદશીરે, શ્રી વલ્લભજી પધારવાની
પેરરે; શ્રી લક્ષ્મણ ધેર સોહણા, જીરે અલંબાજીએ મન-
માં વિચારીયુંરે, જીરે સુતે પધરાવીએ ધેરરે. શ્રી લક્ષ્મણ
ર જીરે અસિકુંડે માગજ આપીએરે, જીરે ખેડું સ્તને

વેદો છે પણ નિધારે. શ્રી લક્ષ્મણ ૩ જીરે નિત્ય જન સર્વ
 ઉધારવારે, જીરે ભક્તિના કીધા ઉપદેશરે. શ્રી લક્ષ્મણ ૪
 જીરે બ્રહ્મ સંપંધ કરાવીયારે, જીરે શેવા કરાવી પ્રિયરે. શ્રી
 લક્ષ્મણ ૫ જીરે પુરૂષી મારગની વીધા ગતરે, જીરે કોને
 તે નવ કહેવાયરે, શ્રી લક્ષ્મણ ૬ જીરે હેવાના કુળમાં શ્રી
 કૃષ્ણ પ્રમદીયારે, જીરે અડળક શ્રી વલભરાયરે. શ્રી લક્ષ્મણ
 ૭ જીરે નિશંધન જનને તે એ પ્રભૂરે, જીરે પ્રગટ દેખાડી
 છે સીતરે, શ્રી લક્ષ્મણ ૮ જીરે એને કારણ હરી દેહ
 ધરીરે, જીરે તેમાં તે સંશય નહી બમારે. શ્રી લક્ષ્મણ ૯
 જીરે અધરમ તે જીવ આધારવારે, જીરે શ્રી વલભ શ્રી
 વિહારે. શ્રી લક્ષ્મણ ૧૦ જીરે એહુના ચરણ કમળ
 નિત શીએરે, જીરે હોડાએ સકળ કલેશરે. શ્રી લક્ષ્મણ ૧૧
 જીરે હરીદાસ શાભા પ્રભુ નિરખતાંરે, જીરે ચાણુ કમળ
 ધારી ધારે, શ્રી લક્ષ્મણ ષેર સોહીયારે. ૧૨

ધોળ ૧૦૧

અથ શ્રી પૂષ્ટ માર્ગના દસ મર્મનું ધોળ લખ્યું છે.

પુષ્ટી માર્ગ તણાં મર્મ દસ જાણીને, નિત્ય આચરણ કરીને
 રૂદ વિચારે, તે તેહને વશ ધાવરે આહરી પ્રેમની વલડી
 ત્યાંહાં વિમારે. ૧ પ્રથમ એક મર્મ શ્રી મહાપ્રભુ જાણી
 ને, વિશ્વાસ દ્રઢ કરી વચન પાળે; અવર સાધન સર્વ લો
 કિક કામના, એહુની કૃપા વિના કુંજ ન ભાળે. ૨ બીજો
 મર્મ તે કેવળ શ્રી ગુરે, વાક વિદાસ આચરણે કરવું;
 ને ને વાણી આવલભ આચરે, તે તે વિચારીને મન ધ
 રવું. ૩ ત્રીજો મર્મ તે શ્રી કૃષ્ણના નામનો, માહાત્મ હરદે

धाम सङ्ग सादे; अनेक प्रकारना धर्म को डिमरे, कोही मे
 असे नहीरे लारे, ४ जोधो ते मर्म विश्वास आणी क
 गी, प्रलुष्ट करणे ते अती इहुः राधका रमायु श्रीप्रण गी
 हारी हरी, लजन दरज अन्य जल्ला कुहु. ५ अवर लीला
 सहु अनंत इचे करी, आंतरशामक सगरे जल्लो; श्रीहरी
 शामणी अनंत इचे करी, नित्य लीला प्रण नत्थ माणि.
 ६ पांयमी मर्म श्रीकृष्ण शरणागत, लोक वाद सर्व परि-
 त्याग लावे; निरपेक्ष लाव ते सवरवत्र परीधीये, त्यारे
 श्रीकृष्णने ध्यारे आवे. ७ छोटा मर्म मे कुवण नाथने,
 सरव परित्याग जुणु ग्यान करीये; ग्याना द्वारा करी स
 रव लीला मगी, आवरणनाथने इहे धरीये, ८ सातमी
 भुरम ते आतरी लेवा, वसञ्जात्मक वरण माहे करीये;
 लावात्मक त्याहां विपूरे पोता तासं, सप्पी लावे थळ राहु
 वकीये. ९ आठमी मरम ते किडा रस लावना, अ-
 नरमां अनुभव करवो; जेम जेम सप्पी संघ कोडरे, तेम
 तेम ते आचरवा. १० नवमी मरम ते स्वर्धत हल ला-
 वना, ताप कणेश इहेमां लावे; जे इण दशा वरण सु-
 हरी लागवे, त्यम त्यम अेबिने अनुभव क्हावे. ११
 दसमी मरम ते हीनता लावना, सरव प्रकार करी इहे
 दुप आलो; अवर साधन नाहना वीधी छे धळ्वा, कृष्ण
 कृपा विना कांछ अनमाने. १२ अे मरम दस जे कोर्ध
 गायने अनुभव, तेहुने श्रीकृष्ण आधीन थाय, श्रीमद व
 लभनिपठ इहेवा करे, आपणा दासनी जांझ साह. १३

(૧૧૨)

ધોળ ૧૦૨ ૫૬ ૨

અપત્ની પુષ્ટિ મારગના સિક્કાંતનું ધોળ પત્રિકા
એકાદશીનું લખ્યું છે.

૫૬ મારગ સિક્કાંતની સાંભળો કનું એક વાત, મા-
વણ સુદી એકાદશી વચન કહ્યાં ને રાત. ૧ ત્રીમદ વલભને
મન પ્રતિષ્ઠા ઉપની એક, આશા પ્રહ્લ સંખંધની પ્રભુજી
એ ક્રીધી તેહ; પોતાના જન જાણીને, ચિતા ધરી મન
માહ, એતુરતા ક્રીધી ધરી ઓજી પચારયા ત્યાંહ. ૨
પુરાણ પુરુષોત્તમ તમેહો; જીવજી દેવ સહીત; એધારણ
કારણ પ્રભુ. કેકેજી ધરી મત ચિ. ૩ ત્યારે ઓજી એમ
માનીયા, સાંભળો વલભરાય, નામ સમરપણ ને કરે, તે
જેના પ્રાયશ્ચિત જાપ. ૧૪ જીવ જાંત ને કોઈ આવે, વુ-
મારે શરય; તે ઉપરે કહણા કરી, રાખીય માહારે ચરણ.
૫ પત્રિક કરીને સુતનું, પહેરાયુ ત્રીજીગદીય; કેશરી રંગે
રંગીયું, તારે ત્રણસેહને ત્રણવીય. ૬ મીત્રી ભોગ ધરાવી
એ, વચ્ચ ધરૂં તનકાળ, કોર છેડા કરી કેશરી, ધોતી ઉ-
પરયા સાર. ૭ શેવકને સુખકારણે, ઓજીએ ક્રીધા અમ;
નામ સમરપણ આવીને, રાખ્યો વહસ્તવ ધરમ. ૮ આગી
રીધારીજી મંદીર પધારીઆ, એ સુખ કહ્યાં નવ જાપ;
હરીદાસં શોભા જોહને, અનેક મંગળ ગાય.

ધોળ ૧૦૩

ધન્ય ઓવલભ અડેલમાં પ્રભુ વરીયા જીગનાં તીરે,

ધન્ય વધસ્તન જન વદે એ પદ રજને ત્રવેણી તીરે. ધન્ય
 જુમનાંજીનો સંગમજે. જેની લહેર રંગ તોરગ છે; પાવન
 થાય સ્થાવર જંગમ છે. ધન્ય. ૨ ધન્ય પ્રયાગ વાણી નિ-
 રખીએ, ધન્ય તીરથ સધળાં કરખીએ. ધન્ય ૩ વેણી મા
 ધવ સુખપરે વાગી, એની છ'ી નિરખી જાગે બકીહારી;
 ધન્ય ધન્ય સારવ જનના સુખકાળી. ધન્ય ૪ ધન્ય પ્રયાગ
 તીરથ રાજ્યછે, ત્રવેણી તીરે દરવાજા છે; તેતો સારે સ-
 રવનાં કાજ છે. ધન્ય. ૫ ધન્ય દશાસ્મેધ આરે જાતાં;
 ધન્ય નિરમળ ગંગાજી નાહાતાં; ધન્ય ધન્ય હરંમે હરી
 ગુણ ગાતાં. ધન્ય. ૬ ધન્ય ધન્ય એ માધવટો નાહાતાં,
 ધન્ય નિરમળ તેહનાં તન થાતાં; ધન્ય સેહેને તે વધકુંઠ
 જાતાં ધન્ય. ૭ ધન્ય અડોઝ્યેગ રાજે છે, ધન્ય પેલી
 તીરે ખંગ ખીરાજે છે મધ્ય ત્રવેણી ગાજે છે. ધન્ય ૮
 જોજો એ ખેડકને ભાગ ધરીઆ, ધન્ય ભવસાગર ફેરો
 ટળીઆ; ધન્ય પ્રેમ સુધારસમાં ભળીઆ. ધન્ય ૯ ધન્ય
 જુમનાંજીમાં વારા છે, ધન્ય વલભ કુળની પાસ છે; ધ-
 ન્ય શોભા જોઈ હરીદાસ છે; ધન્ય શ્રીવલભ અડેલમાં,
 પ્રભુ તરીઆ જુમનાં તીરે, ૧૦

ધોળ ૧૦૪.

ઘેર આવેરે ગોપીયુંના વાહલા, આનંદ વધારો નદ
 નાં લાલા : નાય નયો કાંઈ નાના કાલા, તો પ્યાલા પીજ
 પ્રેમનારે. ૧ આવો તો અલીધન દીજે, પ્રેમ તણા રસ
 પાઈને પીજે; દાસજડાને દરસન દીજે, તો નિર્ભે કેજે
 નામતીરે. ૨ જન્મે જન્મના સ્વામ છે સંગી, મળે ગો-
 પિયું એકજ રંગી; નાય વિના નહી ખાજ સંગી; તો ૨

(११४)

हीमे तीलंगी टेकमारे. ३ आप जणे गोवरधन धारीओ,
सुरपती केरो गरवण हरीओ; वरववासीनां काण सरुआं,
तो गोकुण राख्युं रेलतुरे ४ माडी माहारे ओ वर इडा,
जेनी पीकधी कंसराय जुढो; न्हानो ओ पराक्रम पुरो;
तो जोढो अविचण आंखडोरे- ५ कुम कुम केरा छडा
द्वारावो, महीरे मातीना जोक पूरावो; तशीआ तारळ
द्वार आंधावो, तो वाहालाने वधावो प्रमथुरे. ६ जेशीडा
तेडा जेश जेवरावो; धायां लग्न ठीक इरावो; आतील
पुपनी जोप करावो; तो तेव नव स्वधन धनेरे. ७ त
मारा पीताळ लप्यां लडे, वाहारजे जेना त्राग इत्या त-
मारे; पाके तो योहाये कोड अमारा, तो केडे माधवदास
करगरे हुंरे.

धोण १०४

हुमरी.

मुपडानु मांडळु माती. माहाराज माहारा मुपडानु
मांडळु मातो, जेडे नणगुमनां लरेन गडती; मुपडु
घातां जोयुं माती, माहाराज माहारा मुपडानुं मांडळु
माती. १ गागर लरे पनधटपर मुडी, लागी कुण मातो
जेती जेती. माहाराज. २ धरे जडे तो माशी सास
लडतडे. नखुदी बावे छे मणुां हती. माहाराज. ३ पुरवो
तम प्रलु आये अमानक, मातीकु हांधु छे माहाइ गोतो.
माहाराज माहारा मुपडानुं मांडन माती. ४

धोण १०३

हुमरी.

भारेडी पाळु काहाना तेशी जेस आसुशीयां मिराळयरा

(૧૧૫)

ધર નહી ધીર. ટેક. ગોકુળ બાહુ બંદ્રાવન બાહુ, અર
જીમનાંહ કે તીરે. મેરાહુ અરા. ૧ માર મુગઃ મકરાકત
કુડળ, સુંદીર સ્યામ શરીર. મેરા હુ અરા. ૨ પૂરષોતમ
પ્રભુડી છાંતી નિરખી ધન્ય મનવાર શરીર. મેરા હુ અ
રા. મો રહો બાહુ કાહાના તેરો ખેરન બાસુતીયાં મેરા
હુ અરા ધર નહી ધીર.

ઘોળ ૧૦૭

કૂપરી.

સામરો ન જાને મેરી પીર, કનઈયા ન જાને મેરી પીર;
પીર પીર પીર એલો અરરરરર, સામરો ન જાને મારી
પીર. ૧ મે દધી ખેચન ગઘ્તી બંદ્રાવન, સામરોને ખે-
ચો મારો ચીર; ચીર ચીર ચીર જ્યમ કુટો જ્ય અરરર-
રર, સામરો ન જાને મારી પીર. ૨ મેકુ જર જીમના
બરન ગઘ્તી, સામરોને ડારો મોપે તીર; તીર તીર તીર
છાંટો જ્યમ છરરર, સામરો ન જાને મોપી પીર. ૩
બંદ્રાવનમે રાસ રચો હે હરીયા હમારા હવ; હવ હવ
હવ ચાધ્યા જ્યમ અરરરર, સામરો ન જાને મોરી
પીર, ૪ સુરદાસ પ્રભુ તીહારે મીલનકુ; બંસરીકો કેકચો
મોપે તીર, તીર તીર તીર કપી જ્યમ ધરરરર, સામરો
ન જાને મોરી પીર. કનઈઓ ન જાને મોરી પીર.

ઘોળ ૧૦૮

હરે કારતક માસ વહી અષ્ટમી, હરે પ્રગટ્યા મો
ગીરધરલાલ; આનંદ મુને અતી પ્રણો; ૧ હરે ષોઠ સ-
કળરે ગાહુ રહુ, હરે વાજ્રહરે નિશાન; આનંદ. ૨

૭રે ઘેર ઘેર હરખ વધામણાં, ૭રે ઘેર ઘેર ઝોછવ આજ
 આનંદ. ૩ ૭રે મંગળ સત્ત કરો માનવી, વરજ નારી
 વધાવા બપ આનંદ. ૪ ૭રે ગોકુળ ગુંડારે ઉછળે, ૭રે
 તરીયા તોરણ ધારણ. આનંદ. ૫ ૭રે દાન આપે કેસરી
 રાયજી, ૭રે ગજરથ અશ્વને ગાય. આનંદ. ૬ ૭રે ગો-
 કુળ ગામ રળીયામણું, રળીયામણું શ્રીગુમતાં તીર. આ-
 નંદ. ૭ ૭રે ક્રિડા કરે ગોરધરજલજી, ૭રે રત્ન ગંગા-
 જના વીર. આનંદ. ૮ ૭રે ઝે પ્રભુને નવ્ય ઝોળખાય,
 તેને ફેરો પડયો સંસાર. આનંદ. ૯ ૭રે ઝે પ્રભુને
 જોએ ઝોળખ્યા, તેના ભાગ તણો નહી પાર. આનંદ.
 ૧૦ ૭રે આથ પરી વાહાલે ભકતની. ખલહારી બપ
 માધવદાસ. આનંદ માહારે આના ઘણો.

ધોળ ૧૦૯

શ્રી વલભ કુળ ભલે પ્રગટયા, પ્રગટયા શ્રી વીઠલનાથરે
 દાસને મનરે આનંદ ઘણોરે વેદપુરાણે આ વાતરે. ધન્ય
 માતાજી શ્રી અકાજી, જોએ કરે શ્રીનાથજી હુલરાબ્યારે.
 શુક સનકાદીક ગમ નહો, પ્રગટયા શ્રી પૂરૂષોત્તમ આબ્યારે
 ર ઘેર ઘેર ગુંડા ઉછળે, તોરણ દ્વારે ઝોહાયરે; પરમપત્તા
 તાં સુદરી, હરજીને નિરખવા બપરે. ૩ સુદરી સરવ ટોળે
 મળ્યાં, મુખ્ય જોઈ જોઈ મોહરે. આનંદ સાગર ઉભટયો,
 ત્રીભાવન ન્ય ન્યનારે હાયરે. ૪ વાજીંત્ર વાગે શોભીતા,
 ઘેર ઘેર ઝોછવ થાયરે; દુદાંભી વાગે દેવતાનાં, શુકજી
 શ્રી ભાગવત ગાયરે. ૫ કેશર કુમ કુમ છાંટણાં, દેવની
 આશિષ થાયરે; દાન આપે શ્રી વલભજી ઘણું, ઉભટ અ ગ
 નાં માયરે, ૬ ભકિત મારગ સ્થિરે સ્થાપવા પરતવની કરેવા

(११७)

साहरे; आपणने अनुग्रहे करचो; जोगी न जोगि अमे वा-
तरे, ७ लडिन करे आ वीठलजनी, जीणु इंगट वात
रे; अरे लीजा जे कोर्ष ज्ञाणुथे, ते वरजवासीना साधरे.
८ भागसरे वदने नामी लली, लकी लली आणुनी वात
रे; श्री विठलाररे इंध्य हुया, प्रगट्या श्री पुरणु अक्ष-८
धरण मंगण होय धणां, आ सुप्य आगे न भाधरे; श्री-
रणु जेवो साहारे वाजसा, ललीहारी भाधवदासरे ११
श्री वल्लभ कुंग लसे प्रगटीया प्रगट्या श्री विठलनाथरे.

धोण ११०

सांभज सुजनी वधामणी, श्रीगोकुणपतीने दरणा;
पारवती माताजे सुत जननीया; श्री द्वारेका नापणु अ-
वतार, प्रगट्या श्री पूरेशातम लालजरे. १ वाणुत्र वागे
सोहामणा, गुणीजन गाय छे ग्यत; मामाणु जयक म-
ण्या सहु, तेमने आप्यां गहु दान. प्रगट्या. २ धन्य ध-
न्य वधशाक भासनो, धन्य सुदी पडवाने दीत; धन्य धडी
शुभवारनो, हरण्यां सरवेनां मन, प्रगट्या. ३ ज्युषती ज-
नरे टाजे मणी. नव सप्त सज्ज्या शशुगार; आलो प्रभुने
वधावाने कर धरी मंगण सार. प्रगट्या. ४ कस्यत कुणश
भुरतके सोहीअ, गातां मंगण गीत; प्रीतशुं पांडियां दर-
पारमां, ज्ञाणे आवा राणाजत. प्रगट्या. ५ मिट धरे मन
लावती, वणी वणी वारेजे जय; अमे प्रभु सरणु परताप
थी. निजदास आनंद गुणु गाय. प्रगट्या श्री पूरेशातम
लालजरे.

धोण १११

सेतगोरी अमा श्रीनाथजने ज्ञाया; ज्ञाधरे ज्ञा न-

દશમ સાંજાં; શેન૦ ગોખે ચડી નીહાલવારે, અમા૦ અ-
 મને આશા વાસન ગોરી, અમા૦ કેસરીઆ પાંધી સો-
 હીએરે, અમા૦ માગે સોહીએ પાપ ગોરી, અમા૦ પાંહે
 પાંજુખંધ ઘેરખારે, અમા૦ કુણ ઝળકે છે ચાર ગોરી
 અમા૦ ગોરી કુદન ઝળકે ચારગોરી, અમા૦ જ્યુમક લટકે
 ચાર ગોરી, અમા૦ મીઠે લાલનકુ, ખમા૦ ફુલરાં આણવદ
 પોહીચીએરે. અમા૦ ગળે ગુ'જકા હાર ગોરી, અમા૦
 ભીમન' ડાંધાર ભિડીયોરે. અમા૦ વરજના પ્રાણ આધાર
 ગોરી, અમા૦ સેન ગોરી અમાથી નાયજીને ખમા.

ધોળ ૧૧૨

નાગર નદજીના લાલ, માહારી ચુંદડીના ચોર; ચુંદડી
 ચોરી વાહાણો કદમ ચડી ખેઠો, સાસરીયાં સુનાયરે, ફર
 થકી દોઠો, નાગર ૧ કાનડ કાગા મારજી વાળા; મકર
 ધારારે, આધી રાત્ર મથુરાંથી આચોરે, કંસ કારણેરે. વાલા
 નાદના. ૨ લાખ ટકેકી ચુંદડી, અજબ રૂડો રંગ, સાસં
 રે સંતાપશે મેરો ખુડો થશે અંગ. વલા. નંદકુવર સ્યામ
 સુદીરે, મદન મોહનલાલ; નંદકે ગીરધર જીવન મેરો નામ,
 વાહાલા વરજનારે મેરી ચુંદડીના ચોર. ૪

ધોળ ૧૧૩.

શ્રી ગોકુળનાયજીના લાલરે, શ્રી પૂરશોતમ વર રંગ ર-
 શીઆ. વાહાણે કીધા વર્ધસ્ત્રવ ન્યાલરે, જનમ જનમ મારે
 મન વળીઆ. ૧ એમનું નખ શીખ અદ્ભુત રૂપરે, શ્રી
 પૂરશોતમ; વાહાણે શ્રી કાંકરોલીના ભુપરે, જનમા જનમ
 ર તમારાં સુદીર નેન વિથાળરે, શ્રી પૂરશોતમ; તમે તી

(११८)

लक मुद्रा धर्यां भाजरे, जनमे जनम. ३ श्री सुप छे
पूतम अंद्ररे, श्री पूरशोतम; ज्जेतां भाग्यां लवकुप दुररे,
जनमे जनम. ४ तमे श्री परबभुयाज्जना आतरे, श्री
पूरशोतम, तमे सी ज्जुमनांज्जना तातरे; जनमे जनम
५ तमे वरज्जेर जेहीज्जना तातरे, श्री पूरशोतम, श्री
याशमती वहुज्जना नापरे, जनमे जनम. ६ श्री पदमा
वती वहुज्जना कंधरे, श्री पूरशोतम; सुत श्री गीरधरज्ज
गुज्जवतरे, जनमे जनम. ७ तमे राजनभर सुप आ-
प्युरे, श्री पूरशोतम; महापतीत वाज्जण कुप काप्युरे, श्री
जनमे जनम. ८ छोटी कांडरोजी जनम हीन कीधारे, श्री
पूरशोतम; निज्जदासने शरजे कीधारे, जनमे जनम मा-
हारे मन वसीपारे, ९

धोण ११४

आ कणीमां कारण जेक, अष्टाक्षर भारी, ओवलभ
श्री सुपधी प्रगटीआ अष्टि तारी, ओवलभ वंशनी कपा
थकी. इह अष्टाक्षी वरज्जतरे, श्रीसुपधी प्रगटयो जे श्री
वलभ; जे वेणाने कइ प्राणाम, अतटाक्षर भारीरे. १ आ
इवी ज्जवपर ह्या विमाशी, रस वरसावा भारीरे अविह
ल प्रभुज्जजे कपा करीने. अंय प्रगट्या ज्जिवारी; अष्टाक्षर
वारी, २ अष्टादश करपा रलोक प्रगट्या श्रीवलभराज कुमा
ररे; माहा गुः रस प्रगट करेया, ज्जि वंश सहित अ
कीहारे- अष्टाक्षरभारी. ३ प्रथम रलोकमां प्रगट ज्जताप्यु,
अकिरन अंद्रनुं इपरे; कश्च कश्च कश्च नेती करीने, सदा रस
इप, अष्टाक्षरभारी. ४ आनंदने वणी परमानंदनुं, सुप
अष्टाक्षर मांछरे; निरसंतने वणी निठण थर्जने, लजे म

જે વરજરાય, અષ્ટાક્ષરભારી. ૫ શ્રી માહાપ્રભુજીએ સાત
 ભક્તિના દાન કર્યાં આમંત્રે; માહા અધારે કળી જીવ
 આધારવા, સાતે ભક્તિનેા એ જન્વ. અષ્ટાક્ષરભારી, ૬
 સાત ભક્તિનાં નામ વખાણું, અવજી વળી કારતનરે, શ્મ
 રણને વળી અવજી ભક્તિ, પાંચમી છે અરચન. અષ્ટાક્ષર
 ભારી. ૭ પાદમીવ દન વંદન વાસ તાવ, એ સરવે મળી
 ને સાતરે; માહા પ્રાકમી સાતે જાણને, એક એક મળી વી
 ક્ષાત. અષ્ટાક્ષરભારી. ૮ પુકપરીક્ષા પ્રહલદ શેષજી, લક્ષ
 મીને પૃથુરાજરે; હનુમાન અદે સાતે જાણને, એક એક ભ
 ક્તિએ કીધાં કાજ અષ્ટાક્ષરભારી. ૯ હેવા મોટાને ખહુ
 પરાક્રમી, પ્રામ થયું રતારે; આ દેવી જીવપર દયા વિચા
 રી. અષ્ટાક્ષર ધન્ય ધન્ય અષ્ટાક્ષરભારી. ૧૦ આ સાતે
 માંધી એકે સાધન, આ કુળીના જીવ શુ કરશેરે; અષ્ટાક્ષ
 ર માહા મત્ર જખાધી ભવસાગર તે તરશે, અષ્ટાક્ષરભા
 રી. ૧૧ જે દીવસની ત્રીગુરૂ કૃપાથી, અષ્ટાક્ષર મળયું દાન
 રે; તે દીવસથી જીવત પરિવાન રહુ રાખ્યું ધ્યાન અષ્ટા
 ક્ષરભારી. ૧૨ શ્વાસો રાસને હરતાં કરતાં, અષ્ટાક્ષર સુખ
 ગાયરે; નિંદ્રા જાગ્રજી રસ્તે ચાલતાં, અહરમિશ ચાલ્યાં
 જાય. અષ્ટાક્ષર ભારી ૧૩ આન દને વળી પરમાનાનું,
 સુખ મળે સુખ થપરે; માહા અજૌકીક લીલાનેા અનુભવ
 કરી લીલામાં જાય. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૧૪ પ્રગમ શ્લોક-
 માં શ્રી વલ્લભ શ્રી વીઠલ, કૃપા ખહુ ગુઠ કીધારે; નિજ શ્ર
 ણિને દાન આપીને સકલ કામના શીધી, અષ્ટાક્ષર ભારી.
 ૧૫ બીજા સ્તોકમાં સદા સરવદા શ્રીકૃસ્ત સમરેણ કરવુરે;
 જમના દુતનુ કાંઈ ન ચાલે. લેશ માત્ર નહીં ડરવું અષ્ટા
 ક્ષર ભારી. ૧૬ આધ્યાત્મ ભક્તિ અષ્ટાક્ષરની, માહા પાતક

સહુ નાસેરે; ગૌપ્રાણુ સ્ત્રી બળકની હેત્યા, તે સહુ ત્રા-
 સે નાસે. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૧૭ ત્રીજા શ્લોકમાં માહાત્મ
 ભણી, અષ્ટાક્ષર નીત જપવેરે; જમનાં દુત પડે નકા દ્ર
 ઠે એવો અષ્ટાક્ષર ઓળખવો. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૧૮ કાગ
 કરમ તેહને નહી ખાંધે, ઉલટા અનુકુળ થાયરે; માયા મા
 હના આપે તેને, જેતેઅસ્ટાક્ષર નીત ગાય. અષ્ટાક્ષર ભા
 રી. ૧૯ અજ્ઞાનને શ્રીકૃષ્ણ ભજનથી, અગણીત પાપ સહુ
 જાયરે; અજ્ઞાનેલની વાત વીચારો, માહા પાપી પાવન યા
 ય, અષ્ટાક્ષર ભારી. ૨૦ એ યામાં શ્રી સહીત અષ્ટાક્ષર
 વરણુઓ શ્રી વીઠલેશ્વરે; નીજ શ્રુતિ ઉપર હેત વિચારી, યુદ્ધ
 રૂપે ધરના ધથ. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૨૧ નિર પક્ષ વડે નિર
 ધાર કરીને. પ્રગટ કર્યા માહારાજરે; પાંચમા શ્રી મુખ્ય ક
 છથી, ગ્રાવલમે ક્રીધાં કાજ. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૨૨ શ્રીગી
 રીરાજ ધરણે ચિંતા મટાવા, માહા મંત્ર પ્રગટાયેરે; જેમ
 રૂઢ ઠગલો ચીતગી બાળે, તેમ જીવના દોશ મટાવા. અ
 ષ્ટાક્ષર ભારી. ૨૩ દયાપરમાં પ્રભુ પ્રગટ થઇ, પૃથ્વીને
 ભાર ઉતરયો; તેમ કુળીમાં આ અસ્ટાક્ષરથી, વાહાલે સક
 જ અગ્રી તારેયા. અં ૨૪ શ્રી વલ્લભ શ્રી વિઠલેશ કાપા
 કરીને પૃષ્ઠ રસ પ્રગટાયેરે; માળા તીલક છાપ અસ્ટાક્ષર
 પંચાક્ષર ધણા ભાવ્યા. આં ૨૫ છઠા શ્લોકમાં અષ્ટાક્ષ
 રના, અક્ષર વરણુઆ ત્રણરે, શ્રી કૃષ્ણ નામને સુભાગ્ય
 સાથે દ્રઢ કરી મનતુ પરણતા, અં ૨૬ શ્રીથી અખંડ
 શોભાગ્યની પ્રાપ્તિ મળે અલોકીક ધન્યરે; કૃશબ્દપાપ તાપ
 ને ઠાળે મથબ્દ કૃષ્ણી અન્ય સાધન. અસ્ટાક્ષર ભારી. ૨૭
 સાતમાં શ્લોકમાં શરણુ ત્રણુ એ. અક્ષર વરણુઆ આપરે,
 પ્રથમ શબ્દથી લક્ષ્યચારાશી. ઠાળી મટવા તાપ; અં ૨૮ ૨

કારિ શબ્દથી મહા અલ્પાક્રીક, લીલાનુ ધાય જ્ઞાનરે; આલોકા
 રથી અન્ય આશરે છુટે, દ્રઢ ભક્તિમાં રહે ધ્યાન, અં
 આઠમાં શ્લોકમાં બે મમાએ કૃપા ગુઠ બહુ ક્રીધારે; પ્રથ
 મ મિં દ્રઢ પ્રીત્ય ખતારી, ખીન્ને સાહજન સીધી. અં ૩૦
 નવમા શ્લોકમાં મહાત્મ જાણી, અષ્ટાક્ષર નીત્ય ગાયરે; શ્રી
 જી શ્રીવલભના ચરણ પરતીત, સદ્યે દ્રઢ પાય. અષ્ટાક્ષર
 ભારી, ૩૧ દસમા શ્લોકમાં મહા મન્ત્રીથી, રોગ પાપ
 સહુ જાપરે; રીઠી સીધી સહુ ધરમાં આવે,
 પરમાનંદ સુખ ધાય. અષ્ટાક્ષર ભારીં ૩૨ એકાદ
 શ્લોક આણંદને, વળી પરમાનંદ પુરણરે; સ્નેહ કરી
 અષ્ટાક્ષર જાપે, તેને રોગ જ્વરનું ચુરણ. અં ભારીં ૩૩
 દ્વાદશમા વળી પ્રેત ભુત, પિશાચ સરવેને શઘિરે; ચારે શ-
 ત્રનો ૩૨ નહી તેને, અષ્ટાક્ષર રાખો ઠીંગ, અં ભારી.
 ૩૪ ત્રિયોદસમાં કૃત્તિયા કૃષ્ણ અષ્ટાક્ષરથી ત્રાસેરે, આ-
 નંદ મુરતી શ્રી કસ્તુર્યદ્ર, નિજભકતને રાખો પાસે. અં
 ભારી. ૩૫ ચતુરદસમા સરવે પ્રકારનું, કુખ મટે સુખ ગા
 પરે. અહો રાત્ર શ્રીકૃમે ભજનથી, ઉભય લોક સુખ ધાય.
 અં ભારી. ૩૬ પંચદસમાં વલ્લભ પ્રભુને, શરણ પઠં સુખ
 ગાયરે; સરવ મન્ત્રનો રાજ શિરોમણી, ભજે સ્વર્ગ મટે
 વરજ ધાય. અં ભારીં ૩૭ પદ દસમા અષ્ટાક્ષરનો,
 ગુપ્ત તે જપ ધાયજો; મહાત્મ જાણી અદાપૂરવક, ભજે તાપ
 કળેશ સહુ જાપ. અં ભારીં ૩૮ સતરમા સહુ શ્રદ્ધીના,
 ઉપર હેત કરી પ્રગટચારે વેદ શાસ્ત્ર પૂરાણ આહ્વનો, સાર
 સહુ મન ભાવે. અં ભારીં ૩૯ અષ્ટાદસમા શ્લોક
 શ્રી વિઠ્ઠલ પ્રભુજીએ પૂરણ ક્રીધારે; અષ્ટાક્ષરમાં નિધી જાણી
 સંકુળ મનોરથ સીધી. અં ભારીં ૪૦ એવે વાહાલે

(१२३)

निज अष्टीपर, ध्या विमारी लारीरे; श्रीगुरु कपाथी वलुं
क्रीधे, नय दासने दास पक्षीहारी. अष्टाक्षर लारी. ४१

धोण ११५

याला नण शुभनांरे नाहावा, गीरधर आवशे गाये।
पावा० १ गोवाणनी मंडणीरे लेधने, वाहाला भारे नाये
ताता येधरे० २ सुपनी शी कुंडुंरे सुननी, वात कांछ
वरेलुवी न नय वरेननी ३ वरेन वरेणावामारे न आवे,
अ सुप अनुभवयाथी न आवे० ४ अनुभवमां छेरे
अने, अे कथांदांथी नने तेने० ५ अ सुप पांडवारेहा
प से, अ सुप अरंणुतने अलिदाशे० ६ दास वलननारे
स्वामी, वाहाला भारेअे अंतरननी; याला नण शुभनां
रे नाहावा० ७

धोण ११६

हरी तने प्रसन्न ते कथमथाशे तारा दीलनुं कपट न नय,
प्रभु तने प्रसन्न ते केम थाशे टेक. अे पक्ष्यानी गुरुं शिवा
पतावे त्तारे त्मां गणुगणुतुं शुं अेलि, धरनी श्री न्यारे
भागे धराळुं; त्तारे हरेष भगन थप डोले, हरि० १ ह-
रीना लडतने लुपु सुकु वेठ वणगी हाय नल्ले, सगा अं
अंधी न्यारे पक्ष्या आवे; त्तारे मिष्टान पीसे पराळ्णे,
हरि० २ अेकादशी उछव नम्रणमां, त्या तने निंद्रा जागे;
लांड लवळया नृत्य नारी सग, आप्पी रात तुं नगे,
हरि० ३ हरीनी शिवा करती वेणा काया तारी कंपे, गं-
ल्ले सोगटां रमतां; आप्पी दीवश ना नपे हरि० ४ ह
रीनुं मंदन धसती वेणा, अमे शरीर पगडे; कुंडी कतकु

મરી મશાણી, ભેળી ભાવે ભાંગ રગડે, હરીં ૫ ઝાટાં
 ઝાતી કાય કોડીયાં ભગવત ભુષણુંધાલે, સોનું, રૂપ મણી
 મુકતાક્ષણ; ધરની ઝીને નવ ચાલે, હરીં ૬ આ કરવું આ
 ના કરવું; ઝમ સહુને શિક્ષા દેછે; કુલ્યા પ્રમાણે કયું ક
 રતો નથી, અનુચિત કરમ કરેછે, હરીં ૭ જગત દેખતાં
 જપને બેસે બાકી નવ નાહાય ખાવા, ગણ કાપતાં ધામ
 ગરગણો; એ વૈસ્તવ વાહાના, હરીં ૮ દુલ્ભજન હરીનામ
 રટાણમાં અતી આજસ તારે, દુડામાં કુટણ પરિનિધાનાં
 આખો દીવસ ન હારે, હરીં ૯ અંતરના ગત્ય કોય ન
 જાણે જાણે અંતરજમી, સાચા સમંત્ર સામંજિયો; દાસ
 દયાનો રામી, હરીં ૧૦

ધોળ ૧૧૭

વરજ ચોરાશી કોસની વન યાત્રાની પરીક્રમા
 દયારામ કૃતમાં લખી છે.

છે પ્રથમ પ્રમાણ શ્રી વિઠલ નાય, એમના શ્રેવક. જ
 નનો મળીઓ સાથ. ૧ ચાલો ચાલો વૈસ્તવ વરજમાં
 જઈએ, શ્રી ગીરધારીજી નિરખી ધણીઆતા ધર્મ્ય. ૨
 પેહેલા શ્રી જીમનાંજી વિઆમ ઘાટ નાહીએ; પરિક્રમા ક
 રતાં હરીના ગુણ ગાઈએ. ૩ સરવે ભગવદી મળી મધુવન
 જઈએ, તાલ વન કમોદ વન જઈ નાહીએ. ૪ સગુવાષ
 બિંસરીને બોહોળાં વન, ત્યાંહાં તે શ્રી કુંડ નાહી યઈએ
 પાવન. ૫ નાહાઈએ રાધા કરન કુંડ પ્રભુને ભજીએ, શ્રી
 વલભ શ્રી વિઠલની બેઠકે નમીએ. ૬ નારદ કુંડને કુસ
 ચોખરને, શ્રી પ્રભુજી ભજન મનશું કરને. ૭ છે ગ્વા

લ પોપર નાહીએ તેહ, શ્રી ગીરધારીજીની તલેડીમાં લો-
 ડીએ દેહ. ૮ ગીરી ધરણ ધીરજ મંદીર જોવાં, ત્યાંહાંતો
 જન્મ મરણનાં કુખાંજિવાં ૯ નાહીએ માનસી બંગાને
 ભ્રમ કુંડનાં સ્નાન, માહા પ્રભુની ખેઠકે કરીએ પરણામ.
 ૧૦ દાન ધાડીથી ખીલણુ જાવુ, ત્યાંતો ચક્ર તીરથ માહોડું
 નાહાવું. ૧૧ પાપમાયન રણમાયન વદન, લીલાનાં સ્થળ
 તેતો નંદ નંદન. ૧૨ ચંદ્ર કુપ સરોવર ખટ મુલ, મા-
 હા પ્રભુની ખેઠકે થામ્યે અનુકુળ. ૧૩ શંકરે ખત કુંડ
 ગાંધ્રવ કુંડમાં નાહીએ, ગોવીંદ કુંડ નાહી કારતારથ યથ
 એ. ૧૪ માહા પ્રભુ ખેઠકે ત્યાં ભોગ ધરીએ, હેતે મળી
 હરી કીર્તન કરીએ. ૧૫ જીરે અવછરા કુંડને પૂજી રીજે,
 જીણી શીખાન લાગ હેરે રાણીજે. ૧૬ હરી હાથી ગાયો
 નાં પગલાં, એક મુગટ શીખાનઃ દરશન કરવાં. ૧૭ શામ
 ઠોક ખેઠક શ્રીજીની, એક ગફા ગોવીંદ શ્વામીની. ૧૮
 બાધ બાંધણે સીધુરી શીખારે ભળી, હરજી પોપરે સુર
 કુંડ અરણે રૂદ્ર કુંડળી. ૧૯ યજ્ઞા હ ઉવરતીને નમાવ્યાં શીશ
 શ્રી ગોવરધન સ્થળની શાભા અતીશ. ૨૦ પૂજણી શીખાને
 ભોગ ધરવા, નિત્ય આવે લોક ખડું દરશન કરવા. ૨૧
 ગુલાલ કુંડ ગઠોડી પરમ દરનાં વણ, જીરે અલકનંદાને
 બદરીનારાયણ. ૨૨ કદમખંડીને ઇંદાલી કામ વન, નાહી
 એ પ્રેમ કુંડ વિમળકુંડ નિરમળ વન. ૨૩ ખીજા કુંડ ખણે-
 રા છે ત્યાંહાં, ગાંબ મીચામણીની ગુફા ત્યાંહાં ૨૪ અરણ
 પાહાડીને ધસ સીલ્લા, ભોજન ઠારીને ભોગ કટોરા ભલા
 ૨૫ જીરે ગફા એક વચ્છાથુરની, સુરભી કુંડે ખેઠક વર
 વલભની. ૨૬ સોનેરી કદમ બડી ધામ, ત્યાંતો મીત્ર-
 મણી સક્ષાને મીત્ર સમાન ૨૭ તેતો દેહ કુંડ નાહાવું

ઉચ્ચે ગામ, ત્યાંતો દરશન કરવાં રેવતીને ખજરામ ૨૮
 ભાનુક્ષત્રને ખરેસાના ગામ, ત્યાંહાંતો રાજ કરે ૩૩ ભ્રમુ
 ભાન, ૨૯ શ્રી રાધકાની સંગે અસ્ત સખીઓ જાણ, જીરે
 સાંકડી જોહ ને ધાંટી દાણ. ૩૦ જીરે ઘન ધઠ માનધઠ
 ના ધઠમન, જીરે દાણી કુંડ રલ કુંડને ધેમર વન. ૩૧
 માહા પ્રભુની ખેડકે માર, જીરે નાખારી ચાખારી ભાનુકું
 વન. ૩૨ પીરી પોખર સકેત ખટમુમ, ખીચલા કાસ્ત કું
 ડને રૂશિ કુંડ. ૩૩ નંદ ગામને નંદજશોદા માત, શ્રી
 કમ્પની સાથે વલભજીરે બ્રાત. ૩૪ સુરેજ કુંડ મધુવન
 કુંડ સધળા, આવું જોઈને મન થયું વિમળા. ૩૫ ચરણ
 પાહાડી ચરણ અંકુશ શીલ્લા દરશન કરીને ગાવી લીલા.
 ૩૬ દધી ગામ શેકુંડને કોટીપવન, ક્ષીરે સાગર સગેસાઈને
 ઇંજવન. ૩૭ શ્રી જીમનાજી કીધાં શ્રી ખજરામ, અખે
 ખટ કાત્યાયની વ્રતના ઠામ. ૩૮ ગોપી ઘાટ ઘાટ ચીર
 હરવાનાં, જીરે નંદ ઘાટ ઊતરવાનાં. ૩૯ ભાંડવન જાઉ ના
 ઊની વાટે. ભાંડીર કુવોને ખટખીજેરી ઘાટે. ૪૦ વેલ વનમે
 માન સરોવર સુખ ધામ, મહાકાસીલ્લા પોપરોલીને માટ
 પાન. ૪૧ લોવનરોવન પ્રગટાં રાધા, માહાવન ખજરાનું
 યાટ માટી ખાતા. ૪૨ શ્રી ગોકુળ મંદીર પ્રભુના સાત
 ત્યાંહાંતો રમાણ સ્થળની સો કહુ વાત. ૪૩ શ્રી માહા પ્રભુ
 ની ખેડક છે જ્યાંહ, જીરે ખજસખંધની આત્તા ત્યાંહ;
 ૪૪ પેહેલાં છોકર ઠુકરાણી ઘાટ નાહીએ, ગોપ કુવો ના
 હી ખજદેવ જઈએ. ૪૫ પછે વંદ્રાવન ખનશીખટ જેહ,
 પરીકમાના સ્થળ આઠ્યાં તેહ. ૪૬ જીરે મધુરાં જન્મ ભુ
 ખી વીચામ, જીરે સ્થળ સધળાં જોવાની હામ. ૪૭
 ચોરાશી કોરાની પરીકમા કરી, સરવે ભગવદી મળી ગુણ

ગાઓ હરી. ૪૮ ને કોઈ પાઠ ભણેને નિત્યે ગાય, તે
હેને વનપાત્ર કૃષ્ણ અધીકજ ધાય, ૪૯ એ કોઈ પાઠ કરે
નિત્યે નેમ તેહેને હરીશુ બાઠે અતી ધણો પ્રેમ પં જીરે વંન
જીવવન કીધી કરી જોડ, શ્રી વરજબુશજીએ પૂરચાકોડ
પર જીરે હરીગુણ ગાએ વલમદાસ, તેહેના મન તણાંતો
પૂર્વજો આથ. પર જીરે પ્રથમ પ્રણામ શ્રી વિઠ્ઠનાથ.

હું શુ જાણું ને વાહ લે મુજમાં શું દીઠું. વારે વારે
સામુ ભાજે મુખ લાગે મીઠું, હું શું જાણું ને વાહલે
મુજમાં શું દીઠું. ૧ જળ ભરવા જાઉ ત્પરે પૂઠળ પૂઠ-
ળ આવે, વગર ભાનાવ્યો વાહલો ખેડતુ ચાવે. હું શું
૨ વહુ ને તરછોડુ તાએ ચીસ ના લાવે, કોઈ મીસે, મા
હારે ઘેર આવીને ખોલાવે. હું શું ૩ એકલી જાણીને વા-
હલો પાવલે ભાગે, રંગ યઈ વાહલો કંઈ કંઈ માગે.
હું શું ૪ મને જાતી જાણી વાહલો દાડવો આવે દોટે
પોતાની માળા લઈ ઘરેરાવે માહારી કોટે. હું શું ૫
મને જાતાં જાણી આગળ આવી રોકે, ધ્યાનો પ્રીતમ ખ-
ડેની કેડલો ના મુકે. હું શું જાણું વાહલે મુજમાં શું દીઠું.

ધોળ ૧૧૮

શ્રી ગોકુળીયું મુકીને કંઈ જાણ્યે નહી, ટેક. વાસો
વસીએ ચરણ કમળની છાંય જો; શ્રી જુમનાંજનાં સુંદર
વડ રંજીઆમણાં; જ્યાંહાં માહારો વાહાજાજીના પરમ ર
મણ સુખ ધામ જો. શ્રી ગોકુળીયું ૧ જસોદા ધાટે
આનંદ સાગર ઉત્તર્યો, સુખ સામર માજીની લે ભક્ત સ
માન જો; શ્રી હુકરાણી ધાટે સુંદર ખેઠક શોભીતી, સદા
ખીરાજે શ્રી વલભ પ્રાણ આધાર જો. શ્રી ગોકુળીયું ૨

શ્રી ગોકુળીઆની વૃક્ષ લતા સહુ નમી રહ્યાં, ચરણ પરમ-
 વા શ્રી ગોકુળ અષ્ટાધાનજ્ઞે; શ્રી ગીરી ગોવરધન રત્ન
 ખમ્બીન સોહીએ ધણાં, આદ્ય વંદ્રાવન નિત્ય રમણનું પા-
 મ જ્ઞે. શ્રી ગોકુળીયું ૩ આનંદ મંગળ મારગ સિંધુ ઉ-
 લટયો, કુંજની કુંજમાં ખેલે શ્રી નંદકુમાર જ્ઞે; આ નર-
 જ્ઞે શ્રી ગોકુળીયું નિરખ્યું સહાં; આ નરણાંતા ભાગ્ય
 તણો નહી પાર જ્ઞે. શ્રી ગોકુળીયું ૪ શ્રી વલભજી પાઠે
 પ્રીતમજી ખેસે ઘણા; આનંદ ગલીમાં ભીડ તણો નહી પા
 ર જ્ઞે; રંગીલી ગલી શ્રી ગોકુળપતી મંદીર જતાં ત્યાં ક'
 ઠ વાહાલો વગી લેછે દાન જ્ઞે. શ્રી ગોકુળીયું ૫ જગ
 મોહનમાં ખેડક સુષે ભીતી, મનારય પુરે શ્રી ગોકુળનાથ જ્ઞે
 રમાચ રેતીમાં રાસ મંડળ રચના કરી, હરખી નીરખી જ
 ન્મકતારય ધણ્યે જ્ઞે. શ્રી ગોકુળીયું ૬ ભેડ પેહેરામણી
 ભાવ સહીત સહુકો કરે, વૈશ્વના કહે અમને આપો વર-
 જમાં વાસ જ્ઞે; શ્રી જ્યુમનાંજી ઘેરાં નીર અતી શોભીતાં,
 ઝવેલી ઝીતે કેલેછે શ્રી વલભદાસ જ્ઞે; શ્રી ગોકુળીયું મુકી
 ને કંઈ જણ્યે નહી.

ઘોળ ૧૧૯

વારી વારી શ્રી ગોકુળનાથ, તમારા લટકાને; ટેક. લટ
 કે શ્રી ગોકુળ ગામ વસાવ્યુંને મોહોટા મંદીરનું રાજ્યરે;
 સહુ શેઠને ચરણે રાખ્યા, ચઉદ ભાવનના નાથ, દરશન જ-
 ધખેરે. વારી વારી ૦ ૧ પીળાં પીતાંખર પરવટવાળી, હો-
 ડ્યાં ઉપરણાં સારરે; કેસરી કેરાં તીલક ખીરાળે, શીરપર
 કેસરી પાચ; હરસન જણ્યેરે, વારી વારી. ૨ કંઠે સો-
 હીએ કુચ કુચી, ને હીરા કઠી અતી સાચીરે; કંઠે મા-

તનકી માળા ખીરાળે, કુંડળ ઝળકે કાન દરસન જહ-
એરે, વારી વારી. ૩ સુંદર સારાં કડાં ખીરાળે, ને પાં-
ડાંચી રત્ન જહાવરે; ખાંડે બાજુખાંપ ઘેરખા ખીરાળે,
એવા વાહાલાને શણગારે; દરસન જહએરે, વારી વારી. એવા
૪ મદન માહનજી આપે ખીરાળે, ખડાં વધશ્ચિવનાં ભા-
ગ્ય, દરસન જહએરે, વારી વારી. ૫ સાતે સ્વરૂપ શ્રી
ગોકુળમાં ખીરાળે, સામા વિઠલનાથના લાલ; દરસન જ-
હએરે. વારી વારી ૬ ગોકુળનાથજીને પારવતી વહુજી તિત
નવી આરતી પૂરે, લટકે શ્રી ગોકુળનાથ આરતી ઉતારે;
શેવકને સુખ આપે, દરશન જહએરે; વારી વારી શ્રી ગો-
કુળનાથ તમારા લટકાને. ૭

ધોળ ૧૨૧

પ્રગટયા પૂરૂષોત્તમ લાલરે. સાંભળ મારી શહેલી; વા-
હાલા છે આનદકારીરે. વાત કરે હરી હરી. ૧ હેવા વ-
ધશ્ચિવ જનનાં જીયરે, નિરખુ ધું નહિણાં ભરી; એવા પુ-
રૂષોત્તમ પાતળીઆરે, લીધુ છે સરવસ હરી. ૨ એવા
ચતુર શ્રીરામાજી જાણરે, માન કરી સમજાવે છે. રસીએ છે
રસનો ભાગીરે, પ્રેમ પ્રિત ઉપજાવે છે; ૩ પેલા દુરીજની
આના દીલમાં ઘાઝ ઘણેરી આવે છે; તમારૂં શ્રીમુખજો-
વા આવતાંરે. વરહે ઘણી સંતાપે છે. ૪ ધરમાં તો નથી
ગમતાંરે, આંગણીએ નથી રહેવાતા; વાહાલા તમ વિના
માહારાજરે, અળગાં નથી રહેવાતાં; ૫ મારા કામજાગારા
કાનરે, વારે વરે શું કહીએ; મારૂં અખજાનું શું જોરે,
રૂદન કરી યાકી રહીએ. ૬ મલકરડે મોહ પામીશુરે, અંગે

આનુરતા ઠળે, મને ખીજી નાવે નજરે, સાંભળ માહારી
 સાહેબી. ૭ સંહીઆરે સંહસો કહેજોરે; વિનતિ માહારી
 વાહાલાની; સહીઆર સમભરી કહેજોરે, શ્રી ગોકુળનાથજી
 ના લાલાને. ૮ પ્રભુ દયાના માહારી દયાળરે, કાંકરાલી
 ના હો વારી; પ્રભુ પ્રિત કરી પધારેરે, ચરણ કમળનીહુ
 દાસી. ૯ પ્રગટયા પૂરૂંપેતમ લાલરે, સાંભળ માહારી સાહેબી.

ધોળ ૧૨૨

લાલ તમારો લટકો જોઈ મને ચટકી લાગી પ્રેમ તણી
 શ્રીદાઉદજી તમારો લટકો જોઈ મને ચટકી લાગી પ્રેમતણી
 ટેક લટપટી પાપ કેસરીઆ વાધા, જડાવ તીલકની શાભા
 ખની; લાલ૦ દાઉદ. ૧ રસીક કુંડળ લોભક લળકે, જડાવ
 જડધારે મહી હીરા મણી; લાલ૦ દાઉદ. ૨ બાહે બાજી
 બંધ બેરખા સોહીએ, જડાવ પોહ્યાંચીની શાભા ધણી;
 લાલ૦ દાઉદ, ૩ મત ગોકુળ ઇત મથુરાં નગરી, ખીચ જી-
 મનાંજી નીર વહે; લાલ૦ દાઉદ. ૪ વંદ્રાવનમાં રાસ ર-
 ચોહી, સંહસ ગોપીને વચે ગીરધારી; લાલ૦ દાઉદ. ૫
 વંદ્રાવનની કુલગલનમાં, જીગ જીગ જીગ રહીઆ એ
 જોડી; લાલ૦ દાઉદ. ૬ જીમનાંજીની નીરે તીરે ઘેન ચ-
 રાવે વાહાસો, ખંસી ખલવે વાહાસો કદમ ચડી; લાલ૦ દા-
 ઉદ. ૭ સુરદાસ પ્રભુ તીહારે મીલનકુ, રંબ તણા માહા-
 રાજ ધણી; લાલ તમારો લટકો જોઈ; મને ચટકી લાગી
 પ્રેમ તણી. ૮

[૧૪૧]

ધોળ ૧૨૪

ચાણા ચાણા કાળીંદ્રીને કાંઠડે, ગીરધારી ચારે ગાયો.
શ્રી નાયજીને નિરખીએ. ૧ હરીના શીર કુલની શાલા ધ-
પી, એમને છોગલડે શયુગાર. શ્રીનાયજી. ૨ હરીને ભાણ
ભીલક સોહીએ કેસરી, એમના ખીટીઆળા છે કેથ, શ્રી
નાયજી. ૩ હરીને શોભ સદા રસ મીઠડાં, એમની આંખ-
લડી અમરીત. શ્રીનાયજી, ૪ હરીને કાંને કરશુકુલ શો-
ભીતાં, એમનાં કુડળ રત્ન જડાવ, શ્રી નાયજી. ૫ હરીને
હડપચીએ હીરલા ઝગમગે, એમના તેજ તણે નહી પાર
શ્રીનાયજી. ૬ હરીને કંઠે તે માળા શાભીતી, એમને
ઉરગલ મેતીના હાર, શ્રીનાયજી, ૭ હરીને ખાંડે ખાણુ
ખંધ ખેરખાં, એમની પોહાંચી છે રત્ન જડાવ. શ્રીનાય
જી. ૮ હરીને પીળાં પીતાંખર શાભતાં, વાહાલે ઓઠયાં
ઉપરણા સાર. શ્રીનાયજી. ૯ હરીને કોહડે સોહીએ કડી
એખળા, એમને આંઝરના ઝમકાર. શ્રીનાયજી, ૧૦ હરી
ને ચરણે આપડી શાભતી, એમનો ચતુરાઈની માલ. શ્રી
નાયજી. ૧૧ હરીને હાયે સોહીએ બાલ લાકડી, એતો ધેનું
ચરાવાને જય. શ્રી નાયજી, ૧૨ હરીને સંગે તે સરખા
ગોવાળીયા, તાંહાં વાહાલો મધુરીસી મેતલ્લી વાય, શ્રી
નાયજી. ૧૩ વાહાલો તે શ્રી વંદ્રાવનની કુજમાં, ત્યાંહાં
એલે શ્રી નંદકુમાર. શ્રીનાયજી. ૧૪ એ સ્વરૂપની શાલા
જ્ઞેઈને, ખલીહાઈ જય માધવદાસ. શ્રીનાયજીને નિરખી
એ. ૧૫ ચાણા ચાણા કાળીંદ્રીને કાંઠડે; ગીરધારી ચારે.
ગાએ.૨.

(१३२)

धोण १२४

अधश्री गोसाधणनो विवाह अत्र,

श्री गोवरधनधारीण, वारी श्री मुष्पपर लडिण; क-
शरे कृपा प्रभुण तमे, श्री वीडल विवाह ते गाडिण, १
अरे विवाह विस्तारतां, जे मुष्प कांठये केडेवायण;
अम करतां कांठ हेतथी, दासजडाने सुष्प यायण २ अ
वा कृपाण कृपानायण; कृपा कशी अम तया लडिण;
आपणी आरत लडिणने, अ वात अतडामां आण्णण,
३ हरप्पां ते हरीवंश अती पणु, माण्युं ते अमताण्युं
दीण्णण; वेहेला थाअरे विवाह करे, वेह पुराण अ या-
ण्युंण. ४ आपणी धणये आयांचा, शीष्प हरीवंशने
दीधीण; जण करे सहु न्यातमां, वात विवाह तण्ण
डीधीण. ५ धणारे धण्ण धेर आयणे, अरे विवाह तण्ण
वातण; परम पनातु छे अ कुण, पनाती छे कन्याती
माडीण. ६ पीतारे पनातो छे जेहनो, जेण्णे दीधी माहा
माडी पेरण; प्रगठ्या पूरेशीतम वायण, आदर आवश
धेरण, ७ कुम कुम छडा देवरावीया, मोरीना अोक पु-
र्याण; पाट ठणारे प्रकाशण्युं, सोहाशण्यु गावाने आवेण
८ अ अीते गीत गाधणु, पनातो लखारे वेहवाधण; ताड
ते पून्य छे अती धण्युं, पासा ते श्री वीडलपर लसाध
ण. सकय शाअनी रीतणु, नित्य ते लकी पेरें थायण;
विवाह लखारे श्री निडलवरना, माधवदास लकीहारीण १०

(૧૩૩)

ધોળ ૧૨૫

૫૬, ૧ લું.

વિવાહ મળીએ અવણ શુણીએ, હુવેા જયજયકાર; આનંદ વાધ્યો અતી ધણો, મન કુળનો નહી પાર૦ ૧ છે આબ્યા ભલે ભાબ્યા, સગાં સહુ સહુ વાત, આપણુ અતી બડભાગીઆં; આનંદ અતી ધણો ગાત૦ ૨ વહુ જીઅ વરજનાથજીને, પુછી પુછી ધણી ગાત; આચારજ આલાવીએ, હૃદયે હરખ અપાર૦ ૩ તમારી પ્રીત જોઈ જોઈ, એ જાણ્યું મનમાં એમ; વિલોગ તમે કમળ હા થ, આવડું જાણ્યું કેમ૦ ૪ મુખે આબ્યાં અધાનેણી, વાણી વેદ તે સત્ય; ગુરુ જી તમેજો અતી ભલેરા, પ્રાણનાથ સુરત૦ ૫ એજ માગુ માવડી, મુને આપી મુકા આજ; માયા કુરજી મુજને, જેમ સરે અમારું કાજ૦ ૬ ગુરુ જી શું ગોઠ પુછી, તેતો પ્રભુજીના પેર; સમાધાન કીધાં ભ લાં, પછી વિપ્ર વાળીઆ ધર૦ ૭ વાત જાણી મિત આ-ણી, માનની મનમાંજ; વિવાહ આદર અતી ધણો, શ્રી નાથજીએ જેહ૦ ૮ એક હમરી વિનતી, તમે આવી ધ-રજી નાથ; માધવદાસ બલીહારડે હાવે, શેજ સ્થાપો સ-રવ સાથ૦ ૯

ધોળ ૧૨૬.

૫૬ ૨ જું.

પનેાતીયે દીધીએ આશિષજી, વિવાહ તે કીધો આજીલ માસજી૦ ૧ હુએ તમને પુછુછું ગીરધરજી, જહ પૂછું ગો-

(१३४)

वीर श्रुवा वरुण० २ जेशीडा तेडावा माहाराणु, अम
कीने शिवकननां काण० ३ जेशीडा उतावणे आवेण,
जेतीष सधणे डालावेण० ४ आवीने दंडवरत कीघाण.
हस्तकमण शरपर दीघाण० ५ जेशीअे विमारयुंछे मनण,
जेशी लालेसा धन्य धन्यण० ६ जेशीचे जेयुंछे विमा
रीण, पूछेछे सधणेंरी नारीण० ७ जेशीचे जेयुं अे
इडण, नधी कांछ आणे मासे कूडण० ८ संवत सोण
इडा वीसण, वैशाक सुदी इडाछे आणण० ९ लग्न माक-
दुंछे मन रणीण, माधवदास पललचे वणी वणीण० १०

धोण १२१

५६ ३ शुं.

लग्न माकदुं छे श्री विदनायण, इडा श्री वलम-
णने सायण; कृपा करी प्रभु तमी तळी, कृपानाय श्री
हाडा माहाराणु, अम कीने दासनानां काण० १ ६-
रअे ते सुरीनर राणआ. मांडवे गांधरव नायेण; मांडवे
आदर आओण, दुंदनी मधुरी वानेण० २ मांडवे अहेल
रयायण, वअ अमुजप रयायण; मांडवे अनी धणे म-
र्मण, अे सर्व विवेगत कर्मण. जेडु पासे गोवींदणी
नारीण, माधवदास श्री मुपपर वारीण० ३

धोण १२८

५६ ४ शुं.

बहेला थाओ वरनाय, कण सडु माहारेरां कीनेण;
जेशीपेर कारण कीनेण, प्रभु जोदया वाळी अे सायण.

૧ સમરથ સહીત જુનાયજી, કોડ તેત્રીસે ત્યાંહાં જોય-
જી; કુળ ધરમ કરમ સધણું કર્યું, પ્રભુજીએ જાણ્યું એ
મનજી. ૨ નવલ તે જોખન નાથજી, ચઢીઆ તે આંવલલ
સુત પત્ય ધન્યજી; સમીરે સાંજનો સમો પયો, ધાડકા
ભલુ રૂકુ ગામજી. ૩ તુરે ભલ્લી ધુરગાવતી, સુતી આત્રી
સેતી એ નાથજી; ખાંત કરી ધણી રાણીએ, વાણીએ
હરીરસ ગાયેજી. આદર અતી ધણી કુખજી, તોરણ આ
બો છે અશવજી; નવલ કીશોર તોરણ ચઢ્યા, જીવો વર
માહન સેસ્વજી. ૫ કંદ્રપ કોટી સ્વરૂપજી, જુનજી ભલ્લી પેર
ભાખ્યાજી; ભણુ કરો વહુજીને ધેર, કોટી બ્રહ્માંડ આખ્યા
જી. ૬ વહુજીએ વાત સહીને કહી, ના કહીં કોણે પેરજી;
અભુચિતબ્યારે ઉતાવળા, પ્રભુજીએ પધાચ્યા છે ધેરજી. ૭
વચન સમરથ અન્યો અન્ય, મન જાણી જે એમ કીજો-
જી; વસ્ત્ર અન્યો અન્ય અમુલખ, નિત્ય તે નવરંગી લી-
લાજી. ૮ આભણુ તે અતી શીભીતાં, આભરણ અંગે છે
માતીજી; ખાચ ખાચ મીત્ર અમુલખ, સખી ધણી ધણી
પેર જોતીજી. ૯ નાગ નાગોદર યુમાજી. લીલાવટી તીલક
તે સોપજી; નાકે કુલી નય વેસરી, હૃડે હરખ તે અતુ
ભજી. ૧૦ સખી તણો રનેહ, અખળા તે એણી પેરે બો-
લ્યાંજી; ધર સહે જાણી શ્રી વિઠલ વરમો, ત્રેલોક નહી કો
તોલજી. ૧૧ તમો એતે એમ જાણજો, કહી લહી વાત
એ રૂડીજી; પાવલે નેપૂર વાજીઆં, પાવડીએ જડીઓ છે
સુનીજી. ૧૨ કાને તે ઝાલ ઝણુકતી; ગાલે તે કોટી પ્ર-
કાશજી, નેત્ર અજન મુગાનેનજી, સજ ધઈ નિરખી લ્યો
વરજી. ૧૩ માંદોમાંદે સહુ એમ કહે, સખી સહુ શીભીતો

સાયજી; માનનીયે મનમાં જાણીયું. એ આવે સુંદર ના-
 થજી ૧૪ ત્યાંહાં થકી ચઢ્યા સુણી નાથજી, કામ તે આ
 વડું થું વ'જી; ઐટલે આત્રી વધામણી, સોહાવાની તોરણ
 ટોડેજી ૧૫ શ્રી વિઠલનાથજી આવીઆ, ભાવીઆ ભલી
 ધેરે કાંહાંનજી; પૂરપ વૃષ્ટિ કરે દેવતા, જોગીએ મુકયાં છે
 ધ્યાનજી ૧૬ ગ્યાન કરે સરવે અનંગ, બેઠી ચકડોળનો
 પાંતીજી; અસ્વ અસ્તી કહું કેટલા, ના લહું ઘોડલે જીન
 લીલાજી ૧૯ શ્રી વિઠલનાથજી, પેહરયાં પીતાંપર પીળાંજી
 કનકમે પાટ ઢળાવીએ, એઢયાં પીતાંપર લીલાંજી ૧૯ ગો
 વીંદજીએ વહુને કહ્યું, એ સહુનાં અહિંયાં તે તેડયાંજી;
 માધવદાસ જય બલીહારડે, ખીંગે સહુ સાધજે કેડેજી. ૧૯

ઘોળ ૧૨૯

૫૬ ૫ મું.

આવો પનોતી અધાનેણી, બહુ ગુણવંતી નાર; આવો
 સોહાસણ સુંદરી, સોહાગી ઉભાજે ખાહાર ૦ ૧ એક લેધ
 માતીની યાજ ભરીને, ખીજી લે પૂરપની છાપ; ત્રીજીએ
 તોરણ આવીયાં, ચોથીએ અંદન લાવ ૦ ૨ એણીધેરે આનંદ
 ઉલટ્યો, ચાલે અંદ્રાવળીને સાય; ગજ ગતી ચાલે હરએ
 ભરયાં, ઉલટ અંગ ન મય ૦ ૩ પ્રભુજીને ઉલટ જાણાવી-
 તેને આપ્યા ઉર કેરો હાર; જ્ય રે દીઠા આ વિઠલ વરને,
 જાણે છુટી સાધ્યા ગજ રાજ ૦ ૪ ભિર ભુગજ તાજ મરદં-
 ગશું ગાયે, શ્રી વિઠલજીને દાસ; પ્રેમ શબ્દ વાજે ધણા,
 યાવ નરેશીના નાદ ૦ ૫ આભ્યાં સુંદરી સોહામણાં, માંડવે
 હુવો જય જયકાર; શ્રી વિઠલનાથ પધારીઆ, જાવા તે-

ત્રીસ કોડો ૬ પદમતી પ્રેમ કરે ધણી, સગીઆં તે વહુનાં
કાળ; ભકત તણાં મન કુલીઆં, શ્રી વિડલ સુખની રાસ.
૭ પોંખીને પધરાવીઆ, આવીઓ સુંદર જ્ઞેડ; વેદ ધુની
ત્યાં હોય ધણી, દેવ વૈમાન ચડી જાય ૮ શ્રી પૂરણોતમ
૭ પધારીઆ, મારે જોડી લાજ; માધવદાસ બલોહારે,
સીડીઆં વૈસ્નવનાં કાળ ૯

ધોળ ૧૩૦

પદ ૬.

પ્રભુજીને પાટે તે પધરાવોજી, વહુજીને જોઈ જોઈ
તન મન વારેજી. ૧ વર કન્યાજીનો આવેજી; કન્યાજીને
વેગે તે પધરાવેજી ૨ સંભળ્યાજી સંભળ્યાજી સંભળ્યા
જી, વીજમ ન કીજે એક મધ્યાજી. ૩ ત્રીલોકનાથજી તેડ
જી, આવું એમ કીજીએ જોડજી. ૪ પરમ પનોતીજી આ-
બાંજી, માંહરામાં રૂડેલાં ભાવાંજી. ૫ વહુજીએ બાણું એ
ચિતજી, પૂરણોતમ પામી તે સત્યજી. ૬ શેવા સુખ દઈ
કહેવાયજી, શેવક સુખ દેવ દેખાડજી. ૭ માંહરામાં શી શી
પેર હોયજી. ૮ શાસ્ત્ર મરજનદા સહું હોયજી, ૯ વહેલા
થાઓ વરગણા પેરેરાવેજી. માધવદાસ બલોહાર કરેજી ડી૧૦

ધોળ ૧૩૧

પદ ૭ મુ.

ચીરજીવી ચોરીએ આવ્યાજી, સહીપરે વહુજીને કાહા-
વાજી. ૧ ખાઈ તમે એટલું ત્યાંહાં કરજોજી, અમને તે
ચિતડામાં ધરજોજી, ૨ આપની કૃપા ચાહ તે કીજોજી,

ખીડી કરી હસ્ત કમળમાં દીનેજી. ૩ મધુરે સ્વરે માંડવુ છે
વ્યાનજી જોયું તમને કેટલી છે સાનજી. ૪ સુંદરી સરોવર
લ સાધજી, જેહ પાસે ધ્વજના નાદજી. ૫ તે જોતાં રૂડાં
છે સસારજી; હવે મંગાવે છે કંસારજી. ૬ કલ્પસાર પીર
શ કન્યાજીની માડીજી, પેહરી છે પચરંગી સાડીજી. ૭
કંસાર સારો રૂડો સ્વાદજી, એ માહોડી છે પુરિદજી. ૮
શ્રી સુખ એમ આશીશ દીધીજી. ગુરૂંએ ચોરોકમ કાપીજી
૯ ગુરૂંજી બોધ્યાજી. ને વાણીજી એ વાત ત્રીલોકે જા-
ણીજી. ૧૦ જીગલ સ્વરૂપ ચડાયા વરધેડેજી માધવદાસ
જાપ બળ કરેનેડજી. એક વાર બોલો શ્રી રાજી છેડજી. ૧૧

ધોળ ૧૪૨

૫૬ ૮ મું.

વેવાજ તારો માંડવડો સંભાળ કે માંડવડો સંભાળ કે,
રસીક વર રમી વરચારે; સંગે સોહીએ પદમાવતા નારકે.
આવી ટોળે મળીરે ૧ વળી વહે કન્યાજીને ભાષ્યએ કે,
બાઈ ક્યારે આવશેરે; શ્રી વંદ્રાવનચંદ આ વિઠ્ઠનાથ કે,
સાથે રૂડો ભાવશેરે ૨ વળી વહે કન્યાજીની માડી કે,
કોહો રાત કેટલીરે; સુંદરીને શિખામણુ દીને કે, યઈ ર
સ ભેટલીરે. ૩ સુંદર તાંહે સુખ રાસ તો, વદન જીવે વ
ળી વળીરે; સોહાસણુ સાસરે જાપ તો, રાહીયરે વળાત્રી વ
ળીરે. ધન્ય ધન્ય તૈલંગની નાત કે, સંગે બહુ સખીરે; વ
હુજીને વળાવીને જાપ કે, એ વાત વહે લખીરે. ૫ વાટડી
વિલંબના કીને તો ફુને માગુ સહીયરે વળી વળી પંથ
નીહારે તો આપણુ સાયજીરે. ૬ શ્રી વિઠ્ઠલ વરને વેગે વ-
ધાવો કે, ઇંદ્ર સોહાસણીરે; માધવદાસ બનીહાર જાપ કે,

(૧૩૬)

એ જોડ રૂડી બનારે. ૭

ધોળ ૧૩૩

૫૬ ૯.

શ્રી વિઠ્ઠલ વર પરણીને પધારણ, સુરીનર જીવાને ત્યાંહાં આબ્યાજી. ૧ જોડ થકો તો એ વર જોજોજી, આ નંદ એણી ધેરે થાયજી. ૨ કંદ્રપ કોટી છે સ્વરૂપજી, જી વન ભલી ધેરે ભાબ્યાજી. ૩ વહુજીએ વાતજ ધેરે કાહા-વીજી પછી ત્યાંહાં પેહેરામણીએ આપીજી. ૪ ઠાં.

પેહેરામણી ભલી રીતજી, શ્રી વિઠ્ઠલાયજીને મન ભાવીજી; સરવે આંજીને દ્રષ્ટે કરજી, કારજ વહેવાઈ તણું સી ધુજી. ૫ આજપણે વીપરીત શું થુ, કીજે કુસ તરૂં રી-તજી; પંચ દીવસ પ્રજીજી એટલે એહ, અલૌકીક છે રીત-જી. ૬ લોક જીવે લોકની રીતજી, પ્રભુ જીવે વરજ કરે સાધજી; કહિતક નાહાના ધેરનાં ધેર ધેર દીસે છે આંજી ૭ વર વડુંજી ઉતાવળાં ભળી, મળી રળી રમતજી; વા હાલાજી વાર માં કીજીએ, દીજીએ માગુ એ વરદાનજી. ૮ વાહાલાજી વાર માં કીજીએ, વળી વહુની એ જનજી; સ્વર્ગથી સુખ પામ્યા દેવતા, જોગીએ મુકયાં ધ્યાનજી. ૯ પાતાજોથી શેષનામ રીજી આ, ઇંદ્ર નિશાન વળ્યાબ્યાજી; મોહિંટાં ભાગ્ય છે ને તયાં. એ વર નહી સમતોલજી. ૧૦ માધવદાસને આશરે, સંસાર સંધજો છે બળીએજી કૃપા કરી આ વિઠ્ઠલાયજીએ રસ લેરુરમાં વળીએજી, શ્રી રે ગોવરપન ધારીજી; વારી આ સુખ પર જલજી રીજી

घोण १३४

श्री नटरलाळने वारखेरे, सुंदर श्री छोटालाल पली-
 हाशीरे लाल, श्री नटरलाळने वारखेरे १ राजनगर रणी
 आमखेरे, तेनी सुंदर शाला सारीरे लाल, श्री नटरला
 ल. २ छपन भाग सोहामखेरे, श्रीधो वृद्धि पडु वियार
 रे लाल; श्री नटरलाळने वारखेरे ३ सप्तकु संगत गदारे-
 मांरे, यतुर जोराखेरे शुभकारीरे लाल; श्री नटरलाळ.
 ४ वेगे वधशाक भासमांरे, सुदनी सातमने शोमवाररे लाळ
 श्री नटर लाळ. ५ दशो दैशयी अ नीयारे, सडुडो आ-
 व्यां नरेने नारो लाळ; श्री नटरलाळ. ६ आंतरथी हरी
 आवीयारे, श्री गोकुणनाथजी गान्नी नारारे लाळ; श्री
 नटर लाल. ७ श्री नक्षत्रगुलाळन जेजनेरे, सडुडोने प्रि
 ती धरुी छे प्यारीरे लाल; श्री नटरलाळ. ८ दक्षिणी
 दुःख कापतारे, आव्या श्री कृष्णखेराय हेतकारीरे लाळ; श्री
 नटरलाळ. ९ पुरवथी प्रभु पधारीयारे, श्री त्रिकमल मा
 धवराय गीरधाररे लाळ; श्री नटरलाळ. १० पश्चिमथी प्र
 भु पधारीयारे, आव्या श्री मगनलाळल माहाराखेरे; श्री
 नटरलाळ. ११ मटुलाळ मथुरांनथखेरे, प्नीन प.णक ल
 उ पलीहारीरे लाल; श्री नटरलाळ. १२ सेने सातने ता
 रीयारे तेने भेरे करी माहाराखेरे लाल; श्री नटरलाळ.
 १३ सेने दास नमनाने द्या करीरे, हेते दीधी छे उडाडी
 रे लाल, श्री नटरलाळने वारखेरे. १४

घोण १३५

नाथ केसे गण्डो पंध छोटाये तेरे अही अयर लळ

मापे आओ; नाथ केसे गण्डो अंध छोडयो. २६. गण
 ओर आह लडत गण लीतर, लडत लडंत गण हार्यो:
 गव पूर शुठ रही गण आहार; तय हरी नाम पुकारयो
 नाथ. १ सअरीके ओर सुदाभाके तांडुण, इयी इयी मोग
 लगायो; दुरचोधनके भयो त्यागी, बाण बिदुर घेर पायें
 नाथ. २ पेठ पनाण काणि नाग नाथ्यो; शीणपर नरत क-
 रायो, गीरी गोवरधन करपर धारयो, नद घेर लाल
 कहेवायो नाथ. ३ अगासुर मारे अगासुर मारे; दवावण
 पान करायो. स्थंभ कोडा हीराशाकश्य मारे, नरसिंह
 नाम धरायो, नाथ ४ अजमेलमे गणगुणका तारी, द्रो-
 पदिका ओर पुरायो; पयपात करंता पूतना मारी, कुप-
 न्माके इय अनायो, नाथ. ५ कौरव पांडवके शुधरमायो,
 कौरवकु मारे हठायो; दुरचोधनके मान धरायो, मापे ल-
 इंसे आयो, नाथ ६ सय सप्पीअन मीली कंगन. आं-
 ध्यो, रेशम गांठ अंधायो; छुटे नही राधाणुके कंगन
 केसे त धनुष उठायो, नाथ. ७ ओण कोटडी ज्येण
 ण धारयो गरुडकु नाण संतायो; छुटे नही राधाणुके
 कंगन, ओर अे अण कयांहां छुपायो, नाथ. ८ जोगी
 न्पाके ध्यान धरतहे, ध्यान धरत नही आयो; सुरदास
 कहे प्रभु तीहारे मीलनकु, नसेदाके धन मरायो. नाथ
 केसे गण्डो अंध छोडयो, ९

धोण १३६

ओरे ओरे प्रथम सुरेणपोण लल्लोण, रमा वधकुठ व-
 आलि. ओरे ओरे० १ नवसीडीचे नवधा लकितण, श्री
 गोवरधन ओक प्रेम आशकत. ओरेओरे० २ इणओक मा-

હાસુપ કુંભ, સી ગાયોળ જોઈ આનંદ છરેછરે ૦ ૩
 બે હંસ બે હસ્તી ખીરાનેછ, ચારે વેદ માહા ધુનીગાને.
 છરેછરે ૦ ૪ કમળ ચોક રાસ ત્રિડા રમણછ, શીવ આવે
 ગોપીધરી તન. છરેછરે ૦ ૫ એક મારે શામળી છનાં ને
 નછ, ત્યાંહાં તે મુરછા પાપ પડ્યા મીન. છરેછરે ૦ ૬
 રત્નચોક શ્યામળીછનાં તનછ, સુર આવ્યા મડી વે માં.
 છરેછરે ૦ ૭ જગ માહનમાં માહારાણીછનાં મનછ, મ-
 હી કોઠા જીવતી આસન. છરેછરે ૦ ૮ ચોક કિર્તની આ-
 ગલીછ, દરશન કરવા આવે સહુ મળી. છરેછરે ૦ ૯ વેણું
 ખાને કિરતનીઆ ગાયછ. ત્યાંહાં તે આનંદ ઉર ના સ-
 માય, છરેછરે ૦ ૧૦ માંનું જડી માંડી પ્રિયેછ, આશપાસ
 ચિત્રામણ ભીતે. છરેછરે ૦ ૧૧ નિજ મંદીર આપ સ્વ-
 રૂપછ, પાસે સંખ્યા મંદીર અનુપ. છરેછરે ૦ ૧૨ શીછ
 ની નીચે વચ્ચ સુપકારીછ, માનુ હે અંદ્રાવળી નારી.
 છરેછરે ૦ ૧૩ ચરણ ચોક ગઠલોક કેહેવાયછ, ત્યાંહાં તે
 દેવી હોય તે જાય. છરેછરે ૦ ૧૪ પીછો વધ અંદ્રાવળી
 જાણોછ, અંદરવે જીમનાં મન આણો. છરેછરે ૦ ૧૫
 બાદી સુંદર મન ભાયકછ, પીઠ તકીયા મારા એક, છ-
 રેછરે ૦ ૧૬ આશપાસ બે તકીઆ રાનેછ, માહાસુપ
 એકાંતે ખીરાને. છરેછરે ૦ ૧૭ એ સેસાતરે તણાં સુપ
 ધામછ, પડે અંદ્રાવળીછનું નામ. છરેછરે ૦ ૧૮ બે જી
 રી શ્યામળીછના તનછ, સરમ જળ આમાહારાણીછનાં
 મન. છરેછરે ૦ ૧૯ બે ખીડા માહા પ્રભુ દક્ષિણા ભલો,
 મુખ વચ્ચ માહન આમ. છરેછરે ૦ ૨૦ જીગલ ચરણેશ્વર
 પધરાયાછ, ગીરારાજ હરીદસ કેહેવાછ છરેછરે ૦ ૨૧
 એકે લક્ષ્મી ગોસાહજનું રૂપછ, ઉપરે સાત ધન આ-

નુપ. જીરેજીરે ૨૨ સંખ્યા ભાગ માહા મુખ કંદળ; શીભા
 નયણે નિરખી મુખ અંદ, જીરેજીરે ૨૩ એવો મારગ ય-
 ચો નહી ધાયજી, શી માહા પ્રભુતી રૂપા યકી પુઠ્ઠી કેહ
 વાય, જીરેજીરે ૨૪ છડીનું ત્યાંહાં તલકાજી, ગુણ ગાયે શી
 વલ્લભ લાલ. જીરેજીરે પ્રથમ મુજબોળ જાણે. ૨૫

ધોળ ૧૩૭

પુસ્ત્રી મારગનાં પાંચ તત્વ નિત્ય ગવાયજી. તેનાં જનમ
 મરણનાં પાપ સરવે જાયજી ૧ શ્રીજી શ્રીવન નિત્ય પિપાજી
 મુખકારી સમરો શી મથુરાંતાય કુંજ ખીહારીજી. ૨ શી
 વીહારશરાય શી દ્વારકેશતાવ ગીરધારીજી, શી ગોકુળચંદ્રમા
 જી શી મદનમોહનપરે વારીજી ૩ ખીજી તત્વ શી વલ્લભ
 કુળને જીજીજી, કુડા લોક લાજને કામ સરવે તજીજી.
 ૪ આ ત્રીજી તત્વ શી ગોવરધન પર નિત્ય ગાજીજી, શી
 નટવરેલાલનું ગમતું સરવે ધાયજી. ૫ આ ચોથુ તત્વ શી
 જીમનાંજી ન જાણેજી, કરો રેનાન જળને પાન એ મુ-
 ખ માનેજી. ૬ આ પાંચમુ તત્વ શી વરજ ભોમીને ગાઈ
 જીજી, નિત્ય ઉઠી પૈશવજન પદ રજ પાઈજીજી. ૭ આ
 પાંચમા તત્વનું ધ્યાન નિરંતર કીજીજી, તે મન વાંછી
 તના કૃણ સરવે લીજીજી. ૮ આ પાંચ તત્વ શી બ્રહ્માદીક
 ને કુલ્લંભજી, શીવલભ પ્રભુ પ્રગટ પ્રમાણું કહ્યાં સરવે મુ-
 દીરજી. ૯ એ શીભા જોઈ હરીદાસ જય ખલીહારી, એ
 લોલા ગાજીયો નિત્ય નરને નારીજી. ૧૦ પૂઠ્ઠી મારગનાં
 પાંચ તત્વ નિત્ય ગાઈજીજી.

(१५४)

घोष १३८

सप्ती सरद पूनमनी रात मुळने वाहाली; जेवी गो.
कुण वरजनी नार रमता आली. १ जेवा नाक प्रमाणि
नथ निरमण भाती, जेवां दरपणु लीधां हाथ मुपडां
जेतारे. २ जेवां कांणी कलां मार वी'छवा मभके, जे
वा कांअरनेा अमकार धुपरी धमके. ३ जेवां जोगीने
पेहेरचां मीर पीतांमर पीणां, माहारा वाहाला साथे
रमवो रास करवी लीला. ४ जेवी लीला ते गाने नर
ने नारी, त्यांहां रम गोपीज्येने काहान रमता भारी
. ५ जेवा पांहेभाणुम'ध जोगनीयां पणके, जेवा
हण्डे जेकावण हारे कुमळां अणके. ६ त्यांहां पुदडी करे
गोपी मार वये गीरधारी, हेवा माधवदासना दास जड
पलहारी. ७ सप्ती सरद पूनमनी रात मुळने वाहाली.

घोष १३९

धन्य धन्य श्री द्वारकां नाथजरे, वंदु वधशतवजन साथ
रे, १ तकराजत मोहोळ अठारीरे, राय सागर अजत
वारीरे. २ माहा लाग्य जेवाडा दशरे, ज्यांहां प्रिते करे
प्रवेशरे. ३ धन्य धन्य ते कांकरोक्षी गामरे, माहारे वाहाले
ते करयो विशरामरे. ४ मुगदी अधिक पूरो माहाराजरे,
सदा वधशतव जनने काजरे, ५ अमरापूरी जे यत्री लाने
रे, प्रभु पुष्टी प्रमाथ पीरानेरे. ६ परवार अनापम दीसेरे,
जेतां जेतां वधशतवनां मन हीसेरे. ७ जोक अ'दरवा धळु
शामरे, जेतां वधशतव जन लोभरे. ८ निज म'दीरनी शो
भाथरे, तेतो मुजे कही नथ जयरे, ९ हीरा हेम जडावनी

लणीरे, कुंजराण्टा पूंजशाणीरे. १० हीम आसने हीरा
 मण्डरे, मुकताकण ये दीशामे लण्डरे. ११ दीष्टु दरशन
 द्वारकांधीशेरे अतेत सकण भावनना बसरे. १२ मध वरलु
 मनोहर अंगेरे, जेतं लाने छे लक्ष आनंगेरे. १३
 लक्षु पासे गोसांधंछु डलारे, ३५ मारनी अेकळ शाळारे
 १४ श्री वीक्ष्ण ३५ निधानरे. शोभा कोष्टिक काम समानरे.
 १५ शुशुवंतश्री मोकुणनापरे, वरळलुपलु लालं साथरे.
 १६ जेतं नधलुं वम न थापरे, ३५ अधीक अधीक शा-
 लापरे, १७ लु लुवने ओधारवा कळरे, लुवुं ३५ ध-
 रेयुं माहाराळरे. १८ सुप सिंधु हरिय विनाडरे, जे-
 तां डपने माहा मन भाडरे. १९ धलुं मरलु कमणनी
 आशरे, गाये निरजे ते प्रभुदसरे. २० धन्य धन्य श्री
 द्वारकां नाथशरे.

धोण १४०.

श्रीनक्षत्रमणु लट्ठने द्वार आलो तो जेवा लक्ष्मिण,
 लक्ष्म दीवसछे आळ मणीने गाळंछिण. १ वाने छे
 डेवल निसान नोमत वाने अती नवी, धाम छे दुदंलीना
 नाद वेदनी पुती त्यां हवी. २ अंधीजन लु करे ग्यान
 वैश्व लक्ष वारण्णे, भातीना योळ पूराय तेरांणु पांप्या
 पारण्णे. ३ श्री वल्लभने नवराया, डेसरेअंदन धरयां; भरदन
 करेया कुसेल, शुकळननां मन हरेयां. ४ डेवजेवडक प्रलुण्ण
 नाही, अंगवस्त्र करे धरयां; डेशरी धाती डपरेयां सार,
 प्रलुण्णमे पेंहरेयां. ५ कुमकुम लाण तीलक्ष, अक्षत सोडे
 पीणां; पीठये जेळा श्री वल्लभ, वंरिणुव निरजे लीला ६

જોવાને દેવતા આવ્યા, માકુંડની પૂજા સમિ; શ્રીકૃષ્ણ કૌશલ્ય
 માર, દક્ષિણા જે જેને ગમે. ૭ સગાં કુટુંબ સહુ સાથ,
 જોજન કીધાં પ્રીતશું; બંદીજન વિવિધ પ્રકાર, ખીડાં આ-
 ય્યાં રીતશું. ૮ સરવે વધમવજનને પ્રસાદી, જુઠણ દીધી
 છે; એ શાભા જોઈ હરીદસ, પ્રિત્યે કરી પીધી છે. ૯
 શ્રી લક્ષ્મણ ભટજને દ્વાર આધી તેા જોવા જાએજી.

ધોળ ૧૪૨

શ્રી વલ્લભ પ્રગટ્યા પ્રગટ્યારે, શ્રી લક્ષ્મણ ભટજને ષે-
 રરે; વધ રહીછે લીલા લેરેરે; પુડીની કરવા પહેરરે. શ્રી
 વલ્લભ ૦ ૧ ક્રપાં અવની ઉપર અજાણારે, ત્રીલોકના તી-
 મર ટાળ્યારે; વાહાલે વેણુ અમારાં પાળ્યારે, શ્રી વલ્લભ
 ૨ આદરથી આવ્યા હરિ ષેરે, પોતાનાની કરવા પેપરે;
 શીખવી શ્રવા કીધી નેરરે, શ્રી વલ્લભ ૦ ૩ માયામત કીધી
 ખાંડરે, પાખાંડીને દીધી ડાંડરે, એહુનેા પથ વાધ્યો નવ
 ખાંડરે. શ્રી વલ્લભ ૦ ૪ એ શ્રી લક્ષ્મણ ભટજના નાંદરે,
 વાહાલો પૂરવ જન્મનાં ચાંદરે; વરતાયે છે અતી આનંદરે,
 શ્રી વલ્લભ ૦ ૫ એ શ્રી એહગગારના બાલરે, વાહાલે વધ-
 ળજી ઉપર કીધી વહાલરે; વાહાલે દાન દીધાં ન્યાલરે, શ્રી
 વલ્લભ ૦ ૬ નવખાંડમા નવા નવા રેશરે, એહુનેા મુખ
 ગાય નિગમ મહેશરે; એહુનેા પારે ન પામિ રૂપરે, શ્રી વ-
 લ્લભ ૦ ૭ સુખડાની લેહેરો જાપરે, ત્યાંતો આનંદ ઉર ન
 સમાપરે; હરિદાસ વલ્લભના જશ ગાયરે, શ્રી વલ્લભ પ્રગટ્યા
 રે પ્રગટ્યારે ૮

ધોળ

શીવજનમ શ્રીવિઠલ શ્રીજી
 શિવા કરો આનંદમાં શ્રીજી
 દ્ર' આશરો શ્રીમાહાકલુઃ
 ભાષે; આજ્ઞાસમરપિત
 ગુરુ ચરણ મતીજી. ૨
 યા સરવે કોપ ઉપર
 જો, તો ધરજો ટુક
 વ સરખા લેખા,
 ત્રણેનુ ગ્રહજો, તો
 મન હરીતા ગુણ
 કુલ સંગ થકી કુ
 કતમાંજી. ૫ દિ
 કારણ એકી; િ
 શા કારણેજી.
 કુરલભ હરીતા
 માણો નો, જ
 માહારા શ્યા
 ખલ તણા
 વલમ શ્રીજી

તમારું
 હર્યાં ને

३।३। श्रीगङ्गा श्री माया; अ
 परवध क्रीडी माहाती काया.
 स मुष्णी माहाती सजनी, वा-
 पेस; अितमां धर क्रीडुं
 पेडा श्रीनाथल० ३ सुं
 वाहासे माहारे कृण साइ
 १, शुडला तो तने रशीओ।
 २।३।३। श्रीमाती भीडीये डेड,
 षुणमां ते लवमा-
 सुं श्रीनाथल० ५ त
 माहारे। हवे नथी
 शीरेमष्णी, जनमा
 ३। ६

१, श्रीवरननाथल
 श्रीविडलनाथल
 १। वातमांरै ला-
 तोरैरै महुसा
 २। श्रीराने ला
 लास. ४ न्नेरे
 याजे अितडु
 हशी हशी
 १।युरै लास.
 १, नटवरने

लिपिरे धरीया राशनेरे साल
 आ शाहीयेले, पोताना न
 ट नेर पेनी वांकडा श्री
 मनडां माही मयारे लाज
 येले, वाहाळाने जेवाः
 वाहाळानी पासे दसी र
 तो नव डूरे लाज
 पेला, कालाने वालागे

नी सहुके माला
 लटकाणा लाः
 कडुला सागर,
 भूपनी शाळा
 शरजे लडये
 ला पुश्पोतः
 येने मुकी
 ला वरजप
 निरपतां च
 कुशलीमांहे
 नित्य नित
 लदास
 मांहे सर
 न्य धृत्य

'સા, શુકલ પક્ષ એકાદશીજી;
 એ વાત પ્રભુજીને મન વશી
 શ્રી જીમનાં પુલીત સો-
 ધામ, કુંજની કુંજ :-
 શ્રી હક્ષમણ પાસ, દામી
 મંદ, ખેલતા આબ્યા
 ભ રાજ, શુઠવાન પ્ર-
 માન દીધા પ્રભુજીએ
 રાજ જીવ થાય વળી
 રાજી આશીષ મળે
 એક એક રહે ન-
 ॥ કારેજ ગણશને
 હોય, પવીત્રાં પ-
 યાય, રૂપ દીઠો
 ય આન વચ્ચ
 ય પ્રેમ ભકિત
 યાય, વર્ષ પ્રભુ
 રાજ રમણ
 યાય, જીવત
 રાજી અ-
 ય, ત શ્રી
 રાજી, ગો-
 શ્રી વલભ
 તુકુળ, પુત્ર

પુત્ર વધસ મહુ લીયેછ. ૧૨ છરે તાદરશી જનને સમદે,
 દન અનુપ કુરેછ; છરે રહે હરી રથ શરણ મત નિત્ય
 ઓચરેછ. ૧૩ છરે અમમ પિત અતાચાર, આવા સરથી
 ખાહે ધાણુંછ; છરે આસુગી બુદ્ધિ વીચાર, ખીતારહે કાણું
 પ્રિતિ દાણુંછ. ૧૪ છરેછ એ વર છે અંગીકાર, વિસ-
 વાસ મનમાં રાખજોછ; છરે સાધન તછ અપાર, શી
 કમ્મ શી કમ્મ મુખ ભાખજોછ. ૧૫ છરે પૂષ્ટી મારંગ
 એહ, શી ભગવદી સંગ અનુસરેછ; છરે શ્રી વલભ વર
 જોય, શી વલભદાસ સહુ રૂદે ધરેઅ ૬

ધોળ ૧૨૭

શ્રી વલભ ફુલભ જ્યુગમાં કહીએ, પ્રગટ્યા આણી વાર
 જો; બુલ્યા બુલ્યા છા પાતાના, તેની કરી સંભાળજો. ૧
 મરણ કમળ મરકદે લાભાણાં, તેનાં ભાગ્ય અપારજો; વ-
 ચન સુધારસ મગણે શાચ્યાં, શ્રી સુખાધનીછ સારજો. ૨
 વદન માધુરી રૂપ અનુપમ, કીધા વિવિધ શણગારજો;
 શ્રી ગોકુળ તો કરી વસાચો, શ્રી વલભ રાજ કુમારજો.
 ૩ નંદન વન શ્રી વલભ સુતથુ, ખાંધી પ્રીત અપારજો;
 શાણગાર કરીને ગીરીથી ઉતરેચા, ચાલી આંસુડાંત્રી ધાર-
 જો. ૪ તણવાર પૃથ્વી પરીકમા, હરયો જુમીના ભારજો;
 એ વીના આવી કોણ કેપા કર, એછે મરમ ઉદારજો. ૫
 દાસ ગોપાળ કચાં ભગી વરણે, સકળ વેદ ધોરી ધર ધીરજો
 શ્રી વલભ ફુલભ જ્યુગમાં કહીએ, પ્રગટ્યા આણી વારજો.

(१५२)

घोष १४८

छप्पीला छप्पी ताशी जेधरे, रहुं छे मन माहार्ं मा-
हारे. १ वांकी वरणी ताहाशरे, मनोहर मुप परे जेठ
वाशरे २ भरनी अघर धर ओपीरे, वगाडी वाहाले पंतां
कीधां गोपी . ३ व'द्रावन वगाडी सु'हर स्वामरे, त्याग
कराव्यां धरनां कामरे. ४ जाल्युं जे हवे शी घेरे थाशरे,
जेया जिना जेठो जशरे ५ हरेण भर्यां आवे वरेजनी
नाशरे, साभुं ज्योवने हव माराशरे. ७ श्नेह या माटे की-
धारे, हमारं जित बोशी कीधारे. ८ जूप्या मने जिनन
नव आवेरे, सेजलडीज्ये नि'द्रा नव आवेरे. ९ सेजलडीज्ये
नि'द्रा नव आवेरे, जाल्युं जे हरी आ वेणा आवेरे. १०
वलाणुं वलाणी रहुंरे, मांजणीयां आवे तो उताशरे. ११
सांजे हुंतो गावजडी दानीरे, वाहाजाजनी वाठलडी जेती
रे. १२ मारे घेर आवेने हेलीरे, रहीधुं भरजदा मेली
रे. १३ आज मारे आन'दनी हेलीरे, गीरधर जेवा यज
घेतीरे. १४ आज मारे दीवाणीना दीनरे, घेर पधारचा
जुगजवनरे. १५ हरीवर आव'ते इडारे, अविमण आं-
लीज्यो खुडारे. १६ वजलना स्वामी छे रशीयारे, हमारो
इदीआमां वशीयारे. १७ छप्पीला छप्पी ताशी जेधरे, रहुं
छे मन माहार्ं माहारे. १८

(૧૫૩)

ધોળ ૧૪૯

ચેતચેત ચીરજીવી તો રહેવું નથી જો, શ્રી ગોકુળ
શ પ્રભુનું સ્વરૂપ જ મતી જો. ચેતચેત ૧ નારી છો-
કમં આરાધ નથી તારૂં જો; મુહુર્ધ્વર્ધી તેને તું કહેછે
મારૂં જો ચેત ચેત ૨ તે સહીત તું યા પ્રભુકેરી શરણ
માં જો, લીલા પામશો કેવાશો પાંચ વરણમાં જો, ચેત
ચેત ૩ ખાવું પીવું ઝોઠવું ને જો કાંઈ પેરેરવું જો, મ-
ચરણ સ્પરશ કર્યા વિના તે સામુ ન રહેવું જો. ચેત ચેત
૪ કહ્યું માતી પ્રીત કરવી હરીરાસમાંજો, ખીક રાખી
તે અલૌકિકની આસમાંજો. ચેત ચેત ૫ એવો અતુલ્ય પ્ર-
તાપ વલમવંશમાંજો, દાસ યાવ છે શા સારૂં તું અન્ધ
અંધમાંજો. ચેત ચેત ૬ તારૂં ધનને જોખન ભણે ઝ-
ખમારવું જો, શું સુતો છે મોહ ભળમાં ગમારવુંજો, ચેત
ચેત ૭ અવધ આવી ઉભુ રહેશે પણ એકમાંજો, મારે
ટેક રાખો પુષ્ટિના વિવેકમાંજો, ચેત ચેત ૮ એમ કરતાં
માત પેસી ગયું અંગમાંજો, બાંધ્યો પાસ લેતાં કુત આવી
સંગમાંજો. ચેત ચેત ૯ ખાધુ પીધુ ને ના વાપરશું
કોઈ રીતથીજો, સગાં લેખ ચાલ્યાં મસાણુ વિપરીતથીજો.
ચેત ચેત ૧૦ લાગી પગ એકમાં ભસ્મ યમ ગયાંજો,
જેમ આંચો તેમ પાછો વરથા વહી ગયોજો. ચેત ચેત
૧૧ એવું જાણી શરણ રહેવું વલભદેવનીજો, હસ્થા રા-
ખવી તે શરણ કેરા શવકનીજો. ચેત ચેત ૧૨ ભગવત
મંડળીમાં એસતાં ના લાજવુંજો, ઝાંઝ હાથમાં લેખને
ગાતાં ગાજવુંજો. ચેત ચેત ૧૩ પાપથી ભરેલા જીવ
તેહેને નહીં ગમેજો, શુદ્ધ પુષ્ટિ હશે તેતો રાશમાંજો.

(१५४)

येत येत० १४ लाज रूपेदाश भेडा जहु अंगमांनो, ते-
थी मुप ना लेवायुं सनसंगमांनो, येत येत० १५ वेद
शास्त्रमां लकित अेक सारछेनो, ते विनाना ज्व नगतं
ना लारछेनो. येत येत० १६ ले कोडनी पूष्टी रशदिन
थप मापशेनो, दासं गवरीने श्री गोकुण पास रापशेनो.
येत येत० श्रीरज्जवता रेहेवुं नथी. १७

धोण १५०

श्रीगोकुणगां अेक नंदुं धाम, त्यां प्रगट्या श्री सुं-
दीर शाम; करवा शेवक जननां कामके, धन्य जशोदा मा-
वडी. १ अंधांरी आडम अजवाणी ते रातर प्रगट्या
वनमाणी, मंगग गाय सहु वरजनांरी के, धन्य० २ त-
रीया तोरळुं जांध्यां छे द्वारे, साधीआ शुभ तळो नही
पार; इधी छडि सहु नरने नारके, धन्य. ३ दुदंली देवनां
वाळत्र वागे, पशु पक्षी सहु पावले लागे; अंकुरनक्ष ल-
कित सदा मुप मागे के, धन्य. ४ सहीअर सहु मणी
सहु वारजे जय, घेर घेर वात वधामळी थाय; श्रीज-
सोदाने हळअे हरप न माय के, धन्य. ५ सहीयर सहु
त्यांहां गारी आवेरे, वस्त्र आबुषाळ हरेअे पेहेरायेरे; म-
ग्न थड मंहीरमां माहाले के, धन्य. ६ जमक जन मणी
जशज गाय, नंद जांधाधमां नाहाजज थाय; हेवा आप
ने मुपे ना केहेताय के, धन्य ७ वरज जन न्हाल थयां ते
कीने, अेमना लाग्येना पार न जीने; पूष्टिमां धात्या नं-
दुने छडअे के, धन्य. ८ वेद कडे अेतो पूरज्जुअे, कोड
ना जळ अेतो भर्म; थां सुकित करेयां नंदुअे अे धर्म

(૧૫૫)

તો, ધન્ય. ૯ દીન પુ'ઠળ દીન હરખમાં જાય, શ્રીગોકુળમાં
જેલ ખહુ યાય; શ્રી વલ્લભ વેદ પૂરાણ ગાય કે ધન્ય જ-
સોદા માવડી. ૧૦

ધોળ ૧૫૧.

શ્રી વલ્લભ પ્રભુજી પરણમું. શ્રી માહા લક્ષ્મીજી ગુણ
વરણવું. ૧ એમની કુખ ઉપર જાઉં બહીહારી. સુત શ્રી
ગોપીનાથજી પરવારી. ૨ શ્રીવિઠ્ઠનાથજી સુત છે છોટા,
ગુણ વરણરી શકે નહીકરી મોહોટા. ૩ શ્રીરક્ષમણી વહુજી
ના પ્રાણપતી, છોટાં વહુજીને પદમાવતી. ૪ ખટ પૂત્રે પ્રા-
ગટ શ્રીરક્ષમણી, તેજગ તીલક ત્રીમાવન ધણી; ૫ આપદ-
માવતીને એક પુત્ર હુવા, તેમના વેદ પૂરાણે જશ હુવા, ૬
શ્રીભીરધરજીને સંગ ભામતી, સોભા જોઈ અકિત ભણ દા-
મતી. ૭ શ્રીગોવીંદરાયજીને વહુ રાણી, એમને જોવાને
આંચા ઇંદ્રાણી. ૮ શ્રી બાળકરજીને કમળા વહુ,
એમને જોવાને આભ્યાં સહુ. ૯ શ્રી ગોકુળનાથજીને
પારવતી, સમગુણ ન આવે રખાવતી. ૧૦ શ્રી રઘુ-
નાથજીને જાનકી સોહીએ એમને નિરખી નિરખી નિજ
જન મોહીએ. ૧૧ શ્રી જદુનાથજીને શ્રી માહારાણી
ગુણ અણુરી માધુરી. અમરત વાણી. ૧૨ શ્રીનાથજીને
સકળ સ્વરૂપ સોહામણાં, શોભા જોઈ હરીદાસ જે ભા-
મણાં. ૧૪ શ્રીવલ્લભ પ્રભુજી પ્રણમુજી.

(૧૫૬)

ધોળ ૧૫૨ ૫૬

કળયુગ સખ જુગતે અધીકાઈ. જ જુગમે પ્રગટે શ્રી
શીતળ; શ્રી વલ્લભ સુખદાષ. ૧ જો કોઈ શરણે આઝ્મહે ઇન
કો, તન કોહોપસ હાથો; દાસ અરણ હરીવાક ધાસકી, અ-
રણ રેણ નીધપાષ. ૨ કળયુગ સખ જુગતે અધીકાઈ. ૩

ધોળ ૧૫૩

તનકદેરી માઈ માંખન તનકદેરી માઈ, તનક સુખમાં
દુષકો દતીઆં; ભોલતહે તો તડાય, માંખન. ૧ તનકમે મન
મોહનાહો, નેત્ર પકડો જય; કંપીઝ્યા જાણે શિષ કંપીયો,
વશુધા ઉઠી અકળાય. માંખન. ૨ તનક માત્રોં ભોલિત
દીનો, લીઝે કંઠ લગાય; સુરે પ્રભૂકી તનકી ચોટીઆં, ગુ-
ચત માત ભોલાય, માંખન તનકદેરી માઈ. ૩

ધોળ ૧૫૪

શ્રી કરન કમળ સુખ નિરખવા, ચાલો શ્રી નંદજીને
ધેરે; જશોદાઝ્મે શ્રી કરન જન્મીઆ, હરખીઆ આનંદ
મહેરે. ૧ અહલ ભોવન કરોં ભુષણા, નંદસુત શ્રી ગોકુળ
આભારે, પુલી કરે વરજ સુંદરી; ગોપી ગોવાળાને મન
ભાભારે. ૨ ગોપીકા સરવ ટોળે મળી, હરીને વધાવાને
જયરે; આંતર ઘટ ઉતાવળા, હરીને જોવાની અપેક્ષાયરે.
૩ પુત્ર પવિત્ર પ્રજુજી તણાં, ગાયછે નઉતમ ગીતરે; ગી-
ત ગાઝ્મેને સ્વર શોહાઝ્મે, યપાદે એકાગ્રણ ચિતરે. ૪

બીડ ભાવ્યાં યહુ ભામની; ચાંદણા ભાંત ને કીલ્લે, ૫ હરખતાં
નીરખતાં પ્રીતસ્યુ માહનને ઉછ રંગે લીલ્લે. ભીડ ભાઈ
ધર આંગણે, નંદ જશીદાને મન ભાચારે; વરજ ભામીનાં
મુખ શાં કહું, નાયને માતીડે વધાચારે. ૬ માધવદાસના
પ્રભુજી. પરીવાર સ્થીર કરી સ્થાપોરે; દાસ ઉપર દયા કરી
વાસ વરજમાં આપોરે. ૭ શ્રી કાસ્ત કમળ મુખ નિરખતા
ચાણા શ્રી નંદજીને દ્વારે.

ધોળ ૧૫૫

જે શ્રી વલ્લભ દેવકી, જેએ પ્રાણુ પ્યારેકી; જે શ્રી
વલ્લભ નંદકી ટેકં પ્રાકાત ધરમ રહી માહાપ્રભુ, અપાકત
વ્યયુ જાણુ; શ્રી હરી અનલ પ્રગટથે, શ્રી વલ્લભ રૂપ વ-
ખાણુ. જેશ્રી વલ્લભ દેવકીં ૧ શ્રી હરી આસા પાલકે,
ભૂતળ પ્રગટો આએ; દેવીજી અરપણ ક્રીયો, નિજ મુખ
માત્ર મુનાએ. જેશ્રી વલ્લભં ૨ શ્રી વિઠલ પદ પરસકે,
હાત સરસ શુક્તાતા; અધમ રટત આનંદમે, કરત અમી
રસ પાન, જે શ્રી વલ્લભં ૩ શ્રી મદનવલ્લભ રૂપ કહેા,
કોત કરી શકે ખખાન; ગુઠભાવ નીજ સ્વામની, પ્રગટ ક-
બ્ણ મુખન. જે શ્રી વલ્લભં ૪ શ્રી ગીરધર ગોવીંદનું,
શ્રી ખાળકમ્ત્ર ગોકુલેશ; શ્રી રઘુપતી જ્ઞપતી ધનસ્વામજી.
ખાળક સખ ભુમેશ. જે શ્રી વલ્લભં ૫ પ્રાઠ ભાવ ગીરી
વર ધરે, શ્રી નવનીત પ્રિયાશ્રી ખાળ; શ્રી મથુરાનાથની
કુન્જમે, શ્રી વિઠલેશ રથાળ. જે શ્રી વલ્લભં ૬ શ્રી દ્વા-
રકેશ તત્વ ભાવમે, ગોકુળ શ્રી વરજભુપ; અદભુત ગોકુળ
અંદ્રમા, શ્રી મદન માહન સ્વરૂપ. જે શ્રી વલ્લભં ૭

जुलत पालनमे' माद्युं, श्री आणक्रेन रसराय; मारे स-
 कः उ'धी प्रामो, रस सप दीमो गीरीराय. ने श्री वलल०
 ८ माटलीमो मापन लीमो; नेपूर आगत पाय नर तत्व
 बालजु, त्यां हरपत नशादाभाय. न श्री वलल० ९ गोपी
 मो ओही नगतमे', अलत उलठी रीत; तीनडे प६ पं-
 धनकीमो, अठत करेन पर प्रीत्य, ने श्री वलल० १० ध-
 न्य धन्य श्री गीरीराजजु, हरीदासनमे' राय; शान्त्य
 शिवा करत हे, तुम अण माहनराय. ने श्री वलल० ११
 नमी नप अमोत कंयन लमो, श्री अ'द्रावनकी मोम; क-
 एप सुधी लुतण अहे, त्यां इण इण जुम. ने श्री वल-
 ल० १२ उमि नीजकुण पं'लहादि, तरंगमोडी जन; श्री
 जुमनांजु, वधकुंठका. कचम करी करे अप्पान. ने श्री व-
 लल० १३ सुरदास करेनदासजु, परमान'६ कुं'लनदास
 अतुरेजुन'ददासजु; छीतश्वाभी गोवी'ददास, ने श्रीवलल
 देवकी. ने प्राण -पारेकी. १४

धोण १५६

रागशाप्पी—साधन सप सुने लये; सुने लये नप-
 लय; कणिके दंड पंडन कीमो, श्रीवलल कुणकी छाप. नेमो
 श्री वलल, नेमेश्री विठल० १ श्री वलल वर समरे नही
 भाले अउपला भोल, ताकी जननी लारे मुर्ध; वृथा अल
 वा डोण. नेमेश्री वलल. २ श्री वलल भाल लण्णे कडे,
 श्री वलल अत्रत वे'न; श्री वलल तने म्यार लणे, ताके
 इट गम्येहा ने'न. नेमेश्री वलल० ३ श्री वलल वलल
 लो कडे, असे हलरेा डोस; ताके पाश्चित हुणरे, ल्युं

(१५८)

सुरलसें उल्लेश. न्नेश्री वल्लभ० ४ श्री वल्लभ समराज्य
 विना, भीष्मा सप्त वीर्यारः मुढ कागद के नावमे, कहे
 कथम करी उतरे पार. न्नेश्री वल्लभ० ५ श्री वल्लभ आप
 तमे सुनो, कछु नरहे कछु दुर; नेन पलक शु मारीये,
 वा मारगकी धुर. न्नेश्री वल्लभ० ६ श्री वल्लभ केहा ते-
 सप्त लखो, सकण शास्त्रको मार; श्रीवल्लभ कुण न्नेश्री
 नही, दुष्पयो कुटुंभ समेत. न्नेश्री वल्लभ० ७ श्रीवल्लभ
 वल्लभ जेभले, सदा सोहलो होय; दुःख भाने दारीद
 हरे, वेरी न गांने होय. न्नेश्री वल्लभ० ८ श्री वल्लभ
 कुणकुं छांडके, मार देवकु धाय; तामुप पतीयां कुटीये,
 न्य लग दुष्टी न्य. न्नेश्री वल्लभ० ९ श्रीवल्लभ कुणकुं
 छोडके, लेने भरव भुत; अते इन्नेती होयगी, न्नेश्री सी-
 पाको पुत. न्नेश्री श्रीवल्लभ० १० श्रीवल्लभ पर रयी नही,
 नही वहस्तिवपर रनेह; ताको न्नेम पृथा न्नेश्री, न्नेयुं श-
 गाथ को महे न्नेश्री वल्लभ० ११ हरीजन आये पा-
 रये, हरी न न्नेश्री छां होय; तेनर भुतण मारंग थाशे, पेट
 धसे हीनरात. न्नेश्री वल्लभ० १२ हरीजन आये पुरण,
 भागे मार रतन; बाखी पाखी ने साधरी, समट साये
 अंत, न्नेश्री वल्लभ देवकी० १३

धोण १५७

श्री विठ्ठलाय नाम रस अमरीत, पान सदा पुं करे
 रसना. १ वार-वार कछुं हुंताथ, ज्येही नाम जे धरहे
 रसना. २ ज्ये रसमां प्रतिबंध परेतो, तांसुनु अती उ-
 ररे रसना. ३ हरीको विमण न्य गा निरंतर, जत विधन

(૧૬૦)

સખ ટ્વેર રસના. ૪ શ્રી વિઠ્ઠલાય જો તું અપનો ભ-
લો માહિનો એ મારગનું સારું રસના. ૫ ચતુરભુજ પ્રભુ
ગીરધર લાલકો, આનંદ ઉમાં ભરે રસના. ૬

ઘોળ ૧૫૮

સુંદીર ગોકુળીયુ જોવાના મુજને કોડ, તે મુજને દેખા-
ડજેછ. ૧ જ્યાં છે લાલ ગીરધારીજીની જોડ, તે મુજને.
૨ એમનું સુંદીર સોહામણું રૂપ, તે મુજને. ૩ એમને
ઘોળખે અવની રેરા ભુપ, તે મુજને. ૪ સુંદીર શ્રી જીમ-
નાંજીનું નીર, તે મુજને. ૫ વળી શાભા ખેડીજીના વીર,
તે મુજને. ૬ જીવંદીર શ્રી કુકરંડીનો ઘાટ, તે મુજને. ૭
માહારો વાહાલો કરે જ્યાં પાઠ, તે મુજને. ૮ નયણાં ભ-
રીને નિહાણુ ગીરીરાજ, તે મુજને. ૯ જોઈ સાચાં માધવ-
દાસનાં કાજ, તે મુજને દેખાડજેછ ૧૦

ઘોળ ૧૫૯

રાગ કાશી—શ્રી ગોકુળ સુખ પાસ ખગીજે, શ્રી વલભ
વિઠ્ઠલ ચરણ સ્પર્શ કીજે, અતી પુનીત જીમનાં જળ પી-
જે. ૧ શ્રી ગીરીધર ગોવિંદ ખાળકરન, શ્રી ગોકુળ નાખ
નારખી સુખ લીજે; શ્રી રઘુપતી જડુપતી ધનસાંવળ, સખ
મંદીર દરશન નિ-ચ કીજે. ૨ રમગુ રેતી પરમ મનોહર,
દીલનખે જાએ લોડી લીજે; વજ્રભ છોકરે જાંચ નીરંતર, વ-
ખસ્તર સગધેરાં રસ ભીજે. ૩ શ્રીગોકુળ સુખ પાસ ખસીજે.

(१६१)

धोण १६०

वीप्र शरीरमात्र तैलंगनाथ, तमां श्री लक्ष्मण लठ वी-
क्षित; पत्नी श्री अन्नंगाल सान, ते कुण प्रगट्या श्रीवल्लभ
नाथ तो. वान शुशो वशुधानरीरे. १ देवतां दुःखनी वाणां
वाणेतो पूरुपनी वृत्तिपर हेरीरे; अंद्र विगे कमादनापुल्यां तो.
कमण पुल्यां रवी ज्येष्ठनेरे २ तेम तेम लकन तालां मन
पुल्यां, जगन पूरुष प्रगट्या सेसीये; कण्युग एव. उधार
वा काणेतो, वधस्तिवने सुप्य आपवारै. श्री वल्लभ दर्शन
दुलभ होय तो लाग्य ललां ज्ये पाशीयेरे. ३ कपाद्रुटि
वां लक्ष्मी लले तो, डोडी माहा दुःख वामीयेरे; लाग्यां
संकटने दुर गयां दुःख; श्री वल्लभ ज्येतां समीमुप्य, अ-
वाण पाग करतां लागी छेमुप्य ज्ये अरुणे ज्ये अ व्या एव
ते अरुण कमण होदा मण्यारे. ४ लवसागर जगन गयो
नापरोज्या तो आणगतां वार डेठलीरे, उजवण निरमण
ज्ये मारग तो, ज्ये मरे गंगाजण गाजनांरे. ५ अनेक डोडी
मारग जिता ज्येवां, अचीक अमन छाजतारे, नाम समरे
पण्य आप्यां ज्ये जगतने तो, अनन्य श्रेवक थवा भावशुरे.
६ घेर घेर होता सोपी लकतने प्रेमभाव लडावशुरे, वधण
वार प्रधिव परिक्रमा, गायावादीना लागीछे प्रज्ञा; अंड
अंडगां राधा धर्म तो, मर्म न जाले ज्ये कुण तालिारे. ७
आ सुप्य नित्य छांडे तो, लीला लकीत ज्ये कुणतायेरे;
आनंद भागण नित्य ज्ये छवतो, त्यां प्रगट्या; श्री गोकुण
धरुणीरे; कृपा दृष्टिछे काम दुर्गातो, कल्पदृम श्रीवल्लभवर
रे; गंगा प्रभू श्रीदेवकी नंदन कल्पदृम शरीर हाजीयारे.
विप्र शरीरमात्र श्री तैलंगनाथ.

(૧૬૨)

ઘોળ ૧૬૧

શ્રી વલભ વિહલ શ્રીશુરે રમવાને આવો; શ્રી નવ નિત્ય પ્રીયાજી નાહાતારે. સંગ તેડાને લાવો. ૧ શ્રી ખાળ કન્ને જી ખાલુડારે, ખેત્રડીએ આવો; શ્રી નટવરજી પ્રાણુ પ્યારા રે, એમને તેડાને લાવો. ૨ રમવું જમવું રંગેરે, વાદાલાની સંગે; કહ્યાં હમારાં માનેરે, શું થાઓછો ઠંગે. ૩ શ્રી ચોસાઈ માહારાજ તમને કહુંછુંરે, ગુજરાત પધારો; ત્યાં સર્વેને દર્શન દઈનેરે. પૂઠિ માર્ગે વધારો. ૪ સહુને સમરે પણ આપોરે, તેહવાં અમને આપો; સહુ વહસ્તવને તારચારે, હેવા અમને તારો. ૫ મધ્ય રાતે મંદીરમાં રે વાંસલડી વાગી, ભર નિદ્રામાં સુતારે, જાપકીને જાગી. ૬ ઓચાંતી અનજીરે, ખારણે આવી; પારેશણને પુકુરે, મારલી ક્યાં વાગી. ૭ જ્ને તારા મંદીરમારે, વાંસલડી વાગી; જ્યુમનાજીની તારેરે; મારલી ત્યાં વાગી. ૮ શ્રી પુરુષોત્તમજી માહારાજ તમને કહુંછુંરે, શ્રીજી હર પધારો; શ્રી બામની વહુજીનાં દાસીરે, જ્યુમનાં પાન કરવા સમારે. ૯ ચરાણ સરણ અમને રાખોરે, એટલું છે કામ; અહર નિઃશ દરશન આપજોરે, દેહ તમારું નામ. ૧૦ શ્રી વલભ વિહલ શ્રીશુરે, રમવાને આવો.

ઘોળ ૧૬૨

સરવે સહયર સમાણી મળી આવોરે, ગીરધારી લાલ-જીને માતીએ વધાવોરે. ૧ ચરાણ જીવો શ્રી વરભુખ-જીજીના લાલરે, રૂપનિજ વર્ધમવ કેરા વાદાજારે. ૨ રમ

કુમ કાંઠરી ધુધરી વાન્હે, લીલા જીવા વિના મન દા-
ઝેરે. ૩ દાણુ દાણુ વાહાલો કૃપા દ્રષ્ટિ જુએરે, વાહાલ
ઉપજવે વાહાલો મીઠી વેણેરે. ૪ મુખ પૂરણ સરદ સરી
રાન્હે, જ્ઞતાં સન્નન ચકોર વીરાન્હેરે. ૫ અલી કઠી તઠી
સોડીએ જીણી ઘોતીરે. ૬ કાંમની કમળ મુખ જોતીરે.
૬ ઉપરજો આંજી ઉભા પ્રભુ પાસેરે, ડરતા આરતી ને નિર-
ખ્યા ગોકુળઃસેરે. ૭ સરવં સર સમાણી મળી આવોરે.

ધોળ ૧૬૩

શ્રી વલ્લભ ફુલભ યુગમાં કહીએ, તે પ્રગટ્યા આણી-
વારજી; ભુલ્યા જીવ પોતાના, તેની કરવા સંભાળજી ૧
અરણ કમળ મકરેંદ લોભાણા, તેનાં ભાગ્ય અપારજી;
વચન સુધારસ અવજો સીંએ, શ્રી સુખાધની સારજી. ૨
શ્રી ગોકુળને કરી વસાવ્યું, શ્રી વલભરાજ કુમારજી; શ્રીવા
શ્રી ગીરીધર લાલની, કરવા બહુ પ્રકાશજી. ૩ કરી થયુ-
બાર વાહાલો ગીરીયા ઉતરયા, ચાલી આંસુની ધારજી;
પલક એક રહેવાય નહી પીયુ વિના, એકે પ્રાણ આધાર-
જી. ૪ મનુષ્ય તન ધરી લીલા કીધી, પૂરણ પ્રાણજી સા-
કારજી, તણવાર પ્રથિવ પરીક્રમા, ઉતારયો ભુમીનો ભારજી.
૫ એ વિના હેવી કોણ કૃપા કરે, એ છે પરમ ઉદારજી;
૬ એ આમાં સંદેહ આણો, સકળ સારમાં સારજી. ૬ દાસ
ગોપાળદાસ કયાં લગી વરાણું, સકળ વેદ ધારીજી; શ્રી વ-
લભ ફુલભ યુગમાં કહીએ, તે પ્રગટ્યા આણીવારજી. ૭
શ્રી વલ્લભ ફુલભ યુગમાં કહીએ.

(૧૬૪)

ધોળ ૧૬૪

ગોકુળની ગોપીઓને ચાલી જળ ભરવા, સામળીઓ
સનમુખરે; આવ્યા માહારૂં મન ભરવા. ૧ આતે શું અ-
ચરભરે, આવ્યા માહારૂં સેરડાંએ. કાષ્ટ હું નવ જાણું.
એ જાણાવેછે. ૨ માહત માહારૂંને, માયા લાગીછે; જીવાણ
ને જોઈને, ધર તથા ભુલી. ૩ હારે મને સમળ ગમેછે
ર, એ વરનો લટકો; આગળીઓ વળગ્યે, વાહાણો આવે
છે. ૪ આ અમ વહુ વારૂ, લાલો લાજ ભર્યાં; ખેલતાં
ખીલે, કંથે કેદ કર્યાં. ૫ સાસુલડાં સુણરે, નાણલ
નાહાની છે; માધવના સ્વામીરે, અમતની ધડી એ. ૬
ગોકુળની ગોપીઓને, ચાલી જળ ભરવા,

ધોળ ૧૬૫

સાચા સમઘીડા, શ્રી ગોકુળ કપરે જલશું, આપણુ જે
જેલડીએ વળગા; શ્રી જીગનાંજીમાં નાહીશું, સાચા સત્યાધી
ડા. ૧ ગોકુળીઆની ગમી ગત્રીએ, ગુણ ગોવીંદાન ગાઈ-
શું. સાચાં ૨ શ્રી ગીરધ. શ્રી અલખેલા જોઈ જોઈ, મન
ચીતવ્યાં લાડ લડીશું. સાચાં ૩ ભીમના ઠાકોરને જઈને
ભેટીશું, સદા સોહાગણુ ધઈશું. સાચા સમઘીડા શ્રી ગો-
કુળ કપારે જલશું. ૪

ધોળ ૧૬૬

ભજો ગોપાળ ભુવ મત જાઓ, મનુષ્યા દેહીકો એહીહી
લાવો. ૧ ગુરૂ શેવા કડી ભગત કમાઈ; જળ તે મનુષ્યા
દેહી પાઈ. ૨ એ દેહીત મુખરો દેવા; દેહ ધરી કડીએ હરી
શેવા. ૩ સુનોહો સાંત શેવાકી શૂત; કરો કોએ અરૂ સા-

आ प्रीत. ४ प्रती ङी श्रीकृष्ण केवे; जेही कृष्ण भागे सोई
 पावे. ५ जेने ङाडोरको दरशन करीयो; जेवन जन्म सकृष्ण
 कही लीगो. ६ जे ङाडोरकी आरती करे; तीन लोक ताकु
 पाय परे. ७ जे ङाडोरको करे प्रणाम; पञ्चकुंड लोक ताकु
 निज धाम. ८ जे श्री हरीको सुमरे नाम; ताकु कुशल
 नित्य पूरण काम. ९ जे ङाडोरको ध्यान लगावे; धुरत
 प्रह्लादकी पदवी पावे. १० जेने ङाडोरको सरलाभूत लीगो;
 पञ्चकुंड लोक अपने धर करीगो. ११ जे हरी आगे जा.
 जत्र पजवे; तीन लोक राजन्यधानी पावे. १२ जे हरीको
 शान करीवे; धर्मयोगीमां कयहु न आवे. १३ जे आह-
 रीको करे शरणार; ताकु पूरण करे आगीकार. १४ जे
 ङाडोरकु तीजक धरावे, ताको महीमा कहत न आवे. १५
 जे ङाडोरको कीरतन सुनावे; ताकु ङाडोर निकट जावावे.
 १६ हरी मंदिरमां दीपक करे; अंधकृप लवमां नही परे.
 १७ जे ङाडोरकी सेवा पीछावे; निजपदपावे दारा कहावे.
 १८ ङाडोरको पालने जुनावे; पञ्चकुंड रूप अपने धर लावे.
 १९ जे ङाडोरको धरावे भाग; ताकु परमानंद नित्य जोग.
 २० पाय पदमी ब्रह्माभात; ता सुम्पकी कछुं कही न जत
 २१ ग्वाल मंडली सो गोपाणजु गावे; सो ङाडोरको सखा
 कहावे. २२ गोकुण गोवरधन जे लीला गावे; सरलकण
 रस तयही पावे. २३ जे वक्रशतन विवेकी लाय; ताकी रजत
 नित्य प्रती होय. २४ श्री गायत सुने आनर करि; ताके
 इह पसे श्री हरी. २५ जे ङाडोरकु भाग धरावे; शेष ज
 कृष्ण तयही पावे. २६ जे करे श्लुमना ज्य पान; सो ङाडोरके
 रहै सनीधान. २७ हरी मंदिरमां करे जुहारी; कयहु न
 पावे जमकीप्यारी. २८ जे जे ङाडोरकी गागर आजी; पञ्चकुंड
 अपने स्थान करानी. २९ जेने ङाडोरको मंदिर लीप्यो;

મનુશા જનમ તેહુ જન જીત્યો; ૩૦ જીને ઠાકારકો શીધા
 ખીનો; જે તે તારખ તેહુને કીનો ૩૧ જે ઠાકારકો ખિને પુલ;
 સદા ખસે કાળાંદ્રી કુળ. ૩૨ જે ઠાકારકો માળા પહેરાવે;
 સદા સરવદા ભગતહી હોવે. ૩૩ જે ઠાકારકો અંદન લગાવે;
 ત્રીબીધ તાપ સખ મનકે ભવે. ૩૪ જે ઠાકારકો ખાસન ધુવે;
 સદા સરવદા નીરમળ હુવે ૩૫ જે શીહરીકો કિરતન કરે,
 મુકિત ચાર તાકે પાય પરે, ૩૬ શેવામાં જે આજસ કરે; કુકર
 હોય ફર ફર મરે. ૩૭ મનશાશુ જે શેવા કરે, તખહી શેવા
 પૂરીપરે. ૩૮ શેવાકો જે આશરે રહીએ, દુખ દુર ખચન સખહી
 સહીએ. ૩૯ શેવામાં જે શંશય લાવે તે કોટીક જન્મે
 પ્રાશ્ચિત પાવે ૪૦ વેદ પુરાણ શ્રી ભાગત ભાખે, સચરા
 સખ વરજ જન ચાખે. ૪૧ શેવા કીને અદભુત રીત; શ્રી
 વીઠલનાથશું રાખે પ્રિત. ૪૨ શ્રી મહાપ્રભુને પ્રગટ ખતાબ,
 કૃપા ભઈ તખ મને આબ. ૪૩ શેવાકો ફગ કહ્યો નવ
 જખ, એ સુખ સખરોં શ્રી વમભરાય. ૪૪ શેવાકો કુળ શેવા
 પાવે, સુરદાસ સંખે ખલ ખલ જાવે- ૪૫ ભનો ગોપાલ
 જુલ મત જાવો.

ધોળ ૧૬૭

આવો મખો સાહેજ ડીજી, હઈડે હરખ ન માય. માં-
 હો માહે વધામણાં, પ્રગટયા શ્રીવિકલરાય. ૧ નવ સત
 આબજી અંગેસજ્યાંજી ચાલી વરજની તાર; અતી આ-
 નદે ઉમંગી ભરીજી પોહોંતાં શ્રી વલભ દાર. ૨ ધન્ય
 ધન્ય, શ્રી વલભ ધણીજી; ધન્ય શ્રી અકાજી માત, શ્રી
 ગોકુળચંદ પ્રગટીઆજી, શ્રીગોપીનાથજીના બ્રાત. ૩ આ-
 પાજીને સુખ આપવાજી, શ્રીવલભ રાજકુમાર; ફરી ગોકુળ

પધારીઆ, અખજાના આધાર. ૪ દ્વાપર ઝાળંગીજી, હૃદ-
 ડામાં હુતી હામ; તે પ્રભુજી પધારીઆજી, પુરવા નીગ-
 મના કામ. ૫ માગથર માગ સોહામણીજી, સોહામણી
 નેમીને દીન; હરન પખવાડીએ પ્રગટીઆજી. શ્રીગોકુળ
 માંહી રતન. ૬ રાત દીવથ સોષે સદાજી, ખજાદિક મા-
 હેશ; દરશન માત્ર આપે નહીજી, સપનંતર નવ સેશ. ૭
 શેષ સહસ્ર મુખે સ્તુતી કરેજી, નિગમ ના પામે પાર દે-
 વીનાં કુખ ટાળવાજી, પ્રગટ્યા ખીજીવારે. ૮ શ્રીવલ્લભજી
 ના લાડીલાજી. શ્રીપદમાવતા વહુજીના કંથ; ભગવદીભાવે
 ભેડીઆજી, અટંગક પૂર્ણાનંદ. ઘેર એ છવ અતી ધણે
 જી. વળે તાલ અદંગ, માનુતી મંગળ ગાયજી, હૃદએ
 ધરી ઉમંગ. ૧૦ કુખ કુખ કેસરે છટણાંજી, ઉલટ અંગ
 ન માપ; તરીઆ તોરણ બાંધીઆંજી, મોતીના ચોક
 પૂરાય ૧૧ ગાય શીત સોહામણાંજી, પ્રગટ્યા શ્રીવીંહનાથ;
 દાન આપે વિનીધ તણા, ઉનારની વલ્લભનાથ. ૧૨ બંદી
 જન બહુ પથ ભણેજી, ચરણજીવે રાજકુમાર તલગ તી
 ભક ત્રીભીવન ધણીજી, શ્રીગોકુળપતી આધાર. ૧૩ શ્રી
 વલ્લભ ઘેર પ્રગટીઆજી, પરાણ ખજા જીગરીશ; સકળ કળ
 કળીકાળમાંજી. પ્રગટ્યા પ્રાણુ હથ. ૧૪ કળયુગ જીવ ઝોધા
 રવાજી, ટાળવા ભીમીને ભાર, વદનકમળ અવિલોકીતાંજી
 પોહોંતી મનડાની આશ. ૧૫

ધોળ ૧૬૯

શ્રી વલ્લભ વીંહ હરીના ભણપા તેણે સરવસ ઝાચુંરે;
 ટેક. શું લાબ્યા શું લખને જાશો, વારંવાર વેહેવાઆરે. શ્રી
 વલ્લભ ૦ ૧ પૂષ્ટિ માર્ગમાં જે જન આબ્યા, વિશ્વાસે ના

(१६८)

वणवपारे; शिवानुं इण शिवा याशे इव प्रभाणे म्भारे, श्री
वलभ० २ संपत प्रभाणे समपरीत लेजे, तेनुं नाम तो
शिवारे; शिवो करशे ने पाप्मंड धरशे, ते अयडाता मरशे.
श्री वलभ० ३ भाव विता ले भकनी करशे, ते पथरकेम
तरशेरे; श्रीकु म्भाले आयरान् आशां, तेने ते पर करी-
जे श्री वलभ० ४ भाव दास तो जेठुं मागेछे, तेना
संभार म्भरी जेरे; श्री वलभ विद्वल हरी न्भ ज्ञाप्या, तेजे
सरवम आधुंरे. ५

धोण १६९.

श्री वलभ प्रभुशने शरण न्भ आये, न्भम अपने।
आयेरे, पेखे तो ते कुडुं न्भ आयेरे, विद्वर भरी भरी
सेयेरे, श्री वलभ० १ अमृत सुधरसक्री माहता क्रीनी,
मन पाप्मंडे म्भारे; श्री वलभ० २ शुर कडे म्भ आगडु
येत्ये. नेनन भरभर रेयेरे. श्री वलभ० ३ श्री वलभ प्र-
भुशने शरण न्भ आये.

धोण १७०

वणवपारे वेगे दरशन आपीयां, बाळ गोवरधन धारीरे;
कडरे म्भे पेरे वराळां, मुपपर न्भ वि म्भलीहारीरे. १ शोभा
सुधीर माहारी शी कुडुं, माहारे मुप रसना जेकरे; शेष-
नाग जेहेवा समस्य नही, कडे छव डोण वश करे. २ न्भ
सेधाने नापणे गांद्रा तथ, थम रेही आतुरे नारेरे; वणना
छवन माहारे वाळभे. करजे अगारी साहारे. ३ थोडां
गांहे म्भुं कुम, वीनती मितजायां धरजेरे; दिन न्भली
दीनायाथथ, ताप वीपिव तळां हरजेरे. वणी वेगे दरशन
आपीयां.

घोण १७२

श्रीवल्लभ कुण वरुणुं शुवण, धन्यश्री विष्णु प्रभु प्र-
 गरीयारे; वेद वहितकत श्री भागवतसत, लकत मनोरथ
 सरवे सरचांरे ॥६॥॥॥ शुरे लकत मनोरथ सरवे सरीयां
 ते वरुणनां कान; शोहस्त्र शक प्रमाणे कहे, पुरशोतम श्री
 विठ्ठलनाथ. १ अेक रसनाअे क्यम कहुं, रसतण्णे अधिक
 विस्तार; शुव ळाणुवा ळेग नडी, पणु अती न पासे
 पार, २ मन धम्भाअे माहारे वाळमा, पधारेचा श्रीनाथ
 शु द्वार; अधीकारीर आश कहे, रथ सात्तवा निरधार. ३
 ळोन्न करी पधारीआ, वाहाले वस्त्र पेहेरचां सार, कंठ
 मां आरोपीया, श्रीनाथणुने हार. ४ रस लरचां सामगां
 आरुर इहे भाव अपार; हाश वदने वयन कहे ते, सां-
 लणे नरे नार. ५ वधशिव ळुथे परवरेचां, शोभा तण्णे
 नडी पार, तोरंग ळीला वायु वेगे, आंणीआं सग द्वार ६
 पेभडे पग हेर् नाथ मढाया, वाइ कोठीक काम; योपास
 वधशिव मडणी. शोभा ते सुप्पनुं धाग. ७ सप्पीसे
 पधारीया, ळध निरप्पी आनंद कडे; अकारनी पेरे लाम
 नी, निरअे ते श्रीमुप्पयंद, ८ घोण गायने श्वर सोहायअे,
 श्रीण्णुमनांणुने तीर; दुरथी अविळाकतां, नधण्णे ते ळाणे
 नीरे. ९ वाळमा वेगे नाहावा ळेठा, पार पोहाया सार;
 धंद्रासन वारण्णे, आ रथ कांढ वार. १० पद अष्ट लोडे
 कथा प्रसंगे, सिंता सहृदि लय; लीड रथ पाछण धण्णी;
 आण्ण ६ अंग न माय ११ शुरे मारग सुप्प थां कहुं,
 केहेतां न पायु पार; अहप प्युध्य मंद मारी, क्यम करी
 कडे विस्तार. १२ शुरे सभनां सुप्प थां कहुं, वाळमा

મેઠા નાહાવા; જે જે ધ્યાના જીવ છે, તેહને તે તેવા
 ભાવ, ૧૩ નાથ નિગમી નિકટ પોહાયા, મન કુળ અંગ
 ન માય; અવિલોક વાપા આતુર ધણા, વાહાણોજ વેગે
 નાહિ. ૧૪ જીરે નાહી ઘોતી અંગ પેહેરી, તીલક કીધાં
 સાર; ઉપરણો ઝોઠી કરી, પધારીયા આધાર. ૧૫ પ્રણા-
 મ પરવતને કરી, જઈ જોયા શ્રી મુખ્ય અંગ: દુખડાં લઈ
 દંડવરત કરે, અવિલોક શ્રી વલ્લભનંદ. ૧૬ આરતી સેન
 શણગાર ભોજન, નિત્યનો વેહેવાર; એણી પેર અનુભવ
 કરે, શ્રી વલ્લભ રાગકુમાર. ૧૭ એણી પ્રકારે જન જ રે
 હા, શ્રી નાથજીને દ્વાર; આનંદ આજીવ અતી ધણી, મ
 ન કુલનો નહી પાર. ૧૮ શ્રી નાથજીને નીરખવા, નિજ
 ગ્યાન કરે સહુ સોર; અનુભવીને અનુભવ ધણો, કેહેતાં ન
 પ્રીછિ કોય. ૧૯ જીરે પરરપરના સુત એહના, એકી જન-
 ભિ ભાંત; જીવનો કોણ આશરો, જે કરે માહિટી ખાંત.
 ૨૦ જીરે નાથની ગથી ઊતર્યા, વરજ સાલવા નિરધાર;
 કંઠ હારને હાથ નીડી, લ:કતા વરજરાપ. ૨૧ જીરે નીજ
 મંદીર પધારીયા, ભોજન તણો વેહેવાર; વસ્ત્ર પેહેરી રથ
 એઠા, પ્રાણના આધાર. ૨૨ પ્રભુજીને મનમાં શાસના, ર
 રકતા અધુર રસાળ; તેને વેચે જૂન ચરણુ, આતુર રમ-
 ણુ ગોપાળ. ૨૩ વરજમાં તે આવી વધામણી, સાંભળી
 સહુ નરે નાર; હરખે તે હૃદયે મલપતી, ગુજરાતી કેરી નાર
 ૨૪ વરજ જીવે જીવ મન કુલીને ઉભી, જોવા પ્રાણુ આ
 ધાર; ધાળ માધવદાસનું, ગાંતાં ને યુજ વીરતાર. ૨૫ શ્રી
 શ્રીએ તે શાભીતો સાર્થીએ, એકમાં ચિત્ર રસાળ; મારગ
 કહણીના સ્થાળ રોયા, આવતાં આધાર. ૨૬ પ્રીતે તે પ્ર
 ભુજી પધારીયા, જેની શ્રીએ ન સમાય; શિવા કરી શ્રી

નાયજી. આઝ્યા બેઠક માંહ. ૨૭ આરતી કરે યોતારણાં
વાહાલે ભકતની પરી આશ; જુગ જુગ જીવે માહારા વા
લમા, ખસી જ્ય ગોપાળદાસ. ૨૮ શ્રી વલ્લભકુળ વરજ-
નું જીવણ.

ધોળ ૧૭૨

ભલે પ્રગટ્યા શ્રી ગીરીવર ધારીલાલ. શેવક જન સુખ
કારણેજી; જીરે આનંદ મંગળ ગાય, તોરણ પાંચવાં આર-
ણેજી. ૧ જીરે ધન્ય શ્રીરૂક્મણી માય, કુંવરે કુમાવે પાર-
ણેજી; જીરે વરજ ખધુ નીરખવાને જ્ય, નીરખી હરખી
જ્ય વારણેજી, ૨ જીરે સુરપતી કરે નીરધોશ, ઠોલ દદામા
વાગીઆંજી; જીરે વધસ્તા જન કરે કલોલ. પ્રગટ્યા શ્રી
ગોકુળા રાજઆજી. ૩ ॥ ઠાળા ॥ ભલે પ્રગટ્યા શ્રી ગીર-
વરધારી લાલરે, નીખ શીખ સુંદીર રૂપ રશાળરે. ૪ શું-
દીર શુભગ શાહામાજી ભાલરે, ભાલ કેસરી તીંક ખીરાજી
લાલરે. ૫ લોચન ચંચળ મીન સમાનરે, નાશીકા કારેચંચુ
ધનુષ્ય કમાનરે. ૬ તેને તે જી ત્રિભાવન મોહીએરે, રતન જ-
ડાત કાને શાહીએરે. ૭ ઉપર દીસે માતીરે, વરન સુધાકરે
જોતીરે. ૮ ધર ધર શુંદીર મંગળ ગાયરે, વાહ લાજીને ની-
રખવાને જ્યરે. ૯ કરગ્રી કંચન કેરી યાગરે, મધ્ય મુ-
ગતાકુળને હારરે. ૧૦ આઝ્યા શ્રી વિઠ્ઠલ રાયજીને હારરે,
નીરખવા શુંદીર શ્રી ગોરધર લાલરે. ૧૧ નીરખી એ વારણે
જ્યરે, સુખ જોતા ત્રમ ન યાયરે. ૧૨ એ સુખ અનુભ-
વીઆરે પ્રમાણે, વરજભુખણ ક્યમ કરી વખાણરે. ૧૩
ભલે પ્રગટ્યા શ્રી ગીરીવરધારી લાલ.

(૧૭૨)

ધોળ ૧૭૩

અતુરબૂજ છે ચારે, રૂપાળા રશીઆ, મુખ મનોહર
સુંદરે, શરીતા તીર વશીયા. ૧ અરણ્ય કમળ ચીત માંરે,
ધુધરીને ઘમકે પાપ વીંછવા પેરચારે; આંહરને ઠમકે, ૨
સ્વેત શરીરે અંદનરે, આનંદથી અરચ્યું; કસ્તુરીનું તીલકરે,
અંદન અંગ અરચ્યું. ૩ કાંને કુંડળ લળકરે, અળકે ચુની
મારે; ભાળ ભકુટી નિરખીરે, મન મોહ્યું માહાર. ૪
અતિ આહ્વાઆળી આંખિરે, કાળજ કોરાણું; ક્રીક્રી કામ-
ભાગારી; અિત તેથી ચોળાણું. ૫ પીળા પટકા લળકરે, અટકે
આખ ડીઆ; જામાએ જરકથીઆરે, કરકસી રાખડીચા. ૬
મુગટ લટપટ લળકરે, માતનની માળા; રતન સિંહાસન
રાજરે, રશીઆ રૂપાળા. ૭ પ્રભાશંકરના સ્વામીરે, વશીયા
ગુજરાતે; ભાવ કશું સહુ ભોરે, કડ્ડણાકારી તે, અતુરબૂજ
છે ચારે રૂપાળા રશીયા.

ધોળ ૧૭૪

શ્રી વલ્લભ પ્રમુને કહું પ્રણામજી, જને કરી હોય પૂરણું
કામજી. ૧ રંગ રસોલ અદ્વિત જેનું નામજી; સકળ છે
સાથ ન લેતાં નામજી. ૨ ટેક. નામ લેતાં શ્રી વલ્લભ પ્રમુનું
કલમીશનો હોય નાથ; એવી દ્રઢતા આઘ્યાયોરે, શહેજ
જગ ઉપહાસ. ૩ ઉપહાસ સહી ઉપરાંત પામે, અનભ પણ
નવ કરે; શ્રી લક્ષ્મણ સુતની કપાયો, શહેજે ભાવસાગર
તરે. ૪ શ્રી વલ્લભ પ્રમુ પ્રગટીયા, જીવની કરવા પેર; ભવ
જળમાંહ મન દેખી, થઈ મનમાં મેરેર. ૫ વિચાર કીધો

श्री वल्लभ प्रभुलुम्बे, पैहोल्या श्री ग्नुमनां तीरे; भावळ
सुधी ओकावशी, मध्य नाशां श्री गीरीवर धीरे. ६ ते सभ
श्री वल्लभ प्रभते, ओल्या श्री नाथ; अधार कणधुग दृष्ठी
लुवने, सोंप्युं तभारे हाथ. ७ अस्त्री शुद्रने निस्तार
करवा, विचारयुं में लेह; नाम इ'ी नाहाव भेसारी, लव
पार करवा तेह. ८ अत्रीस हाथ नीवरतथे, थारि नीरमण
तन; माहाइं लजन करतन अवण करता, संघ प्रधुलीत
मन याले संघ प्रधुलीत, मन हरी गुणु गायलु; स्वरूप
शेवानुं तो, इण तेने पायलु. १० अत सभरपी वरवृ
लेहलु, मनमां नल्ली नीअे हेवी तेहलु. ११ न्यम गंगा
न्यन त्रीधी प्रकारलु, तेम आ भारग छे अती सारलु.
१२ विचारयुं छे ते नीरधारलु. १३ ओम कत्री पाभ्या अ-
तरे ध्यानलु, श्री वल्लभ प्रभुलुम्बे. विचारयुं छे ग्यानलु.
१४ ॥ हाण ॥ तीन विचारयुं श्री वल्लभ प्रभुलुम्बे, लुवनुं
करवा कण; शेवा स्मरण सोंप्युं, श्री वल्लभ प्रभुलु मा-
हारण. १५ आस्ता आपीलुवने, तमि करेअेह प्रकार; रंक
नल्ली श्री नाथलुम्बे, करे अ गीकार. १६ ते काणे कुभागे,
सभ लुव आल्या न्य; श्री वल्लभ प्रभुनी कपाथकी, माहा
पतीत पावन थाय. १७ अेवो यश वीस्तार वाधेो, त्रध-
लाक याली वात; प्रससगंधना अडलुथा, न हायकाणतीधान.
१८ पुष्टि भारग रोपीअे, पृथिव ते प्रगटो शुरे; अत्रीश ले
हाथ लुवना, ततक्षाणु क्रीधा दुर. १९ वीना ग्याने वीना
ध्याने, विना न्नेव आचरण; न्नेम तेम करीने लुव रहे,
श्री वल्लभ प्रभुने शरण. २० न्नेग ध्यान न्यप तप वीना,
न्ये नीरतर अंक; सरवस छांगी नाम निश्चे, राप्पीअे मन
टेक २१ हुं करभरीने कइं वीनती, मुने शरणे राप्पो आण;

(१७४)

हरिदासको करबही, राजा आज भठेकी बाण. श्री वल्लभ
प्रभुने कइं परब्रामण्ड.

धोण १७५

वोण मधुगीरे वाय. तेणे शुभ सुभ माहाती जयः १
अंतरे मिरीपुरे वाहाले, तेज्यां वरहे तज्यां ते आले. २
अणगां लुपवरे धर्यां, पगनां नेपूरुं ठाने पेठुख्यां. ३ कु-
ध उकागेरे आल्यां, आणक धावतारे मेहेल्यां. ४ पती कुण
लण्यारे लापी, मनकु पूरुं जाटा मने सांपी. ५ आनंहे
मातीरे हेकी, यध छे कानुडाने मिंगी. ६ वणता आल्यारे
वाली, सांभजो गोपीजन मन आंली. ७ अरध नीशा-
अरे आल्यां, लोक वीरध तमे कथम काहाव्यां. ८ कुणने
धरम नडी अे शीते, वेद भयादा तल्ली अे लीने. ९ कं
ध तमारारे लले, उपके देखे कोळक टाले. १० लंछन
बागेरे कुणने. ललो पाछी आपणु गोकुणने. ११ वात
विमार्गरे तोला, आळधठुं प्रभु शानुं जोसा. १२ वरेण
वीनतारे आल्यां, अंतरे ५२ मन सरवे आल्यां. १३ शर-
ण तमारारे आल्यां, वेद इंधी सांकलजां तोडाव्यां. १४ जां
छन तेनेरे आवे, स्वल्प सभंधी नडी मन लावे. १५ हे-
छीना सभंधी वाहाला, तेने शुं उपले छे काला. १६
आत्मा सभन्ने वाहाला, सरवे तणने अमने जालो. १७
अरोळ कुमणनारे आश, आची प्रेम तल्ली पाशा. १८ व
मन सुद्धीनेरे श्रिया, गोपी सभावड नडी कोळ मीज. १९
रमत मांडीरे हण्ये, सुंदीरे संकेत वननी शलीजे. २०
सरवे पुनमनारे राते, रास मंडण रच्यो अकु लाते

૨૧ તતાયેઈ તતાયેઈરે તાળી, સ્વરે બંધન ગાએ નરનારી
 ૨૨ ગીડગીડ ગીડરે રંગે, યુંગ યુંગ નાએ ઉર તીરપને
 સંગે. ૨૩ ગતીની ભેદમાંરે જાણે, કવીની શી ગત પોહિએ
 તે વખાણે. ૨૪ ગોલીએ અભીમાનરે આણ્યું, અમ સરખુ
 કાંઈએ ન જાણ્યું. ૨૫ અંતરે ધ્યાનેરે પાગ્યા, સંગ લેઈ
 મપા એઈ શ્યામા. ૨૬ તેમનું મનહુરે પુલ્ક, મુજ વીના સ
 રવે છેરે કુક. ૨૭ ચરણે અભાવ નહીરે સ્વામી, પાંધ ચડા
 વો અંતરે જમી. ૨૮ અભીમાન એવુંરે આણ્યું, તેધા પ્ર-
 ભુજ્યએ મનમાં જાણ્યું. ૨૯ પ્રભુજ્યએ મેહેલ્યારે વનમાં,
 તજ ગયા કુખ પાગ્યાં વનમાં. ૩૦ એટલે સખી જનરે અ
 બ્યાં, હળી મળીને સામાં ખેલાવ્યાં; ૩૧ પ્રભુજ્યએ દીઠારે
 ખાળા, લોચન સુંદર બપન રક્ષાળાં; ૩૨ મનમાં મન જ્યા
 રે આજ્યુ, તજ ગયા તમને શું કાહાવ્યુ; ૩૩ નેત્રે વેહેછેરે
 નીરે, આસા ભેગાં જ્યુમનાં તીરે; ૩૪ કૂમને પુછેરે હેલી,
 કાંઈ દીઠા છે વનમાળી. ૩૫ કદમના વૃક્ષનેરે પુકે, કહીએ
 પીતાંબરની શુધ કેહે છે; ૩૬ એમ પુછતાંરે જાપ, રહે જ-
 તી ભુદયાં કાંઈ ન લેવાય; ૩૭ એમ કરીનેરે એઠાં, રહન
 કરેછે મળી એકઠાં. ૩૮ શુધ રહી નીરે લગાર, પ્રમટયા
 હરજ તેણી વાર; ૩૯ આનંદ મંગળરે યાપ, વરજની જ્યુ
 વંતી રારા રમાએ. ૪૦ રસની રેખારે યાપ, સ્યામ પીવત હું
 ને અપાય; ૪૧ શ્રી વલ્લભ કૃપાએરે ગાય, ઘસ મનોરથ પૂ
 રા યાય; ૪૨ વેણ મહુરે વાય, તેણે શુધ યુધ મારી જાય

ધોળ ૧૭૬

આજ માહારે ઘેર આનીયારે, સુંદર શ્રી વરજખુખણ
 લાલ; શ્રી મુખ જ્વેતાં માહારે મન હચ્ચરે, અંબળ નય

७।३ वीशाण. १ नवरंग मोगीक मुस्तक शाब्दीतुरे, ७।३ पर
 पेय डेसरी रंग; स्वेतना जमेरे अजे जेसनारे पठके अ
 समां अश्री सोरंग. २ लठकेने मठके लालज पधारीपारे, जे
 हां गादी तकीया अहोरात्र; आपोने सडीयोरे वाहालाजने
 नीरपीअरे, तज्जे लोक कुटंअनी लाज. ३ शेवक जन ये
 दीय नीरपतारे, मनमां आंछी अतीशे जिलास, अनीहा
 मुकी मर्धादा आनंद उलटयोरे, जे सुअ नीरजे वल्लभदास
 आज माहारे घेर आणियारे. ४

धोण १७७

पोरी प्रगठचा श्री वरेण्णुअणुलाल, वाहालो नअ शीअ
 सुदीरे इप रसाण. १ वाहालो शेवक जन डेरा प्रतोपाण,
 वाहाले दासजडाणी करीरे संभाण० २ जुरे मागसर मास
 शुभल पक्ष दीन, जुरे मंगणवारने पीजने। दीन; ३ श्री
 गीरधरेलालज हरप्या मन, जुरे उदय थयो कुणरीप रतन.
 ४ जुरे रत्नागर भीत्र वंदाज वहु, जुरे पुत्र जन्म
 सुअ पाभ्या सहु; ५ जुरे आरोमती वहुजने उलटअहु,
 आपे आभुषण वस्त्रेना पार न लहु; ६ जुरे कुम कुम
 हाथा तोरण अघाय, जुरे वाजत्र विविध प्रकारनां वाय.
 ७ जुरे नरेनारी मणी मंगण गाय, डेसर अरगज कुम कुम
 सेरीजे छंदाय. ८ जुरे जत्य करम निगम कंत थाय, जुरे
 जयक जन जगवा जय. ९ श्री गीरधरेलालज आपे दान
 जुरे जयक जन अहु पाभ्या मान. १० जुरे आशीष हे
 वरेण वेदव दान, जुरे वल्लभदास सदा गुणु ग्यान, ११
 पोरी प्रगठचारे श्री वरेण्णुअणुलाल.

ઘોળ ૧૭૮.

વંદુ શ્રી વલભનાથને વંશજી, પૂરજી બ્રહ્મ શ્રી કરના
 બંશજી. ૧ જ્યમ રવીકુળ ંધુરાવજી, વળી મંદ્રવંશીને
 જદુ જલદવજી. ૨ તેમાં તે તૈલંગ તીલક કુળજી, શ્રી વીઠલ
 પ્રગટ્યા શ્રી ગોકુળજી. ૩ સમત પંદર બહોતારાં વરસજી
 સારજી, માગસર વધી નાંખી ભગુવારજી, ૪ ધટ્ટી એકવી-
 સને પાળ પચાંશજી, હરત નક્ષત્ર ધટ્ટી છવીશજી. ૫ પળ
 સુવાળીળને તૈતળ કરજી, પ્રગટ્યા તે સને શ્યામ વરજી-
 જી. ૬ જોમ નાંદ જસોદાજી હરખ્યાંજી, તેમ શ્રી વલભ
 શ્રીમકાંજી હરખ્યાંજી; ૭ બાળ લીલા કરી ભાડ લડાબ્યાંજી,
 પછે તે વડુજીને પરજાબ્યાંજી; વડાં તે વડુજી શ્રી રૂક્મા-
 હીજી, પુત્ર છ બેટીયાર તે તણાંજી; ૮ શાભા જીમનાં
 બેટી એ વડાંજી, કમળા દેવ્યકા બેટી નાનેડાંજી. ૧૦ ખી-
 જી શ્રી પદમાવતી વડુજી, તેના એક પુત્ર શ્રી ધનસ્યામજી
 કહુજી. ૧૧ શ્રી રૂક્મણી વડુજીએ પુત્ર ખટ જાયાજી,
 જીજીઆ શેવા સહીત લરવાયાજી. ૧૨ પ્રથમ પ્રગટ શ્રી
 ગીરધરજી, શેવા શ્રી નવ નિત્ય રાયની ગમેજી. ૧૩ શ્રી
 મથુરાનાથ સદા સુખકાંરી, શ્રી નટવરરાય કુંજી ખીહારી-
 જી. ૧૪ ખીજી તે પુત્ર શ્રી ગોવંદજી, શેવા શ્રી વીઠલ
 સરાય મુકંદજી. ૧૫ ત્રીજે તે પુત્ર શ્રી બાળકંજી, શેવા
 શ્રી દ્વારકાનારજી સમરજી. ૧૬ ચોથા તે પુત્ર શ્રી ગો-
 કુળનાથજી, શેવા શ્રી ગીરીધર ધારી સાયજી. ૧૭ પાંચ
 મા તે પુત્ર શ્રી રઘુવર કહીએજી, શેવા શ્રી ગોકુળચંદ્રમા-
 જીની લખએજી. ૧૮ છઠા પુત્ર શ્રી જદુનાથજી માહારાજ-
 જી, શેવા શ્રી બાળકંજી બીરાંજી. ૧૯ શ્રી પદમાવતી

વહુંજના તનજી, શ્રી ધનરપામ શેષા મદન મોહનજી. ૨૦
એ લીલાએ શ્રી ગોકુળ એ પ્યુંજી, ત્રઠલ'ગ ખીજી વદ્રા-
વન એ પ્યુંજી. ૨૧ મુજી શ્રી વલભરાયજી કંપાળજી, શ્રી
વીઠલ કલ્પ વરદ રસાળજી. ૨૨ પ્રસરયો સપ્ત સાખાએ
જકતજી: તબ અંકુરને ફળકુલ પત્રજી. ૨૩ હેવું નિત્યે
જાણી સીતળ જાએજી, આભ્યા તે ભુલ્યા ભવ દ્વારજી.
૨૪ મનમાંહે રાખી તે મોહોઠી આશજી, નિશ.એ કરયો
તરે તણે નિવાસજી. ૨૫ કુલકુળ સ્વાદ મુગંદ જે જાણેજી,
સુખ શકરને નિગમ વખાણેજી. ૨૬ સુણી ધાયાં ચોદી-
શાથી નરનારીજી, આભ્યાં તે ચરણ સરણ વરણ ચરજી.
૨૭ એક કુળ સરણ ગએ ધણું સુખજી, એવું જાણી અમે
યયાં સનમુખજી. ૨૮ જે ગાયે સીએ આરોધેજી, પ્રસા
ધઈ ફળ આપે તેનેજી. ૨૯ પ્રામ પ્રિત્ય વીના પ્રેમ ક્યાંહાં-
થીજી, નિશ્ચે કરે ભકતી એ ગ્યાનમાંથીજી. ૩૦ એ ફળ
પ્રખળ પ્રસરયો ત્રેલોકજી, સ્વાદ આમે તેનો જ્ય શોકજી.
૩૧ જઈ અહી પાંચમી જે ડાળજી, છાય કરી શ્રી દેવ-
કીનંદના લાભજી. ૩૨ દયા કરી શ્રી કમ ફળ ઘેધુંજી,
તે મહેતો અવાજ ઇંદ્રિએ રસ વીધુંજી. ૩૩ એ સ્વાદ પ્ર.
સરયો અંગો અંગજી, નિત્ય નિરપ્યું નવલો તોરગજી.
૩૪ રઘુકુળ જકુકુળ આનંદજી, ગંગ પ્રભુ શ્રી ગોકુળચં-
દ્રજી. ૩૫ વદ્રુ શ્રી વલભનાથનો વંશજી.

ધોળ ૧૭૯

હરીજસો હરીજસો હરીજસો જેરે આયે નેનમં હરીજ
સો. રેક. આંતની કંપા કરોરે કેસવરાય, કુડીજન હોય તેને

दुर करो० १ मेरे आप जडाव और परनीदा ते भारा
मितभायी दुर करो० २ मेरे शिवा नही आ कम अद्रकी
तेनरगुगमां ज्यां असो० ३ मेरे सुरदास प्रभु लकत लजन
वीना स्थान थड धर धर लसो० ४ मेरे आये नेननमां
हरीअसो० ५

धोण १८०

वाके अंपोडे श्री नाथल, मुने मणीया भारग मांपा;
मन हरी लीधांल, मनहुं ते महाइं भात्री रल्लुं. निरप्पी
छपीलाने त्यांहे; मन हरी लीधांल. १ वांकी ते पाधे व-
रयागीअने, वांकी आले आल. मन० वांकां ते नेल्ल सो-
हामल्लुंने वांकी पंज रसाण. मन० २ नधल्लुं तभारां श्री
नाथल, हुंतेा केअपेरे कइरे वप्पाळ. मन० ज्जेतां ते शुद्ध
पुद्ध विसरी, मानुन अये गहेल्ल्यां मान. मन० ३ काणद्राने
कांडडे, वाहासो गीरघारी आरे गाय मन० कडम केरी छां-
पकी, वाहासो भीडी मारली वाय. मन० ४ वंद्रापनन्दी
कुंजमां, अमने रंगलिर रास रमाड्यां; मन० आहे पा-
णुअध अरपां, ने पोंहुआयी छे रत्न जडाव० मन० ५
काने ते कुंडण अगमगे, हरीना अटलीपाणा केस. मन०
शाला ते शी कहुं माहारा स्थामनी, माहारे वासोल्लुं ने-
टपर वेश; मन० ६ सहु मणीने आख्या श्री गुमनां-
ल्लुनांने धाट; मन० भारग लतां माहन मज्या, ने रोक्री
डला छे वाट; मन ७ गुमनां लणमां लीलतां, माहारे
नुटयो नवसर हार; मन० मोती ते सधणां वेरळ अ्यां,
अेक हीरला लधयो सार; मन० शेष सहस्र मुप श्रुती

कर, येना नगम न पासे पार. मन० श्रीवज्रम प्रभु मन
 अही मज्जा; माहाई मन पाभ्युं उलास; मन० दासने।
 दास वीनती कर, अमने हजे वरजमां वास; मन० दान
 लक्ष्मी कइया करे, तो पीछाये मननी आश; मन० १०
 वांके अजोड श्री नापण, मुने मणीपा भारण भांय.

धोण १८१

आपारे आवारे सुहागी; श्री वज्रनी आने साप; स-
 ष्ठी मेवाडे पधार्या, श्री गोवरधननाय. १ सष्ठी मन
 करम वयने, तजे धरनां काज; मेजो वेद मर्पादा, ने कु-
 णनी लज्ज. २ छांडो मन वीना पती, सुन अने परिवार;
 आपणे नछिजे निरजो, श्री नांद कुमार. ३ वाहासो इपे
 छे इकली, ने लीन लेजे वा; गग स्थग मंडीन, कु-
 डग लगेके कान; ४ श्रीराजे अलक तीजक, लक्ष्मीये कव्यन
 रेण; नाथा गज भोताना, नरवर लिय; ५ सीथ पाध
 सार'भी, उपर स'द्रीका मार; वाहाना मनोहर सुरती, श्री-
 तडानो येर. ६ वाहासो पाक अतीनाकनी, लक्ष्मी कमान;
 अडुनां नचलां अक्षीआणां, लक्ष्मीये महनस्यां आशु. ७
 वाहासो सयग सपणा, वाणु पाज्जन भीन; शोभा जे
 धने अग यथा अ. धीन. ८ श्री'या धरेजे, अती अशुण
 प्राल; मुप्य भाधुरी मधुरी, वांसजडी रसाण. ९ ७२
 कुशम करे. मः मुसकनी हांस; जगके इंत हाठम, जेम
 जीव प्रकाश. १० कडे रटेसरी, गगे युंजने। हार; पा-
 णुपंध पीछायेने, जुमक सार. ११ पाये पाडोण, नेपूरने।
 कमकार; आसे गजनी माल, धुधरी कमकार. १२ कडी काछनी,

ક્રીંકણીનો ઝમકાર; પાપ અણવટ, વીંછવાનો ઠમકાર. ૧૨
છરે સોબ કળાએ ઉઠીએ અંદ, વરજ જીવની સુંદરી; હસે
મંદમંદ. ૧૪ છરે એહુની આરતી, ઉતારે મી તલભરાય;
શાભા નોખને જન વલભ ખત્રીહારી જય. ૧૫ આયોર
આયોર સોહાગી, શ્રી વગલીઆનો સાય.

ધોળ ૧૮૨

હરી ભજન વીના છવે સો નર કેસા. ૧૬. આંતર પ્રીતિ
નહી પૂરેપોતમ, નર ખર કુર નેસા. હરી ભજન૦ ૧ નહી
વાકુ સંત સમાગમ, નહી ગુર ઉપદેશ; હરી ભજન૦ ૨ હું
હું કરકરે જન્મહી ઝોયા, મનુસ્યા જન્મ અંધેશા. હરી ભજન૦
૩ એસો અવસર ખહોત નહી આવે, તમ કમ્મ નામ કમ
લેગા; હરીભજન૦ ૪ સુંદરદાસ ભગલત ભજન વીના, કાંઠાં
જઠ ઉતર દેશા, હરીભજન વીના છવે સો નર કેસા. ૫

ધોળ ૧૮૩

જય ખોલો શ્રી વરજરાય લાલની, હો ખેહેની માહારી
જય ખોલો મી વરજરાય લાલની, મીકી મધુરી વાણી વા
હાલાની. હો ખેહેની માહારી જય ખોલો વરજરાય લાલ-
ની. ૧૬. મી નટવરલાલ સ્યામલાલની શેરા કરવા પ્રગટ્યા
કાકાજી માહારાજને ત્યાંથી સટકયા, એ ખેહેની૦ ૨ મી
હોટાજી માહારાજના લાલજી કહાવે, વધરનવને મત ભા
વે. એ ખેહેની૦ ૨ મી રાણીજી વહુંજીની કુખે રત જા-
યા, મી વરજકારે માજીએ ગોદ ખેલાયા; એ ખેહેની૦ ૩
મી માહાલક્ષ્મી વહુંજીના પ્રાણપત્રી ઠકીએ, એ વાહાજાનું

મુખ નેઈ રકિએ; ઓ મેહેની ૦ ૪ શ્રી માહાલક્ષ્મી વ-
 ડુજી સધરે સોહાગી, લાલજી જનમ્યા છે ખડખાગી; ઓ
 મેહેની ૦ ૫ ખડા પુત્ર શ્રી ખાજકશ્રીજી લાલ છે, પદમાવ-
 વી વહુજી સરદાર છે; ઓ મેહેની ૦ ૬ શ્રી રૂપનાયલાલ
 જી શિવાના રશીયા, જનકી વહુજીને મન વગીયા; ઓ
 મેહેની ૦ ૭ શ્રી માહાલક્ષ્મી વહુજીએ માહા તપ કીધા.
 ઓ લાલજી વહુજીનાં સુખ બીધાં; ઓ મેહેની ૦ ૮ શ્રી ન
 દરલાલ સ્યામલાલે આનંદ દીધી, શ્રી ગોકુળ માંહે આ
 ૬ માસો કીધી; ઓ મેહેની ૦ ૯ પ.દેશ પદાસ્થા દેવી જી
 વને ઓધાસ્થા ભવસાગરમાં ડુબેલા તાસ્થા; ઓ મેહેની ૦
 ૧૦ લાલજી વહુજીને સ્વપને રાજનગર પધારે, શેવકને સુ
 ખ વધારે; ઓ મેહેની ૦ ૧૧ મુરૂ પ્રતાપે હુંતા વીનંતી ક
 રું, ચિન માહાર અરજો ધરું; ઓ મેહેની માહારી
 જ્ય ખાલો શ્રી વરગલાલતી. ૧૨

ધોળ ૧૮૪

આનંદ સાગર ઉઠયો, રસનાએ વહેછે પ્રવાહ; ગોકુ
 જપતી પામીએ. ૧ શ્રી વલ્લભજીનારે લાડીલા, પૂષ્ટિના
 પુષ્ટ માહારાજ. ગોકુળ ૦ ૨ શ્રી અકાંજી તારે લાડીલા, જ-
 ગતના પ્રાણ આધાર; ગોકુળ ૦ ૩ તેલ અબ્ધંગ કરાવીએ,
 વેત્રવને હરખ ન માય; ગોકુળ ૦ ૪ કેસરે નાહ્યા શ્રી વીઠ-
 ભવર, ચોકીએ ખેડા સોહાય; ગોકુળ ૦ ૫ અંગ વસ્ત્ર વા-
 દાલે અંગ ધર્યાં, પર્યાં તાલક મુદ્રા ભાજ; ગોકુળ ૦ ૬
 ધાની ઉપરણારે કેસરી, પેહેરોને પ્રાણજીવન; ગોકુળ ૦ ૭
 અપરસા ગાદી પધારીઆ, મુખે રાજો છે વાઙ્ગી પાઠ;

ગોકુળ ૮ માગેરા શ્રીજીને ચરણ નમે, રશીયા જોઈ જો
ઈ માટે; ગોકુળ ૯ વહસ્તવ સમાજ પ્રસાદ કે વારહુ
તન મન ધન; ગોકુળ ૧૦ વહસ્તવ સમાજ ઓછવ ક
રે, બહીહાઈ માધવદાસ; ગોકુળપતી પામીએ ૧૧

ધોળ ૧૮૫

શ્રી મદનમોહનલાલ આગળ વીનંતી શ્રીચી, રાજ નમ
ર પધારચાની આસા લીધી; શ્રી નાથજી પધારચાની શ્રી
કહું વીધી, કમ્પલે સુખ આપીયારે. ૧ રાજનગરમાં વ-
ધાઈઓ ગવાય, વહસ્તવને મન રરખ ન માય; વરજરાય
જી પ્રભુ સામા જાય, શ્રી જાળ ૨ બેઠક ધામ ભામીનાં
ધનપરે, તે રંગ એલે તેમ ઉડે પવનદ જ્ય જ્ય રૂબ્દ આ
લે વહસ્તવ જન, શ્રી જાળ ૩ રાજ બેઠીજી પારણે કું
લે, સાત સ્વરૂપની મધ્ય ખીરાજ; એ શાંભા માહારા ના
ય ધેર જાજે, શ્રી જાળ ૪ મંગળા સમે વાહાલો મંદીર
પધારે. અધિકારીને મન આનદ ધાય; જુગડીયામાં ઠા
કોર કેસરે નાહાય, શ્રી જાળ ૫ શ્રી માહાલક્ષ્મી વહુંજી
ની કુખે રજ જયા, શ્રી વરજદાર વહુમાજીએ ગોદ એલાવ્યા
શ્રી જાળ ૬ શ્રી રઘુનાથજીના કડીએરે ભાત, શ્રી વીના
ખીજી જાણે નહી વાત; શ્રી રાજ બેઠીજીના અખંડ તા
ત, શ્રી જાળ ૭ શ્રી પદમાવલી વહુંજીના કંથજ કડીએ,
એ વાહાલાને શરણ જઈ રહીએ; કોટી જનમનાં પાપ નિહ
ળ થઈએ, શ્રી જાળ ૮ શ્રી યુરૂ પ્રતાપે હું તો વીનતી
કરજી, અરણ્ય કમળ પ્રભુ ચિત ધરું; અંગના કપા થકી
વરજમાં કરજી, શ્રી જાળકસ્તલાલે સુખ આપીયારે. ૯

(૧૮૪)

ધોળ ૧૮૬

શ્રી ગોકુળ ગામરે અતિ રળીઆમણુરે, ત્યાંહાં માહારા
રા વાહાલાજીનો વાસ વરજ વીનતા સરવે ટોળે મળીરે,
આરી રંગભિર રમવા રાસ. ગોકુળ ૦ ૧ નવ જોખના નવ
સમ વરસતીરે, સુંદરીએ કીચા સોળ શણગાર; સહુ મળી
આચારે, આકુળ વ્યાકુળીરે, નિરખવા શ્રી ગોવીંદ રાજકુમા
ર. ગોકુળ ૦ ૨ હરી મુખ જોખનેરે આનંદ પામીઆરે, હ
હડે હરખ ન માય; સુંદર જમનાંજી કાંડોરે, હમચી કુદ
ને વળી ગાય. ગોકુળ ૦ ૩ રાસ મંડળ પ્રભુજીએ ત્યાંહાં
રચેરે, રૂડી રૂડી સરદ પુનમની રાત; જ્યુવતીના જ્યુય વ
એ માહારો વાહારે, તતાયેઈ નાચે ને વળી ગાય. ગોકુ-
ળ ૦ ૪ રસીક શીરોમણ શ્રી કલ્યાણરાયજીરે, રસીયા જન
કુરો વિશ્રામ; શ્રી વલ્લભદાસ જન વારણેરે, પૂરો માહારાં
મન વાંછીત કામ. શ્રી ગોકુળ ગામ અતિ રળીઆમણુરે.

ધોળ ૧૮૭

શ્રી ગોકુળનાથ સોહામણાંજી; એમનાં લીજે ઘેર ઘેર
ભામણાંજી; શ્રી ગોકુળનાથ ૦ ૧ જગ શીરોમણ રાજા,
રે, દખી સોળ કળા સસી લાજીઆરે; શ્રી ગોકુળનાથ ૦ ૨
જીરે તન મન ધન કર વારણેરે, પ્રભુ શ્રીમદ્ધા હા બકતને
કારણેરે; શ્રી ગોકુળનાથ ૦ ૩ કોડ પૂરવી તે ભકત તણી, સ
ખી પોહાચી છે હજડાની હામ ધણીરે; શ્રી ગોકુળનાથ ૦
૪ જીરે માધવદાસ કરે વીનતીરે, ચરણ રાખીને આ ગોકુળ
પતીરે. શ્રી ગોકુળનાથ સોહામણાંજી. ૫

(१८५)

धोण १८८.

७५ ७५ लाभ गोवरधनधारी, सुंदीर इडु नामः श्री
पूरुषोत्तम प्रगठचा हो वाशी. श्री विठल रूप निधानः. १
वरुण सुंदरीना प्राणुवन, शिवकना प्राणु आधारः, मे
जे मणि सरव सुंदरी ने, सोण क्रीधा सखगारः. २ अ-
त्रीसमां अके नही आछो, सोण कणा मुप्य अद्रायः;
धाण लरी सग मातीअे, वधावो श्रीवल्लभ रामः. ३
वधावीने श्रीमुप्य निरयो; निमित्त अणगां थायः; प्रेम
सुधारस पीअेरे पदमनी, हणी मणी मंगण गापः. ४
श्रीवल्लभ सुत ने वाहाला करीअे; तो लवसागर तरी
अेः; अनेक देव विपासन तःने वर वीठलने वरीअेः
प तन मन धन सगपणु करीने, वरुशनवने अनुसरी
अेः; माधवदास अेःसुंरे भागे, श्रीगोकुणमां अवतरी
अेः, ५ ने ने लाभ गोवरधनधारी, सुंदीर इडु नामः.

धोण १८९

सम्प्री श्रीविठल नंद आवो माहारे पारः, हुंतो
नेडुं माहारा वाठ. श्रीवरुणुपणु घेर पधारीआ. १
मंतो प्रेमे पयाणां पाथरचां, ते पर पधारचा श्री विठल
वरुणना लाल; श्री वरुणुपणु घेर पधारीआ. २ मे
तो कुन कुन कसर घोणीआं, हुंतो पूणु माहारा वाहाला
ःना पाप, श्री वरुणुपणु घेर पधारीआ. ३ सम्प्रीरे
सर्अेरे सरवे टोणे मणी, लावे लिट करेने मंगण गाप

(૧૮૬)

શ્રી વરજભુખાણ ઘેર પધારીઆ. ૪ હુંતો આરતી ઉતાઈ
કપૂરની, હુંતો વળી વળી ત્રિપુ વાહાનાનું વદન; શ્રીવરજ
ભુખાણ ઘેર પધારીઆ, ૫ મહારે ગુજ કરતાં રેહણી વ-
હી ગઢ એટલે ઉત્રિત થયા આદિત ભાણુ; શ્રીવરજભુખાણ
ઘેર પધારીઆ. ૬ દાસ મુળજનો સ્વામી મળ્યો, વાહાણે
મારે ઉતારવાં છે ભવસાગરને પાર; શ્રી વરજભુખાણ ઘેર
પધારીઆ,

ઘોળ ૧૯૦

તાહારા દહકેરી વાત મે જાણીરે, ગીરધર દાણીરે. ૧ કે,
સહકેને તમો મન કરી જાણો, નવ જ્યેયાં દુધ ને પાણી
રે, ગીરધર ૧ વંદ્રાવનને મારેગ જતાં મારી નવરંગ સુ-
દડા તાણીરે. ગીરધર, ૨ કાંરડીમાં મારે માહારા વા-
હાણા, તે દેખે છે સર્ષપર સમજણીરે, ગીરધર. ૩ બાહ્ય
વરડામાં મારે માહારા વાહાણા, તે દેખે છે નંદ
જીની રાણીરે. ગીરધર. ૪ નરશીહના સ્વામીની સાંગે ૨
મતાં, એના મુખની તે મીઠડી વાણીરે ગીરધર દાણીરે, ૫

ઘોળ ૧૯૧

કામળ અંગેરે એ સુજની, શ્રી બાળકરનજી દીઠા;
રંગ રસ ભીનરે એ સુજની, શ્રી માન મોહનજી દીઠા. ૧
શ્રી મુખ શોભા શી કહુંને, મરે મુખ વરણી ન જાપરે;
ગૌર સ્થામતો અંગ પીરાણે, શોભા વરણી ન જાપ,
કામળ અંગેરે. ૨ કાર મુગટને કાંને કુંડળ, નાકે સોહી

એ માલિકોએ એ વાહાલાને કારણે હુંતો, મંદીર કીડું નો
 તી, કોમળ અંગેરે. ૩ કહે સોહીએ કહેસરીને, લીલાવટ
 જાવરે, સીર સોહીએ હંકા વળી, ડીપાળો સોહીએ અ-
 નુસાર. કોમળ અંગેરે. ૪ બાહિ આજીબંધ એરખાને,
 કુમત રૂંકે ચારે; રત્ન જડીત માંડે હીરતા જડાયા, ને નંગ
 ધરો લખ ચાર, કોમળ અંગેરે. ૫ કહેડે સોહીએ કડી એ
 ખળા ને ઝાંઝરનો ઝમકારે; મંદીરમાં ધુંટડીએ એલે,
 નામ ધરો નંદલાલ, કોમળ અંગેરે. ૬ રત્ન જડીત સી-
 હાસત એકા, કળસ સોહીએ નવ નિત્યરે; નીત્ય નવા શ-
 ભગારે નીત્ય નવા બોગ, કુલની માળા ધરાય. કોમળ અ-
 ગેરે. ૭ વરજ વખલ શબ્દમારે ધરાવે, લાલમણીએ એલ
 એલાવે; વરજપાલ લાલજી ચોપાટ ઢાળે, વચ્છાલાલ પંચો
 તાણે. કોમળ અંગેરે. ૮ ગોપેશરજી બોગ ધરાવેને, ગોહ
 જેસજી બોગ સરાવેરે; દ્વાંકા નાથજી ખીડલા ધરાવેને,
 જીવજીલાલજી આરતી ઉતારે. કોમળ અંગેરે. ૯ સેન સમે
 શ્રી મટુનાલજી પધારે, શંખનાદ ઘંટા ધાયરે; શંખનાદ
 સુણીને ભીતર પધારે, ઝારી બંટા બદનાય. કોમળ અંગેરે.
 ૧૦ જીવજીલાલજીના મંદીરમાં કાંઈ આનંદ એછવ ધાય
 રે; હહી કુધની કાવડ લઈને, આવે સહુ ગોપ ગોતાળ.
 કોમળ અંગેરે એ સુજની. ૧૧

ધોળ ૧૯૨

શ્રી દામોદરદાસ દેરસાંતી અતી હરએ ભરયા, ઉપરે
 એકા જોતા હુતા વાટજો; ભાઈ સરવે ધન કાઠીને ઠગલા

करेचा, तेना साहसां नियां नही लगारणे. श्री दामोदरदा-
 स० १ अष्टलाभां तो प्रभु पोते पधारीआ, आवतां नी-
 रण्या पोताना निज नाथजे; दार मनीने दौडी पासे आ-
 वीआ, पञ्चा पायने न्नेऽचा छे जेहु हाथजे. श्री दामो०
 २ हाथ साझीने प्रभु तो पोते उडावीआ, पूछयुं दमला
 आवो तेना वारजे; सीध नभावी श्यामी प्रत्ये जेलीया
 वाट करारनी जेतो हतेर माहारणजे. श्री दामो० ३ त्यां-
 थी साते तेडी पोते पधारीआ, आया श्री गोकुण माहे
 श्री गोवी०६ धारजे; ब्रह्म सम्पन्नी आसा प्रभुज्जे करी,
 वयन सुखां पणु समज्या नही तम भावजे. श्री दामो०
 ४ त्यांहीं श्री गोवरधन उपर पधारीआ, आवी पोहा-
 ज्या छेकर छाया भांझजे; पडे पधारेचा श्री गोवरधन
 नाथज्जे, हाथ थन्नीने राण्या वेगणा त्यांझजे. श्री दामो०
 तारे श्री वज्रभ श्रीज्जे जेलीआ, दासपणुं ते जल्लीने
 मप्राधजे, तारे श्री मुंभेथी आज्जे जेलीआ, दास धरम
 राण्यो मारि नही पावजे. श्री दामो० ६ अेक सम आव-
 लल पोते जेलीआ, पूरज्जे मारग यभावे प्रकाशजे; तेतो
 दमला ताहारे साइ जल्लजे, रेहेथे रेदेमां रेहेथे करीने वा
 सजे. श्री दामो० ७ अेवी क्रीया जल्ली श्री गोसांठज्जे
 जे, पोते कराणुं पीनानुं त्याहां आधजे, दहावा भागी
 तारे पोते कल्लुं, सिद्धांत रहस्यना दौद रलोकनी वातजे.
 श्री दामो० ८ अेवी क्रीया जल्ली श्री वीठलनाथज्जे, जे-
 साइता तो गात्री अडवी हाथजे; यरवाअन तो पोतानुं
 आपेज नही, अेवा मोहोटा जल्ली श्री वज्रभदासजे.
 श्री दामो० ९ तारे श्री वज्रभ मुंभेथी जेलीआ, मुज्जमां

ને શ્રી ગે.સાંધજીમાં નથી કાંઈ ભિન્ન; માટે ચરણાચર
તો તું જોજે સદા. શ્રી વલભ વાણી કહી તે જાણીને વે-
દગ્ને. શ્રી દામી૦ ૧૦ ત્યાર પોત આવીને વીત'ત કડી,
મુને કૃપા કરી પોતે શ્રી માહારાજજી; ત્યારે પોતે કૃપા
કરીને આવીયા, વલભદાસના સરીઆં સખળાં કાળગ્ને.
શ્રી દામીદરદાસ હરસાની અી હરમે ભસ્વા. ૧૧

ધોળ ૧૯૩

ગોરધનેસ ગુરૂને ચરણે નમુ હોંજરે, પ્રથમ લાગુધું પામ
દીન જાણીને કઠણા કરે રાખે ચરણી જાંપ, ગોરધને
સ૦ ૧ થેવા સમરાજમાં નથી જાણતા હોજરે, નથી જા
ણનો કાંઈ ખરમ; નિષવવાસનામાં વગગી રહ્યો, એવાં અ
નુચિત કરમ, ગોરધનેસ ગુરૂ૦ ૨ અમ સરખા અપમને
આંધારવા હોજરે, તમે કીધી છે શ્રમ; અભેદાન દેવાને
કારણે, પ્રગટ્યા પુરણ પ્રહ. શ્રી ગોરધનેશ ગુરૂ૦ ૩
કર્યા કરીને હી અવારવા હોજરે, કરવા ઘડીની સહાય
માહા ઉદ્ધાર કરણા નીધો, આવજમ આતાર. શ્રી ગોર-
ધનેસ ગુરૂ૦ ૪ નામ આપીને નિરમળ કરવા હોજરે.
કરવા પ્રહ સખંધ; તોય તમને નથી જાણતા, એવા થ
ધને એઠા અંધ. શ્રી ગોરધનેસ ગુરૂ૦ ૫ કાળ કરમમાંથી
કાઢીયા હોજરે, માટો જમનોરે વાસ; જે જન સંરણ
આવીયા, તાપ્યો દ્રઃ વિસ્વાસ. શ્રીગોરધનેસ ગુરૂ૦ ૬ ત
મે તો તમારાં ખગદ પાળશો હોજરે, કરવા જનનો આ-
ધાર; કોશ ન વિચારશો જીવનો, તેનો નહી આવે પાર.

(૧૬૦)

શ્રીગોરધનેસ ગુરૂં ૭ શ્રીબાળકંસ્તજના લાડીલા હેજરે,
જગત મમનના તાગ; શ્રીબાજુરાય શ્રીમગનલાતજના કાકા
જ, શ્રી વીઠલેસજના ભાત, શ્રીગોરધનેસ ગુરૂં ૮ દાસ
ના દાસની વિનતી હેજરે, પ્રભુ તમે ધરજો કાન; કુટ
શુધિ હમારી દુર કા, ગાઠ તમારા ગુણુ આન, શ્રીગોરધ
નેસ ગુરૂને ચરણે નમુ હેજરે. ૯

ધોળ ૧૬૪

૫૬ ગરબી.

જીમનાં જાતારે ઘાટે, આજ મને પ્રભુજી મળીયા વાટે
૧ મુજ એકલડીરે જાણી, હસીને જોલ્યા સારગ પ્રાણી.
૨ હરીતું હસવુરે મીઠું, એવુ રૂકુ કહ્યો નેહાવું દીકું. ૩
આજનાં સારારે સુખડાં, પ્રભુજીનાં જોવા સરખાં મુખડાં
૪ મુખડુ પુતગરે ચાંદ્ર, વાહાલા તારી આંખડીમાં જાંવ.
૫ મધુરીથી મારલીરે વાળે તેલો માહારા સામ સુંદીરને
જાળે. ૬ ડાહાપણુ ખાંધુરે ખચકે, રામકશન પ્રભુને તીરખ
વા અચકે. ૭ માધવદાસરે ગુણુ ગાન, તેથી જવનાં પ્રાશ્વિત
જાય, ૮ જીમનાં જાતારે ઘાટે.

ધોળ ૧૬૫

રાગ સામરી,

આણે આણરે શ્રીમાહારાજ, માતી માહાર આણને;
માતીને જોતી ને હાર પેરોતી, તે હું વંદાવન જોતીરે.

(१६६)

आषो आषोरे नंदना लाल जाती माहाई आषोने, १
जातीरे नापणे लवसागरमां, ताहाड मुप्य जितां शेवाळ
२; जाती माहाई आषोने. २ पाठ भीरां उडे प्रबु गीर
धर नागर, अरुण कमण मुप्य जेतीरे; जाती माहाई
आषोने ३

धोण १६६

लसे आवी लागी मानम रातके, अत्र वही अेकादशील;
पूछ्यां पूछ्यांरे त्रैलंगनो धारचा श्री लक्ष्मण पेर . पधा
रचाल १ कीधी कीधी श्रीधी शुं प्रित, मरुणदा मुकी म
प्याल; भागा भागाई लवना अरु, आनंद सागरमां
लप्याल माहाई मागु आपो माहाण अल्प पुष हुंहुं
दीनल मने शिवा सुप्य दोनेन नाथ, मन माहाई यो-
रातु रणील ३ अलीहारी ते माधवदास, अे बीला माहाई
मन वशील; लसे आवी लागी मानम रात के अत्र व
ही अेकादशील ४

धोण १६७

पांच रंग प्रवृत्ता गडअेरे, गातां अंगमां नीरमण
यधअेरे. १ पेहेला लाल गुलापीनो २ गरे, तेहेना सधजो
अन्धेरे संगरे. २ लाल रंगतुं मोणीयुं छे रातुरे, हरीतुं
मुप्यकु दीसे अती मातुरे. ३ लाल भारवी रंग रसाणरे,
लाल काटमां गुंननी भाणरे ४ लाल लमा पेहेरचा नर-
करीरे, लाल लोभछी लालने अंग वसीरे. ५ लाल मो-

જડી કનઈએ પહેરીરે, લાલ ઘોસોછો લાલા કહેરીરે. ૬ લી
 સો રંગ પ્રભુજીનો ન્યારેરે, રાતા રંગમાં શામિછે સારેરે.
 ૭ લીલા લીલમ મુગડમાં જડા છે, હરીના તેજની કાંતી
 ખડી છે. ૮ લીલાં પાન ખીડલાં ખવાસરે, આપો પ્રેમે
 ભક્ત પ્રાપ્તને દાસરે. ૯ લીલા રંગની સુથણી સારીરે,
 લીલા રંગ અન્ધો ગીરધારીરે. ૧૦ લીલા પટકા ખાંધ્યા છે
 કેકેરે, વરણાગીમાં જાય છે લેહેરેરે. ૧૧ લીલા તુળશીના
 હાર શરીરે, હરી શામિ છે હળધર વીરેરે. ૧૨ લાલા વા-
 ઘા તે સારંગ પ્રાણીરે, ધણું અમર રાધા રાણીરે. ૧૩
 સખી પ્રીતમ પીળો રંગરે, સરખી સુંદર સરવે રાગરે. ૧૪
 પિળા તીલક કેસરનાં કમ્પારે, અંગે નેપૂર સઘળાં ધરી-
 આરે. ૧૫ પિળો પાથ કેસરનો ભીનેરે, હરીનો લટકો
 અન્ધો છે તીનેરે. ૧૬ પીળાં સોના કડાં કર માંહીરે, પીળાં
 હીમ આજી મધ ખાંહીરે. ૧૭ પીળી સોનાની સાંકળી
 સારીરે, માંહી રેખ જડા રઠીઆળીરે. ૧૮ હરખે પીળાં
 પીતાંબર પહેર્યાંરે, વરણાગીમાં જાએંધા લેહેરેરે, ૧૯
 પીળાં સોના પાવલડાં ચરણેરે, મોહાટા સંત નમે હરીને
 ચરણેરે. ૨૦ હવે ઉજળો રંગ વખાણુંરે, મોરલીધર મનમાં
 આણુંરે. ૨૧ ઉજળાં જાપનાં કુલ બેકેરે, હરીઅ હારે ધ
 ર્યાં કંઠ લેહેકેરે. ૨૨ ઉજળાં મુકતાકળ કાગરે જોગ્ય ૨૫
 ૨૫ ધરણુ તે ધ્યાનેરે. ૨૩ ઉજળા બુધરા ધનકારેરે, અ
 રણે શાભી રહ્યા છે ડમકારેરે. ૨૪ ઉજળી આંખડી અ-
 હીયાળીરે, કાળી કીકી ઘોસે છે રૂપાળીરે. ૨૫ હવે કમ્પનો
 રંગ વખાણુંરે, સ્યામ રંગ રૂદેમાં આણુંરે. ૨૬ સ્યામ
 ખીટલીઆળા કેસરે, એમના જોવા સરખા વેશરે. ૨૭ સ્યામ

નહણાં કમળ આળી ભાશીરે, કાળી કીકી દીસે છે રૂપા-
 જીરે. ૨૮ સ્યામ ગોળીમાં મોરસ ભરીઆરે, પ્રેમ પ્રભુ-
 જીના આગળ ધરીઆરે. ૨૯ સ્યામ મેઘ ગાજવતા કરતારે,
 પાણી ગોકુળ ઉપર ભરતારે ૩૦ જેને ડોકોરમાં કર્યાં
 દરશનરે, તેહેને રણછોડરાય પ્રસનરે ૩૧ પાંચ રંગ પ્ર
 ભુજીતા ગાશીરે, વર્ષમાન ખેસી વર્ષકુંઠ જાશીરે. ૩૨ પાંચ
 રંગ પ્રભુજીના પુરારે, તેહેમાં એકે નથી અધુરારે, ૩૩ કર
 જે ડા કવીજન કેહેછેરે. એતો અહરનીશ સરણે રહેછેરે.
 ૩૪ પાંચ રંગ પ્રભુજીના ગાઈએરે.

ધોળ ૧૯૮

જ્ય શ્રીકૃષ્ણરે ભાઈ. ૧ જોલો જોલો વર્ષમવરાય, તેતો
 કળી મળીસાએ સાઈ, જ્ય શ્રીકૃષ્ણરે ભાઈ. ૧ વખતી
 વર્ષમવની એ રીત. જ્ય શ્રીકૃષ્ણ ધણા પાવત્ર, તેથી પ્રસન
 થાય નવનિત્ય. જ્ય શ્રી ૨ જેણે જ્ય શ્રીકૃષ્ણ ગાયા, તે
 તે અડસઠ તિરથ નાહાયા; તેથી પાંચ પદારથ પાયા, જ્ય
 શ્રી. ૩ નામ તણી પ્રતાપજ મેહિટો, તેથી આ જીગલા-
 મેછે જોટો; સરવે વરજ ભામીમાં લોટો, જ્ય શ્રી. ૪ જે
 જન જસોદણ ધણું જાણે, એમના સુતનો ઉદય વખાણે;
 મનમાં મેરુરે કરીને માને. જ્ય શ્રી ૫ જસોદા સુતને પાન
 કરાવે, ગોળીજન સહુ આનંદ પાવે; વાહાલો માહારો વર
 જમાં લાડ લડાવે, જ્યશ્રી ૬ સુતનો પારણામાથી જગ્યા,
 સહુ ગોળી જન આનંદ પાગ્યા; વાહાલો માહારો તનના
 તાપ સમાયા, જ્યશ્રી ૭ વંદ્રાવનની તે વાટે, મારગ
 રોકાછો શા મોટે; વાહાલો માહારો રાસરમાડ્યાં છે રાતે,

(૧૯૪)

જ્યશ્રીં ૮ જ્યે જ્ય શ્રીકૃશ્ન ગાયા, તેહેની સફળ થઈ
છે ધ્યાય; તે તે પેમ પદારથ પાયા, જ્યશ્રીં ૯ રાજા
ચરણ કમળની છાય તેહેનો ભવનો ફેરો જ્ય; તેતો હરી-
દાસ ગુણ ગાય, જ્યશ્રી કૃશ્નરે ભાઈ. ૧૦

ધોળ ૧૯૯

શ્રીગોવીંદરાપછરે સ્ત્રીયા, માહાગી રૂદેકમળમાં વસીયા.
૧ શ્રીમુખ્ય સુંદીરરે દાસે, જ્ઞેતાં નિજ જ્ઞનનાં મન ઊસે.
૨ ભાળ તીલકરે ખારાજે, ભ્રમુદી ધનુષ્ય કામનું સજે.
૩ નાકે મોતીરે લળકે, જ્ઞશ્યે જ્યલા વીજળી ચમકે. ૪
સામળ વરણેરે સોઝે, જ્ઞેતાં ભવનાં કુખ્યાં ખોઈએ.
૫ શ્રીમુખ્ય મધુરે જોડે, શ્રી વચનામૃત નહીં કોઈ તોલે.
૬ શ્રીવિઠલેશ રાયછરે માથે, જ્ઞુગ જ્ઞુગ જ્ઞેડ ખારાજે
સાથે. ૭ અનુભવ ગ્રથ તણા વિચારે, શ્રીહરરાજી પ્રગ-
ટ્યા ખીજી વાર. ૮ શ્રીવિઠલરાપછરે લાલ, શ્રીગોકુળ જો-
છવજી સુત ધણું વાહાલ. ૯ પૌત્ર શ્રીગોપેશ્વરજી છોગાળા;
શ્રીનક્ષત્રીને દીન ધ્યાળા. ૧૦ સંચળ ગતીએરે ચાલે, હ-
સતાં વહસ્તિવ સાંમું ભાળે ૧૧ એ ધણું નિજ જ્ઞનને
સુખ દેહે, શ્રીભાગવત નિરંતર કહે છે. ૧૨ એવા સ્વામી.
સમર્થ રાજે, પ્રગટ્યા દૈવી જીવ હિત ડાળે. ૧૩ એમના
ગુણનેરે ગાડે, ચરણ કમળ રજી લેવા ધાડે. ૧૪ પ્રગટ્યા
પૃષ્ઠોત્તમ અ તર, એમની લીલા અપરખ્યાલ. ૧૫ વર-
જી શ્યકનારે મ્તામી, ચરણ કમળ વંકુ સીરે નામી. ૧૬
શ્રીગોવીંદરાપછરે સ્ત્રીયા.

શ્રીલક્ષ્મણ સુતનેરે ગાઉ, શ્રીવલ્લભનાથને તારણે જાઉ, ૧ પ્રગટ્યા પૂરુષોત્તમ અચીનાસી. શ્રી વંદ્રાવન ખીધુ પદન ખીલાસી. ૨ એનો પુરુષ પરમાનંદ, શ્રી મહાલક્ષ્મીપતી અતી આનંદ. ૩ સુત ગોપીનાથ શ્રીવિઠલ કહીએ, એમના ગુણ જસનેા પાર ન લહીએ. ૪ શ્રીવિઠલનાથ પ્રગટ્યા પૂરુષોત્તમ, જેણે પ્રગટ કર્યા શ્રી પૂરુષોત્તમ. ૫ એનો કહીએ પર્મ ઉદાર, શ્રી માહાલક્ષ્મી પદમાવતી ભરપર. ૬ એમના સાન કુંવર સુખદાતા, કરવા દહવીને સુખસાતા. ૭ પ્રથમ શ્રીગીરધરજી માહારાજ, શ્રીભામનીજી વહુજી એ સીરતાજ. ૮ શ્રીગોવીંદરામ ઘણુ રસ ભરીયા, તે આરાણીજી વહુજી વરીયાં. ૯ શ્રીખાળકરનજી ભીને વાન, શ્રીકમળવતી પતી ચતુર સુજાણ. ૧૦ શ્રીગોકુળનાથ જાન જસ જાણે, શ્રીપારવતી પતી અતી રસ માને. ૧૧ શ્રીરઘુપતી રૂડા રૂપે જાણ, એનો શ્રીજાતકી જીવન પ્રાણ. ૧૨ શ્રીજકુપતી જુગતી જગતમે જાણાયે, શ્રીમાહારાણી પતી અતી મન ભાવે. ૧૩ શ્રીચનર્યામ પૂરાજી કમ, શ્રી-કાસ્તવતી પતી અતી રસ દાન. ૧૪ શ્રીલક્ષ્મીજી જેડીજી સતભામા, શ્રીભા યમુના કમળા દેવકી નામ. ૧૫ એ શ્રી વલ્લભનો પરીવાર, નિત્ય પ્રત્યે સમરો નરને નાર. ૧૬ શ્રી મદ વલ્લભપદ; અનુરાગી, જેજન ગાએ તે ખડખાગી. ૧૭ શ્રીલક્ષ્મણ સુતનેરે ગાઉ.

(१६३)

धोण २०१.

कर्मदास मेघन मन मोडकरे धरुं, श्री वल्लभ शरणा य
धने सहु दुःख वाम्या ज्ञे, कृपा करीने पोते पासे राप्ती-
म्मा, सदा समीप रक्षीने अहुं सुख पाम्मा ज्ञे. कर्मदास० १
१ मारग जनां पाहाउ थकी सध्या पाडी, तेने त्यां प
ए हाथे थंभी राप्तीने; श्री वल्लभपर वाछलता क्रीची
धरी, पोते प्रसन थधने वाणी लाप्ती ज्ञे. कर्मदास० २
भाग भाग जे भागे ते आपू तुने, मार्ग द्रढं हाय सु-
परता नव आवी ज्ञे, जे आवीने त्रीजननी तो ना कही
युद्ध द्वार ते वेद विश्व डाहारी ज्ञे. कर्मदास० ३ वास
गङ्गामां प्रभु पोते पधाणीया, पाहारे डाडो रेहेजे जेम क
ही ओढ्या ज्ञे; त्रश दीवस जगी अहे रात्र डाडा रहा,
पोते प्रसन थधने कष्ट मन मोडी ज्ञे. कर्मदास० ४ भाग
कथु त्तारे तेनुं ते मागीयुं, ते माहे जे आपी तेता आ
पणे; युद्ध विधारी पोते तो नाडी करी, श्री वल्लभ स
रवेखर सधजे व्यापी ज्ञे. कर्मदास० ५ गंगासागर प्रभु
पोते पधाणीया, ध्यान भरमराती कर्मदास मन क्रीची ज्ञे;
पार जघने सीध करानी लावीया. पोते प्रसन थधने आ
सा दीधी ज्ञे. कर्मदास० ६ पुछ्यु त्तारे तेनुं ते मागीयुं
पोते कष्टुं जे ज्ञे थुं मागी ज्ञेजेजे; युद्ध आगण सम
आधा ते साम्या परा, श्री वल्लभ पुरसोतमने वेद व-
आजेजे. कर्मदास० ७ प्रिय अप्रिय ते प्रभुजने थुं पु-
छीयुं, गोत्रस शनेहर अतिशे प्रभुजने प्यारजे; धुंवा
धरोह क्लेश प्रभुने न गमे, श्री वल्लभ मुजयी ओढ्या

(૧૯૭)

નિધારજ્ઞે. કૃત્તિદાસમે ધન મન માદકરે ધણુ. ૮

ઘોળ ૨૦૨

સંભરવાળા દાસ દામોદરને હરી, પત્ર પમાડી શ્રી વ-
લભ સરણે લીધોજ્ઞે; શેવા પપરાવી શ્રી દ્વારકાંતાપત્ની,
વળતી ભક્તિ રસ ભાવ ધરીને પીધોજ્ઞે. સંભરવાળાં ૧
જળ શેવા પાણુ પ્રભુજીની પોતે કરી, લોક લાજ કુળ કાન
સસુરની મહેલીજ્ઞે; સળ્યા મંદીર માહે સળ્યા સમારતાં,
વિપતિ વાસના રચક મનમે ફેલીજ્ઞે. સંભરવાળાં ૨
રાજભાગની યાજ ધરી ચોકી ચકી, પ્રભુએ લત મારીને
પાડી નાંખીજ્ઞે; શેવા કહું કરતુક કહીને પીળ્યા ધણું,
વળતી નાક ધસીને દીનતા ભાખીજ્ઞે. સંભરવાળાં ૩
હાણ કાળમે ચોપારે સુતા જઈ, પ્રભુજી ઉપર વાંછલતા
કાંઈ નવ લાખ્યાજ્ઞે; દાસી ઉપર દયા પરભુ પોતે કરી,
મંદીર ખાળાનીને પાખો કરાવ્યોજ્ઞે. સંભરવાળાં ૪ મં-
દીરે સિદ્ધ કરાવી પ્રભુ પધારાવીઆ, રાજ વખભવ પેર શેવા
સુખ માનીજ્ઞે; અમરીખ રાજ સરખો એને જાણજ્ઞે, એવું
શ્રી વલભ સુખથી આલ્યા વાણજ્ઞે. સંભરવાળાં ૫
દાસ દામોદર હરેસાશી ઘેર આવીયા, અન સુખડી જી-
વરાવી પુરણ પ્રીતેજ્ઞે; સુખડાની વીનતી તો પોતે ના કરી,
શ્રી માહાપ્રભુજીને શ્રીસ ચડા તે રીતેજ્ઞે. સંભરવાળાં ૬
ધરમા જઠા એવું પોતે જાણીયું, શ્રી વલભ પાસ જઈ
અપ્રાધ સમાવેજ્ઞે; માટે સહુ શ્રી વલભ પદ શેવા કરે,
અનાઅપને દાશ ધણી, ખતલાવેજ્ઞે. સંભરવાળા દાસ
દામોદરને હરી. ૭

(१६८)

धोण २०३

पद्म नाम ते दास व्यास सुप्य अती धयुं, श्रीवल्लभ
संरञ्ज रङ्गिने ळु सुप्य लीधुंजे; अयता प्रत करीने सेव्या
श्री गयुरेसञ्ज, वेपाञ्जने धन करण काहाडी दीधुंजे. पद्म
नाम ते दास० १ ऐरी छोरी कुंवारी पोतातणी, वर्धश्च
नञ्ज परस्तातीमां दीधीजे: इरी सगाध पुणसां व्याली ते
समे, पोते कहे अमे कीधी तेतो कीधान्जे. पद्म नाम ते
दास० २ अहुं सांभणी पुणमा मन हरणी धयुं, वर्धश्च
उपर वाहाल सरवेने अवेज्जे; पारवती श्वाथी परभु
रीञ्जा धयुं, सुत रघुनाथदास ते कहीजे तेवान्जे. पद्म
नाम ते दास० ३ अवेा धैर्यवान ते णीज्जे को नही; श्री
वल्लभ संरञ्ज यधने लकती रस पीधान्जे; दरशन करवा
साइ अढेलमां छोला समरपी प्रभुञ्ज प्रसन कीधान्जे. पद्म
नाम ते दास सुप्य अती धयुं. ४

धोण २०४

पूरेषोतमदास सदा सुप्य अती धयुं, श्रीवल्लभ कपा
करीने सुप्य दीधुंजे; पोते संरञ्ज यथा ते सहुं परिवारे
शुं, श्री मदन मोहनञ्ज शैवीने सुप्य लीधुंजे. पूरेषोतम-
दास० १ आछव वरम ते प्रगठ प्रभु पोते करे, नंद व-
सोदा गोप गोपी सहुं आवीजे; धरवी णवपर दया प्रभु
पोते करी, प्रगठ कदपती लीला सहुं दरसावीजे. पूरेषोतम
दास० २ आछव जेता साइ श्री महादेवञ्ज, आवी पोते
परसाद मागी दांधिज्जे; धर योकी साइ आवी पोते करी;

[१८८]

द्वाण लक्ष्मिने दुःकम येने श्रीविल्ले पूरुषोतमदास० ४
 पुत्री पुन्य पत्नी अक पोता तल्ली, नाम ते पाठ इक्षी-
 भाणी कहीअे तेहेनुंजे; अरतग रानान करी हरी सेव्या
 ऐत्तशं, अ्येयुं गाटुं लाग ते कहीअे तेहेनुंजे. पूरुषोतम
 दास० ४ नाम देवानी अासा प्रभु पोते करी, धरवी अ्व
 नन न्ने कोर्ध आये तेहेनेजे; वणती श्री वल्लभ पोते प-
 धारीआ, अ्येवी कपो करी तेहेवी नही नेजे. पूरुषोतम
 दास० ५ पत्राव लंपन अंध प्रगट प्रभुअे करी, माया
 ततक्षु अ्वनी लीधाने; ज्वाहीर मुअ साथे सांभापयु
 नव करया, पूराण अ्रह्म आ कश्च प्रसिद्ध ते श्रीधाने. पू-
 र्शोतदास० ७ गोपाणदास गुअ गावुं उलासने, पुत्र शठ
 ना अ्येवा ते वणी कहीअेजे; माटे श्री वल्लभ अरण सदा
 शिवो सहु, वधश्चरन ते सदा तर्जुअे लहीअेजे. पू-
 र्शोतदास सदा सुअ अती धरुं. ८

धोण २०१

गदाधरदास कपीत्रकडा मांडे अरा, क्षत्री कोसजना परा-
 हित ते लालुअे; श्री वल्लभ सरण यवने सुअ पाभ्या
 धरुं; अाव्या वरत रहीने शेव्या रस मानोअे. गदाधर-
 दास० १ न्ने आये ते सरवे समरपे नायने, धरमां वासी
 ते कांअे नव राअेजे; शुअु गाअे ते श्री गोवरधन
 नाथना, करी श्रीरतनने ये ते मुअथी लालुअे. गदाधर-
 दास० २ कोर्ध सने वणी वणती कांअ आन नही, सरव
 भाग न्ण लोही समरपणु श्रीभीअे; गदाधरने न्णमाने
 आपीयुं, लावी न्णलाये ते धरावी दीधीअे. गदाधरदास

३ प्रसाद लेतां वधश्च तद्गु प्रसन्न यथा, अे स्वाद ते
अमे नथी कांश्च व्याप्येत्ते; न्ये लाव्या तेवी कृत पोते
कही, सत्य वसन ते मुप्यथी पोते लाजेत्ते. गदाधरदास०
४ माधवदास वीमध लाञ्छ लावीय, आरोग्या ते प्रभु-
ञ्च पूराञ्च प्रितेत्ते; मुप्यथी आसीत्वाद् प्रसन्न यधने कही,
हरी लकती द्रढ यध रंजनी तीनेत्ते. गदाधरदास० ५ अे-
वो नस नगयदीनेा प्रभु पीते उरख्यो, श्री वल्लभ प्रभु
कृपा यथी सद्गु लजेत्ते; माटे सद्गु श्री वल्लभ पद श्रवा
करो, वधश्च व उपर वाहाल धत्यु ते आजेत्ते. गदाधर-
दास कपील कडा माहेत्तरा. ६

धोण २०६

आवाञ्च सुदी अेकादशीनुं लप्युं छे.—धन्य धन्यरे आ-
णुनो दीन, आवाञ्च सुदी अेकादशीञ्च; धन्य धन्य आणु
नी रेत, धन्य आणुनी माहानीसीञ्च. १ धन्य धन्य श्री
मुप्ये करां वाप्य, अल्ल संज्यध करावीआञ्च; सोप्या श्री
पुश्सेतम हाय, मनडानी आशा पूराञ्च यधञ्च. २ णुवो
णुवोरे णुव्यानां लाय, वीना साधन सुप्य पाभीआञ्च;
माहा श्री वल्लभ सरञ्च प्रताप, सेहेत्ते सकण दुःप्य वाभी-
आञ्च. ३ वीना साधन नप तपने नेम, सकण णुव उ-
धारीआञ्च; माहा क्षीत पतीत अंजण, अस्त्री सविद्रादिक
तारीआञ्च. ४ माहा कडलु काण कणी माहे, अती करणा
अे प्रगरीआञ्च; काधी सरणांगतनी साहाय, ताप र्हेना
भीटावीआञ्च. ५ अरञ्चणुवो श्री लक्ष्मणु नद, सदा ल-
कत सीरे गीराणताञ्च; नित्य वरंजमां अयाड जीहार,

(૨૦૧)

સઘ વરજ શેવક શીર ગાજતાજી. ૬ ધન્ય ધન્યરે આજી
નેા દીન, શ્રાવણ સુદી એકાદશીજી.

ઘોળ ૨૦૭

વઘશાપ્પ સુદી એકાદશીનું લખ્યું છે.

વઘશાપ્પ સુદી એકાદશી, પ્રગટ્યા શ્રી વલભરાય; સુરી-
નરે મુનીજન હરખીઆ, હરખીઓ વરજ સહુ સાથ. ૧
દેવનાં કુદાલી વામીયાં, ગાજ્યાં ભિર અદમ; અવકરો ન-
ત્ય કરે ઘણું, ગ્યાન તે ગાંધ્રવ સમ. ૨ િજ શ્વરૂપ
પધારીઆ, અંપા તે રણ આઝાર; સ્ત્રી હાસન પધરાવીઆ,
કીધો અન મંડળાર. ૩ તાત નિખી વિરમે થયા, મંડળ
મધ્યે શ્વરૂપ; મુખપરે સ્ત્રી સરો વારણે, શોભા અતીસે
અનુપ. ૪ આ લક્ષ્મણ ભટજી વીમાસીને; ઝોળપ્યા પુ-
નમચ દ; પુત્ર ભાવ કુલરાવીઆ, ઝોછ મે ગોવીંદ. ૫ વ
રજની માંહી ગુપ્ત છે, પ્રગટ્યા ખીજી વા ; લોક પ્રસિદ્ધ
જાણીએ, માત ગરભ વાસ. ૬ મંડળ દરશન માત્રથી,
ઝોધારયા જીવ અનેક; શ્રી વલભ નામ ધરાવીને, રાખ્યો
તે સરવેનો ટેક. ૭ પાર ના પામું લાલાતણો, રસનાએ ક્વમ
કેરુવાય; હરીદાસ શોભા નિરખીને, પ્રેમ મુદીત ગુણ માય.
૮ વઘશાપ્પ સુદી એકાદશી, પ્રગટ્યા શ્રી વલભરાય.

ઘોળ ૨૦૮

શ્રી વિઠ્ઠલનાથજીના લાભજો અતી ભટકાળા, વઘસ્તવ-
ના પ્રાણ આધાર સહુને છે વાહાજા. ૧ શ્રી ગોવીંદરા-
યજીના પુત્ર, સહુકો અમ કેહે છે; વાહાલે દીધાં અટળક

દાન, મનવાંછીત દેહે ૨ શ્રી ગોચસ્વરજ્ઞના દાત, રૂપે ૩-
 ગાહે; નારખે નહીં નર નાર, તે નર કુડા છે ૩ એવો
 પ્રકૃતીત વદન વિરાગ, શું કહું શોભાને; જાણે ઉદીઓ
 પનમચદ, થયું મન લોભાને. ૪ એમનું સુદોરે ભાણ
 વિમાણ, તીલક શોભે છે; નારખીને લાળે મારાર; ચિતડાં
 લાભે છે. ૫ શ્રી કહે માણ કુસમ તણી, અતી રાજે છે;
 નિરખીતાં વહરનવજનને, જોહ ઉપાનવે છે. ૬ ચમચળતા
 ચાલે ચાલ, ભારે દીસે છે; જાણે મદ ગજ કમળ સમાન,
 મન જોઈ હીસે છે. ૭ જાણીપર જઈ ખલીહારા, હું તમને
 વાણે; પ્રગટચાશ્રી વીહલનાથ, શેતક જનના સાર. ૮ મને
 હરખ ધણેરો થાય છે, ગુણ ગાવાને; માહારો તનના તાપ
 સમાન, ભવ દુખ જાવાને ૯ હલ જાણીલા ભાલ છે, અતી
 સારારે; હીંડે છે લટકા કરતા કાગ; કામણુગારારે. ૧૦ શ્રી
 સહાડ નગરમાં વાસ, સહુકો જાણે છે; જસ થયો જગ
 વિકાત, દાસ વખણે છે. ૧૧ શું કહે વરજભુખણ, ગુણ
 તમારારે; અવગુણ ન જોશો નાથ, ધણી અમારારે. ૧૨
 શ્રી વિહલનાથજ્ઞના લાયકો અતી લટકાળા.

ધોળ ૨૦૯

અથ શ્રી કકાનો ભાવ લખ્યાછે ॥ શ્રી કમ્પાય મનમદ ॥

કકા ક્રિયા કરજો શ્રી વલભ, તો તેને કાઈ નહીં દુ-
 લભ. ૧ કરન દ્રષ્ટિએ કેરીને શુભે, તો તેનાં દુખ દાણી
 દ્ર શુભે. ૨ ત્યાંહાં તેને થાય શુભભ, કકા ક્રિયા કરે શ્રી
 વલભ. ૩ ખખા ખસીએ કરી કરે, પુષ્ટિ ભક્તી માંહે
 પરવરે. ૪ ખલ્લ સખાંધ તે કરજો રીતે, શેવા રમરણ કર-

જો પ્રિયે. ૫ પ્રભુપદ કમળ રૂદમાં ધરી, ખૂબી ખરી
 દ્રષ્ટિ કરી. ૬ ગંગા ગુરૂ ગોવીંદ ગુણ ગાન, શ્રી વજ્રભ-
 શ્રી વીકરભ. ૭ એવું નારાયણ કમળ નિત્ય ભજો, અન્ય
 દેવ ઉપાસના તજો. ૮ પ્રભુ મળવાનો કરો ઉપાય, ગંગા
 ગુરૂ ગોવીંદ ગુણ ગાય ૯ ધધા ઘણું ધનશ્યામ સંભાર,
 લોકીકમાંથી ચિત નિવાર. ૧૦ વિશ્વા શક્તીથી દુરજ રહે,
 ત્યાંહાં ધટ મેવ નિરગમ લહે. ૧૧ એવું મનમાં કરી નિ-
 રધાર, ધધા ઘણું ધનશ્યામ સંભાર. ૧૨ નના નેહ નંદ-
 લાલ શું યાય, તે માટે એ કરવો ઉપાય. ૧૩ એની લી-
 લામાં મન જો ભમે, તેતો એને અતિશ ગમે. ૧૪ પ્રેમ
 ધરીને નીસરીન ગાય, નના નેહ નંદલાલ શું યાય. ૧૫
 ચયા ચિત અતુરાઈથી આણ, શ્રી ગોવરધનના ય વખાણ.
 ૧૬ ચિત તણી અચળતા તજો, પુરણ પુરૂસોતમને ભજો,
 એછે અન્ન સિંધની ખાણ, ચયા ચિત અતુરાઈ આ-
 ણ. ૧૮ છછા છખી છખીલાની જોઈ, એ સમાન ત્રી-
 ભાવમાં કોઈ. ૧૯ નઈજો નિરખી અતી સુખ લીજો,
 પ્રેમ સુધારસ નિસરીન પીજો. ૨૦ તેા સરવે સુખ શેજો
 હેઈ, છછા છખી છખીલાની જોઈ. ૨૧ જગન જગતમે
 જસ વાધે, જો એવા પ્રભુને આરધે. ૨૨ જો મુખયાં શ્રી
 કરન શ્રી કરન કહે, તેા વરજ વંદાવનનું સુખ લહે. ૨૩
 મન કરન વચન કરીને સાધે, જગ જગતમે જસ વાધે.
 ૨૪ બ્રહ્મ બ્રહ્મ શું વળી કહીએ, સુખ દુખ દુર સખ સ-
 હીએ. ૨૫ કામ ક્રોધ મદ માહને ટાળી, અરણ્ય કમળ ચિત
 દીજો વાળી, ૨૬ તે સુખ સરવે સેહેજમાં લહીએ, બ્રહ્મ
 બ્રહ્મ શું વળી કહીએ. ૨૭ ઠટા ઠગમગ ઠગમગ જોશા,
 પ્રભુને ભજ્યા વિના જનમજ જોશા. ૨૮ ઉતમ દેહ જો

मनुष्य धरी, अे अवसर नही आवे करी. २६ नही येतो
 तो आगण रोशा, टटा टणमग टणमग लोशा. ३० ६६
 उगतो काण उगाय, हवे कांछ अेक मनमां लय आप. ३२
 कपट क्रोध नींदा परहरी, पोत पोतानुं साधन करी. ३२
 निरभण यिने हरी गुणु गाय, ६६ उग तो काण टगाय. ३३
 उडा उहापणु अेवुं करी, श्री वल्ल वीडल यित धरी. ३४
 लसु येतो लो पोता ताणुं, प्रभुधी यित रजे टाजे क्ष
 णुं. ३५ तो लव सागर से / तरी, उडा उहापणु अेवुं क-
 री. ३६ टटा टोड टोटाई ना करी, शेता कदा करीतन म
 न दीने. ३७ लवसागर उतरवेो ओटा, ते तरवानो भा-
 रग मीरो. ३८ रसना गुणु गाई रस पीने, टटा टोड टो
 टाई न करीने. ३९ लोका नर्छणां सङ्गण करी, माधुंरी
 सुरत मनमां धरी. ४० नय शीय राजो अेहुनुं इप, सुं
 दार श्री वंद्रावन लुप. ४१ हवे रजे वीसायी हरी, लोका
 नर्छणां सङ्गण करी. ४२ तता तनती तपतण टणे, लो
 गीरी गोवरधनधर मणे. ४३ लो पोतानो जन्म संधारो,
 तो अे साये प्रीत वधरो. ४४ पोते पोतापणुं स'लाजे,
 तता तनता तापण टणे. ४५ यथा यड अडी थाक नीवा
 रो, मनुष्या जन्म तरवानो आरो. ४६ लव सागर उत-
 रवेो पार, नाम कुंपी छे नामण सार. ४७ श्री गुह श्री
 वल्ल वीडल धारी, यथा यड अडी थाक नीतारी. ४८ द-
 दा द्या करी दैश दान, अे आगण लो धररो कान. ४९
 व'श व'शादीक करी आधार, लवसागर उतरवेो पार. ५०
 द्विज जन्मने अतीशे मान, ददा द्या करी दैश दान. ५१
 धया धन्य दीवस छे आण, मंदीर पधारेया श्री माहारा
 ण. ५२ निरंभी निरंभी सुप्य अती धाणुं थाय, ते सुप्य

કયા ક્યાંહાં લગી કેહેવાય. ૫૩ એ ચિત ધરે સરે સરવે
કાજ, ધધા ધન્ય દીવસ છે આજ. ૫૪ નના નીશ દીન
ને જપે, એવું કૃણ નહી કોહી જન્મ તપે. ૫૫ તપ કરીને
કાં કોટે કાપ, કૃષ્ણ નામ ભજે સરવ કૃણ થાય. ૫૬ આ
ખર એ ખહુ આવે ખપે, નના નીશ દીન નામ ને જપે
૫૭ પપા પ્રીતમ પ્રાગ આધાર, જીવમે જીવણુ નંદકુમા
ર. ૫૮ માત જસોદાજીનું જીવન, ચોરી લીધું વરજ જન
નું મન. ૫૯ વરજમે નીશદીન કરે વીહાર, પપા પ્રીતમ પ્રા-
જ આધાર. ૬૦ કૃષ્ણ કૃગવું ના મેલીશ ચિત, રમે વીસા-
રી માહન માત. ૬૧ એ વિસારે સુખ નવ લહે, તેનો વેદ
પુરાણે કહે. ૬૨ વળી વળી શું કહીએ નિત્ય, કૃષ્ણ કૃગવું
ના મેલીશ ચિત, ૬૩ ખપા ખહુ ખજનું નહી કામ, શર
જીવણે વશ થાએ સ્યામ. ૬૪ શ્રી વલભ વરનો માર્ગ ય
હે, મન વાંછીત કૃણ. સરવે લહે. ૬૫ ચરણ કમળ કરી
આ રામ, ખપા ખહુ ખજનું નહી કામ. ૬૬ ભભા ભગ
વદી સંગત ભલી, શ્રી વીક્રમ ગુણ ગાએ મળી. ૬૭ એ-
વું ચિતન નીશ દીન કરે, ખીજ વાત ના મનમાં ધરે.
૬૮ મોટો ગુણ નિરખ્યા છે કળી, ભભા ભગવદી સંગત
મળી. ૬૯ મમા મુકિત થકી છે મોટું, ભકિત વીના ખી-
જી સાધન મોટું. ૭૦ શ્રી વલભ વરશુ ંમનજ કરી, પા
તાના જનને ચિત ધરી. ૭૧ તે કારણ પદરજ લેટું, મ-
મા મુકિત થકી છે મોટું. ૭૨ જળ જવક રંગ જેમ દત,
તેમાં રંગ રાખે શ્રી રાધા કંથ. ૭૩ જેમ રંગ ઉપર મ-
જીવ ચોગ, તે મીશ રંગમાં ચિત ચોગ. ૭૪ પ્રભુ રસ-
માં રહુ રસવત, જળ જવક રંગ જેમ દત, ૭૫ રેરા
રસીક રસીબાનાય, શ્રી ભખુબાન દુહારી સાથ; ૭૬ એ

નિત્યે રસમાં રસમત્ત નિરખ્યુ, રૂઢ કમળમાં રાખી હરખ્યુ.
 ૭૭ એલું રત્ન આવ્યુ છે હાથ, રેરા રશીક રશીલા નાથ.
 ૭૮ બલા લાડણુ લાલન સંગ, જખી અવલોકી વાંધેચો
 ઉછાંગ, ૭૯ લખીલાણુ મન લીલા ધરે, સકળ મનોરથ પૂ
 રણુ કરે; ૮૦ ત્રમ રેલ કરે શીતળ આંગ, બલા લાડણુ લા
 લન સંગ; ૮૧ વવા વસ થાન્ને વરજ્યદ, ત્યારે ટળે સ
 કળ દુપ્પ ઈંદ. ૮૨ દુપ્પ ધાણુ છે આ સંસાર, પ્રભુ વીના
 કોઈ ના કરે વાહાર. ૮૩ મનખી મુકી. રૂઢે સરવે કંદ,
 વવા વસ થાન્ને વરજ્યદ; ૮૪ શશા શામ સુંદીર સુખ-
 શી; નિરખી નિરખી જખી પરે ખલીહારી; ૮૫ નિરખતાં
 તપત ટળે તન તણી; મનમાં યાય શીતળતા ધણી. ૮૬
 તન મન દીન્ને સરવે વાળી, શશા શામ સુંદીર સુખકારી.
 ૮૭ ષયા સાયુ સમપણુ એહ, જન્મ જન્મ તે એશુ રનેહ.
 ૮૮ ભમી ભમીને હારી ઠામ, ચરણુ કમળ પાઞ્ચ વિચા-
 મ; ૮૯ ફરી ફરીને કહુંધું તેહ, પપા સાયુ સમપણુ એહ
 ૯૦ સસા સુખમાં સુતો રહે, ને પ્રભુ બજાનુ મરમન
 લહે, ૯૧ માહારું તાહાર કરતે કરે, ગિદર ભરચાનું સાધ
 ન કરે; ૯૨ તેતો જન્મ વૃથા સહુ કહે, સસા સુખમાં
 સુતો રહે; ૯૩ હેહા હેત હરી સાયે સાયુ. એ રગેહું અ
 તિથે રાયુ; ૯૪ દીન જણી પ્રભુ કોન્ને સાર; માહારે તો
 એઉને આધાર; ૯૫ દ્રઢ આશરા વીના સરવે કાયુ, હેહા
 હેત હરી સાયે સાયુ. ૯૬ બલા વક્ષણુ સુત કરી દયા, તે
 જ થકી સંપૂરણુ થયા. ૯૭ દીન દયાગ કરણુ તીધી સાગ
 ર, મન વાંધીત કળ પૂરણુ આગળ. ૯૮ બહે જતકરે રા
 જો ખઈયાં, બલા લક્ષણુ સુત કરે દયા; ૯૯ ક્ષણુ ક્ષણુ એ
 મિતમાં ધરી, ખીજી વાત સરવે પરહરી; ૧૦૦ સી મથુરે

શ મનોરથ પૂરે. કુમ્પ દાળીદ્ર સકળને ચુરે; ૧૦૧ ધ્યાન
નીરંતર એકનો કૂરી, કાલ્યુ ક્ષણ એ ચિતમાં ધરી; ૧૦૨
સ માનપણું નવ જાણું, રસના શ્રી વલભ નામ વખાણું;
૧૦૩ હરીદાસ પરીપૂરણ કામ, શેવા નીરખી પોહાવી દા-
મ; ૧૦૪ શ્રી મદન મોહન છાપી તે ઉર આણું, સ માન
પણું નવ જાણું. ૧૦૫ ઈતિ શ્રી કૃકાનો ભાવ. સંપૂર્ણ

ધોળ ૨૧૦

મહેતો તમે મહેતો તમે જાણીયા, શ્રી ગોકુળકેરા
રાવ શ્રી ભાગવતમાં સાંભળીયા, એ વરજમાંથી અળગા
ન થાય. ૧ શ્રી વંદાવનમાં કસ્થોરે વિહાર, શ્રી રાધાજી
તણોરે આધાર; ગઉ ચારણમાં હુચારે ગોવાળ, ગોપી
તણા અંગીકાર. ૨ ઇદ્ર તણું મરેચુરે માન, શ્રી ગોવરધન
વરજપાળ; દ્વીજ કુળમાં વાહાલો પ્રગટીયા એ, શ્રી વીઠલ
અકે અવતાર. ૩ વર્ષસ્ત વતલી એ જાણીયા એ, શ્રી
પૂરસેતમ નીરધાર; જીવ જતા તમે રાખ્યા એ, અ-
ખળા તણા આધાર. ૪ માધવદાસ સોભાગીયા એ, અ-
ખંડ એવાતણુ નીરધાર; આપો વરજમાં વાસો એ, કેહેતાં
ન આવે પાર. ૫ મેતો તમે મે તો તમે જાણીયા એ.

ધોળ ૨૧૧

સભની સાલો ઉછવ આજણું, જન્મ દીવસ શ્રી વલભ
રાજણું ૧ તોરણું ધન પતાકા દ્વારેજી, ધ્વજ મંગળ ગા-
એ સારજી. ૨ ઘેર ઘેર તેજણું બંધાયજી, મોતીડે ચોકપૂ-

રાયજી. ૩ કુમ કુમ હાપા તે દેવરાવીઆજી, કેસરે સ્નાન પ્રમુજીને ધાયજી. ૪ વાજીંત્ર વાગે આવ નવી ભાતજી, મળીઓ તે સજ્જન કૃટુમ ગાતજી. ૫ ભીડ મચી પર આંગાબા માંહેજી, નીજ જન નાચે આનંદ શું ગાયજી. ૬ કેસરે નહિ શ્રી લક્ષ્મણ નદજી, જાણે પુનમ પૂરણચંદ જી. ૭ વધરનાવજન આશ્રય કાંવેજી, ચ જોદક લેખને તાપ સમાવેજી. ૮ કોમળ વસ્ત્ર યોદ્યાંછે આંગજી, ઘેતી ઉપરણા તે કેસરી રગજી. ૯ તી ક મુદ્રાવીક શોભીત ભાળજી, કહે ઉપવીત ને તુભેસીની માળજી. ૧૦ તેહ સમે ને ભાગ્યવાન હોયજી, આરતી તે કરતાં શીમુખ જોયજી. ૧૧ મારકંડચ ભાગ્ય વિચારે મનજી, અમને શ્રી વલભ કરે પૂજનજી. ૧૨ પૂજન્યે આપે ને બહુ વીધી ઘનજી, ભુદેવ જનચક ગન સનમાનજી. ૧૩ દેવતા તે કરે કુસમળી વરણજી, જુગ જુગ જીવે શ્રી વલભ ધિસજી. ૧૪ યોડી તે મંડળી મધે ખીરાજોજી, એ વરે વલભ માથે છાજોજી. ૧૫ સજ્જની ચાલો ઉછવ આજજી.

ધોળા ૨૧૨

રાગ સારંગ.

જ્યાકુ બેટ રટત, મહા રટત સેસ રટત; નારંદ શુક વ્યાસ રટત, આવત નહી પ્રાર. જ્યાકુ ૧ ઈંજન પ્રહલાદ રટત, કુંતાજી કે કુંવરે રટત; દ્વિઉપદ સુતા નાસ્થ રટત, અનાથન કે નાથ જ્યાકુ ૨ ગુણકા ગજ વિપ્ર રટત, ગ-ઉતમીકી પ્રહણી રટત; સીજ રવની રટત, સુત રાખત હું લરાયં. જ્યાકુ ૩ નંદ દાસ સોહી કીલાસ, શ્રી ગીરીવર

(२०६)

धात्री रसीक बाल; ज्योत्सोमतीका पुत्र प्यारे, राधाका डरे
हार, ज्योत्सु भेट रत. ४

धोण २१३

राग डानडो.

उतम कुण अतार क्खजे, श्री वल्लभ राजकुमार न
जल्ले; अरया न डीनी अर पल्लभकी, रदयो यापड डी-
नो अहु प्पान्यो. १ रसीक कथा त्रवजे न सुनी. विष्णुमां
जे रदो लपटानो; भीटयो न सोय डरे अतारका, समज
समज सनमां परटानो. २ भीरीवर धरेन वरज व द्रावन,
क्यहु नयन नीरप्पी सरान्यो, करनहास प्रभुको गुन म-
डीमा, गरग मुनी नही जल प्पान्यो. ३ उतम कुण अ-
वतार क्खज्जे.

धोण २१४

माता सधपरो सुदीर वरने जेधमे, सोहीमे कर श
एगार. टेक. श्रीअकांठ ना कुंवर कोडामण्णा, सोहागण्णा
सुंदीर नाथरे; आपडा कजरे प्रभुज्जे करयां, मतडु भा-
हुरे वरज साथरे. १ आपडे धेरे सरवे अेम करो, लरो
लरो भेट अमुहपरे; कणस उपर रूपन धरुणी, त्रीभिवन स
म तुधरे. २ श्री वल्लभज्जे धेरे वधामाणां, रणीआमण्णा
रंगभिर गापरे; पाल्ले पोडाडे प्रभुज्जे रमे, अे सुप्प क्ख्यां
नव लवरे ३ मधुणो परिवाररे आपडा श्री नाथज्जे,
पक्षीहायी माधवदासरै; करुणे डाने कर विनती, मने वर-

जहां ते आपो वासरे,

धोण २१५

पर्म कृपाण श्रीवल्लभनांदन, करत कीरपा निळ हाथे ने
माथे; ने जन सरजे आम्हे अनुसरही, अही सुत श्री
गोवर्धननाथ. १ परम उदार अतुर अंतामणी, राप्पत लव
दारानी साथ; लजे कस्तदास काळ सभसरही, जे जजे
श्री विठ्ठलनाथ. २ परम कीरपाण श्रीवल्लभ नांदन.

धोण २१६

॥ राण धंताश्री ॥ वधांज ॥

मोहो जुग जेद अयन प्रतीपालो, धम गज नाभही
जप्य तप्यही तप्य तप्य तम व्यूषणी. १ सद्युग शैतव-
राह ३५ धरी, हर्षाकुस उर मारयो; त्रेता रामरुप दस-
रथ अडे रांवाळ कुण संहारयो. २ द्वापरे अरज्य जुडनेत
राप्प्यो, सुरपती पार ना पायो; कसादिक दानव सप्य मा-
री, असुधा भार उतारयो. ३ क्यद्युग श्री वल्लभ अह
प्रगट्यो, माया वाद निवारयो; भाळक्यंज श्री विठ्ठल पूर-
सोतम, जगता पूरुष निहारयो. ४ मोहो जुग जेद अयन
प्रतीपालो.

धोण २१७

श्री वल्लभ विठ्ठल हरी न जणया, तेजि सर्वश ज्योतिरे;
शुं लाज्या शुं सधने जशी, तारंवार वडवापारे. १ पूष्टि

માર્ગમાં ને જન આપ્યા, વિશ્વાસે ન વળગ્યારે; સાધન સર્વ
 છુટી ભથ્થે, હરીપી રહેથે અગગારે. ૨ શેવા કૃળ શેવા ક-
 ડીએ, રૂપ પ્રમાણે મેવારે; સાંપત પ્રમાણે સમરપિ લજ્જે,
 તેહનું નામ તે શેવારે. ૩ શેવા કૃથ ને પાપ્પડ ધરથે,
 તે પથરે કચમ તરથેરે; ભાવ વિના ને ભકિત કરથે, તે
 અથડાતા મરથેરે. ૪ મીઠું બેલ ને ગ્યાચરણ આટાં, તેને
 તે ખળ કહીએરે. ૫ શ્રીવલ્લભ વિઠલ હરી ન જા૦

ધોળ ૨૧૯

તમારૂં જોવા સરખું રૂપ. શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે; રૂપે
 માહ્યા મેહોટા ભુપ, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે. ૧ વાહાલા
 માહારા નાનાગરના વાળી, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે; ખીચુ
 નગરે વસા૦ કાસી, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે. ૨ સાથ મદન
 માહનજી ખીરાને, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે; શેવા શ્રી ગીરધર
 લાલજીની છાને, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે. ૩ સાથે ખહુ બે-
 ઠીએને સાથ, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે; સામગ્રી કરતાં સાચી
 રાત, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે. ૪ ભાગ ધરાવે દીનાનાથ, શ્રી
 ગોવર્ધન નાથજીરે; ખીડલાં આપે જમણે હાથ, શ્રીગોવર્ધન
 નાથજીરે. ૫ એમ કચી કેહે છે વલ્લભદાસ, શ્રીગોવર્ધન
 નાથજીરે; એ સુખ ના આવે માહાચી પાસ, શ્રીગોવર્ધન
 નાથજીરે. ૬ જાપ ખલીહાગી માધવદાસ, શ્રીગોવર્ધન
 નાથજીરે; અમને વરજમાં તે આપો વાસ, શ્રીગોવર્ધન
 નાથજીરે. ૭ તમારૂં જોવા સરખું રૂપ.

(૨૧૨)

ધોળ ૨૧૯.

આણે સખી આજ વંદ્રાવનમાં જન્મે, જ્નેષ જ્નેષ સો-
મણ સુખીઆં ધર્મ્ય. ૧ વાહાલાજી તે ખેઠા છે કુમવા-
ડી. જ્નેતાં માહારી આંખલડી યાવ ટાહાડી. ૨ કુલના
તકીઆને કુલની ગાળી, કુલના પ્યારસાતને આહારિ. ૩
કુલનાં છળાં મેડીને અટારી, કુલની ફરેતી મેહેલો જ્નેરી.
૪ કુલનાં વહુજીને પેરણુ સાડા, દરશન કરીએ દહાડી
દહાડી. ૫ કુલ્યાં કુલ્યાં કુલડીઆં ખડુ ખેડેકે, થોડે થોડે
પવન પદાર્થ લેહેકે. ૬ વનમાં માર કોકીના બોલે, ના
આવે કોઈ વલભ કુળને તોલે. ૭ હારે વાહાલો છગન મ
ગનીઓ ખેલે, હારે વાહાલો વાળ લીલા રસ રેલે. ૮ હારે
વાહાલો પાઘ ઘોગાથી ને તેદરા, હારે હાંટાલાજી તે ઠા-
કાર મારા. ૯ હાર વાહાલે નામ રામપેણુ આપ્યાં; હારે
વાહાલે પેતાનાં કરી શ્યાયાં. ૧૦ હારે હુંતો વલભકુળની
દરી, હારે અમને કીરપા કરો વરજવારી. ૧૧ હારે મને
વરજમાં તે આપો વાસ, હારે ખલીહારી જ્નેપ માધવદાસ.
૧૨ આણે સખી આજ વંદ્રાવન જન્મે,

ધોળ ૨૨૦

શ્રીપૂરૂષોતમજી પ્રગટ હુવા તે, જ્નેતાં ભાગે વાહાલા;
નખ સીખ સુ'દીર રૂપ અનોપમ. શ્રીગોકુળનાયજીના લા-
લા. ૧ શ્રીપારવતી માજી ગોદ ખેલાવે, સુ'ખન લેહ હુ-
લાવે; મુખડાં પૂનમ અંદસી જ્નેતાં. નિરખી નેન સરાવે.
૨ આંખલડી અણીઆળી સોહે, ઘુધરવાળા કેશ; દ્વિજ
વર રૂપે ભુજ અનોપમ, આણે છે બધુવેશ. ૩ અંપક વ-

રહી નાથા ઝોલીએ, ગાલ મલોઆ ઝીણા; દાદા દાદા
ઠહીને ખાલે, કોમળ મધુરાં વેણ. ૪ અંવરજલુપણુની
પલ એલ, નેતાં લાગે વાહાલા; ખાળ લીલામાં પારણે
કુલે, દાસ મનોદરે ગાય. ૫ અંપુરષોતમણ પ્રગટ હુવા તે,
નેતાં લગે વાહાલા.

ધોળ ૨૨૧

શ્રીવદ્રા તે વનની વાટેરે, ગીરધારી લાલ; મમકાં કી
ધા તે શા માટેરે, ગીરધારી લાલ. ૧ ખાંચી નૈણાની
પ્રિતરે, ગીર૦ સામળીઓ જાણે મીતરે. ગીર૦ ૨ કદમ
કુરી છાંપરે, ગીર૦ વલભવરની ખાંચરે. ગીર૦ ૩ રગભરે
રમતા શ્રીજગદીશરે, ગીર૦ પાવ કસુંખી સીથરે. ગીર૦ ૪
કાનમાં કુટળ જળકેરે, ગીર૦ ગળે યુગ્મના હારે લળકેરે.
ગીર૦ ૫ ખાંચુ ખાંચુ મંધ પોચીરે, ગીર૦ રત્ન જડાવની
ચોકીરે. ગીર૦ ૬ શ્રીવદ્રાવની કુળમારે, ગીર૦ જીમલા
વાંસલકી ધરી ભુજમારે. ગીર૦ ૭ અંજીમનાણી વારેરે,
ગીર૦ જીમલા હળધર વીરેરે. ગીર૦ ૮ વરજ પત્ર નેવા
જાપરે, ગીર૦ વૈસ્નવ જન સુખીઆં યાયરે. ગીર૦ ૯ ખ
લીહારી જાલ માધવદાસરે. ગીર૦ ૧૦ શ્રીવદ્રા તે વનની
વાટેરે, ગીરધારીલાલ.

ધોળ ૨૨૨

રાગ ગરબી. ૧

રસીઓ રસે ભરચોરે, વાહાલા શ્રીવિઠલ વરણાગીઓરે;
વરજ વીનતાયે વરચોરે, એમની છબી ઉપર લેહે લાગી-

(૨૧૪)

૧. નાગરે નંદ તણોરે, નટવર નાચેને ગાય ગીતરે; વાહાણો
લાગે ધણોરે, પ્યારો પ્રેમ ઉપજવે છે પ્રિતરે. ૨ સુંદીર
ચામળારે, હરી માહારા હૃદય કોરા હારરે; પ્રિતમ પાત-
ળારે, માહારા પ્રાણુજીવન આધારરે. ૩ લાગે હરી મીઠડા
રે, રસીઓ રાસ રમાણુનેા ભાગીરે; વલભ પ્રભુ દીઠડારે,
તેવી સદા રહીએ મંજાભીરે. ૪ રસીઓ રસ ભરચોરે,
વાહાણો શ્રીવિઠલ વરણાગીઓરે.

ધોળ ૨૧૪

રાગ ગરબી. ૨

ભાગી મને નેહ જડીરે, એથી અજગા ક્યમ રહેવાપરે,
નિરખુ ધડી ધડીરે, સુખડાં કોહોની આગળ કહેવાપરે. ૧
ભીડી મને ઘેલેલમારે, વાહાણો શ્રી વંદાવન મંદરે; સહી
યર સાથમારે, સોહીએ તારામાં જેમ મંદરે. ૨ ઉભો અજગ
લડોરે, જીવણ જીમનાંજીની તીરરે; લાલમ ઘેડેલડોરે, વેણ
વગાડે હજધર વીરરે. ૩ સંખી ટાળે મળીરે, જોવા જસો-
દાજીના કાનરે; મરભદા ટળીરે, વલભ પ્રભુથુ લાગ્યું દયા
નરે. ૪ લાગી મને નેહ જડીરે, એથી અજગા ક્યમ રહેવાપરે.

ધોળ ૨૪

રાગ ગરબી ૩

ઘેલી ધઈ ફરે, ઘેલેલા ગીરધારીની સંભેરે; ધીરજ ન
વ ધરે, આતુર કીધુ માહાર મનરે. ૧ જળ ભરવા મ
સેરે, જવું શ્રી જીમનાંજીને ધાટેરે; હરી હરએ હસેરે, આ

(૨૧૫)

૨ે આવી રેડે વાટેરે. ૨ નીરખુ નહાં ભરીરે, સુબની શા-
મળીઆનું રપરે; હરખુ હજા ભીરે, સરવસ કાહાન વર
શામ સ્વરપરે. ૩ ખાણુ મને નવ ગમરે, માહારે સરવસ
નાદક્રમારે: મન કેડે ભમરે, દાસ વલભ પ્રભુ પ્રાણ આ-
ધારરે. ૪ ઘેહુલી ધર્મ કરરે,

ધોળ ૨૨૫

ગરખી ૪ થી

પ્રીતની વાતડીરે, જેને લાગી હાય તે જાણેરે; વુજ ઘે
ર ભતણીરે, નિરલજ ધાય તે એસ માણેરે. ૧ તેમ ત્યા
હાં પ્રેમ નહીરે, જ્યાંહાં પડદા ત્યાંહાં શાની પ્રીતરે; પ્રેમ
ત્યાંહાં નેમ નહીરે, જકત ભકતની અવગી રીતરે. ૨ પ્રી
ત છે માહરેરે, સુબની શામળીઆની સાથેરે, એવી નથી
તાહરેરે, અમ વેચાણાં એકે હાથેરે. ૩ તનમન સોંભીયુંરે
હવે જે પનાર હાય તે યાપરે; ભવોભવ અરપીયુંરે, દાસ
વલભ પ્રભુ જુગ જશ ગાપરે. ૪ પ્રીતની વાતડીરે, જેને
લાગી હાય તે જાણેરે.

ધોળ ૨૨૬

ગરખી ૫ થી.

કારણુ શુંએ કહરે, મુજને કહાનુડાના કોડરે; કોઈથી ન
વ ડરે, હરખે હધડુ મોડામોડરે. ૧ પ્રીત પ્રગટ કરરે, સુ
બની શને તાપુ છાનુરે; હરખ હધએ ધરરે. માહારા મ
નના માંયા માનુંરે. ૨ આ ભવ દુખ ટળાયુંરે, હતું જેમ

(૨૧૬)

શાળી કેરૂં ગાલમે; દુડીજન કેખી ખજેરે, મહારા શીર નંદ
લાંબરે. ૩ પ્રાણના પ્રાણ સાખીરે. જીવાણ બસોદાજીના કો
હાંતરે; રાખુ હૃદ્યે લખીરે, વલખ પ્રભુશુ લાગ્યું દયાતરે.

ધોળ ૨૦૭

માહારા રૂપાળા રણહોડ, તમારી મને લેકે લાગી;
તમારૂં મુ મ જીવના કોડ, તમારીં ૧ મને ધરમાં તવર
હેવાય, તમારીં મુ મ મંદીર ખાવા ધાય; તમારીં ૨ શ
વકને રાખો પાસ, તમારીં હૃદયસતી પૂરજો આશ; ત
મારી મને લેકે લાગી. ૩ માહારાં

ધોળ ૨૨૮

અથ શ્રી જગનનાથજીના શણગાર.

શ્રી ગુરૂ ગણપતીને સારદા. પ્રેમ લાગુજી પાય; ખેહુ ક
૨ જોડીને વરણવું, દરમન આપો માહારાજ. માહારૂં મન
જોઈ જગનનાથજીં ૧ એડીસા ગામ સોદામાણુ, ત્યાં જ-
ગનનાથજીનો વાસ; ઘેર ઘેર કુલની વાડીઓ, નાળીએર
કેળાં ત ખાગ. માહારૂં ૨ ચાર દરવાજા એધાણા મંડપ
રચીયાજી રચાબ; રામે દકવાળે લક્ષ્મી વસે, જાણીએ
પુનમ એદ. માહારૂં ૩ કે પેહલી તે પેળમાં પેસતાં, વરજ
વરજરાય રણહોડાં, નીત્ય નીત્ય કીરતન ધાય. માહારૂં ૪
વરજરે મંદીરતી શાભા ધણા, ઘસે ઝકઝમાણ; ચંદરવા
રે કઠારના, લખીઆ દસ અવતાર, સોડીએ ચિત્રામણ
સાર. માહારૂં ૫ નહણાં તમારાં જગનનાથજી, જાણીએ
કમળની પાંખ; જોતાં તે શુદ્ધ બુદ્ધ વીસરી, ખળખદ્ર સુરેલ

રાયની કાંત, માહા૩૦ ૬ અમા તે વડેરે સોહામણરે, તેની
 શીતળ છાંપ, વીસ મોરે વધારી તણોરે, પોહોડ્યા પરસો-
 તમરાય, માહા૩૦ ૭ કુતનાં તે મુગટ કુંડળ બન્યાં, કુત-
 ના બનીઆજી હાર; કુલના આજીબંધ બેરખા, કુલના
 સોળ શણગાર, કુતનો ચોસર હાર, માહા૩૦ ૮ કાને તે
 કુંડળ અગમગે, લીલાવટ તીલક જડાવ; અધર તંબોળ
 રચી રહ્યું, કર ઉપર જાડે બધીહાર; માહા૩૦ ૯ વરણા તે
 વરણ જાણે નહી, કીધો એજ પ્રકાર; નાના મોટાને ગ-
 ણ્યાં નહી, પ્રસાદ વરણ્યા ન જાય. માહા૩૦ ૧૦ ઉર
 ઉપર સોહીએ પામરી, ઉપર કસબની કોર; વદન દીસેજી
 હરીનાં કુટડાં, જોતાં રસીયાજી કાજ. માહા૩૦ ૧૧ કુલ-
 ની તળાઈ કુલની પછેવાઈ, કુલનાં ઉગ્રીકાં સાર; કુતનાં
 તે ગાત્ર મથુરીયાં, પોહોડ્યા પરસોતમરાય. માહા૩૦ ૧૨
 કુલના જામા કુલની કાંચળી, કુલનાં કુમતાં ચાર; પીળાં
 પીતાંગર પેકરીયાં, કાઠે વુળસીના હાર. માહા૩૦ ૧૩ હ-
 રખી નરખીને ભુલી ભમું, કોને કહીએજી વાત; ઘેરથી આ
 વી હું તો એકલી, સનમુખ થયા જગનનાથ. માહા૩૦ ૧૪
 જોઈ તે માસ અસાડીણો, સુદ પુનમ ચંદ; ખેડુ વીર ના
 હાવાને ઉતરયા, આસન આપ્યાં આજણ. માહા૩૦ ૧૫
 જોઈ તે માસ અસાડીણો, સુદ પૂનમ ચંદ, વાસો તે માહે
 વશી રહ્યાં, ચંદન મેહલાજી છાટે. માહા૩૦ ૧૬ ચોઆ ચં-
 દન કેવડો, વળી મરવો મચકોડ; અરગજને અતર ધણાં;
 કુલ લીધાં મરદંગ. માહા૩૦ ૧૭ કંચનના કળસ ભરા-
 વીઆ, તેહેનાં નીરમળ નીર; સેનાના કળસ ભરાવીઆ,
 વીપ્ર લાવે છે નીર. માહા૩૦ ૧૮ વિપ્ર તે નીર ભરીલા-
 વીઆ, કરમાં લીધાં શીકળ; વાજાંત વાળાં વાગીઆ, મુ-

એ બાંધ્યાં છે વચ્ચે. માહા૩૦ ૧૯ ઊભળ્યાં વચ્ચેનાજી
 અંગુઠા, સેહીએ શામ શરીર; લાલ પીતાંબર પેહેડીઆં,
 નવસી દક્ષિણ ભાત કમરે કંચનના પાટ, માહા૩૦ ૨૦
 નવાં તે કુલજી નવરંગાં, તેહનું નવરે જાણું નામ; લાલ
 તે કુલ સોહામણ્યાં, ધરીઆં હસ્તીનાં રૂપ. માહા૩૦ ૨૧
 છપન ભાગ ત્યાંહાં નીપજે. પેહેલી ખીચડી સાર; સીરો પૂ
 રીને લાખરી, કંચન માલપૂત્રા સાર. માહા૩૦ ૨૨ કુધપૂ-
 રીને જલેની ધણી, લાડવે ના આવેજી પાર. વેઠમી પૂડા
 ને ઢોકળાં, પીઠાં આવેજી સાર. માહા૩૦ ૨૩ નાળીએર
 કેળાંજી અતી ધણાં, ભાઠા કોળાનું શાક; સાગ દાળને ભા-
 જી ધણી, અટકાં દીવસને રાત. માહા૩૦ ૨૪ મોળાં તે હહી
 જમાવીઆં, ઘી તાચાં તત્કાળ, અરગના ધૂપ ઉકાળીઆ,
 ગરથે લીધાં દીપત. માહા૩૦ ૨૫ વૃણસી હરે સમીઆ,
 જમીઆ જલદવરાય; સોનાની ઢારી જળે ભરી, આમમન
 લેજો માહારાજ. ૨૬ લવીંગ સોપારીને એલચાં, ખીડલે
 બાસટ પાન; ખીડલાં તે વાળ્યાં બરાસનાં, આખ્યાં લક્ષ-
 મીજી હાય. માહા૩૦ ૨૭ જમી એલીને ઉઠીઆં, આખ્યાં
 વરજ ગદીર માંચ; લક્ષમી સાથે બોધ્યા નહી, સાધુને ના
 આખ્યાં દરશન. માહા૩૦ ૨૮ પંડ્યાએ પટરે દેખાડીઆ,
 સમીઆ હસ અવતાર; પંદર દીવસ ગયા હોહલા, નેત્રે ના
 આખ્યાં દરશન સોડીએ આત્રામણ સાર. માહા૩૦ ૨૯
 હહી તાપનીરે તાપે ગણું, આગળ પડીને જરે; જત્રા-
 જી હાય જોડી રહ્યા. પંડ્યા પાઠે છે સોર; તેડ તે કોઈ-
 ના આવે નહી, એવા જ્યુગલ ક્રીશાર. માહા૩૦ ૩૦ વિ
 ધ સીખ સદુ પાતે કરી, પછે અઠીઆ શ્રીનાથ; સદુનેરે
 સાથે તેડીઆ, લક્ષમીજીનેરે ના લીધાં સાથ. માહા૩૦ ૩૧

અટકી મટકીને ચાલે ધણું, બટકે ધરીઆણ પાથ; મુ-
ભદ્રા કોઈ જાણે નહી, બળભદ્ર શ્રીજગનનાથ. માહાર૦
૩૨ અમાવાસ્યા દીનરે સોહામણો, નેત્ર આપ્યાં દરગન;
અંગ ઉપર હાથજાણે રેવે, ઉર ઉપર લીધા શ્રીનાથ, મા-
હાર૦ ૩૩ સામજે રથ શણુગારીયા, જાન ધબલણ સાર;
પરીકમારે પાને કરી, તેહનાં સમીઆંણ કાજ. માહાર૦
૩૪ માહાકુંડમારે નાહીને, મોરશી સમુદ્ર સ્પય; ઈંદ્ર દ-
મણુમાં નાહીને, ઠાપ્યાં પરીઆનાં પાપ. માહાર૦ ૩૫
ઈંદ્ર દમણુતીરે જાતરો, આલ્યા જલવરાપ; પશુ પક્ષીને પા-
વન કર્યાં, તેહનાં સમીયાંણ કાજ. માહાર૦ ૩૬ તેરશે
રથરે ચલાવીઆ, બીજાંઆંબાણ ત્યાંહ; સીધ પોજે રથ
રાખીઆ, વાળાં વાગેણ સાર. માહાર૦ ૩૭ કે પાંચમે
રથરે ચલાવીઆ, દશમે આંબાણ ત્યાંહ; સીધ પોજે રથ
રાખીઆ, લક્ષ્મીજી ભીડ્યાં દરબાર. માહાર૦ ૩૮ વળતા
તે બળભદ્રજી બોલીઆ, લક્ષ્મીજી ઉધાડો દરબાર; બા-
રણે ઉભારે જગનનાથજી, ઈંદ્ર પરસેછેણ ધાર. માહાર૦
૩૯ વળતાં તે લક્ષ્મીજી બોલીઆં, સાંભજો બળભદ્ર
જેઠ; મંદીર પધારો પોતા તણે, ચલાવીયું દરબાર, મા-
હાર૦ ૪૦ કે પરસાદ અમરે ચલાવીયું, ચલાવીશું રે દર-
બાર; કાજો એ કપટી સદાપનો, અમને ના લીધાં સાથ.
અમને દીધાણ છેદ. માહાર૦ ૪૧ કે પરસાદ તમારે ચાલે
નહી, ન ચાલે દરબાર; કાજો એ બધવ અમ તણે, કા-
ળા વીના કોણુ કરશે રાજ. માહાર૦ ૪૨ વળતારે જગ-
નનાથજી બોલીયા, સાંભળ સામળા હેહ; માહોટા એ
બધવ અમ તણે, માહોટા બળભદ્ર વીર, બળ્યા તે
તેમની રાખી નહી, સાથે મુભદ્રા બેડેન. માહારુ૦ ૪૩

વળતારે જગનનાથજી એમ બોલીયા, સાંભળે સામળો
 દેહ, પતીત પુરાવુંજી તમ તાણા, મીથ્યા સીદ કરે વાર.
 માહાર૦ ૪૪ મેહારો આપુરે હું તારું રોકડા, ઉઠો કરો
 શબ્દગાર; પ્રદુમન પુત્રજી તમ તાણા, તેહેને માતીના હાર,
 માહાર૦ ૪૫ હરખીને લક્ષ્મીજી ઉઠીયાં, જખને બિધા-
 ડ્યા દરખાર; પેકુંબીને આરતી પોતે કરી, હરખી બિઠયા
 જગનનાથ, રત્ન સીંહાસને પર્વતનીઆ. હરખી બેઠા જ-
 ગનનાથ. માહાર૦ ૪૬ વડોરે શબ્દગાર જગનનાથજી,
 કેઈ પેરે કરે વખાણુ; કાપર કુડોજી અતી ધણો, મારે છ
 ડીઓના માર. માહાર૦ ૪૭ હાર શબ્દગાર ગાયે સાંભળે,
 તેરુનો પુરીમાં વાસ; તારે ગાય તવ સાંભળે, તેરુનો પ-
 શુનો અતાર, ગાય માધવદાસ. માહાર૦ ૪૮ શ્રી યુર
 ગણપતીને સારદા, પ્રેમે લાયુજી પાપ, એડુ કરખોડીને વ-
 ણિવુંડુ; દરશન આપો માહારાજ માહાર૦ ૪૯

ધોળ ૨૨૯

શ્રીજી બાવા લટકાળા, જીરે સરસ્વતીને લાયુ પાપ. શ્રી
 જીને સનમુખ નિરખા જાય. શ્રીજીમવા૦ ૧ તમે મ-
 ઉઠા પાસે રહેઝો, વધરિાને દરશન દોઝો. શ્રીજીબાવા૦
 ૨ અઝિયાતી શોમા સાપી, ત્યાંહાં કરતી મેહલાવો જાડી.
 શ્રીજીબાવા૦ ૩ હાથે કડાં સાકળાને વેઠ વીંટી; એમની
 શોમા તજરે ઘીડી. શ્રીજીબાવા૦ ૪ એમની દશે આંગળી
 એ વેઠર, એમને કેહેડે કરીમત્ર મખર. શ્રીજીબાવા૦ ૫
 એમને તાકે તકરાં મીતી, એમના મુખની છખી જોતી.
 શ્રીજીબાવા૦ ૬ એમને કાંને કુડગ લગકે, માતીના તોરા
 ઝગકે. શ્રીજીબાવા૦ ૭ કેસરી પાધ માતીના તોરા માહારા

પ્રમુજના ચરણ છે ગોરા. શ્રીજીખાવાં ૮ એમને આરતી
ઉતરે જ્યારે, વધસ્તવ દરમને આવે ત્યારે શ્રીજીખાવાં ૯
એમનો શ્રી ગોકૃષ્ણનાં વારા, ખત્રીહાથી જન્ય માધવદાસ. શ્રી
જીખાવાં લટકાળાં ૧૦

ઘોળ ૨૩૦

આજ આનંદ માહારે ઉર ન સમાયજી, પ્રગટ્યા શ્રી
વલભ રાજકુમારજી. ૧ ભુનળ ભાગ્ય તણો નહી પારજી,
દર્ધવી તે જીવનો કર । આધારજી. ૨ મંદીર માંડી તે
ચોક પૂરાવોજી તોરણ પારણીએ બંધાવોજી. ૩ હુંતો કહું
વિનિધધના શણુગારજી. આજ મારે હૃદયે હરખ અપાર-
જી. ૪ નાચ્યુ ગાવું તાળી ને પાડું હાથજી, હરખે તેડાવું
સહીઅર સાપજી, ૫ કોને કોટો કોટો તેના કહેવાયજી,
જીવીપર જન રસીક બળ જન્યજી. ૬ હરખે શ્રીવલભ નં-
દને ગાવુંજી, શ્રી વીહલ નાથને વારણે જાઉંજી. ૭ એમના
તે નામ તણો મહીમાય, સકળ અમંગળ અળગા થાયજી,
૮ જીરે વાહાસે પુષ્ટિનાં કીધાં દાનજી, ટાળ્યાં ટાળ્યાં જીવ
તણાં આસાનજી. ૯ જીવને તો ખલ્લ સખંધ કરાવ્યાજી,
તેજ થકી પૂરસોતમ મન ભાવ્યાજી. ૧૦ કીધો કીધો ભ-
કતી તણો ઉપદેશજી, ટાળ્યાં ટાળ્યાં અસુરતણાં અવેશજી.
૧૧ રાખ્યા રાખ્યા આજસમરપિત વસ્તુ ખાતાજી, વારેવારે
અન્ય આશ્રય જીવ જનતાજી. ૧૨ મનડાંની આશા પુરાજી
કીધીજી, શિક્ષા તે શેવા કરવાની લીધીજી. ૧૩ ખાંધી
ખાંધી ભક્ત સિંધુની સ્વેતજી, દર્ધવી તે જીવને કરવા હેત
જી. ૧૪ કીધો કીધો માહા માટો ઉપગારજી, દર્ધવી તે
જીવનો કરવા વિશ્તારજી. ૧૫ જીરે વાહાલા સમતે લાજ

કેરા જે તાતજી, શી ગોપીનાથજી કેરા જે ભાતજી. ૧૨
શ્રી અકાંજના ગરભ તણે એકે રતનજી, શ્રી વલભજીએ
કાપાં છે જલજી. ૧૭ તેમની ભકતી તણે શીર શાહીએ-
જી, નિરખતાં નીજ જનનાં મન મોહીએજી. ૧૮ જીરે વા-
લા શ્રી ગોકુળના વાશીજી, જીરે હુંહું શ્રી વલભ કુળની
દાશીજી. ૧૯ જીરે વાલા વરજમાં તે આપો વાસજી, હારે
ખસીહારી તે માધવદાસજી. ૨૦ આજ મારે આનંદ ઉર
ના સમાપજી.

ધોળ ૨૩૧

તા તે જની ભજે વન વારી, શરણ આએકી તાપનિ-
વારી. ૧ જન પ્રદહાદ પ્રતિજ્ઞા પાળી, હિરણ્ય કુર્યપુકી રદ્દ
વિદ શી. ૨ ધરવ નિર્ભય પદ દીઝ્યા મારારી, અમરીખ-
કી ગરભ ગતો ઠાળી. ૩ દૂપદ શુતા જ્ય પ્રગટ પૂકારી,
અહત ચીરે હરી નામ ઉતારી. ૪ ગજ ગણીકા ગૌતમ
ત્રીય તારી, સુરદાસ સદ સરણ તુમારી. ૫

ધોળ ૨૩૨

દેવો હરી જ્યુકો એક સ્વભાવ, અતી ગંભીરે ઉદાર ઉ
દધી; પ્રભુ ભણુ શિરોમણી રાય. ટેક. રાય જીતની શેવકો
કૃણ માનત મેર સમાન, સશીદાસ અપ્રાધ સિંધુ સમ
બુદન એકો સમાન૦ ૧ દ્રષ્ટિ પરસકો હોત અરણપર જા-
નત હોજીએ એસી, વિમુખ ભએ કૃપા આ મુખકી
જ્ય ચેતાવો તખ તેસી૦ ૨ ભકત વિરદ કારે કરણા
મય; દોલત પાછેલાગે, સુરદાસ એસે પરભુકો કેત દીજે
પીઠ આભાગે. ૩

(२३)

धोण २३३

अथ श्री आसराणां पद लप्पां छे.

पद १.

श्री वल्लभशुद्धो भासी भइसो. श्री वल्लभ शुद्धो भा
री; कापकुरे मन लटकत डोलन. ज्यो याद्रीये इण कासी,
भइसो श्रीवल्लभ. उ श्री विठ्ठल गी. धर सपाणक, न
कत श्रीये आषां; पुरशातम प्रभु नाम मंत्रे. अरु
कमण श्रीरधासी. भइसो श्रीवल्लभशुद्धो भासी० २

धोण २३४

पद २ राग जीहाग.

श्री गोवरधनकी रहीये तलेठी श्री गोवरधनकी रही
ये; नित्य प्रत्ये दरशन मदन गोपाण बालके, अरु क
ण श्रीन लहीये; तलेठी श्रीगोवरधनकी० १ तनु पुलकीत
वरण रागमां सोटत, गोवींद कुंडमां नर्च नाहीये; रथीक
पीतांबर सपथकी अतीया, श्री गीरधारीयु थुं छहीये.
तलेठी० २ श्री गोवरधनकी रहीये.

धोण २३५

पद ३ राग जीहाग.

तुम शरणागत आयो, श्री वल्लभ तुम शरणा मत
आयो; सप दुप दुर गयो ज्य दपत, सुपमा पारे न
पायो. श्रीवल्लभ० १ आत्ता ते श्री गोवरधन धरकी; अरु
सपंध ठरायो; लीला अपनी सरस देपाळ, शिवा सुप

(२२४)

ही जातायो. श्री वल्लभ० २ श्री लज्जवत सुमोचनी भयके,
अपनो पंथ जनायो; जैसा ठगर श्री लक्ष्मण सुतके
रशीक के मन लायो, श्री वल्लभ तुम शरणागत आयो. ३

धोण २३६

पद ४.

हमरो श्री विडलनाथ उपाशी, हमतो श्री विडलनाथ
उपाशी; श्रेष्ठ श्री वल्लभ नंदन, कहा कहु नहि कागी. हम
तो० १ धनकु छांड आरनकु नो धाये, सो कहीजे असु
रायी; छीत स्तानी अ गीरधरन श्री विडल, पानी नी
गम प्रकाशी. हमतो श्री विडलनाथ उपासी.

धोण २३७

पद ५ राग प्लीहाग.

द्रवर्धन सराजुन केरो लइसो, द्रव सरयु केरो; श्री
जलमनस्यंपद्र छट, पीना, सय युगमां ज्युं हंधेरो ल
इसो द्रवर्धन० १ साधन आर नही आ कणीमां जलशुं
हात नवरो; सुर कहे महादीध आंधजे, पीन मुलके जे
हेरो. लइसो. द्रवर्धन सराजुन केरो० २

धोण २३८

पद १ राग प्लीहाग.

जेक पलक नो रहीजे वंद्रावन, जेक पलक नो रही

[२२५]

ओ. जन्म जन्मको पाप कटते, श्री कृष्ण श्रीकृष्ण मुम
कही वंद्रावन. ओक पलक १ माहा प्रसाद ओर नण लु
मनांको, तनक तनक पुरे लहीअै; सुरदास वरकुंठ मधुं पु
री, भाग्य विना क्यां हांसी पाईओ. वंद्रावन ओक पलक
जे रहीअै २

धोण २३६

५६ ७

श्री विठलनाथ अतसलु आन्याके, ताकी रीत प्रीत
छपीन्यारी; प्रदक्षीत यदन करी कृष्णामां, नेननमां अलके
गीरधारी. श्री विठलनाथ १ उग श्वभावे प्रेम परभारथ,
स्वारथ वेश नही संसारी; आशुद रूप करत ओक क्षालु
मां हरेलुकी कथा उहेत पीस्तारा. श्री विठलनाथ २ म
न काम अयन ताको डीन्ने, पाईअत पीरज सुपकारी क
रुनदास प्रभु रथोक मुगट मछी, गुण निधान श्री गोवर
धनधारी ३ श्री विठलनाथ अतसलु आन्याके, ताकी
रीत प्रीत छपी न्यारी.

धोण २४०

५६ ८ राग पीहाग.

हरीजनकु हरेनाम अडो, हरीजनकु हरेनाम; पीना
रअनाण येर नाही योरन, सोपतहे सुअधाम अडो धन ०
१ दीन दीन अढत सवाछि दरी, धरन नाही धुं दाम सु
रदास प्रभु शेवा न्याक, पारससा को काम अडो धन,
हरीजनकु हरेनाम ० २

(२२६)

धोण २४१

पद ८ राग जीहाग

श्री विठ्ठलनाथ धोणी अमारे, श्री वीठ्ठलनाथ धोणी;
लवसागारतो काहाडे श्री माहा प्रभु, राण्यो शरणु अप
नी अमारे० १ निश दीन रटत पार नही पावत, रीप स
हस्त्रक्षणी; छीन स्वामी गीरीधरन श्री विठ्ठल, त्रीमोवन
मुगठ मणी. २ अमारे श्री विठ्ठलनाथ धोणी.

धोण २४२

पद १० राग जीहाग

श्री गोवरधन जोर डीगर मलो, श्री गोवरधनकी जोर
मारग पीत मण्यो मोहन. नागर नंद डीशार. डीगर
मलो० १ ठोर ठोर द्रुम वेल कुली, कुंठ वडोला मार;
कुमनदारा प्रभु गोवरधन पर, रशीक राय शीर माहारे.
२ डीगर मलो श्री गोवरधनकी जोर.

धोण २४३

पद ११

लज्जे श्री वलमज्जे मरण लज्जे श्री वलम
ज्जे मरण; सकण पीत जोधारेण मारेण, प्रगठ ली
जो अवतारणु. लज्जे० १ गुठ श्री भागवत प्रती
पद, अरथ प्रगठ करतां अम्भीत लोला नेम संयुक्त, दे-
प्पाड श्री गीरीधरन. लज्जे० २ आसरों कयी रहे ने

[૨૨૭]

જન, મીઠું જન્મને મરણ; કહતહે હમીદાસ અમકુ. ઓ.
નાહીને થરણ. ૩ ભજીએ શ્રી વલભજીકે ચરણ.

ધોળ ૨૪૪

૫૬ ૧૨

શ્રી ગોકુળ રસ માણે, ને કોઈ શ્રી ગોકુળરસ માણે
તાકો સીત અનંતા ભટકે, લોભ દેખાવન લાણે, ને કે
ઈં ૧ પોહોડી રહેા છોકરી છત્રમાં, નીરખત તરવ
સાણે; શ્રી જીમનાં જળ પાન કરતહે, શ્રી વલભ મુખ્ય
ભાણે. ને કોઈં ૨ શ્રી વિઠલ ગીરીવરધર સખ ભાણક
ધ્યાન રૂદમાં સાણે; કશીક પ્રિતમ જીડી પાનક ઉપર, િ
સ્વ વરણ નાણે. ૩ ને કોઈ શ્રી ગોકુળ માણે

ધોળા ૨૪૫

૫૬ ૧૩

શ્રી વલભ માહારાજ, ખીરાજી શ્રી ગોકુળ ગામ; ખી
ને શ્રી ગોપી નાથ શ્રી વિઠલ ભકત જન પુરણ કામ; ખી
રાણે ૧ ખીરાજે શ્રી ગીરધર ગોવીંદ શ્રી બાણકજી
શ્રી ગોકુળપતી અભીરામ. શ્રી રઘુપતી શ્રી જીડુપતી શ્રી
ધનરયામ, પદ્મસોતમ પ્રભુ નામ. ૨ શ્રી વલભ માહારાજ,
ખીરાજી શ્રી ગોકુળ ગામ.

(२२८)

धोण २४६

पृ १४

समज सोय पीयार मनरे तु समज सोय पीयार;
लकती यिना भगवान दुरलभ, कहेतहे न्नीगम पोकार.
मनरे तुं समज सोय पीयार० १ साधु संगत जारा
पासा, इरे रस्ता सारा; जाल अणके पडो पुरो, जत
छनी हार. मननु' २ छांड सतरे सुत अठारे, पंमळीका
भारे; दुरते लजवां नकान यमक बोध पीयार. मन० ३
लोभ भाषा न्नीज लुलो, ङगो ङगती नारे; सुरदास कहे
कहे हरी पद लजत वीना, यलो हाड करार. ४ मनरे
तुं समज सोय पीयार.

धोण २४७

पृ १५.

आज काम कल काम, परसु काम करेनो; पेहेले दिन
जिहित काम, काममां पीछे भरेनो. आज काम० १ न
गत काम मुचत काम, अहेर मुज हज्ये यजनो; छांड का
म समर र्याम, सुरे कहे पकड करेनो. आज काम० २

धोण २४८

पृ १६ मुं.

नीथ दिन लेहेरी गोवीद गा, नीथ दिन लेहेरी गोवीद
गा, न्नीम न्नीको देह गंदी, शावन कागत आय लेहेरी० १
पाळीमां न्नीं पडत पींडका, पाळीमां न्नीं सभाय; माह

[૨૨૯]

માયા લાભ લાગે, કાળે ઘેરા આયે. લેહેરીં ૨ કરમ કા-
ગદ બાય દગો, જાતે મન પત જાપ; કોણી બહાંડકો
જાણ દગો, લગો મીટહુત જાપ. લેહેરીં ૩ દેહકે દસ
દાર રૂંધ, અહવ પોહોચો આપ; સુર પ્રભુકા ભજન કર
લે, જન્મકો દુખ જાપ. ૪ લેહેરી નાશ દીન ગોવીદગા.

ધોળ ૨૪૯

૫૬ ૧૭ મું

જો અસુદેવકીએ પૂરન તપ, સો કૂળ કૂળત શ્રી વલભ દેવ
જો ગોપાળ હને ગોકુળગે, સો અખ અહી અસે નીજ અ-
હે. જો અસુદેવં ૧ જો ગોપ અધુહી અજમે, સો અખ
એધરમા ભાષએ; છીત રવાની ગીરીધરન શ્રી વીઠલ, એઈ
તેઈ તેઈ એઈ કછુ નાશ ધે. જો અસુદેવકીએ પૂરન તપ

ધોળ ૨૫૦

૫૬ ૧૮ મું.

ખીના ગોપાળ ગોપાળ નહી કોઈ અપનો, કુમ પાત
તાત સુત ધરની એ સખ જગત રેનકો સપનો. ખીના
ગોપાળં ૧ ધન દારણ સખ નીસદીન ભટકત, વૃથા જ-
ન્મ હું અહી અપનો; આંતે સાહે કરે નહી કોઈ, નાશ
કાળ મંઠની મુખ જપના. ખીના ગોપાળું સખ તજ હરી
ભજ જુગલ કમળ પદ, મે હન ઘાડો અરણ હી અપનો;
કહે હર્યાદાસ શ્રી વલભ શ્રી વીઠલ, રસનાએ શ્રી વલભ
નામ જપનો. ખીના ગોપાળં ૩

(૨૩૦)

ઘોળ ૨૫૧

૫૬ ૧૯ મું.

જીવત જેસે ભજન વિના પ્રેત, મહીન મદ ઘેર ઘેર
ડોલત. ચોદર ભરન કેહેત ભજન૦ ૧ મુખ્ય કટુન કરેત
પરનંદ, સંતનકુ કુપ્પ દેત; શેવા નહી જ્યાંહાં ગોવીંદ ચ-
રાણકી, ભાવન ગલનકો એત. ભજન૦ ૨ કપ્પહુ પાપ કરી
પઈસો પાવત ષડ ધુજમાં દેત, સુર રસના કહાં લોખગડું;
જુડો કુટમ સમેત. ૩ ભજન ખીના જીવત જેસે પ્રેત.

ઘોળ ૨૫૨

૫૬ ૨૦ મું.

નેનમાં આજ્ઞેરી. ખસો ઘેર નેનમાં આજ્ઞેરી; સુંદાર
શ્યામ કમળ દળ લોચન, શ્રી ભ્રષ્ટુબાન કીસોરી. ખસો
મેરે૦ ૧ ઘેર મુકટ મકરાં કાવ કુંડળ, પીતાંખર જક જ્ઞેરે;
રસીક પ્રીતમ પ્રીયા નંગ અમુખ. કતકાખર મન ઘેરી૦ ૨
ખસો ઘેર નેનમાં આજ્ઞેરી.

ઘોળ ૨૫૩

૫૬ ૨૧ મું.

કહાં ચરાવત ગઢિયાં, શ્યામ વુમ કહાં ચરાવત ગઢિયાં;
આ વનમાં હું નિત્ય પ્રીતહુ, કાંહાત દેખી યઠયાં. શ્યામ૦
૧ આખનમે અમન ઘેન ચરાવત, શ્રી વંદ્રાવન છઠ્યાં;
રસીક પ્રીતમ પીઆ હસી ખોલો, દધી ખેચત વુમ અઠ્યાં૦
૨ શ્યામ વુમ કહાં ચરાવત ગઢિયાં.

(२३१)

धोण २५४

५६२२ मुं.

श्री भागवत विद्यापीठो, शुक्र श्री भागवत विद्यापीठो
कोही; हरीकी लकित न्गुग न्गुग आंधत; अन्य धरम दीन
मार. शुक्र १ कथा सुनेन कीरतन मुष्ण लायो; छोडो भी-
या वाह; अउ वंग मे गाडीमां मुकत, त्पारे रहुँ दीन
सात. शुक्र २ मींता तल्लहो परीक्षित राज्ण. मानने शि-
क्षा अमारी; कमण नेनकी लीला गावे, तरंग अ अनेक
भीहारी. शुक्र ३ सत्ययुग सत्ये त्रेता तप कीना, हारपर
पूज्य योरी; शुक्र लज्ज न करी केदण कीरतन, लज्ज कोन
नीवारी. शुक्र ४

धोण २५५

५६२३ मुं.

होत गोपाण अे गाअे, ने सुष्ण होत गोपाण अे आ
अे; न्यां कछु नही लपतप वृत्त, कोट्टीक तीरथ नाहे. ने-
सुष्ण १ गद गद कंड लोअन लग धारा, प्रेम पूजकीत
तन छाअे; दीअेना खन मार पदारथ, हराको वरस ठरे
लअे, नेसुष्ण २ त्रीलोक तराणा कर लेष्णु, न'द न'द ठरे
लाय; सुरदास कहे प्रभु तीरे गीजनकु, अलन मनन
अनाय. नेसुष्ण होत गोपाण अे गाअे.

धोण रथक

पद २४ राग षोडशग.

काहा कीयो ते आय ग्नुगमे, काहा कीयो ते आय;
 ना हरी बन्या ना हरीनन पोजे, जन्म पहरेथ पाय.
 ग्नुगमे० १ नही दड ओक आशरो कीनो, श्रीवल्लभ वरज
 राय; नकी न आराधन रागावरको, करी मन लाड लडाय.
 ग्नुगमे० २ गुरु शेवा नही नासे रटो मुप, गाव सडोत
 गुण गाय; शेवा कर्म मानसी करको, नाम न गाये ओ-
 ताय, ग्नुगमे० ३ कीनो नही निवेदन हरीको; दित भाव
 मन जाय; बुद्धो नही परपंच लीलाकुं, अत्र न कीयो
 पताय. ग्नुगमे० ४ नही न अवन अनन मुप हरीकी,
 दिक अवन सुनाय; ताप भावना भक्ति कपारस, न कीनो
 अत पतलाय. ग्नुगमे० ५ राधु सगत कपहु न कीनी,
 अंतर कपट भीटाय; दुष्ट भावना उर अंतरकी, सो ना ध
 को मोटाय. ग्नुगमे० ६ करी पैराग नही न दीनो, दुष्ट
 भाव छटायाय; वंद्रावन गोकुण गौवर्धन, मधुपन पसेा न
 जय, ग्नुगमे० ७ साधन पण कपहु नही छांडयो. पूष्टि
 लकी उर लाय; कीनो नही काज परमारस, स्वार्थ राप
 पीसराय. ग्नुगमे० ८ कपहु ना निरप्या नाथ नेन लरी,
 सुध रहो नित्य पाय; परदुप हेपी दन न उपथ, लु
 जे न दीनो ताय. ग्नुगमे० ९ धन कहेत सदा जग डो-
 लन, ओर ना कहु उपाय; रथक स्वाद विषय के लालस,
 तरवस दीजे गमाय. ग्नुगमे० १० सुप कहेत उपाय
 करत नित्य, परदुप सो अजणाय; जेयी जात हेपी ओ-
 रनकी, अंगो अंग मर जय. ग्नुगमे० ११ श्रीवल्लभ

श्रीविठ्ठल गीरधर, सोभुष शके न गाप; पूत्र पूत्रादिके लक्ष्मी
 अपूने, हप्पी ज्येष्ठत हरपाय. ज्युगमे० १२ धडी ज्येष्ठ
 दीन भास परसदीन, गनती करत गीनाय; धत डत ज्ये-
 क्षत ज्येष्ठ सवारय, आयुष्य दीज्ये गमाय. ज्युगमे० १३
 अपने युग्म कुली जात, करत जनाय जनाय; क्हाभयो सभ
 लोक हसारय, पूज देही ज्ञाय ज्युगमे० १४ जनतहे
 हरी उरकी जात, वे अतुर शिरोमल्लीराय; धन जातनमे
 अटक जालावरे, दीज्ये जन्म गमाय. ज्युगमे० १५ जात
 जान मेरी तेरी मेरे करी, नीशपाश डेजाय; सोय ज्ये-
 यार नही मन कीनो, बुलो नीपट अथजाय. ज्युगमे० १६
 उधव सो कही अप अंतरकी, जात कही सुनाय; तामार्ग
 यलीज्ये मन धरी, ज्ये डामण रहे जनाय. ज्युगमे० १७
 शुक्से। कही परीक्षात राज, मारग सुगम जताय; कणी-
 मां ज्येष्ठ नाम अधिकारी, ज्येष्ठ न कछु उपाय. ज्युगमे०
 १८ कहीज्ये क्हा जनाय जातकी, ज्येष्ठ ज्येष्ठ समजय, स-
 ज्येष्ठ मुण ज्येष्ठ कही जन्मयो, ज्येष्ठ सभे धीरकाय. ज्युग-
 मे० १९ धर सुक हप्पी ज्येष्ठत कुलत मन, सुत मुष
 ज्येष्ठत सुनाय; ज्येष्ठ संपत स्वपनेकी जनेनो, हप्पत भाहा
 ज्येष्ठराय. ज्युगमे० २० धीक ज्येष्ठत ज्येष्ठत तके मन, रहे।
 विशे लपटाय; सुरदास यरज्येष्ठ उरज्येष्ठो, श्री गीरी गोव-
 रधनराय. ज्युगमे० क्हाकीज्येष्ठ ते जाये ज्युगमे, क्हाकी-
 ज्येष्ठ ते जाय २१

धोण २५१

५६ २५ भुं.

अभिमारी डोणगती ज्येष्ठनाय, ज्येष्ठज्येष्ठ डोणगती ज्ये-

जनाथ. लज्जतम्पी सुप्प अइशरत्तु नाही, शीरत वीशीम्मा
साथ. अण्णमाशी १ अण्णहु पतीत अप्राधी पुरत्तु, आ-
अइ करम ज हार; काम क्रोध अइ लोभ अतीवत, नाथ
तमही ज्ञासाए. अण्णमाशी० २ अण्णमे मरण शरत्तु लप
ट्ठो. राज्जिमा माहारोण; सुरदास प्रभु पतीत पावन,
शरत्तुको ज्ञीरद संभार० ३ अण्णमाशी कोण्णगती.

धोण २५८

पद २६ सुं.

राजो तेसे रहुं, जेसे तुम राजो तेसे रहुं; ज्ञातनहो
हुःप्प सुप्प सण्णज्जको, सुप्प करी काहा कहुं. जेसेतुम०
१ कण्णहुक भोजन होहो कपा करी, कण्णहुक लुप्प सहुं; कण्ण-
हुक अउन तोरंग माहारोण, कण्णहुक लार सहुं. जेसे० २
कमज नेन धनरपाम मनोहर, अनुयर लयोमे रहुं; सुरदा
स प्रभु लकत कपाणिधी तुभारे यरत्तु अहुं. जेसे० ३

धोण २५९

पद २७ सुं.

भिरयर नही आवे, अयसर भिरयर नही आवे. जे
ज्जोतो कुले ललाभ, जन्मि जन्म सुप्प पाव, अयसर०
१ धन जेमन अण्णणीये पाण्णी, वायुसनां भेर न लागे;
तन छुटे धन कोण्ण कामनो, डा कू करवी काहावे. अ-
यसर० २ ज्जोको मन ज्जो कश्न सुनाकू, ज्जुठ कण्णहु न
आवे; सुरदासकी ज्जो विनती, हरण निरप्प गुण गा-
वे. अयसर० ३

(२३५)

धोण २६०

पद २८ मुं.

सुंदीर लेप्य अन्यो गोपाण, सुंदीर गायुं सप्पा सग
सुंदीर; सुंदीर लेप्य अन्यो नदलाल, सुंदीर पाय सुंदीर
हरी आवनी, सुंदीर मावली शम्भ रशाण. सुंदीर० १ सुं-
दीर साक साण वरज सुंदीर, सुंदीर नद नसोदाण के
दाल; सुंदीर निजन जयन यती सुंदीर, सुंदर हणपर
कृत्र कृपाण. २ सुंदीर० मोतवन सुंदीर युत, माधव के
करही पीयार; सुरदास प्रभु सप्यगीध सुंदीर, सुंदीर
श्याम शुभ अवतार. सुंदीर० ३

धोण २६१

पद २६ मुं.

को पत राजे मेरी, श्याम पीना को पत राजे मेरी.
अंधको अंध दुस्यासन, आन सभा मध्य मेरी. श्या-
म० १ माहामतीहीन जयोअ, राजा पकर बाध जयुयेरी;
लीम द्रोह करण दुपाधन, कीन हुन पाणी केरी. श्याम०
२ जो विश्वास रहोमे गणपामे, कुहुं कश्णा मय तेरी;
श्याम आध साहे करो कश्णा नीधी, छुडत राजो अमे
री. श्याम० ३ तछ पानु आवुर उठ पाअे, नसे ग-
नकी मेरी; सुरदास प्रभु लकतके काने, कही अपरकी
हेरी. श्याम० ४

(२३३)

धोण २६२

प६ ३० भुं.

करी मन उर संतनकी शेवा, उनके ज्यार लरसो न-
ही, लजे निरंजन देवा; शीण सतोश सदा उर उनके,
श्याम नाम के लेवा. करी० एवन मुक्ती शरि श्नुगमांही,
ज्युं नारद मुनी देवा; उनके यरण कमणकु वंछन, गंगा
शुमनां रेवा. करी० २ सुरदास उनकी संगती, भीले नी-
रंजन देवा. करी० ३

धोण २६३

प६ ३१ भुं.

श्री गोकुणमां रहीज्ये, सदा मन श्री गोकुणमां रहीज्ये.
गोवींद धाट छोकरकी छर्ष्यां, जेठक दरसन पाछज्ये. स-
दामन० १ श्री श्नुमनां कुलींद सुपंग, श्री वंद्रावन
गीरी गोवरधन लाछज्ये; धेर धेर लकती भागवत शेवा,
तन मन प्राण्य जे कहीज्ये. सदासन० २ श्रीविठलनाथ जी-
राजत नीशरीन, यरण कमण मीत लछज्ये; श्री वल्लभ
प्रभु कमण कीरपा ते, उनके दास केहेवाछज्ये. सदासन० ३

धोण २६४

प६ ३२ भुं.

जैसे हु तेसो तीहारो, श्री वल्लभ नंदन ज्ये, एव
छांड देहो मोहेक ते, जाहे ग्रहेकी लाज मन धरहे; न-
छले लरसो जाहे साधन लव दर ते. जैसे० १ तुम
तल्ले ज्यार डार नाही मेरे, ज्येसो ज्ये कहुं दुःख लर

[૨૬૭]

કે; રશીક શિરામાળ શ્રી વલ્લભ માહા પ્રભુ, રાખા માહે
ચરણ શરય ભવદરે તે. જોસો. ૨

ધોળ ૨૬૫

૫૬ ૩૩ મું.

રાવલકે કહે ગોપ આજ ખજ ધુનીપર, કાંદાનાદેદ સુ-
ના બાજ ગોકુળમાં મુડલરા; જોસોદકે પૂત ભયો ભખુભાન
જ્યાસુ કહે, જ્યાં ત્યાંથી ધાએ ગોપ દધી કુધ ગગરા.
કાંદાના. ૧ આગે ગોપ વદ્રાવન પાછે તરી આ મનો-
હરે મલન શકતકો પાવત નડગરા; ચત્રુરભુજ પ્રભુ ગીરધા
રીકે જન્મ સુની, કુલી કુલી ફરત નારદ જોસે ભમરા. ૨
વલકે કહે ગોપ આજ ખજ ધુની ઉપર.

ધોળ ૨૬૬

૫૬ ૩૪ મું.

નઉતરે લીલા હોતી જુની, નઉતરે લીલા હોતી જુની;
જો આ વલભ પ્રગટ ન હોતે, ખસુધા રહેતી સુની. નઉ
તરે ૧ દીન દીન પ્રગટ કાણું રાજત, હે જ્યો કમન ખીચ
સુની; છુગનદાસ આગરકો શેવક, ગાવત જ્યાકો સુની. ૨
નઉતરે લીલા હોતી જુની.

ધોળ ૨૬૭

આશરાનાં કીરતન રાગ ખીલાગ.

કેતે દીન હરી રમરણ ખીના આએ, કેતે દીન હરી

(२४८)

स्मरण पीना ज्ये; परे निंदा रसना के रसमां, अप-
ना कर्तव्य ज्ये. डेतेदीन० १ तेल लगाय कीज्ये इमी मरे
दन, असतरे अनाय के घिये; तीलक अनाय श्वाभी हेध
नीकसे, वेस्वतके मुष्प ज्ये. डेतेदीन० २ कंपत काण व्या
ण मुनी उपत, प्रक्षादिक शिव राज्ये; सुरंधनकी क.हागत
वेहेगी, गिहर भर भर सोज्ये. डेते दीन हरी स्मरण पी-
ना ज्ये० ३

घोण २६८

राग पीहाग.

डेती कही समजध, तोसु डेती कही समजध; नंद
नंदनके मरण कमल लज तज पापंड अतुराध. तोसु०
१ मुष्प संपत धारा सुत वेहे, ग्नुठ सजे समुदाध; दी
ज्ये भांगुरे ज्ये सजे स्याम पीन, अंत संग नंदी जध.
तोसु डेती० २ लज्ज मरण ज्येहात युग पीते, हनुड
लाज नकी आध; सुरदास लजवान लजन पीन, वध-
ज्ये गांठ जमाध; तोसु डेती कही समजध. ३

घोण २६९

राग पीहाग.

दाडिनमे ज्येका नही भाध, दाडिनमे ज्येका नही भाध
न हरी लज्या ना अहे सुष्प पाये. वरथा पांहे गध.
दाडिनमे० १ लज्ज सुवा सीमण इण लणके लालम दाह
दही; परताने जेम मांय गुदाने, नीक सत तुण मही.
दाडिनमे० २ हरी विमुष्पवे मंद मडारे लज्ज युगत अगा

[२३६]

र मही: द्रक्ष कांहां ते पागे, सुर प्रलु मोहे अयेर
मही. डोहनमे अके नही लार्. ३

ध्यात २७०

राग भीहाग.

मन तुं जयगो अम जनी, मन तुं जयगो अम ज
नी. जेगीपती तगी सभे जयगो, अइ जयगे अे अली-
भागी. मन तुं १ राजय करंते राज जयगे, अइ इप
तीरागी; वेद लागते अक्षा जयगे, क्या सुनन ते जनी
मन तुं २ आवेगी अेक खेहेर लोअकी, युडेगी पान या
शी; सुरदास अेक लकित न जयगी, जपाकी मती डरी
शी. मन तुं जयगो अम जनी. ३

ध्यात २७१

राग भीहाग.

डोहु काम नही आयो, लजन पीना डोहु काम नही
आयो; आ ज्हुडी मायाके डारेण, रतनधु जन्म गमायो.
लजन पीना ० १ जेजे जेजे मेहेल मित्र वीमित्र कीना,
इसी इसी भावन प आयो, ता हुं मोसे परर निकसे, क्ष
जुअर रहे न पायो. लजन पीना ० २ तरीआ कहतहे
संग अकुंगी, धुत धुत धन पाओ; यलनी वेर रही मुप
मुडे, डगक्युं नही पोहोआयो. लजन पीना ० ३ जेते स
गी तेरे हेत करतहे, तीगडे हाय पंधायो; काहाड लीअे
कंठ हुं-ते देरा, दुंकी दुंकी अदन जलाओ. लजन पी

(૨૪૦)

નાં ૪ અપ્પ તું સમ કરતહે અધરમી, પેહેસે કછુ ન ક
માયો; સુરેકહે ભગવાંત ભજન ખીના, જીધે સીર લટકા
યો. ભજન ખીના કોહુ કામ નહી આયો. ૫

ધ્યાન ૨૭૨

રામ ખીલાગ.

જીવન એસે જો ખની આવે, જીવન એસે જો ખની
આવે; શ્રી વલખ શ્રી વીઠલ પ્રભુકી, સરણ તાત જો પાલે
જીવનં ૧ દ્વાદસ તીલક સંહીત મુંદ્રા ધરી, વુલસી કંઠ ધ
રાવે; પ્રેમ સહીત જો નંદ નંદનેકે, દીન જન્મ કર્મ યુજ
ગાવે. જીવનં ૨ શ્રી ભાગવત મુખ રસ દીકા, અનુદીન
અવાજ કરાવે. ભુથયુ ખસન ખીચીત ખહું રંગ, પ્રભુકુ લા
ડ લગાવે. જીવનં ૩ આછી ભાત સામગ્રી કરેકે, પ્રભુકુ
ભાગ ધરાવે; પ્રભુકે ભકતનસ હીલ મીલ કે વે પ્રસદ જો પા
પાવે. જીવનં ૪ શ્રી ગોકુળ ગોવરધન ખસકે, શેવ દ્રઠ
ગન લાવે; શામા સ્યામ સંગમકી લીલા, ધ્યાન રૂદેમાં
આવે. ૫ શ્રી જીમતાંજીથુ અનીક રનેહ કરી, મુખ જળ
પાન કરાવે; રસી કુકે પાપ પાપી ધુધરી, અપનો અંગ
નચાવે. જીવન એસે જો ખની આવેં ૬

ઠાકોજીને જગાડવાનાં ૫૬.

૫૬.

રાગ વીભાસ.

ભગો ગોપાળ લામ દેખો મુખ તેરો; પાછે મહ કાલ

३३ नित्य नेम श्रेयः । १ वीगत नीसां अक्षुब्ध दीक्षा उन्नत
लघो गानः सुन्दर आत्री पंकज जगन् जगद्दु भगवान् ।
२ द्वार ठाडे पंधीजन करतडे क्री वार, व श प्रसंस गा-
वत हरी लीला अतारः । ३ परमानंद स्वामी द्याण ज-
गत मंगण रूपः वेद पुरात पठत ग्यात मकीमा अनुपः ४

लुगवानने जेतावपानां पदः

राग देवगंधारः

लकी यह जेनवेकी, मदन गोपाल लाल काडुकी रागत
नाहीन काती । १ अपने हाथ से हत अनवरती दुध लाल
धरत सानी; जे अरजे तो आप्य देवावे पर धरकु हत
दानी, २ सुनीसी जसोदा करत वसुत के यहले गाट म-
थानी; कोरी कोरी हरी कायी अलरमे कोत सहुनी तहानी ।
३ काडी हराती नदणकी रानी, सुनी कमण सुप्य पानी;
परमानंद दास जनतडे मोक्षी सुत्री धोआनी । ४

लुगवतनां नोष्ठावरनां पदः

राग हमीरः

आज्ये धरे नंद नद के प्यारे, माजा तीसक मनोहर-
वानो त्रीभुवन के उल्लापारे । १ प्रेम सहित पसात डरे
मोहनने कहु डरत नडारे रक्ष कमण के मध्य पीराजत
भी वरजराज दुधारे । २ कांकां लनुकी पुन्य प्रगठ लघा

(२४२)

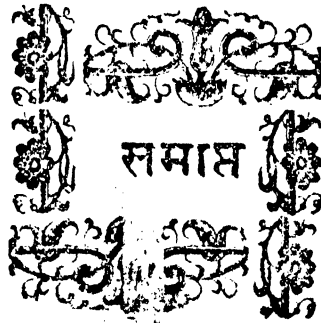
अरे धर जो पधारे; परमानंद करी नाछावर, वारी वारी
करी हुं वारी. ३

श्री ठाकुरेणना भाड़ात्मनां पद.

पद.

राग पुरवी.

मोहननंद दाय कुमार प्रगट अछनी कुंज नायक लकत
हीत अवतार, प्रथम अरुण सरोज वंदु स्याम धन गो-
पाण; मकर कुंज गंड मंडीत, आर वेन वीशाण; अण
राम सहित वीनाद लीला शेष शरर हेत दास परमानंद
प्रभु हरी नागम आसे नेत. १

श्री नाथद्वारना साचोरा ब्राह्मण

जगन्नाथ तरफर्था मळेळी

वैश्रवने नित्य नियम

राखवानी शिक्षा

श्री कृष्णायनमः श्री गोपीजन वल्लभायनमः वैष्णवने प्रातःकाले वेळेसुं उठवुं, सुयेदप सभे निद्रां निशेदछे, प्रथम उठीने कंठमां ये भाणा तेहनां दरशन करवां, हाथ धोवा, तीन हागणा करी अर्घ्यान्न लेवुं. त्पार पछी न्यन्य श्रीवल्लभ प्रभु श्रीविठ्ठलेश साथे तथा न्यन्य श्रीवल्लभ-नंदन प्रातः सभे उठी करीये. श्रीलक्ष्मण सुतगान प्रातः सभे उठी करीये. श्रीवल्लभ सुत गान धन विना आर न्ने आपने करतन आउतां हाथ ते गाईये. श्रीगुम-नांछनां पद तथा वल्लभाप्यान पछे दीशा न गल न-धुम्मे, ते न्नां वप्पते ये भाणा कंठमां हाथ ते आगर न्नेनाई हाथ ते काने लगाववी. तीन वार अत्यका लेई शुद्ध धोवी तथा दीशा न गल न्धुम्मे ते पछी आपा हा-थया लोटा न आलये तथा आपा हाथ न्नां अडका-उवे नही. दस वार अत्यका लेईने हाथ धोवा, पछी पग धोवा, त्पार पछी अत्यका लेई ये वार हाथ धोवा, आर हागणा करवा, पछी हातणु करवुं, शुद्ध नगोपर लोटा मुकी हातणु करवुं, हातणु करतां ओडा हाथ लोटे लगाववे नही. कुशीवरी हाथ धोवा, पेहेला हागणा करी माहेकु शुद्ध करीने हाथ धोईने पछी कपाण धोवुं, पछी रान

કરી વાંધી કપડે અડકવું નહી, અપ્રથમાં રહેવું, પછી એ-
કાંત જગાએ સુકવેલું ઘોતીયું જે તેને કોઈ અડધું ના
હોય તે તે ઘોતીયાને ચહેરેવું અથવા મુઠો પેહેરવો, પછી
જ્યાં શેવાનું ઠોકાણું હોય ત્યાં આસન ખાઈવવો, પછી
આપણે એ સવુઃ એકીને તીલક કરવું; તીલક કરવાની રીત
સ્લોક પ્રમાણે.

કુમકુમે ન ચરે ધિમા તિલકાની દાદ ધિવતું; ॥ લલાટે
ઉર્ધ્વ પૂંદ્રં સ્યાતુ પદમા ડારંતુ વક્ષસિવેણું પત્રનીભં ખાદુ
અન્ય દિપા કૃતિ ભવેત ॥

અરથ—પ્રસાદી કંકુ ચક્રી દ્વાદસ તીલક કરવાં, ઉર્ધ્વ
પૂંદ્ર જે માર્તંડ ગ્રંથમાં શ્રીગીરધરજી માહારાજ કાગી
વાળાએ નિરૂપ્ય કર્યું છે. લલાટકે વિશે ઉર્ધ્વ પૂંદ્ર કરવું
ઉર્ધ્વપૂંદ્ર ભગવાનના અર્ણવકૃતી હંડાકાર કરવું, એ તિલક
નિરુગ્ણ એટલે ગુણ હરકે રહીત સેવી રીતે કરવું, એ
તીલક શુદ્ધ છે રૂદ્ય કમળ વિશે કમળના કુલની આકૃતી
અથવા ભુખતે વિશે વાંસના પત્તા સરખું, આર ઠોકાણે
દીવાની જેત સરખાં, એવી રીતે તીલક કરવાં, સેની ઉર્ધ્વ-
પૂંદ્રની ભીતરે એક ગદા ધારણ કરવી, તેના ઉપર ત્રણ
સંપ્રદાયની છાપ ધારણ કરવી. છાપાં કર્યા વિના રહેવું
નહી. કલ્પું છે કે—

॥ ઉર્ધ્વપૂંદ્ર ત્રિપુડવા મધ્યે શુન્મન કાશીયતે ॥

અર્થ—તીલક વીચમાં શુન્પ ન રાખવો, માણી કરવો,
એ શાસ્ત્રમાં કોઈ જગાએ વચન નથી તેથી માણી ન
કરવો. ભગવંત નામ રૂપી છાપાં જરૂર ધારણ કરવાં

તેટલી વાર નાહીએ તેટલી વાર તીલક કરીએ તેટલી વાર
છાપાં કરવા. શ્રી માહાપ્રમુખએ નિબંધમાં કહ્યું છે તે
શ્લોક—

॥ શંખ ચક્રાદિકં ધાર્યં મૃદં પૂજ્યાંમ મિતતત ॥

॥ વૃલક્ષી કાટજ્ઞ. માત્રા તિલકં લિગ મિવવ૧ ॥

અરથ—શંખ ચક્રાદિ ધારણ કરવાં, મૃત્યકા વતી કરવાં એટલે ગોપીચંદન કરાવી ન મળે તો ભમાંક ધાટની રજવતી કરવાં તથા તે પણ ન મળે તો વૃળવીજના થડ બીતરની મૃત્યકા વતી કરવાં પણ છાપાં વિના ન રહેવું. વૃળક્ષી કાટજની માળા પેદેરની તથા તીલક ઉર્ધ્વપૂંદ્ર કરવું.

નિબંધ તત્વ દ્વિપ શ્લોક ॥ વનિહ નૈવતુ સંયુક્ત ચક્ર મા-
દાય વૈષ્ણવઃ ॥ ધારયતે સર્વં વર્ણાની હૃદિષ્ણ શોકપ કા-
મ્પયેતિ ॥ તે ધકી તત્પમુદ્રા ધારણ ન કરવી ॥ શંખાદિ
ચિન્હ રહિત; પૂજ્યાંવસ્તુ સમાચરેત ॥ નિઃક્રમ પૂજન ત-

સ્મહરિવનાપિન વૃષ્યતિ ॥ અરથ—તે ધકી છાપ વિના શે-
વામાં ન જાયુ. શેવામાં જાય તો હરી જે ભગવાન તે
પ્રસન્ન ન થાય તેથી છાપાં કરવાની જરૂર છે વધરનવને
શેવા જરૂર કરવી શ્લોક નિબંધ તત્વ દ્વિપનેશે એક કાલં
દ્વિધનંવા ત્રિકાલંવાપિ પૂજ્યતે ॥ અરથ—આપને ધરમે
પૂષ્ટિ મારગની પરનાળીકા યુક્ત શેવા ન ખીરાજતી હોય
તો હું ગુરૂની આત્મા પ્રમાણે સુક્ષ્મ શેવા કરવી પણ શે-
વા વિના રહેવું નહી. તે શેવાની રીત લખતા નથી. એક
કાળ જાય સો ખીજ કાળમાં અથવા ખીજો કાળ જાય
તો ત્રીજ કાળમાં શેવા કરવી પણ સુક્ષ્મ શેવા કરવા વિના
ખાવું નહી. આપણા શ્રી જે ભગવાન તે ધકી ખડીર

મુખ થાય. શેવાના અવકાશમાં સૂધ્યા કરવી. કાળને ત્યાગ થાય પણ કરમને ત્યાગ ન થાય તેથી શેવાના અવકાશમાં કરવી, પછી જપ કરવો, પછી આપને જે શ્રી સરવોત- તમજી પાઠ અગર ખીજે કોઈ પણ પાઠ આવડતો હોય તે જરૂર કરવો સરવોતમજીનો પાઠ તો જરૂર કરવો કેમકે તે વધન્નાની ગાયત્રી છે, જે રીતે આપણે શેવા કરતા હોઈએ તે કરેલા પછી માહાપ્રસાદ લેવો. ભોગ ધરીને અથવા છ પ્રકારના જે પ્રસાદ કહ્યા છે તેમાં એકે પણ જરૂર લેવો. તે છ પ્રસાદ કયા કયા તેહેની વીગત—૧ સાક્ષાત પ્રસાદ, ૨ સ્પર્શ પ્રસાદ, ૩ દ્રષ્ટ પ્રસાદ, ૪ મિશ્રાત પ્રસાદ, ૫ અરણામૃત પ્રસાદ, ૬ અક્ષ પ્રસાદ, એ રીતે છ પ્રકારના પ્રસાદમાંથી એક પણ લેવો, અસમરપિત વસ્તુ લેવી નહીં.

સાંજની રીત—ત્રણ વાગ્યા પછી જે રીતે આપણે શેવા કરતા હોઈએ તે પ્રમાણે કરવી તે પછી શ્રી ગો વરધનવાશીનું ગ્યાન કરવું પછી વલ્લભાખ્યાન અથવા મુળ પુરૂષ અથવા શ્રી ભાગવતની અનુક્રમણીકા આદ્ય લોક આપણને જે ધોળ આવડતાં હોય તેહેનો પાઠ કરવો. પછી વહસ્તવ મંડળીમાં જવું. તેહેનો નામ રાખવા; ને ત્યાંહાં જે વંચક થયું હોય તેહેનું ધ્યાન રૂદેમાં રાખવું, ને તેમાં જે સંસય હોય તેહેનો ખુલાસો જે કોઈ મોહાટો વહસ્તવ હોય તેહેને પુછી કરવો. ને તે જે પ્રમાણે કહે તે પ્રમાણે આલવું સત સંગ કરવાની જરૂર છે, વહસ્તવને મુખ્ય દ્યા રાખવી, સાંસાર વીથે વહરાગ રાખવો એટલે સાંસાર વિથે આશક્ત ન થવું; કામ, ક્રોધ, લોભ, મદ મત્સરે કપીને રહીત રહેવું, કોઈની હાંસા ન કરવી, તથા

निंदा न करवी, डोळ उपर द्रेश न करवो; असत्य ला-
 धण न करवुं, अनाशय न करवो, अमत संग न करवो,
 जोशी क्रीडा न करवी, लगवत धरम समान जाले ध
 रम न जाणवो; परस्त्रीनुं गमन न करवुं. जे करे तो हज
 र वरसनी तपश्चर्यानी नासती थाय, हजरे वरसनी शेवा
 निम्कण थाय, दरशन करंचा विना सरव स्थान रेंहेवु परस्त्री
 साथे अंकांतमां अेक पण पळु जेसवुं नही. जे जेसे तो
 काम उत्पन थया विना रेंहे नही. ते थकी श्री लागवता
 दीकमां ना कुळी छे, आपण्णी दीकरी होय अथवा जेहेन
 होय तथा माना शुद्धपती अथवा सासुती जेहे पळु
 अंकांतमां न जेसवुं—श्री माहा प्रभुजोगे आस्था करी छे.
 ॥ श्लोक ॥ विषया क्रांत देहानां नावेशसर्वथाहरेः ॥ अरथ
 जेहनुं मन सोप्राक विशयने वीशे छे तेहना ब्रह्ममां डोळ
 कण लगवान पधारता नथी. वधस्नवने श्री ढाडारेण श्री
 वल्लभकृणवान जेमने वीशे सामान्य सुधी राप्पवी. तथा
 वधस्नवे हजेशां पोतना धरममां गुणशीलनी तथा भाय
 नी शेवा करवी.

श्रीरतन सुती वपत स्मरण करी कुहेवुं.

ज्यश्री वल्लभ ज्य श्रीविठ्ठल ज्य श्री शुभनां श्रीना
 थण; कणीयुगना तो जण ओधारचा, मुस्तक धरीआ हा
 थण. वधस्नवजन पर कृपा करीने हेणे वरजमां पासण
 आगे पाछे गाडि पिराजे, प्थीयमे माहारे नाथण. मा
 र मुगट पीतांबर सोडीजे, मारली शोभि हापण; ज्य
 श्री गीरधर ज्यश्री गोवींद, ज्यश्री पाणकरुण. ज्यश्री
 गोकुण पती, ज्यश्री रंधुपती. ज्यश्री नटुपती, श्रीधनस्या

મજા. શ્રી ગોકુળ વારે નાથ, મેરી દોરી તુ માહારે હાથજી.
 જ્ય જીમનાં , શ્રી ગોરધનનાથ. માહા પ્રભુજી શ્રી વિઠલ
 નાથ, નેજી શ્રી ગોકુલેશ. શેસ્પ તરહે કલેશ, ક્ષણુંણું પળ
 પળ સ્મરણ કરીજે, નામ નીરંતર લીજેજી. ચરણ શરણ
 રાજે માહારો વાહાલો. શ્રી ગોકુળ અવતરીએજી; શ્રી
 ગોકુળમાં તે વામો વશીએ, સંતસજ્જતીમાં રહેજી. શ્રીવ
 લલ શ્રીવલલ મુખથી પહીએ, ભવસાગરતો તરીએજી.
 નીત્ય પ્રત્ય રમણ રેત માં રહીએ, ગુલામ છડી દરશન કરી
 એ. ને દરમન પ્રહ્લાને દુરલભ, તે અપને અ ગે કરીએ.
 શ્રીવંદ્રાવન ગોવરધન વાશી. તાધા માધવ સંદારયામ.
 હમીજનકો શેવક. દરશન દીને આડોલમ. એટલું કહી
 મુખ ચરણાન્ન લેવું.

શ્રી માહા પ્રભુએ અપના તિયાધમાં ને આસા કહીછે
 તે પ્રમાણે તે શાસ્ત્ર મુખ્ય જાણવાં. ૧ વેદ, ૨ વ્યાસસુત્ર,
 ૩ ગીતા, ૪ શ્રીમદ ભાગવત, એ સારેને સૌપમા માનવા.

પેચામ કરીને હાથ પગ ધાવા ને ત્યાર પછી કોગળા
 ત્રણ કરવા ને જમીને કોગળા આઠ કરવા. તિયપ કરીને
 કોગળા કરવા પ્રસંગે પ્રસંગે કોગળા કરી ચરણાન્ન લેવું
 અશુદ્ધ રહેવું નહી.

શ્રી હરનાથજીની શિક્ષિ પત્રી } વર્ષસ્તવને વાર વાર તિ-
 શ્રી ગોકુળનાથનું વચનાન્ન } ચાર કરવો અને જરૂર
 શ્રી દ્વારકેશની ભાવના. } સાંભળવું.

સ્લોક.

ચેકંઠ લગ્ન તુજી નળીનાક્ષ માળા પેમાહું મુલપરી
 શાભીત શાપ્ય ચક્રા એવા લલાટ પટલેત સરકુદ્ધ
 પુદુસ્તે વર્ષસ્તવા ભુવાન માશુ પવિત્ર પતિ.

અરથ.

જેને હંડમાં તુળશીની માળા છે, અથવા કમર કાકડી ની માળા છે; બાહુને વિશે થંપ ચક્રદી ધારણુ કર્યાંછે, બલાટને વિશે ઉર્ધ્વપુંદ્ર તીલક છે એવા ને વધસ્તવ તે જ્યાંહાં જ્યાંહાં એક માસ સુધી તે ભાવન પવિત્ર રહે.

અધ્યાય તથા સ્લોક તથા પ્રકરણનું પ્રમાણુ શ્કંધ વિશે.

શોભ કાશી.

શ્રી વલ્લભ અરણ્યે લાગુલ, ગુંણુ ગાવું વાણી હેવી મા-
ગુલ. ૧ શ્રી વિલકનાયલ પુરો આશલ, જન્મ જન્મની
જાણી દાસલ. ૨ અનુક્રમ શ્રી ભાગવતનું કહીએલ,
શ્કંધ તે દ્વાદશ બહીએલ. ૩ અધ્યાય ત્રણસેને અત્રિશલ,
પ્રાકૃત અધ્યાય મળી ત્રણસે પાંત્રીશલ. ૪ સ્લોક અદ્વાર
હજાર પ્રમાણલ, પ્રકરણુ તે તાળીસ પ્રમાણુ નિરવાણલ.
૫ ઐગણીશ અધ્યાય પ્રથમ શ્કંધલ, તણ પ્રકરણુ ક-
લાં પદ અપલ. ૬ હિત પ્રકરણુ ત્રણ અધ્યાય બગી થાય
લ, પેરુલા અધ્યાય સહિતક પ્રકરણુ કેહેવાયલ. ૭ ખીન્ને અ-
ધ્યાય સુત પુરાણી ઉતર દોધીલ, ભકિત યોગ તે ઉલ્કષ્ટ
કીધીલ. ૮ ત્રીન્ને અધ્યાય કયા અવતાર ચોવીશલ, ખી-
ણુ પ્રકરણુ મધ્યમ કહુ નામી શીશલ. ૯ ચોથે ચિંતા
બ્યાસલને થઈ નારદ આબ્યાલ, ઉપદેશ કરી પાંચમે સ-
મભબ્યાલ. ૧૦ કીન્નેલ શ્રી ભાગવત પ્રકાશલ, તેણે
થાય તાપ તીમરનો નાશલ. ૧૧ છઠે પોતાનું વરતાંત ના-
રદે કહુલ, આગળ જન્મે ને સુખ દુખ લહુલ. ૧૨ ત્રી
ણુ તે પ્રકરણુ ઉતમ જણીલ, તેર અધ્યાયમાં એક વ-

आञ्जलि. १३ सातमे अध्यायमां आगु अस्तस्थामा केरां
 ल, रक्षा करी सरवने राण्यां नेरांल. १४ आठमे उत-
 स्था गले रक्षा करी लीधील, कृतालये प्रलुनी रतुती
 कीधील. १५ लीम्म पीताये बुधीश्चरने विपदेश कीधील,
 ते सरवने वये अधीयाय प्रसिधौल. दसमे अधीयाय बुधी-
 श्चरने राज्य संसारचाळ, पछे श्रील पोते द्वारकां पधा-
 रचांल. १७ अष्टादश अध्याय सगां सहोदरे सरव मणी-
 आंल, मांडो मांड परपर लणीआंल. १८ लगवत
 लकन परीक्षन रायल, ल्म वरलु द्वादश अध्यायल.
 १९ त्रयोदशे वीदुरल हस्तीनापूर आंवाळ. तिरय यात्रा
 करी सरव मन लांवाळ. २० धतराष्ट्र गांधारी विध सा
 थल, वीदुरल आल्या उतरा पंथल. २१ अउदमे अध्या
 य द्वारकाया आण्णुन आंवा घेरल, मुप्य जेठ बुधिष्टर
 प्रश्न पृथ्या जेहल. २२ पंदरमे अधीयाय यादव कुण क्षे
 थायल, परिक्षनने राज्य हेह पांडव उतर पंथ जयल.
 २३ सोलमे अधीयाय परिक्षन दीगवीने कक्षां ल, प्रथिव
 धरम कणीयुगने तांहां लह्याळ. २४ धरम रक्षा सतरमे
 अधीयाय कीधील, कणीयुगने स्थान हेध रीप्य दीधील. २५
 परिक्षनने विप्र थाप थयो अरिष्टल, जोगल्लिसमे अ-
 धीयाय जेठ जेडा गंगा वारेळ. २६ सरा राज्य ते त्या
 ग कीधुळ, शुक्रलने पूथीने वरत लीधुंळ. २७ अधीकार
 लीक्षा जे केडेवापळ, जेक रसना कुपम करी गुणु गवायळ
 २८ हरीदास प्रलु श्री गोवरधन धारील, शांला नीर-
 णी नीत्य प्रते न्नी गलीहारील. २९ धृती प्रथमनु घो-
 ण आण्णान स पूंणु.

અથ શ્રી દ્વાતીય સ્કંધ અનુક્રમ

આસ્વાન પ્રારંભ.

જને લીલા દ્વિતીય સ્કંધ છે, અધ્યાય દસ માં છે; પ્રકરણ
 એનાં ત્રણ છે, તત્ત્વ ધીયાન પેહેલું ત્યાં છે. ૧ પેહેલા અધી-
 યાય માં છે કહ્યાં, સાક્ષાત યોગ સાન; પોતાનાજ કારણે,
 સ્થુળ સ્વરૂપનું ધીયાન. ૨ સુક્ષ્મ સ્વરૂપનું ધીયાન છે, તેનો
 અધીયાય ખીન્ને; ઇત્પ્રસાદ પ્રકરણ ખીન્નું, એનું વર્ણવ
 ત્રીન્ને. ૩ ઉસતી દેવતા સરવતી-યજ્ઞ ભક્તી તે સકામી;
 સરવ તજ પ્રભુને ભજી, એછે અંતર યામી. ૪ મન વાં-
 ઘીત કૃષ્ણ પુરુષે, પુરણ કામ એહ; મંગળાયરણ સુકૃત કર્યું,
 એથે અધીયાય જેહ. ૫ તેમાં શ્રીજીની રઘુતી કરી, તે
 ક્યાં લગી કહીએ; ત્રીન્નું મનનું પ્રકરણ છે, તે છ અધી-
 યાયમાં લહીએ. ૬ એક ઉત્પત્તી, ખીન્ને ઊપ પત્તી; એનાં
 બે પ્રકાર, પ્રથમ ઉત્પત્તી પ્રકારનો, ક્રાધી છે ઊચ્ચાર. ૭
 નારદ પૂજ્યું પ્રહ્લાજીને, કહ્યું પાંચમે કરી માન; અધીયા-
 ત્મક સાન પચીકરણ, સ્થુળ સુક્ષ્મ સંન, ૮ આઠ સ્વરૂપ
 વખરાગનાં, છઠે અધીયાય ભણો; સરવ ઉત્પત્તી પ્રભુધીયજ્ઞ,
 તે કહી વખાણો. ૯ સાતમે અધીયાય શવાં વર્ણવ, એવીથે
 આવતારે; આઠમે અધીયાયથી ભણીએ, ઉત્પત્તી પ્રારં. ૧૦
 નારદજીએ પ્રહ્લાજીને પૂછીયું, તે એમાં કહીએ; પોતાની
 ઉત્પત્તી કહી, તે નવમે અધીયાય લહીએ. ૧૧ સ્વરૂપ શ્લોક
 શ્રી ભાગવતનો, પ્રહ્લાજીએ ઊપદેશ ક્રાધી; નારદજીએ
 રહે ધરી, અવણે રસ પીધા. ૧૨ તે ઉપદેશ શ્રી શુકજી-
 એ, પરિક્ષાને કહ્યો; શ્રી ભાગવત રસ સાંભળી, કૃતાસ્થ

થયો. ૧૩ આ અધીયાય ને વરણવું, આધો દર્શક ૨૫-
૨૫, ૬૫મિ અધીયાય વરણવું, તે કહીએ અનુપ. ૧૪ મ-
વણે સુધારસ પીણ્યે, રૂઢિયા માંહે પરી, હરીદાસ પ્રભુ
સોભા નીરપ્પીએ, શ્રીકુંજળ્લીહારી. ૧૫ ઈતિશ્રી ભાગવત
દ્વીતીયસ્કંધ અનુક્રમ આખ્યાન સંપુરણ.

અથ શ્રી ત્રતીય સ્કંધ પ્રારંભ

(એન્ન ચાલ વન યાત્રાના ઘોળની છે.)

સ્વર્ગ લીલા ત્રતીયસ્કંધ કહીએ, અધીયાય તેત્રીશ પ્રકર-
ણ ચ લહીએ. ૧ પેહું અધીકાર પ્રકરણ કહ્યું, અધીયાય
ચારે, વીદુરજી તીરથ યાત્રા કરી આપ્યા તારે. ૨ વીદુર ઉ-
દ્ધવજી જીમના ત્રઠમાં મળ્યા સહો, પીને અધીયાય યાગ
ચરીતની લીલા કહી. ૩ ત્રીને રાજ્ય લીલા ચોથે પ્રભાશ
લીલા ડેહેવાય, પછે ઉદ્ધવજી સાંધી ઉત્તર પંથે જાય. ૪
ખીજી પ્રકરણ ગુણ નીત્ય પાંચમેથી ને; વીદુરજી મૈત્રેયને
પૂજે ભગવાન માયા તત્વે તે. ૫ જો માયા નીરૂપણ મૈ-
ત્રય ક્રીધું, ત્રીને મગુણ પ્રકરણ અધીયાય ત્રણમાં સીધું.
૬ સાતમે ભગવત મરિચ અવતાર કથા પ્રશ્ન પૂછ્યાં ને,
આઠમે મુળ પૂરૂપથી બ્રહ્માજીની ઉત્પત્તિ યર્ષ તે. ૭ ન-
વમે અધીયાય બ્રહ્માજી શીજી રી સ્તુતી કીધી, દરશન થય!
અષ્ટિ કરવાની આજ્ઞા દીધી. ૮ ચોથું કાળ પ્રકરણ ૬૫મિ
અધીયાયથી જાણો, કાળાતમ કષ્ટક પ્રકાર પથુ સષ્ટિ વ-
ખાણો. ૯ પરમાણું કાળ ગતી અધીયાય અગ્યારે, નવ અ-
ધીયાયમાં લાભ મુળજીવ પ્રકરણ અધીયાય ચારે. ૧૦ બ્રહ્મા
જીને અગ્યથી સૃષ્ટિ યર્ષ સનકાદીક મરિચ્યાદિને, સરસ્વતી

પ્રાયશ્ચિત્ત મનુષ્યતાઈયા તે ૧૧ તેરમે અધીયાય વારાહજીને
 જન્મ થયો, ચૌદમે કસ્યપજી અદિતી સંવાદ કહ્યો. ૧૨
 પાંચદશમે જ્ય વિજયને સમકાલીકને આપ, સોલમે સન-
 કાલીકને દરશન દીધું વર્ષકુઠનાયે આપ. ૧૩ સતરમે હીર-
 જ્ઞાત વાહાર પુદ્ધ યાપ, અઠારમે અધીયાય પણ એ લીલા
 કેરુવાય. ૧૪ આગણીસમે હીરજ્ઞાકને માસી પ્રથિવ લી-
 ધી, વીશમે અધીયાય વરાહની સ્તુતી કીધી. ૧૫ ખટ ત-
 વ પરકરણ તેહના બિદ્ધે એ, તેર અધીયાય કચી વરણવ
 યાપ તે. ૧૬ એકવીસમે સ્ત્રાયંભુ મનુ આબ્યા, કરદમ ક-
 ધીની પરારથના કરી મન ભાબ્યા. ૧૭ કરદમ રૂપી દેવ-
 હુતીને વિવાહ કરી, આવીશમે સ્વાયંભુ આબ્યા કરી. ૧૮
 ત્રેવીશમે કરદમ રૂપીએ વિમાન રચ્યું, ચૌઆ આબ્યાસને
 ખજે રત્નથી જડ્યું. ૧૯ વર્ષભવ સુખ ભોગ દેવહુતીના
 કહ્યા, નવ કન્યાના જન્મ તે થયા. ૨૦ કાલીલ દેવજીના
 જન્મ ચૌવીશમે કહીએ, નવ કન્યાના વિવાહ બહીએ. ૨૧
 પહે કરદમ રૂપી વન જઈ સાધન કીધાં. પાંચવીશમે ક-
 પીલજી માતાને ઉપદેશ દીધા. ૨૨ જવીશમે તાવ સંખ્ય
 વરણવ જેહ, સતાવીશ બગી વરણવ જે તેહ. ૨૩ ચૌગ્ય
 ધીયાનમાં જેવા સરૂપનું ધીયાત કરવું, અઠાવીશમે અ-
 ધીયાય તે રદે ધરવું. ૨૪ આગણત્રીશમે ભકિત ચૌગ્ય
 વરણ કહ્યા, ત્રીશમે વરણવ કરમ વીશકત બહ્યા. ૨૫ એક-
 વીશમે અધીયાય જીવની અવસ્થા કહી, બરલ સ્થિતિ જ-
 -મ મરાણ પરપાત બહી. જ્ઞાન ભકિત નિરૂપણ અધીયાય
 અત્રિસે દેવહુતી ત્રીધપદ પામ્યાં અધીયાય તેત્રીશ. ૨૭ મા
 માએ જ્ઞાન ભકિત ઉપદેશથી મિત ધરયાં, ત્યારે કપીલદેવજી
 ઉત્તરમંથ મધાર્યા. ૨૮ તેર અધીયાયમાં તત્વ પરકરણ ધ્યું,

तेहनां वि परकरञ्च छे ते पाञ्च उद्युं. १६ पेहेला अपार
अध्यायमां उररस मुक्ति परकरञ्च जल्लो. हरीदास पर-
लुञ्गी लीला वप्याञ्च. ४० छितित्री भागवते त्रितयस्कंध
अनुक्रम आप्यान सपुराञ्च.

अथ श्री चतुर्थ स्कंध प्रारंभ

अतुरथ स्कंधमां विसर्ग लीलाकहाञ्च, प्रकरञ्च अपार
अधीयाय अेकत्रीमां सहीञ्च. १ परम अरथ काम भाक्ष प्र
करञ्च अपारछेरे, सात प्रकरञ्चमां धरम प्रकरञ्चने विस्तार
छेरे. २ अेना अधिकार ते दस प्रलपतीरे, पेहेला अवी
यायमां अनुसंतनीरे- ३ तेमां सोम दतात्रय दुरवासा ज-
ल्लोअेरे, नारद नारायञ्च छत्यादीक वप्याल्लोअेरे. ४ विस्या
सुरेजना यत्तमां दक्ष प्रलपती आवीअारे, जीज अधी
यायमां सरवे आदर करी ज्ञानावीअारे. ५ शिवञ्च उठया
नही ते दक्ष प्रलपतीअे राष अधीरे. वापवाद करतां अे
क आंजने आप दधीरे. ६ त्रीञ्च दक्षता यत्तमां ज्ञाना
सीप मागी सतीरे, त्तारे ते ससेना कधी पतीरे. ७ अे
थे आत्ता ज्ञानधन करी सती गयारे, देह मुकी परवतनी
पुत्री थयारे. ८ पांचमे नारदञ्च शीव आगण सरवे वात
करीरे, क्रोध यत्तने अधी विधवंस वात इहे धरीरे. ९
छे अक्षादीक शीवञ्चनी स्तुता, करी अहारे, सातमे दक्ष
नेा यत्त पुराय छे तहारे. १० सरवे मणी श्रीस्तुती करी
ते जल्लोअेरे, जीञ्च अरथ प्रकरञ्च अधीयाय पांचमे व
आशीअेरे. ११ आठमे अधीयाय उतानप.दनेा वय क-
हयारे, धवञ्च अपमाने वयने तप आराधीयुंरे. १२ वव

એ પ્રભુ મળ્યા વરદાન લેઈ આયા ધર ભણીરે, સરવેને
ધૂવજી સાથે પ્રિત વ્યાપી ઘણીરે, ૧૩ દશમે દિતાનપદ પામ્યા
અત્યુ કુઃખ રહે ધરયુંરે, ભાતનું વેર લેતાની મત્યે ધૂવજીએ
નુવં કરયુંરે, ૧૪ એકાદશમે અધીયાય પરભુજી આવીઆ
રે, કરી ધૂવજીનું સમાધાન ઘેર ભાવીઆરે, ૧૫ ધૂવજીએ
રાજ્ય કરયું સંપૂર્ણ દ્વાદશમે અધીયાય કહ્યુંરે, પછે પુ
ત્રને સોંપી રાજ્ય અચળપદ લહ્યુંરે. ૧૬ ધૂવજી માનીતા
પરે પદ પામ્યા તે બારમેરે, ત્રીજી કામ પરકરણ અધી
યાય અગીવારમેરે. ૧૭ એના અધીકારી તે પૃથુરાજ સહી
એરે, તેહના ચરિતની કથા હેમાં કહીરે- ૧૮ ધૂવનેા વંશ
અધીયાય તેરમે કહ્યોરે, ચક્રદેમે રાજ્ય વેન બ્રહ્મ શ્રાપે મા
ર્યોરે. ૧૯ પાંચ દશમે પૃથુની જન્મપત્રી બીચારીછેરે. ૨૦
સોલમે પૃથુનું ચરિત થયા એકવીશમેરે, સનકુમારથી આ
ત્મ યોગ્ય બાવીશમેરે ૨૧ એતા આઠ અધીયાયમાં છે તે
કહ્યાં, તેહનો ભેદ તે બે અમે લહ્યોરે. ૨૨ બ્રહ્મ ત-
ત્વદેશી તણ અધીયાયમાં થાયછેરે, કૃષ્ણ સાયુજ્ય પાંચ અ
ધીયામાં કહેવાયછેરે ૨૩ અનુક્રમ પુરવે ઉતર જાણજી
રે, હવે ચોવીશમે અધીયાય પૃથુવંશ વખાણજીરે. ૨૪ પ્ર
ચેતાને શ્રી મહાદેવજી માળ્યારે, રૂદ્ર ગીત વરણવ કહુંરે હે
વા હાળ્યારે. ૨૫ પ્રાચીન બહિરસને નારદ મળ્યા પંચવીશ
મેરે, પુરજન આપ્યાન કહું, છવીશથી અઠાવીશમેરે. ૨૬
પુરજન આપ્યાન સાંભળી ઓગણત્રીશ સમે કુઃખ પા
મરે, કપીતામન જઈ પ્રાચીન બહિરસ સુખ પાંચીયારે.
પરચેતાને ત્રિશમે પરભુ પરસન થયા કારજ સીધુરે. કર્ણે
દશ હજાર વરસ રાજ્ય એ વરદાન દીધુરે. ૨૮ અકત્રીશમે
નારદજી પરચેતાને ભગવદ વારતા કહીરે, એ કથા સાંભ

जी हस्तीनापुर निदुरं आंया सहारे. र६ हरीदास शोभा
विमारीअरे, सदा ज्यमना शुख क्रीन्ने तान इहेमां धारी
चरे. ३० धतिभी भागवते अतुरथ रक्षे अनुक्रम
आप्यान संपूरण.

अथ पंचम स्कंध प्रारंभ,

राग धारी.

पंचम स्कंध अधीयाय छवीस केहेवाय, स्थान लीला
नुं वरएन थाय. १ तत्र प्रकरेण दस काण सप्त कहीअये, ये
हेले धश प्रकरेण अधीयाय तत्र लहीअये. २ प्रीय वरतने
वंश कहेयो घेहेला अधीयाय माहे, सप्त सभुंक्र द्वीप कहेयां
त्यांहे. ३ जीलमां अग्नि धुमा नव पूत्र कहेया, ते नव-
अंउता राज थया. ४ नांभी राजने पुत्रनुं वरदान दीधुं,
त्रील अधीयाय माहे प्रसिधु. ५ अेकवीसमा अधीयायमा
जीणु काण प्रकरेण लल्लो, योथा अरीयायमां रथण देवनां
नम वप्पांलो. ६ रथण देवने नाळीराजे राज दीधु जया
रे, पोते परम पद पांम्या तयारे. ७ रथण देवना पुत्र
सेने आहल्लु अेकाशी, नव योगेस्वर दश राज सुअ राशी
८ पंचमे छे रथण देव अरीत्र लहीअये, सातमे भरथने
पूत्र कहेयो ते कहीअये, ९ अटमे भरथ अरित्र कहेयां प्र-
काश, अग संगत अग थया ते पांम्या नाथ, १० नड
भरथ अरित्र नवमे मुगा थध आहया. ११ रधुगले वे-
ठमां आहया. १२ भरथने तान अपूरव रहुगले पूछयुं
अगीआर, तेन कथा कही छे अधीयाय आरे. १३ तेरमे
नडभरत कथा अरित्र कही, रहुगले आत्म विद्या पांम्या

अतएव तस्यै सही, १३ पंचम दशमे सुमतीना वंशवप्या-
ल्लिख्ये, तेमां गया राजनेो जन्म ते लक्ष्मीये. १४ सो-
णमे जूगोण वरखन थाय, तेमां ज्ञान्युद्धिप नव वरस
भङ्ग परलाय. १५ सतरमे शेष शिवक कहेवाय ते कथा
आगच्छीसमे ते थाय. १६ विशमे सप्त समुद्रनुं परमाणु,
विशमे अक्रीशमे ज्योतिश अकनुं परमाणु ते वप्याणु.
१७ आनीश तेवीश सुधी अये अरित्र कहांअये, अतएव विशमे
राहुनुं परमाणु ते लक्ष्मीये, १८ त्रिणु रूपन परकरणु अये
अधीयाय जेद अये, अक ज्ञवात्मा जीणे परमात्मा तेह.
१९ पंचविशमे पाताणु लोक वरखन कइयो, नरेक वरखणु
छविशमे लक्ष्मी. २० हरीदास परणु गुणु ग्यान किणे
निते, शोभा निरप्पी धरी लोणुअये अिते. २१ धृतिभी
पंचमस्कंध अनुक्रम आप्यान संपुरणु.

अथ श्री सष्टम स्कंध प्रारंभ

राग धन्यामी.

अनी आल श्रीमद वलन परणुने कइं परणामणु,
सष्टमस्कंध अधीयाय आगच्छीसमां पोषणु लीला वरखन
कही; नाम धीयान ने अरयन तले परकरणु अमां छे
सही. १ अन्नमीलनुं आप्यान अधीयाय पेडुले, जीणे
वीणु कुत यम कुत संवाद थयो; माहा कुङ्क आमरणु करयुं
तेहि, परणु नाम परतापे वचकइ गयो. २ त्रिणे धरम
राने पीताना शिवकने, नाम माहातम कहुं हरी; अणु
कथा किरतन नाम स्मरणु करे. ताहां जयो रणे करी. ३
पेडेकु नाम परकरणु कहुं, हवे जीणु धीयान परकरणु

કહેવાય છે; એથા અધીયાયમાં વરણન તેનું, તેતા અઠીદશ
 અધીયાય લગી થાય છે. ૪ પરચેતાનો વંશ કહ્યો છે, તે
 પણ એથા અધીયાયમાં જ્ઞણીએ; દક્ષનો જન્મ થયો તે
 સરવ, એમાં કહી વપ્પાણીએ. ૫ પરબુજી પરસન થયા
 ધણું, દસે એવું તપ કીધું, પરસન વેદને શીનાયજી, સંતાન
 થયાનું વરદાન દીધું. ૬ પાંચમે દક્ષના પુત્ર સરવે માક્ષ પા-
 આ, નારદજીએ ઉપરશ કીધા; દક્ષને ત્યારે કરોધ અડાયો,
 નારદજીને આપ દીધા. ૭ છઠે દક્ષને કન્યા થઈ તે, કહુ
 પત્ની સંતતિ એમાં વપ્પાણીએ; પાતમે ઇંદ્ર ગુરુ પ્રહરપતિ
 શીસાણા, વિસ્વ રૂપનો ગુરુ કીધા તે જ્ઞણીએ. ૮ આઠે
 ઇંદ્રને નારાયણ કવચ દીધું, નવમે વિસ્વ રૂપને માર્યો તે
 કપા કહી; વત્રાસુરનો જન્મ એમાં કહી, દસમે દ્વિચી-
 ના અસ્થિનું વજર કીધું સહી. ૯ એ વજર લઈ ઇંદ્રે જી
 હ કીધું, વત્રાસુર સાથે ત્યાં; એકદસમે પરસ્પર યુદ્ધમાં,
 પ્રસનતાનાં વચન થયાં ત્યાં. ૧૦ દ્વાદસમે વત્રાસુર મારી
 ઇંદ્ર જીત્યો, ત્રયોદસમે પ્રહ્લ હત્યા થઈ; ઇંદ્રે જ્યારે યસ
 કીધા, ત્યારે પ્રહ્લ હત્યા ગઈ. ૧૧ પૂર્વ જન્મ વત્રાસુરના
 ચિત્રકેત રાજા, તેહ કપા અઠિદમે કહી; પંચદસમે પુત્ર
 શોક થયો, ચિત્રકેતને નારદજીએ સમાધાન કર્યું સહી.
 ૧૨ સાંજમે પુત્ર શોક સાંભળી, વહરાગ ઉપનયો સાધન
 કીધું પ્રયુ મન્યા ત્યાં; સતરમે વહમાન ખેસી કેલાસ ગયો
 પારવતીજીએ શ્રાપ દીધા ત્યાં. ૧૩ ત્રીજી જી અરચન પ્ર
 કરણ, તે અઃરમેથી થાય છે; અદિતિ ને અગ્નિના પૂ
 ત્રનો, એમાં વંશ કહેવાય છે. ૧૪ મરૂત ગણની ઉતપ-
 તી થઈ, આગણીસમે પૂશવત વરત કર્યું; હગ્નદાસ પ્રભુ
 નીરખી શાભા, ગુણ ગ્વાન કરી રૂદ્ર ધર્યું. ૧૫ ઇતિશ્રી
 સષ્ટમ રકંધ અનુક્રમ આખ્યાન સંપૂર્ણ.

અથ શ્રી સમતા સ્કંધ પ્રારંભ

(શ્રી લક્ષ્મણ સુત શ્રી વલ્લભરાયણ) એ આજ્ઞા.

સમમ સ્કંધ અધ્યાય પંદરમે પાપ છેરે, ઝાનાં પ્રકરણ
ત્રણ કેરવાય છે રે; ૧ અસદ વાસના કહીએરે, સદ્વાસના
પ્રકરણ ત્રીજી લહીએરે; ૨ પેહેલું અદ્વાસના પાંચ અધ્યા
ય લગી જાણેરે, પેહેલે જય વીજ્યના આપનું કારણ એ
વખાણેરે. ૩ ખીજ અધીયાય માંહી હીરણ્યાક્ષ વધ કર્યુરે,
માતાને આખ્યાનમાં સમાધાન માન કર્યુરે. ૪ ત્રીજે જા
તનું વેર લેવા નીમીત્તે, હીરણ્યા કથપે તપ ક્રીધુ ધરી ચિ
તરે, ૫ બ્રહ્મ જીએ આવી વરદાન દીધુરે, જેને હીરણ્યા
કથપે માગી લીધુરે. ૬ ચોથે હીરણ્યાકથપે રાજ ક્રીધુ જ્યા
રેરે; દેવતા ભાગી ગયા તે વારેરે. ૭ ભગવત ભકત પ્રહ્લા
દ પુત્ર થયારે, પંચમે અધીયાય ભણવાને ચયારે. ૮ ભ-
ણા ભગવદ નામ તે સારેરે, ખીજી કાંઈ ન કરે ઉચારે.
૯ સદ્વાસના પ્રકરણ ખીજી કહીએરે, તે પછી પાંચ અ-
ધીયાયમાં લહીએરે. ૧૦ છઠે પ્રહ્લાદજી ભણતા નિશાળરે
શ્રી હરી નામ જપે સરવ જાળરે. ૧૧ સાતમે પ્રહ્લાદજી
ને ખાપે પુછ્યુ ત્યારેરે. તમે એ ભણ્યા છે કયારેરે; ૧૨
માતાજીને ઉપદેશ નારહે કહ્યોરે, મેંતો ગરભમાંથી તે જ
હ્યોરે; ૧૩ આઠમે પ્રહ્લાદજીને પીતાએ ક્રોધ કરી વાપા
રે, સ્થંભની પ્રમથ થઈને હીરણ્યાક્ષય માર્યોરે. ૧૪ દેવતા
એ પ્રભુજીની શ્લુતી કરીરે, નવમે પ્રહ્લાદજીની શ્લુતી રૂ-
દે ધરીરે. ૧૫ દસમે ભકિત વરદાન સ્તોત્ર દીધુરે, રાજ
ભસાડી સરવ ઠાજ ક્રીધુરે. ૧૬ મનામાં ઈર્ષત પિત્રપુરતા

ओ न्हरे, पाणी लश्म कस्यु त्यांला तेहरे. १७ सधवास
ना प्रकरेण त्रीण्यु त्यां थायरे, अेकादसमे आर वरणु के-
हेवायरे. १८ द्वादसमे प्रह्लायादीना कह्या धर्मरे, वान प्र-
स्थमां कल्यां संरव करमरे. १९ त्रयोदसमे पतीवृत्ताना ध-
रम कहीअेरे, अजगरने प्रमहादण्णेना संवाद थयारे; २०
अपुरदसमे अहस्थाअम केहेवायरे, पंचदसमे त्रीण्यु ध-
रम केहेवायरे. २१ उत्तम मधीयम कनीष्ट सरव प्रकाररे,
उति भीला कही वीस्ताररे; २२ हरीदासं प्रभु शोभा न्दी-
हाणीरे, गुणु गाड ते वणी वणीरे. २३ धति श्री सप्त
स्कंध अनुक्रम आप्यान संपूरण.

अथ श्री अष्टम स्कंध प्रारंभ

राग धनाश्री.

ज्य ज्यलाज गोवरधन धारी, सुंदर इडां नामणु अे दशी.
अष्टमस्कंध मनवंतर लोला अधीयाम छे आवीयणु;
प्रकरेण कल्यां छे अेनां, ते कलुं नामी शियणु. १ तामस
सात्विक राजस लकित, आर प्रकरेणनां नामणु; पेहेलु
तामस पेहेलु अधीयायधी, वरणुयुं सरव तणु कामणु. २
स्वयंलु मनु स्वाशेअिष मनु, उत्तम मनु तामस मन क-
ल्याणु; जीने अधीयाय गन्धेद्रने, जणमां अहे गल्याणु. ३
त्रिने श्री हरीनी स्तुति कीधी, अहेथी मुकावीअे गन्धेद्रणु;
लकत हेत प्रभु पोतो धाय, छणीपर वाइ कोश्रीक अंद्र-
णु. ४ अेयै गणआहता पूरव जन्मनुं कलु, भिक्ष थया
ते अेम कहीअेणु; पांचमे देवत मनु आकस मनु थया ते
कथा सरव लहोअेणु. ५ देवता धर्त शया क्षिर सागर,

अथत मत नीभीतः; सरव माणी प्रभुनी स्तुति कीधी,
 नीरमण कृशने यीनः. ६ छठे प्रभु प्रसन पक्ष दीधी, दे-
 वता मंद्रयणीरी देवा आब्याः; डिपाडी न शक्या ते
 लोर्ध, प्रभुः गइडे धरी लाब्याः. ७ सातमे कुरम अ-
 वतार धरीने, समुद्र मथन कीधुं; कर्तां मथन हणाहण
 नीसरयुं, ते सीवणने दीधुं. ८ आठमे रत्न मठडे ते
 नीसख्यां देव दानव युध करयुं; देवताने अथत पावाने
 कान्ने; मोहनी वपु प्रभु धरयुं. ९ नवमे अधीवाय अ-
 थत देवताने पाध, राहुनुं छेदीयुं शिषः; देवताने अथत
 धरत्ये ठांलि, अंतर धीयान थया ग्युगहीशः. १० दशमे
 धरत्ये मरुत्पर वहीया, अेकादशमे देवपुर स आमः; द्वादश
 मे मोहनी स्वरूप धरयुं, सीवडीत कोरीक कामः. ११ त्र-
 योदशे रधवस्तत अनुना राजमां, श्रीवा मनः प्रगट थया
 ः; पछे लविष्य मनवंतर आगण थारै, ते पाळ सरव
 कुं. १२ सत्रयं मनुदत सावरेणी, मनु अक्षा सारवणी
 कळीअे; इद्र सावरेणी देव सावरेणी, इंद्र सावरेणी ते
 लळीअे. १३ मनुदरेशे मनवादी मनुना पूत धरियादि, सरवे
 लगतव अंस लळीअे; हवे नव लगी प्रकरण ते त्री-
 ग्यु, राज्पस कळी वप्पाणीअे. १४ पंचदशमे अणी
 राने राज्प ते कीधुं, अस्वमेध यत्त कीधी ल्यारे; सोड-
 समे वित्तति आदिति करी पतिनी, पूतनी कामना ने काण
 तमारै. १५ पूत थशे वरत करो कहु पति, थयो वरत
 विधी कही, आदित्ये करयुं पयोवृत त्पारे, सरवे त्रिधी
 इह लही. १६ सप्तदशे पयोवरत किधी, प्रभु प्रसन थया
 लळी; गरल विशे आब्या प्रभु त्पारे अ्हादिक स्तुति
 करी वप्पाणी. १७ अष्टादशे वामनः प्रगटय, प्थायां

બળી વામની પાસે; પત્ન્યાનામાં મનમાન કરીને, અવિ
લોક્યા અવિનાશજી. ૧૮ ઓગણાસમે ત્રણ પદ પૃથિવ સં-
કલ્પ કીધી એહજી; એ પદમાં સ્વર્ગ અણુ સરવે બીધું,
વિશમે એક પદની માગે જાગ્ય તેહજી. ૧૯ ત્રીજા પદનું
રહુ ન કેહાણું, પરસ્પરે વિવાદ વચન થયાંજી, એકવીશમે
પ્રણાજી સ્વર્ગમાં, શ્રીજીના વરણ બજાંજી. ૨૦ અંગુષ્ઠ
દાબી અભિશેક કીધી, ગંગા પ્રગાહ થઈ પૃથિવ પર વહ્યાં
જી, બળી શબ્દને વરણ પાસથી ખાંધ્યો, તે પ્રશ્ન એમાં
કહ્યાંજી. ૨૧ બાવીસમે બળી આત્મ નિવેદન, સત્ય વચન
માટે કીધુંજી, શિશ ધરયું ફરિ પ્રભુ પ્રસન્ન થયા, રાજ્ય
સુતળનું હીધુંજી ૨૨ ત્રીશમે બળીને જીતી હીધું દેવતાને,
રાજ્ય મયું હતું ને એહનુંજી. સરવે મળી રત્નાત કરી પ્ર-
ભુની, પ્રકૃષ્ટીત મન થયું તેહનુંજી. ૨૩ ચોથું પ્રકરણ ને
કહીએ ચોવીશમે અધીપાય. વૈવસ્વતમનું રાજ્યમાં,
મરછા અવતાર થયો તે કેહવાયજી. ૨૪ હરીદાસ પ્રભુના
ગુણુ માતાં, તનની ત્રણ તે જાપજી, નિત્ય પ્રત્યે એની શામા
નીરંખી હૃદયું ઠાહાડું થાયજી. ૨૫.

અથ શ્રી નવમ સ્કંધ પ્રારંભ

રામ એની માલ.

નવમસ્કંધ વરણુવ કડું, અધ્યય ચોવીસ જાણી, પ્રભુ
કૃપાથી હસાનું કયા, પ્રકરણ એ વખાણી. ૧ સુર્ય વંશ મ-
ર્ષાદા પ્રકરણ, તે તે પહેલું કહીએ, ચંદ્રવંશ પૂષ્ટિ પ્રકરણ
જી, તે સાંભળી સુખ લલિચે, ૨ પહેલે અધીપાયથી પે-
હેલું સુર્ય વંશ તે કહિચે વખાણી, વૈવસ્વતમનુને પૂત્ર દશ

ધ્યા, ઇક્ષ્વાકુ આદિ જાણો. ૩ એક કન્યા થઈ તે એમ
 હવે, કહું ખીજે અધીયાય, માર સુતને સંતાન થમાં
 નહી, તે પણ કહેવાય, આ પછી ત્રણ પુત્રને વંશ થયો તે
 એમાં કહિયે, નૃપા ભગનારી સંતાત તે દ્રહના લહિયે. ૫
 ત્રીજે સ્પાતિને વંશ કહી રેવતી કન્યા જેમાં, એથે નૃપ
 નો વંશ કહેરે. રાજ અમરિશ તેમાં. ૬ ભ તને કુરવાશા
 એ કુપ્પ દીપુ, પોતે કુપ્પ પામ્યા ત્યારે. પાંચમે કુરવાશા
 સમ્પજે ફરી આઠવા, અમરિશ ખસે જ્યારે. ૭ સુરસન
 ને સમાધાન કરીને, વારચું ત્યારે સુપ્પ થયું; ૭ઠે અમરિશ
 નો વંશ થયો, તે સારવે કહ્યું. પછે ઇક્ષ્વાકુનો વંશ ક-
 હ્યો. તેહના વંશમાં માનધાતા, તેહના વંશમાં મૂળકંદ
 થયા; તે કહું વિક્ષાતા. ૯ સાતમે માનધાતાના પુત્ર પૂરકુલ
 નો વંશ જાણો, તેમાં હરીશંદ રાજ થયા. આઠમે એનો
 વંશ વખાણો. ૧૦ જેમાં સગર રાજ થયા, નવમે એનો
 વંશ એહ; તેહના વંશમાં ભાગીરથી રાજ, ગંગાજી લા
 વીઆ જેહ. ૧૧ ભાગીરથી વંશ કહેા, અડવાંગ થયો;
 દશમે રધુનો વંશ કહેા, રામા અવતાર કહેા. ૧૨ એકાદ-
 શમે રામજીનું રાજ્ય વરણવ. દ્વાદશમે કુશનો વંશ કહેા
 પૂર્ણ પ્રકરણ અધીઆય, ચારમે તેરમેથી લહેા. ૧૩ ઇ-
 ક્ષ્વાકુના નેમી તેહના વંશમાં રાજ જનક થયા જાણો,
 ચૌદમે મંદ્રમાથી જુધ થય; તેહના પૂવ પુરવા વખાણો.
 ૧૪ પાંચદશમે પુરવાના વંશમાં, શ્રી કુરુસુરામજી થયા;
 સોળમે કુરુસુરામ અચીત્રને, વિસ્વામિત્ર જન્મ લહ્યા. ૧૫
 સપ્તદશમે પુરવાના પુત્ર મોહિટા નહુશનો વંશ એમાં
 રાજ થયાનીના વંશ કહેા, અધીયાય અઠાર તેમાં. ૧૬
 એ ગણીશમે યાદી પરમગતી પામ્યા, વીશમે પૂરનો વંશ

कहे; तेमां ओकरीशमे दुसुकतने पूत्र भरथ; तेहने वंश
 लहो. १७ रंतीदेव नेहमां थपा; परगायार्थ वंश कहे
 रान्न पंथाणना, कपायार्थ कहे लहो. १८ पावीशमे ध-
 पत कहे पडे संतनुं वंश वप्तालो. १९ पांडव कौरवने
 वंश कहे, पडे जरासांध वंश कहेअये; तेवीशमे भाकी प-
 यातिना यार पूत्रने वंश कहेये. २० तेहमां यदुने वंश
 थया. मयावी इषि नेहमां; योवीशमे जदवने वंश, ने
 अकुरने वंश तेहमां, २१ उग्रसेनने देवकने कहेयो वंश,
 अये मांडे वरुण कहेयो छे; जन्म ते कंश. २२ सुसेन
 ने वंश कहे, ने नेहना सुत वासुदेव; तेहना सुत प्र-
 भट्या श्री करेन अद्रुण, नित्य श्रीअये सेव. २३ हरी
 दास प्रभु गुण गाधने, यितमां धरीक्षीने; नित्य प्रति
 शाना निरभीने नरुणे रस पिणे, २४

अथ दसम स्कंध प्रारंभ,

श्री लक्ष्मण सुतने हुं नमु, कर ते परमाणु; वाणी
 ते मुदने आपणे, गुण गावुं ते विस्तार,

श्री लक्ष्मण सुत गुण गाधअये, श्री वल्लभ परम उ
 दार; श्री वीठलवरने समरीअये, द्विगुण धरीअये अव-
 तार. १ अेदुना पद वदन करी, मायु ते वाणी सार;
 दसमस्कंध इहे धरी, अनुकोगक करे उचार. २ अध्याय
 सत्याशी अहेना, तरणु मनव'नर केहेवाय; सरने मणी के-
 हेवाय छे, नेवुं ते अधीमाय, उ निरोध लीला निरपण,
 छे प्रकरणु पांय ते जणी, जन्म तामस राज्यस सातवी
 क. गुण प्रकरणु वप्ताण. ४ जन्म प्रकरणु धरेहुं येहेभा

[૨૬૫]

અધીયાયથી. ચાર અધીયાય હાગી તેહ; રાજ્યએ કરન પુ-
 છયું તહાને, શ્રી સુકદેવજી ઉત્તર દીધા તેહ. ૫ શ્રી વસુ-
 દેવજીને દેવકીજી, પરણ્યાં કંસરાય કરી પ્રિતી; બીજે અ-
 ધીયાય કંસેદેવકીજીના, પુત્ર મારેચા તે કહી રીતી. ૬
 સંકરણજી ગર્ભમાંહે પધારેચા તે કહું, પછે પ્રભુ પધારેચા
 ગર્ભ માંહી; તાંહાં સરવ દેવતા મળીને, સ્તુતિ કીધી છે
 તાંહી. ૭ તરીજે શ્રીકૃષ્ણજી પ્રગટ થયા, મથુરામાં કાંળાગ્રહ
 શ્રી વસુદેવજીન શ્રી દેવકીજી, સ્તુતિ કરે છે તેહ. ૮ પૂ-
 ત્ર લેઈ શ્રી ગોકુળ પધારાવ્યા, શ્રીયશોદાજીને આંક; કન્યા
 લેઈ તે આવીઆ, મનમાં તે થાય શક. ૯ એથે માયા
 ઉઠી ગર્ભ, આશ્રયે કંસને થયો પશ્ચાતાપ; પછે બેનનું
 સમાધાન કીધું જોધને સંતાપ. ૧૦ દર્શત્યને તેડી એમ
 કહ્યું, મારો ને દુઃખ દો એહ; તામસ પ્રરોણ છે, આઠા
 વીસમાં થાય તેહ. ૧૧ એના ભિં ચાર પ્રકાર, પ્રમાણ પ્ર
 મેય કેહેવાય; સાધન કૃણ એ ચારે છે, પ્રમાણ પેહેલું થા
 ય. ૧૨ પચમે શ્રીજીને આશ્રવ વરણ, કુલુ અ ગ ન
 માય; પછે કંસને કરે દેઈને, ગ્રહાવીઆ આનંદ રાય.
 ૧૩ જોકે પુત્રના શાક્ષ, સાંતમે સંકટ ભજન જાણી; ત-
 ણુવત મરદન વિરવરુપ કીધું, લીલા એહ વખાણી. ૧૪
 આઠમે ગર્ગ્યાચાર્ય નામ કર્મ ચૈર્ય લીલાને નતી ભક્ષ;
 વિશ્વરૂપ દરસન દરસન દેખાણુ, જનુનાને તે પ્રતક્ષ. ૧૫
 નવમે ઉલુપન અંધન, દાસમય મળીય છે અરણ્યુન; ભ
 જન લકુપર મગ્રાગ્રવ ઉધાર; એકાદસમે નદગામની લીલા
 વછાસુરે બહાસુરે વધનો પ્રકાર. ૧૬ પક્ષાતરે કલમસ ભિ-
 દના તણુ અધ્યાય, વિશ્વ વાક્ય જેહ; દ્વાદસે અગાસુર
 વધ, ત્રયોદસે ગોવાળ મંડળી તેહ. ૧૭ બીજન શિલ્લા

मेरी मिलावन कीयां, अह्माळ्मे हेस्यां वळ् पाण; अड-
दम प्रभु लीला जेध. अह्माळ्मे रतुती कीची तत्काण.
१८ जीनु प्रमिय प्ररय छे, तेना सात अध्याय; द्वादसे
वन किंश करी, प्रभुळ्मे यरावी गाय. १९ त्यां घेनुक-
ना वध करी, विश ळ्गयी राप्पी सरव; त्रयोदसे काणा-
द्री मथन कीधु, विश दुर कीधु निवारयो गरेव, २० अड-
दमे काणी राख, त्यांहां तेना ते कळो प्रकार; दानाणतुं
पान कीधु, सरवनी करी सार. २१ पंचदसमे पाण ली-
ला प्रभु करी यरावी गाय; अश्रम इतु वर्णुव करीने प्रज
ण वध केहेवाय. २२ सोणमे दावाग्निनुं पान कीधु, वन
यी पधारचा गेळ; सतरमे वरषाइतु परलुव शरद इतु प
रलुव तेळ; २३ अष्टदसे वेळु गीत, पळी त्रीणु साधन
प्रकरेणु केहेवाय, मित धरीने सांभणो येना ते सात अ-
ध्याय. २४ योगशीसमे तुमंत इ, कात्यायनी वरत व-
प्राणी; परज लडतने वरदान दीधु, अेमां ते अे लखी.
२५ वीसमे इषि पत्तिनुं अंन आरोग्या; अेकीतमे छंद
नात्रोळ पाग; भाग धराचो गीरीराजने, प्रभुळ्मे क-
री अनुराग. २६ अन्यअय दुर करानी, पानाना आश्रय
कराव्यो नाण; गानीसमे छंदकाण वृष्टिया, राप्पो सरव
राय. २७ त्रेतीसमे अेपुं पराक्रम जेध, सरवने आश्रय
सात अेपुं थाय; चोवीसमे छंदरतुती अलिशक करी, गोवीं
द नाम धर्युं केहेवाय. २८ पचीसमे अीतंछने वइणु पा
रायी, भुंकाव्या वरज धश; वरज लडतने अह्म इदपमां
निज धाम देणाड्यु अी जगदीश. २९ इण प्रकरेणु कंठु
आयु, सात अध्याय मांहे अेळ; छवीसमे वेळुं नाद करी
वरज लडतने नेड्या तेळ. ३० रास किंश आरंभ करी,

અંતરધ્વાન થયા તે વખાણી: સતાસમેની વરજભકુ ત
 લીલા રમરણુ કરી, ધૂમને મુધિ પુછતાં કસ્યાં જાણી. ૩૧
 અઠાવીસમે વરજ ભકત ગણી, સરવે કરચુ ગોપીકા ગીત
 ગ્યાન; એ ગણત્રીસમે દીન થઈ રૂદન કીધુ, તત્કાળ પધા-
 સ્યા ભગવાન. ૩૨ ત્રીસમે રાસ રમણુ કરી, સુખ દી-
 યુ વરજ ભકતને નાય; એકત્રીસમે સરવે ડંશ'ી નંદરામજી
 મુકાબ્યા, તે દીઠું સર્વ સાથ. ૩૩ બળદેવજીનો રાસ વરણ-
 બ્યો, તેમાં શંખ સુડનો વધ કેહેવાય, બતરીસમે દાવસ
 વીયોગ તાપરા દુર કરવા, વરજ ભકત યુગળી ગીત ગાય.
 ૩૪ ગુણ ગ્યાન નીશ દીન કરચુ, પ્રભુનું એ સદા મન હા
 સ; હરીદાસ પ્રભુ શોભા નીરખી, માગે અરણુ જગમાં વાસ.

અથ ખીજુ પદ.

એની માલ રૂદમણી હરાજની.

ખીજુ પ્રકરણુ તે રાજસ જાણો, અધ્યાય અઠાવી માં
 હે વખાણો; ૧ તેના પાણુ ભેદ છે ચાર, પ્રમાણુ પ્રમેય સા
 ધન કુળ સાર. ૨ તેમાં પહેલુ પરમાણુ પ્રકરણુ થાય, તે
 ના જાગુએ સાત અધ્યાય. ૩ તેત્રીસમે વૃષભાસુર વધ
 કહીએ, નારદ કંથને ઉપદેશ કસ્યો તે બહીએ; ૪ ચોત્રી
 સમે કેશી દહિત વધ જાણી, નારદ નંદ ગ્રહે ભવિષ વાર
 તા ત્રીખાણી. ૫ પછે વ્યામાસુર વધ થયો જલ, પાંતરી
 સમે અકૂર વરજ કંથે મેલા તેહ. ૬ પછં કુશળ પ્રજ્ઞ પુ
 છયા ત્યારે, છત્રીસમે અકૂર સાથ મથુરાં પધારે ૭ રના
 ન સમે મારગમાં દરશન દીધું. અકૂર સાડત્રીસમે શુભી ક
 રી સુખ લીધું. ૮ આડત્રીસમે મથુરાં પરવેશ. રજક મા-
 સ્યો સુંદીર ધરી વેશ; ૯ વાપકન પરમુ દીધી મુક્તિ,

દીધી માળા સુદામાને ભક્તિ. ૧૦ ઝાગણ્યાળીસમે કુ-
 ખળ કીધી સ્વરૂપ, ધનુષ્યનો ભગ સાંભળ્યો કંસ ભુપ.
 ૧૧ કંસને કુસુમ ધાય છે ભાગી, રંગ મંડપમાં પધા-
 સ્થા ગીરધારી. ૧૨ સાત અધ્યાયમાં પ્રમેય પ્રકરણ ધાય,
 આળીસમે કવળ્યા પીડ વધ કેહેવાય ૧૩ રંગ મંડપમાં
 પધારણા પરભુ ઈહાં, જ્ઞને જ્ઞેવો ભાવ તેને તેવાં દરશન
 દીધાં તીહાં. ૧૪ પરસ્પર મળી માહાત્મ વખાણે, ઝેકનાળી
 સમે મહમયુદ્ધ યયું તે ઠાણે. ૧૫ કંસ મામાને માધી હો
 ડ્યા, માતા પીતાનાં અંધન છોડ્યાં; ૧૬ માતા પીતાનું
 સમાધાન બેતાળીસમે કીધું, ૧૭ નંદાદીકને વરજ માંક-
 દ્યા નાયે; વસુદેવજીને ગઉદાન દેવરાવ્યાં હાયે. ૧૮ જન્મ
 સમે સંકલ્પ કીધો જ્ઞેહ. પરભુજીએ ગાય દોવરાવી તેહ.
 ૧૯ અવંતીકા ગયા વિદ્યા ભાણવા કાળે, શુક્ર પૂત્ર બાવી
 દીધો માહારાજે. ૨૦ તેતાળીસમે ઝોધવ વરજ આવ્યા,
 કુશળ વારતા કરી નદજી મન ભાવ્યા. ૨૧ પ્રાતઃ વરજજ.
 નને ઝોધવજી મળ્યા સહી, યુવાળીસમે જ્ઞાન વારતા ઉ-
 પદેથ કહી. ૨૨ વચન આશક્તિનાં કહ્યાં વરજ જન, શુક્ર
 સત્વ ઉપનયું મન. ૨૩ દ્રષ્ટાંત ભમરનું દેખને કહ્યું, તે સર્વ
 ભમર ગીતમાં લહ્યું. ૨૪ પીતતાળીસમે કુખળ ઘેર પધા-
 રચા હી, તીહાંથી ફરી મનોરથ પૂરણુ કરી. ૨૫ અકૂર
 પાંડવની શોધ લેવા ગયા તેહ, છેતાળીસમે હસ્તીનાપૂરઆ
 બ્યા અકૂર એહ. ૨૬ તીહાં સરવેની શોધ લીધી, કુંતાજી
 એ દુઃખની વારતા કીધી ૨૭ આવીને પરભુજીને કહ્યું, પુ-
 રવાર્ધ સંપૂર્ણ યયું. ૨૮ હરીદાસ પરભુ શોભા ગુણ ગાઉ
 શોભા નીરખી કુની અગ ન સમાયું. ૨૯સ.પૂણેર.

॥ अथ त्रिगुण पद ॥

अग्नी याज रती वहुने सुप्युंछे राष्ठी इक्षमष्ठी.

इत्रांक्ष साधय प्रकराय अधीयाय सातनु, ते तो इत्रार्धमां
 थापछे; सुडताणीशमे अधीयाय नरासंध पुक्ष थयुं, सार-
 भी वार ते कहेवाय छे. १ अठारमी वार गुरुक्षने कान्छे
 आव्यो छेहां, द्वारकां समुद्रमां प्रलु वाशी सरवने मोक-
 ह्या तीहां. २ पछे पोने पधारथा त्याहां थकी मुयकंदने
 वर दीया अछे स्तुती करी. ३ आगणुपंमाथे मुयकंद प-
 द्विकथम गया. पाणदेव रेवतीछ परत्या मष्ठीअे; इक्षम-
 ष्ठीअेना संदेशा श्री कर्मने पातो, पंथाथे इक्षमष्ठी ह-
 रण वप्पाष्ठीअे. ४ अकावनमे पुक्षमां श्रीकस्तुअेनी साये
 राग संवरे, इक्षमष्ठीमां मुळ भरतक मुडी कस्तुअेअे
 पाथीयो निवारी गरवछे. ५ त्यांथी प्रलुअे द्वारकां प-
 धारथा विधि पुरवक विनाह करीया, पावनमे प्रहुमनअे
 पूत्र प्रगरीया, संवरे छति ते हरीया. ६ पुक्ष करी संवरे
 छतने मारी, राष्ठी रतीअे लेछ घेर आवीया, त्यां सरव
 नन नया मणीया, इक्षमष्ठीअे मन लायीया. ७ त्रे-
 पनमे मष्ठी प्रसंगमां नंभुवती सतलामा जेदुवरीया,
 इण प्रकणु अधीयाय सातमां, योपनयो वरखव करीया.
 ८ प्रलुअे पांडवनी शुक्ष लेवा पधारीया, त्यां सांभजयुं
 ने सतराअेत मारीअे सही, सतधनवाने मारी मखि
 लीथी ते, सतलामाने पूत्रे लडी. ९ सतलामाना आश्र-
 हथी, श्रीकस्तुअे इथी पधारीया, सतपावनने मारयो म-
 ष्ठी मणी नही अपवाद थयो अक्षरने लडावीया, अपवाद
 गया मष्ठी आवी तडी. १० पंथावनमे श्रीकस्तु छंद्रपश्य

પધાર્યા, ને કાલીંદ્રીજી પરણ્યા ઠહું, ખાડવ વનનો દાહ
ક્રીધા, નિત્ર વંદા પરણ્યા તે લહું. ૧૨ સત્તા ભદ્રા ને
લક્ષ્મણા, તે છપનમે ભોમ માર્યો છે હરી, સોજ સહજ
કન્યા રોકી હતી, તે તો પ્રભુજીને વચી. ૧૨ સતાવનમે
હાગ્ય પુકચન તેતો રૂક્ષમણીજીને કહ્યાં, પ્રતિ ઉતર કરી
દીધા, તેતો સરવ એમાં રહ્યાં. ૧૩ અઠાવનમે સરવેસ્ત્રી
ને. પુત્ર દશ થયાછે તે જાણીએ, પટ્ટોણી આઠ જે મુખ્ય
તેના, પૂત્રનાં નામ વખાણીએ. ૧૪ પ્રદ્યુમન પૂત્ર તે રૂ-
ક્ષમણીના. તેહના સુત અનિરૂધ છે, મામાની કન્યા પ-
રણી લાવ્યા. તેતો ક્રીધું પુક છે. ૧૫ અંગણસાઠમે શ્રી
અનિરૂધજીને ચિત્રલેખાએ દર્યા, શ્રીજીતપુરમાં ખાણા-
સુર તનયા, સુપનાંતરમાં વર્યા. ૧૬ ત્યાં હરજી કરેણે
પધાર્યા, ખાધોયા નાગપાસછે, સાઠમે ખાણાસુર સાગ્રામ
થયો, પછે અનીરૂધજી પરણી પધાર્યા, પૂરી આશ છે.
૧૭ અનીરૂધજી પરણી પધાર્યા. ગુણ ગાન કરી ચિત્ર
ધારીએ; હરીદાસ પ્રભુ શોભા નિરખીએ, તન મન ધન
સરવ વારીયે. ૧૭ ઈતિશ્રી દશમસ્કંધ અનુક્રમ આખ્યાન
ત્રીજી પદ સંપૂરણ.

॥ અથ ચોથું પદ. ॥

એની ચાલ ધન્ય ધન્ય શ્રીજીમનાંજીનું નીરજી.

ચોથું પ્રકરણ સાત્વિક ત્રેવિશ અધીયાયજી, સાત અધો-
પાયમાં પ્રથમ પ્રકરણ પેહેલું યાયજી. ૧ એકસટે કુપમેધિ
કરકંઠાથનો ઉધાર ક્રીધોજી, તેહના પૂરવ જનમ વૃનાંત પ્ર-
સિધાજી. ૨ અલ્પ અંશ કહાણ ધણું તે કહીએજી, ખાસટે
ખજરેવજી વરજ પધાર્યા તે લહીએજી. ૩ સરવને મળિ રાજ

रमण सुप्य लीपुंण, श्रीशुभनाणुं आकरथणुं श्रीपुंण.
 ४ तस्ये पूंडरीक काशीना राम न्हण, तेहनेा पूत्र सु-
 द्ध्याणु वध करयो तेहण. ५ काशी नरुम करीछे न्यारेण,
 योसटे अण्हणुं द्विविध भारयो त्तारेण. ६ पांसटे दूर-
 चाधनती कन्या लक्ष्मणा लल्लेण, न्नुवतीना पूत्र रयाम
 परणया ते वण्णालेण. ७ अण्हणुं विवाह रयो ते कलो-
 येण, त्तारे हस्तिनापुर वांकुं श्रीपुं ते लक्ष्मणेण. ८ अण्हणुं
 नारदणुं आव्या श्रीकृष्ण अहेण, अहस्त्राधरम न्नेतां या
 क्या अहेण. ९ सोणसहस्र धरे दूरे नव नयण, अह पत्ते
 नैतम लीला थायण. १० सडसटे प्रभुणुनी आहुक वि-
 धिण, नम करता तेम करेयुं प्रसिद्धण. ११ नारदणुं अ-
 भाषीने कलुं न्हण, पांडवने राज मनोरथ थयो तेह-
 ण. १२ साधन प्रकरेयुं अधीयाय सातण, अडसटे प्र-
 भुणुं उधवणुं करी वातण. १३ दुतने नारदणुं अ कलुं
 ते यित धरीण, पांडव पासे छंद्रपश्य पधारया श्रीहरीण.
 १४ अगोतेरमे राजपुत्र निमित दिशाणो लतीण, न-
 रासंध भागी पुत्र राज्य मेसाण्योण. १५ अंधनधी राज
 सरव करी प्रित मुकायाण, शितेरमे वस्त्र लुपयुं न्नेतन
 करीयाण. १६ अनेदान छंद्रपश्य पधारया श्रीनाथण,
 अकौतेरमे पत्तमां शिशुपाण वध करी राण्या अरणु सायण.
 १७ अहोतेरमे श्लाघव प्रद्युमतण, माहा युद्ध दारणुं थयुं
 लण. १८ अयोतेरमे श्लाघव भारयो, करी गदा प्रहारण;
 हवे सात अधीयायमां कुण प्रकरणुं अकारण. १९ अयो-
 तेरमे यिदुरथ दंतवक ते भारयोण, पछे प्रणु माहाभा-
 रथ युद्धमां पधारयाण. २० अयोतेरमे अण्हणुं तिरथ
 यात्रा करी आव्या ते कलुंण, युध स पुरणुं त्तारे तथयुं

७. ११ सीतोत्तर सुदामा स्निग्धा आत्मायी द्वापिकां आवी
 लोहा लीषि ७. १२ प्रोत्तोरमे प्रबू प्रसन यर्ध, सुदामाने
 वधभव दीषि ७. १३ अगन्नायेसीध सुर्व अहण्ण गण्णी
 कुशैत्र पधारचा तेहण्ण, वरज्जना सारव मणी कुशण पुछे
 समाधान कीधा अहेण्ण १४ अयेगीमि पांडवने मणी कु-
 शण वाता कीधी ७, पठराणी सरवने द्रोपसिये पाणी-
 अहण्ण वारता पूछी लीधी ७ १५ अकार्णीये इपी मुनी पूज
 करी प्रबू मन लाण्या ७, वसुदेवण्णे नारद पासे, सांन
 उपदेस करी ७ १६ पत्त करी ७ १७ विधाय सरवने करी ७,
 पठे पाते द्वापिकां पधारचा ओहरी ७. १७ गुणु प्रकरेण
 अधीपाय छमां थाय अहेण्ण, आशीमि देवकी ७ १८ ना पूत्र
 लाण्या नेहण्ण. १९ कंसे छ पूत्र भार्या ते गण्णी ७,
 पाताण्ण लघ मणीराज्ज पसेयी आण्या ७. २० रतन पान
 करी पूत्र स्वर्ग पधारचा ७, देवकी ७ माताना माह निवा-
 र्पा ७. २१ नाशीमि सुभदरा हरण्ण ते अरज्जुने की ७, २२
 प्रबुण्ण सुत देव जनक अठ, पधारी सुप्य धवु ७. २३
 योरागीये सरव इपी मणी परीक्षा करी ७, अह्मा वीरुं
 शिव तेमां चाहुता ओहरी ७. २४ निश्चे करी करी ७ युं अ
 नही ७. वेद श्रुती करी ते कही ७. २५ पयासीये लज्जन
 केहेनुं अष्ट ते कही ७, वरकासुरेनुं आण्यान कळुं ते
 लही ७. २६ लोका लोका लघ वीप्रने भारयो पूत्र ला-
 व्या तेहण्ण, छाशीमि अंध्याय लगी मरीच कहेयां नेहण्ण.
 २७ समाशीये राज्ज नीती अहस्थात्रम परकारेण्ण, गण्णना
 न थाय पांडव कुण्ण लघु वीस्तार ७. २८ श्री वल्लभ ७ २९
 अरुण कर्मणी आश ७, शोभा नीरप्पी गुणु गां अहे
 र्जास ७ ३० .

અથ એકાદસ સ્કંધ પ્રારંભ.

એની ચાલ શ્રી વલભ ગુણ ગાઉરે, કે લીલા છે ધણી.

સ્કંધ એકાદસમારે લીલા મુક્તિ કહી, પ્રકરણ બે એનાં
 રે, જીવ મુક્તિ બ્રહ્મ મુક્તિ સહી. ૧ જીવ મુક્તિ પ્રકરણ
 પેહે પુરે, તેના ભેદ બે જાણીએ; અધ્યાય ઓગણત્રીસ લ-
 ગીરે, એહ વખાણીએ. ૨ એતો સરવે સંપુર્ણે, એકત્રી-
 સ અધ્યાય છે; બ્રહ્મ ભાવના અધ્યાયરે પાંચ કહેવાય છે
 ૩ પેહેલા અધ્યાય માંહેરે, યાદવકુળને બ્રહ્મ આપ થયો; ખી
 ને વપુદેવજીનેરે નારદ માન ઉપદેશ કહેપે. ૪ નવ યોગેશ્વ
 રનો સંવાદ જનક ગ્રહ થયા, તે કરીને દ્વય બહુરે વચને
 કહયા. ૫ ત્રીજે અંતરીક્ષ પ્રભુ રે કહું, તે એમાં લહું. ૬
 એથે યોગેશ્વરરે, ત્રિગુણ અવતાર કહયાં, ચોવીસ અવતાર
 રે એમાં વરણવી લહયાં. ૭ પાંચમે ચમસકરે, ભાભાજન-
 નો સંવાદ થયો જાણીએ, સાધુજ્ય મુક્તિ અધ્યાય બેમારે
 તે કહી વખાણીએ. ૮ જીવે દેવતા સરવે સૂતી કોંચરે, યા-
 દવને આસા ધર્મી શ્રી હરી; પ્રભાસ જઈ યસાદીક કરયો
 રે, એ વાત સરવે ચિત ધરી. ૯ ઉચવ આવી પ્રમ કીધા
 રે, સાતમે અવધુતનો ઈતિહાસ કહેયો; ચોવીસ ગુરના ગુ
 ણ લીઆરે, રાજ્ય દુનો સંવાદ થયો. ૧૦ આઠમે ચોવીસ
 ગુરનું કારણરે, હસમે ઉધવજીને જ્ઞાન ઉપદેસ તે સહી; એ
 કાદસમે ભક્ત સેવા કરારે. તેને માયા બાધે નહા. ૧૧
 દ્વાદસમે સાધુ સંગતરે, એમાં એવું ભાષે; ત્રયોદસમે તત્ત્વ
 જ્ઞાન કરારે, સરવ ત્રિશી સામાન્ય દ્રષ્ટી રાખે. ૧૨ ચતુર્દશે
 ભક્તિનો યોગ ઉલ્લેખ કરારે, પછે ધ્યાન સ્વરૂપ કહું; પાંચ

दसै अष्टादस सुधीरे प्राप्तो याप ते लडु. १३ विभुतीनु
 म्पइपउ, सौणसमे अध्याय लखो; सप्तदसै अष्टादसरे, १
 रणायम धरम वप्पाणो. १४ लडित चोग अे नियमरे,
 अधीयाय आगण्णीसमे; सानयोग करम चोगने लडितचो
 गरे, वीधी लक्षणा वीसमे. १५ वीधी निषेध करतअरे, अे
 कवीस डेहेवाय छेरे; तत्व निश्चयात्मकदिक करेरे, पावीसमे
 याय छे. १६ लीक्षु गीतानुं वरणवरे, अधीयाय तेवीसमे
 सांख्य योगादि लक्षणादीरे, वरणव ओवीसमे. १७ पंचवी
 समे योग लक्षणादिरे, छवीस छलोपाख्यात सही; पुरुषा
 र. धन वीधीरे, सतावीसमे अधीयाय कहीरे. १८ योगाचार
 वरणवरे, अठावीसमे डेहेवाय छे; आगण्णीसमे चोग क
 मारगे मारग कहीरे, उधवण्णे वी. गे. धाय छे. १९ अ-
 दस मुंकित प्रकरणरे, अधीयाय ञ्जुरे; तेना छे निद ञ्,
 त्रीसमे ममता त्यागरे. द्वात्रिंशथी सादया प्रभास लीला क
 री. २० अेकत्रीसमे अहंता त्यागरे, तेतो अ्ख्सादीक स्तु-
 ती करी; हरीदास प्रभु शोभा निरूपरे, निज धाम पंथा
 रचा श्री हरी. २१

अथ द्वादस स्कंध प्रारंभ

अेनी साल सहेधीरे श्रीलने निरूपीअे.

द्वादस स्कंध अधीयाय अेना तेरे छे, अधीयाय अे
 लीलारे प्रकरण पांच लखी; सदा गुण गाधअे, अेक लोक-
 अय ञ्जो वेदाअयरे. त्रीशु प्रकरण वप्पाण्णी सदा गुण
 गाधअे. १ चोथु शब्दाअय पांचभु अरथाअय अे पांच-
 मां घेहेलु लोकअय अेह, सदा गुण गाधअे घेहेला २

(૨૭૫)

અધીયાયમાં રાજ તે કહ્યા, ખીજા અધીયાયમાં આગ-
ળ થાય તે ૦. સદા ગુણ ૦ ૩ ખીજુ પ્રકરણ વેદાશ્રય અ-
ધીયાય ત્રીજી તેમાં તે યુગ યુગના સરવ ધરમ કેહેવાય.
સદાગુણ ૦ ૪ એથે યુગ યુગનાં પ્રમાણ કહ્યાં, પ્રલયકાળ
નેરે એમાં વરણવ થાય. સદાગુણ ૦ ૫ ત્રીજુ પ્રકરણ ભ
ગવદાશ્રય ત્રણ પ્રકરણ અધીયાયમાં પુરાણરે, ભગવદાશ્રયણી
સદા ગુણ ૦ ૬ પાંચમે પરમાણુ લક્ષ્ય પદ્ધિનને સરપ
ડંશ કહ્યો, છઠે પદ્ધિનેરે માત્ર થયો નીવારણ. સદા
ગુણ ૦ ૭ સરપ યજ્ઞ વેદ સંખ્યા વરણવ કહું, સાતમે પ-
ણરે વેદ સંખ્યા વરણવ. સદા ગુણ ૦ ૮ એથુ પ્રકરણ શ
બદાશ્રય અધીયાય વરણનું એનો શ્રી ભાગવતનો આશ્રય
કરવો એહ. સદા ગુણ ૦ ૯ ભાગવત શ્વરૂપ શ્રી ભાગવત
છે સહી, ભાવ કહીરે કીજે નિત્યે ગ્યાન. સદા ગુણ ૦
૧૦ આક અધીયાયથી મારકંડ આખ્યાન છે, નવ દસ બ
ગીરે મારકંડેય આખ્યાન છે સદા ગુણ ૦ ૧૧ એકાદસે
સુર્ય દ્વાદસે પૂરવોકત થયું, તે સંક્ષેપે કહ્યા. સદા ગુણ ૦
૧૨ ત્રયોદસે પૂરાણ સંખ્યા કહીરે, કૃત્તિ મૃતિ પાણુ એ-
માં થાય. સદા ગુણ ૦ ૧૩ નિબંધીકત સરવ આખ્યાન
થયાં; શ્રી ભાગવતરે, મહીમાય અપરમપાર. સદા ગુણ ૦
૧૪ હરીદાસ પરબુ શાગા નિરખીને ગુણુ ગાઠએ, બ
વું બક્ષીહાર સદા ગુણુ ગાઠએ. ૧૫

સમાપ્ત

અથ શ્રી દ્વારકાંતી પરીક્રમા

શંખો દ્વારે સંખ નારાયણ, પરમ પૂરુષ પરમેશ્વરજી; પ્રહ્લાદીક ઈંદ્રાદીક શેવે, હેલી દેવ તે તેત્રીય કોડજી. ૧ દસ અવતારે દરશન દીધાં, મીઠ્યા ત્રીવીધી તન તાપજી; શખ તલાશે સ્નાન આરંભ્યે, હેલીમટે જનમનાં પાપજી. ૨ ભક્ત વચ્ચળ ભક્તતા ભીરે, જનકીજીવન રા મળે; ભ રત શતરૂપન લલમન શ્વાતા, હેલી આપને પૂરાણ કામજી. ૩ નારાયણની શોભા સુંદર, લક્ષ્મીજીના કંપજી; એહેના દરશન આને પ્રાણી, મીઠે છે મનની શાંતજી. ૪ કેશવરાય કણ્ણામય સાગર, હેલી જગનાય જગદીશજી; આદીનારાપણ અલક નીરંજન, સકળ ભોવનપતી ઈશજી. ૫ પંચવક્ર તરૂણેશ્વર પુત્ર, હેલી કપીલેશ્વર માહાદેવજી; નરસઈજીનાં દરશન કીર્તિ, સકળ સુરાધુરે સેવજી. ૬ અંદ્રભાગા આર કપીર ચેરે, વીદુરે તથા ગોપાળજી; નાગાના નારાયણ સ્વામી, હેલી સંત કેરા પ્રીપાળજી. ૭ મીરાંપાઈ હરીની દાસી, ગીરધરલલ થું જાણીજી; ઈંદ્ર પાઠની બકી હવેકી, ત્યાંહાં વનભકુળનો વાસજી. ૮ પૈશ્વજન ત્યાં કીરતન ગાવે, આનંદ મન ઉલાસજી. ૯ એહુને દરશન આવે પ્રાણી, પાવા કરે શ્રીનાથજી. ૧૦ રમણુદીપ રણુછોડ ખીરાજી, આનંદ પુરણુ પ્રહ્લજી; નારદ તુમરે ત્યાં ગાન કરે, થું જોતાં જય મનની લાંતજી. ૧૦ કુસીશ્વર આર ગણુપતજીને, પ્રેમે લાયુ પાપજી; નીલ મંદીર જહ શીથ નમાવે, તેનો જનમ કૃતારથ પાપજી. ૧૦ જન અમરની શોભા સુંદર, એ ચૈદ લોકનો નાથજી; ત્રીકમ તેજ પરતાપ અપોક જી, માધવ મદન ગોપાળજી. ૧૨ ક-

द्वापराय कर्षाणामय सागर, पुरषोत्तम प्रतीपाणन्ने; माता
 देवकी श्री लक्ष्मील, सत्त्वामा शाला सिंधुन्ने. १३
 प्रेमपूज्य लक्ष्मणान लडंती, त्यांहां रमे नंदानंदन्ने; नट-
 परदास गोवरधनधारी, गोपीपत गोपाणन्ने; मुकुंद मधु-
 सुदन लंघुवती, श्रीपती परमकपाणन्ने. १४ नारदादीक
 सनकादीक शेषे, देव ते तेत्रीसकोडन्ने; गरुड अंयाल प्र-
 ह्लादादीक, मेहु रक्षा करेन्नेडन्ने १५ अंयलकमण गोमतीये
 नाद्या, त्यांहां सुरन्नी जेतन्ने; इक्ष्वाकुी कुंडे नाहातां
 धातां, गरुडि मननी वांतन्ने. १६ काजीने काणंद्री नाद्यां,
 शंभोद्वार धामन्ने; तेन्नी धजनां दरशन क्रीधां, तायां
 पामे वीश्रामन्ने. १७ पद्मतीरथ पाणुगंगा नाद्यां, त्यांहां
 गुणगीने वासन्ने; सत्त्वामाने आंगळीये कांध कल्पप्र-
 क्षुनु भाहाडन्ने. १८ सेहेअ अठ्ठाशी इषी तय्यां, जे व्या
 सा कोटडी धामन्ने, इषी क्रीपाये पामीये; मुक्षनारायणतुं
 नामन्ने. १९ आहाडीमां हनुमान जीरान्ने, नवनाथ
 शोराशी साधन्ने; जेने दरशन जये प्राणी, आपेजे पडु
 गीधन्ने. २० प्रेमला नीलेश्वर स्वामी. अमया अमिपद
 धामन्ने; महामायांने पाये लागु. आप ते पूराळ काम-
 न्ने. २१ पशुक्रमा परमेश्वर केरी, पूरे सखिनी आशन्ने;
 कस्तुरीनी नंदकुंवरनेा, लम्ब लम्बनेा दासन्ने. २२

श्री द्वारकांनी परीक्रमा बीजी

जेन्नेजे रज्जुछोड रंगी, त्रीकभराय माधवराय अं-
 गी; कल्पाशुराय पुरषोत्तम संगी. जेन्नेजे रज्जुछोड रं-
 गी. १ हुं अष्ट पठराणी वासी, श्री राधासुपनी रासी;

૮૫ કરે છે ખર્ડુ દાસી, જોજોજો રણછોડ. ૨ દરશન ક-
શી પાવન થઈએ, તીરથનો મહીમા લહીએ; પ્રેમે પરીક્રમા
જઈએ. જોજોજો રણછોડ. ૩ પરથમ પંચપાળે નાહા
વું, દામોદરરાય ગોમતી જવું; પાંડવ ધાટે પાવન થાઉ.
જોજોજો રણછોડ ૪ ગૌડિ ધાટે ગઉની ખરીએ, પર્ધશા
રૂપધ્યાધરીએ; ભવોમુખ્ય બ્રાહ્મણને કહીએ. જોજોજો ર
ણછોડ ૫ તોપાંથી ખાંચ ગંગા જવું, આની સંગમમાં
નાહાવું; ચક્ર તીરથ ચીતમાં ચાહાવું, જોજોજો રણછોડ ૬
સાન પાવન સાને થાવું, સાંમે સીધનાથમાં જવું; હાં-
ડતાં હરીના યુચ ગાવું, જોજોજો રણછોડ ૭ બ્રહ્મા
સોવત્રી વાવ્ય, દામોદરરાય કુવે નાહાય; દરશન બે મંદરી
થાય, જોજોજો રણછોડ ૮ ભાગીરથી ગંગાએ ચાધા, ર
ક્ષમણી ડેરામાં માહાલો; ગજધાયક તાંદાં નીહાણો, જોજો
જો રણછોડ ૯ કક્લાસ્થ કુડ લાધી અવતાર, કાંચીડાને
ક્રીધા ઉદ્ધાર; હરીના ચરાણ શીરોમાણ સાર, જોજોજો
૧૦ જ્યવને પ્રભુના છે પ્રતિહાર, તેને નમીએ વારંવાર
ચરણાન્ત લે પ્રભુને દ્વાર, જોજોજો રણછોડ ૧૧ ભુ
જએ શંખ ચક્ર લખશે, તેનું દરશન જો કરશે; તે જ
વ સાગરમાં વરશે, જોજોજો રણછોડ ૧૨ તેનાથી પ્ર-
સન થાશે, પ્રેમે પરીક્રમા ગાશે; વધમાને બંધી વધકુડે
જશે, જોજોજો રણછોડ ૧૩ દ્વારકાં માહાતમમાં કેહીએ,
મહીમા મોટરો લેહીએ; નાહીને દાન કરી દેહી, જોજોજો
રણછોડ ૧૪ તેના જન્મ જન્મ થાશે; વળી કોઈ દ્વારકાં
જશે; નાહીને હરીના યુચ ગાશે, જોજોજો રણછોડ
રંગી. ૧૫

